

M. KOVO 10 D., TREČIADIENIS

PIRMININKAVO: G. PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

2. Veiksmai įgyvendinant Parlamento pozicijas ir rezoliucijas: žr. protokolą

3. Strategija „ES 2020“. Tolesni veiksmai, susiję su neoficialiu 2010 m. vasario 11 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimu (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

4. R. Goldstone'o rekomendacijų Izraelio ir Palestinos klausimais įgyvendinimas (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

5. Pilietinės visuomenės ir tautinių mažumų padėtis Baltarusijoje (pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

6. 2008 m. metinė ataskaita dėl BUSP – Europos saugumo strategijos ir Bendrosios saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas – Branduolinių ginklų neplatrinimo sutartis (diskusijos)

Pirmininkas. – Sveikinu atvykusią baronienę C. Ashton ir sesiją skelbiu pradėtą.

Kitas klausimas – bendros diskusijos dėl:

– Gabriele Albertini pranešimo (A7-0023/2010) Užsienio reikalų komiteto vardu dėl 2008 m. Tarybos metinio pranešimo Europos Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, Europos Parlamentui pateikto pagal 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinio susitarimo II dalies G antraštinės dalies 43 skirsnį (2009/2057(INI)),

– Arnaud'o Danjeano pranešimo (A7-0026/2010) Užsienio reikalų komiteto vardu dėl Europos saugumo strategijos ir Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (2009/2198(INI)),

– Gabriele Albertini ir Arnaud'o Danjeano žodinio klausimo Tarybai Užsienio reikalų komiteto vardu dėl branduolinio ginklo neplatrinimo sutarties (O-0169/2009 - B7-0009/2010), ir

– Gabriele Albertini ir Arnaud'o Danjeano žodinio klausimo Komisijai Užsienio reikalų komiteto vardu dėl branduolinio ginklo neplatrinimo sutarties (O-0170/2009 - B7-0010/2010).

Gabriele Albertini, pranešėjas. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos Sąjunga turi patvirtinti naują požiūrį ir imtis bendrų pastangų įveikti pasaulinius iššūkius. Įsigaliojusi Lisabonos sutartis Europos Parlamentui suteikė galių dalyvauti dažnose, į bendradarbiavimą nukreiptose ir veiksmingose diskusijose su mūsų pagrindine pašnekove – baroniene C. Ashton, kuri pirmą kartą tapo naująja Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausiąja įgaliotine.

Jos įgaliojimai turėjo būti patvirtinti per mūsų balsavimą sausio mėn., o Taryba ir Komisija parlamentinei asamblėjai kelis kartus buvo pažadėjusios nuolat dalyvauti spendžiant visus svarbiausius Europos saugumo ir gynybos klausimus. Kaip pabrėžiama pačiame pranešime, Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis kviečiamas atvykti į Europos Parlamentą ir dažnai reguliariai su juo konsultuotis.

Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos Sąjungos išorės veiksmai perėjo į naują svarbų lygmenį, bet siekdama įgyvendinti šį tikslą Europos Sąjunga turės skirti reikalingų biudžeto išteklių. Europos Parlamentui tenka pagrindinis vaidmuo prižiūrėti demokratinį išorės veiksmų teisėtumą. Sukūrus Europos išorės veiksmų tarnybą Europos Sąjunga turės diplomatinį organą ir sistemą, nors iki šiol ji buvo priklausoma nuo nacionalinio atstovavimo.

Oficialių atstovų, kuriuos turi paskirti Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis, vaidmuo tampa labai svarbus ir aktualus. Vis dėlto, kaip nurodoma pranešime, Parlamentas ragina suteikti jam daugiau balsavimo ir kontrolės galių dėl konkrečių atstovų vaidmens ir įgaliojimų, laikantis skaidrumo ir nuopelnų principų, kuriais turi vadovautis Sąjungos vyriausioji įgaliotinė skirdama kandidatus. Tikimės, kad pavyks eiti dvigubas pareigas – išskyrus specialųjį atstovą, kurio veiksmai turi būti įgyvendinami regioniniu lygmeniu – ir taip pasiekti masto ekonomiją, dėl kurios Europos Sąjungos išorės veiksmai bus veiksmingesni ir kainuos mažiau.

Po pirmosios įvadinės dalies apie strategiją pranešime nagrinėjama Europos užsienio politika pagal temas ir geografinius regionus. Europos Sąjunga turi stiprinti savo vaidmenį tarptautinėse organizacijose, prie kurių ji yra prisijungusi, visų pirma JTO, kuri yra pagrindinis pasaulio saugumo garantas. ES turi atlikti svarbų vaidmenį ne tik kaip Saugumo Tarybos narė, bet ir pasinaudodama abi institucijas siejančiu personalu ir delegacijomis. Raginame Komisijos pirmininko pavaduotoją-Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę leisti Europai įgyvendinti siekį tapti aktyvia, strategine ir nepriklausoma didelės sąjungininkės – JAV – partnere, kad būtų galima reaguoti į pasaulinius terorizmo, finansų iššūkius ir į dažnai sudėtingus santykius su pramonės milžinėmis, pvz., Rusija, Kinija ir Japonija.

Toliau pranešime pateikiama geografinė mūsų galimų siekių analizė. Balkanams skirtoje dalyje kalbama apie plėtrą: pranešime su pasitenkinimu pažymima, kad padėtis Kosove, kuriame dalyvauja ES EULEX misija, pamažu tampa stabilesnė, bet vis dar reikia stengtis užtikrinti, kad narystės siekiančiose šalyse – Turkijoje bei Bosnijoje ir Hercegovinoje – būtų laikomasi narystei keliamų reikalavimų.

Skyriuje, skirtame bendradarbiavimui su Rytų ir Juodosios jūros regionais, kalbama apie Europos Sąjungos energijos tiekimo saugumą ir priklausomybę. Rusijai skirtame skirsnyje raginama pasirašyti naują partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą. Pietų Kaukazui skirtame skirsnyje raginama gerbti Gruzijos teritorinį vientisumą bei jos tautines mažumas ir išspręsti Kalnų Karabacho ir Padnestrės konfliktus.

Artimieji Rytai: Izraelio ir Palestinos konfliktas, kuriame Europos Sąjunga, vadovaudamasi 2009 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadomis, turi imtis tvirtesnio politinio vaidmens, kad būtų atnaujintas taikos procesas. Viduržemio jūros regiono valstybių sąjunga: rezoliucija dėl Turkijos ir Kipro konflikto. Azija: Afganistanas, kritinis naujos vyriausybės formavimo po rinkimų laikotarpis; esminis Pakistano vaidmuo kovoje su terorizmu; susirūpinimas dėl pagrindinių teisių pažeidimų Irane. Afrika: teigiamas Somalio krantų gynybos misijos indėlis. Lotynų Amerika: būtinybė sukurti stabilią ilgalaikę Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos partnerystę.

Atidžiai klausysiuosi kolegų EP narių pastabų ir pabaigoje į jas atsakysiu.

Arnaud Danjean, pranešėjas. – (FR) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, šiandien pristatomas pranešimas dėl Europos saugumo strategijos yra metinis dokumentas, kuriame, galima sakyti, pateikiamas tarpinis Europos saugumo ir gynybos politikos vertinimas ir pasiūlymai, kaip padidinti šios politikos veiksmingumą ir matomumą.

Šiais metais pranešimas parengtas atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, todėl turėtų tapti pagrindu pateikti pasiūlymus. Šias aplinkybes lėmė trys svarbūs įvykiai.

Pirmasis – Europos saugumo ir gynybos politikos dešimtmetis, kurį paminėjome 2009 m. pabaigoje. Per pastaruosius dešimt metų Europa per daugiau nei 23 krizes įrodė galinti vykdyti civilines ir karines operacijas. Tai yra svarbus laimėjimas, kurį galima tęsti. Jis rodo, kad Europa yra reikalinga ir kad Europos Sąjunga turi institucinių, politinių ir operacinių pajėgumų kovoti su šiais iššūkiais.

Antras svarbus įvykis – ir jį ką tik paminėjo G. Albertini – yra Lisabonos sutarties įgyvendinimas. Pokyčiai saugumo ir gynybos srityje nepasiriboja griežtais semantiniais pakeitimais. Europos saugumo ir gynybos politika tampa bendrąja saugumo ir gynybos politika, todėl turi pereiti į naują lygmenį. Sutartyje numatyta daugiau priemonių ir išplėsta saugumo ir gynybos politikos taikymo sritis, visų pirma, įtraukiant pagalbos nuostatas, solidarumo nuostatas, įtvirtinant nuolatinę struktūrizuotą bendradarbiavimą ir ypač sukuriant Europos išorės veiksmų tarnybą ir įtvirtinant jūsų, kaip Komisijos pirmininko pavaduotojos-Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės, funkcijas.

Galiausiai, trečias svarbus dalykas, iliustruojantis aplinkybes, kuriomis rengtas pranešimo projektas, yra tai, kad NATO, kuri 21 iš 27 ES valstybių narių yra svarbiausias atspirties taškas kolektyvinio Europos žemyno saugumo požiūriu, dabar persvarsto savo strategijos koncepciją ir kad šis NATO vertinimas turėtų paskatinti Europos Sąjungą aiškiau apibrėžti šios esminės partnerystės sąlygas.

Tokiomis aplinkybėmis pranešimo tikslas yra ne plėtoti doktriną, bet pasiūlyti veiksmų planą jums, visoms naujai kuriamoms institucijoms, kurios privalo išmokyti dirbti kartu. Reikia siekti, kad Europos Sąjunga taptų

patikimesnė, veiksmingesnė ir pastebimesnė saugumo ir gynybos srityje. Todėl Europos Parlamentui turėtų būti suteikta daugiau atsakomybės šioje srityje, kad politika, kurios pagrindinis tikslas yra užtikrinti Europos piliečių saugumą, būtų visiškai teisėta.

Šiame pranešime norėjome pabrėžti kelis aspektus. Pirma, norėjome pažymėti, kad Europos saugumo ir gynybos strategija ir bendroji saugumo ir gynybos politika turi tarnauti Europos žmonėms, užtikrinti ir didinti jų saugumą. Tokie politiniai siekiai nėra per dideli; jie nėra tušti. Jie atspindi būtinybę mūsų žemynui siekti, kad būtų užtikrintas jo saugumas, prisidėti prie mus supančio pasaulio stabilumo, kovoti su krizėmis ir mūsų aplinkoje kylančiomis grėsmėmis. Europa privalo aiškiai išdėstyti savo interesus ir juos ginti ne tik tęsiantis tradiciniams ginkluotiems konfliktams mūsų artimiausioje aplinkoje, bet ir kylant naujoms grėsmėms – aš visų pirma kalbu apie piratavimą ir elektroninės erdvės nusikaltimus.

Mums taip pat atrodė svarbu pabrėžti neprilygstamą Europos pridėtinę vertę valdant krizes, nes naudojami įvairūs sprendimo būdai ir užtikrinama karinė ir civilinė pusiausvyra visose krizių valdymo operacijose. Be to, šiuo atveju aš nepritariu tiems, kurie kaltina Europos Sąjungos saugumo ir gynybos politiką militarizavimu. Nuoširdžiai tikiu, kad Europos Sąjungos civilinės ir karinės priemonės turi papildyti vienos kitas. Paskutinioji Haičio, į kurią buvote nuvykusi, krizė – manau, turėjote galimybę stebėti šį veiksmingą bendradarbiavimą – parodė, kad būtina susieti mūsų civilinius ir karinius išteklius, kad galėtume kovoti su gaivalinėmis nelaimėmis ir didelėmis krizėmis.

Kalbėdami apie šias operacijas siekėme jas visas apžvelgti ir parodyti, kokios, mūsų nuomone, yra jų stipriosios pusės ir silpnybės – pastarąsias būtina įvardyti, kad operacijas būtų galima tobulinti. Taip pat labai norėjome išskirti kelis ES saugumui strategiškai svarbius regionus ir paraginti Tarybą ir Komisiją greičiau įgyvendinti pasaulinę strategiją Afrikos Kyšulyje, Afganistano ir Pakistano regione.

Civilinių ir karinių gebėjimų, kurie yra ypač svarbūs, kad mūsų politika būtų patikima, srityje reikia didinti ES reagavimo galimybes. Privalome greičiau ir veiksmingiau mobilizuoti valstybių narių turimus materialinius išteklius ir kompetentingą personalą. Be to, pasinaudodami veiksminga saugumo ir gynybos pramone, turinčia neįkainojamų technologinių žinių ir sukuriančia šimtus tūkstančių darbo vietų Europoje, turime parengti apginklavimo programas, atitinkančias šiuos numatytus poreikius.

Pramonės ir gynybos Europa pradėjo vienyti žemyne pasinaudodama gynybos paketu. Svarbu greičiau išspręsti klausimus, susijusius su pramonės ir prekybos bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis, ypač atsižvelgiant į paskutines problemas, su kuriomis susidūrė Europos pramonės šakos bandydamos patekti, pvz., į JAV rinką.

Tai yra labai trumpa šiame pranešime išdėstytų prioritetų santrauka, atspindinti problemas, kurias jums reikės išspręsti. Parlamentas yra pasiruošęs imtis visapusiško vaidmens, t. y. pozityviai ir konstruktyviai padėti jums įgyvendinti šį tikslą, kuris yra bendras mūsų tikslas. Be to, pasinaudodamas galimybe norėčiau padėkoti visoms frakcijoms, kurios įdėjo daug darbo ir praturtino šį pranešimą. Vyko labai veiksmingas bendradarbiavimas, kad būtų išsaugoti aukšti tikslai, bet, žinoma, buvo atsižvelgta ir į kiekvienos mūsų frakcijos pobūdį.

Taip pat norėčiau pasinaudoti galimybe, baronienė C. Ashton, ir aptarti su jumis branduolinių ginklų neplatavimo klausimą. Prieš Sutarties dėl branduolinių ginklų neplatavimo peržiūros konferenciją, kuri vyks gegužės mėn., Europos Parlamentas norėjo iš naujo su jumis apsvarstyti ES išipareigojimus, susijusius su kova su branduolinių ginklų platinimu, ginklų kontrole ir nusiginklavimu; todėl jums buvo pateikti žodiniai klausimai, į kuriuos jūs trumpai atsakėte.

Prieš šią peržiūros konferenciją susiklosčiusios tarptautinės aplinkybės atveria naujų galimybių. Pirma, prezidentas B. Obama išreiškė tvirtą norą, kad pasaulyje nebūtų branduolinių ginklų, ir išipareigojimą aktyviai siekti, kad JAV ratifikuotų Visuotinio branduolinių bandymų uždraudimo sutartį. Antra, vyksta sėkmingos derybos su Rusija dėl naujo susitarimo, kuris pakeistų SGM sutartį, ir galiausiai pradėtos derybos dėl naujos nusiginklavimo sutarties, kurioje bus uždrausta gaminti skiliąsias medžiagas branduoliniams ginklams.

Kalbant apie branduolinių ginklų atsargų sumažinimą prioritetą skirtas sumažinti dviejų šalių – Rusijos ir JAV – branduolinių ginklų atsargoms, kurios, manoma, sudaro beveik 95 proc. visų branduolinių ginklų pasaulyje. Todėl džiaugiamės, kad prezidentai N. Medvedev ir B. Obama išipareigojo artimiausiu metu pasirašyti naują branduolinių ginklų sumažinimo sutartį. Kaip Europos Sąjunga ketina paremti šias pastangas ir bendradarbiauti su JAV ir Rusija?

Europos Sąjunga taip pat privalo kovoti su branduolinio ginklo neplatavimo režimui kylančiomis grėsmėmis, visų pirma, su dviem didžiausiomis branduolinio ginklo platinimo grėsmėmis – Iranu ir Šiaurės Korėja –

kurios kelia didžiausią pavojų pasaulio saugumui. Ar Europos Sąjunga toliau imsis visų veiksmų, kad būtų išspręsta ši problema, ypač Irane? Baronienė C. Ashton, mes tikimės, kad jūs parodysite iniciatyvą išspręsti šį klausimą. Be to, ES turi imtis veiksmų ir skatinti bendradarbiavimą siekiant taikiai naudoti branduolinę energiją. Kokių veiksmų imtasi šioje srityje ir kokios strategijos jūs laikotės šiuo klausimu?

Galiausiai, Europos Parlamentas nori, kad Europos Sąjunga imtųsi aktyvaus vaidmens per būsimą Sutarties dėl branduolinių ginklų neplatavimo peržiūros konferenciją. Kad galėtų ginti savo padėtį, ES turi priimti naują plataus užmojo ir subalansuotą poziciją. Kokios nuomonės šiuo klausimu laikosi valstybės narės?

Catherine Ashton, *Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai*. – Labai dėkoju, pone pirmininke. Džiaugiuosi galėdama su jumis dalyvauti diskusijose dėl svarbių Europos tarptautinės darbotvarkės klausimų.

Pirmiausia norėčiau padėkoti G. Albertini ir A. Danjeanui už puikius pranešimus. Juose, galima sakyti, jūs pabrėžėte, kiek ir kokių esama iššūkių, su kuriais susiduriame ir kuriuos būtina spręsti. Nuo teisinės valstybės stiprinimo Kosove iki darbo su besiformuojančiomis galiomis dalijantis pasaulio valdymo atsakomybe, nuo taikos Artimuosiuose Rytuose skatinimo – norėčiau prisijungti prie JAV viceprezidento J. Bideno ir pasmerkti sprendimą statyti 1 600 naujų namų Jeruzalėje – iki prieglobsčio suteikimo žemės drebėjimą Haitiye, kuriame lankiausi praėjusią savaitę, išgyvenusioms aukoms, nuo branduolinio ginklavimo problemų, pvz., Irane, sprendimo iki veiksmingų atsakymų kovojant su „naujais“ iššūkiais, pvz., energetika, klimato kaita ir elektroninės erdvės saugumu, paieškos.

Europoje dabar kuriami nauji dalykai ir žmonės turi pakeisti savo mąstyseną, o institucijos privalo rasti savo naują vietą. Tai sunkus, bet jaudinantis uždavinys, nes neįmanoma pervertinti šios akimirkos svarbos. Dabar turime galimybę sukurti tai, ko norėjo daugelis žmonių Europoje ir šiame Parlamente: stipresnę ir patikimesnę Europos užsienio politiką.

Žinoma, Europos išorės veiksmų tarnybai teks pagrindinis vaidmuo siekiant šio tikslo. Reikia sukurti tvirtą sistemą, kuri leistų mums spręsti esamas ir būsimas problemas.

Ilgą laiką buvo siekiama sukurti ir įgyvendinti išsamias strategijas, bet tai padaryti buvo sunku dėl esamų struktūrų ir sistemų. Lisabonos sutartis ir Europos išorės veiksmų tarnyba turėtų leisti mums pasiekti šį tikslą.

Visų mūsų veiksmų pagrindas yra paprasta tiesa: kad galėtume ginti savo interesus ir skatinti vertybes, turime imtis veiklos užsienyje. Nesaugumo ir neteisingumo jūroje negalima tikėtis būti stabilumo ir gerovės sala.

Mūsų pasaulis yra kintantis. Kad mūsų veiksmai tokia pasaulyje būtų veiksmingi, pirmiausia turime apibrėžti, koks jis yra. Mano nuomone, ryškiausios šių laikų pasaulio savybės yra dvi. Pirmoji – didelė tarpusavio priklausomybė politikos, ekonomikos ir saugumo požiūriu: technologijos, idėjos, ligos, pinigai – viskas juda. Esame susieti tarpusavyje kaip niekad anksčiau. Antra, faktas, kad galia keičiasi ir politinėse sistemose, – iš vyriausybių ji pereina į rinkas, žiniasklaidą ir NVO, – ir tarp politinių sistemų – iš senųjų Vakarų politinių sistemų galia pereina į Rytų ir Pietų politines sistemas. Abi savybės yra globalizacijos padarinys, kurio apraiškos ir, žinoma, rezultatai atsispindi ne tik ekonomikoje, bet ir politikoje.

Prisiminkime Kinijos ir kitų didžiųjų politikos žaidėjų iškilimą arba finansų krizės poveikį politikai. Skolos kaupiasi Vakaruose; perteklius – Rytuose. Finansinės galios persiskirstymas keičia ir mūsų politines diskusijas. Pagalvokime ir apie klimato kaitą, kuri nėra tik aplinkos problema, o turi saugumo ir geopolitikos atšakas.

Taigi, turime spręsti sunkias problemas naujoje geopolitinėje aplinkoje. Turime prisitaikyti. Dabar ne laikas vadovautis „autopilotu“ arba laikytis siauros nacionalinių reikalų tvarkymo būdų gynybos. Turime būti protingi ir turėti didelių užmojų.

Savo mintį norėčiau iliustruoti keliais skaičiais. Europos gyventojai sudaro 7 proc. visų pasaulio gyventojų, nors prieš šimtą metų jie sudarė 25 proc. Per pastaruosius 60 metų mums tenkanti pasaulio BVP dalis sumažėjo nuo 28 proc. iki 21 proc. Kinijos, Indijos ir kitų šalių ekonomika auga po 10 proc. per metus.

Ekonomikos įtaka išauga į politinę įtaką ir pasitikėjimą savimi. Tai matyti visur: ir derybose dėl klimato kaitos su Iranu, ir dideliuose Afrikos arba Centrinės Azijos energetikos susitarimuose. Jei susitelksime, galėsime apginti savo interesus. Jei ne, kiti nuspręs už mus. Viskas paprasta, išties labai paprasta.

Mano prioritetas aiškus. Turime reaguoti kaip europiečiai. Pirma, turime susitelkti, nes vienybė yra būtina įtakos sąlyga, ir, antra, turime imtis veiksmų, nes dokumentas ar susitikimas negali išspręsti problemos. Norėdamas pasiekti rezultatų, turi veikti ir kartais rizikuoti. Taip, Europa labiau linkusi vertinti procesą, o

ne rezultatus. Trečia, turime būti ir principingi, ir kūrybingi: principingi gindami savo vertybes ir kūrybingi ieškodami individualių sprendimų sudėtingoms problemoms.

G. Albertini pranešime teisingai pažymima, kad „norėdama veikti išvien ir pajėgti rasti demokratiškus, aiškius, nuoseklius ir veiksmingus pasaulinių problemų sprendimus Europos Sąjunga turi vadovautis nauju principu“. Šis bendras teiginys iškelia kelis pagrindinius tikslus: pirma, užtikrinti didesnę stabilumą ir saugumą kaimyninėse šalyse, skatinant politines ir ekonomines reformas. Šis tikslas svarbus pats savaime dėl labai aiškių priežasčių, bet nuo to, ar tinkamai spręsimės klausimus kaimyninėse šalyse, priklauso ir mūsų patikimumas platesnėje tarptautinėje aplinkoje.

Antra, spręsti pasaulinius saugumo iššūkius, šių laikų iššūkius. Kad galėtume juos įveikti, privalome turėti išsamias strategijas, stiprias tarptautines organizacijas ir užtikrinti teisės viršenybę šalyse ir tarp pačių šalių.

Trečia, sukurti strateginių partnerysčių su svarbiausiomis šalimis ir organizacijomis tinklą, nes problemų, su kuriomis susiduriame, savarankiškai kiekvienas negali išspręsti.

Visgi svarbiausias tikslas yra sukurti Europos išorės veiksmų tarnybą – priemonę, kaip pasiekti kitus tris tikslus ir įgyvendinti Lisabonos sutarties pažadą.

Tai svarbiausi uždaviniai, kuriuos ėmiausi spręsti užėmusi savo pareigas. Pirmiausia nuvykau į Vašingtoną ir Niujorką, nes tai buvo teisingas būdas užmegzti svarbius mūsų santykius su JAV ir JTO. Po to buvau Maskvoje, Kijeve, Balkanuose ir Haityje. Kitą savaitę vyksiu į Artimuosius Rytus, o mėnesio pabaigoje – vėl į Niujorką. Be to, per šį laiką tris kartus pirmininkavau Užsienio reikalų tarybai, dalyvavau neoficialioje Europos Vadovų Taryboje ir susitikau su Komisijos narių kolegija. Sunkiai dirbau, kad būtų pasiektas būtinas vidaus bendras sutarimas, ir tuo tikslu lankiausi įvairiose ES valstybių narių sostinėse: Berlyne, Paryžiuje, Londone, Vienoje ir Liublianoje. Akivaizdu, kad daug laiko skyriau tam, kad būtų sukurta Europos išorės veiksmų tarnyba, ir šį darbą tęsiu per ateinančias savaites, įskaitant darbą su jumis.

Būtent dėl Europos Parlamento interesų siekiau, kad mano sukurtoje iniciatyvinėje grupėje būtų užtikrinta, kad Parlamentas dalyvaus. Šis klausimas šiandien taip pat bus svarstomas Pirmininkų sueigoje. Kovo 23 d. man atvykus į Užsienio reikalų komiteto posėdį turėsime galimybę pasikeisti išsamiomis nuomonėmis dalyvaujant visiems tiesiogiai susijusiems komitetams.

Visada kuriant kažką naujo sulaukiama pasipriešinimo. Kai kurie norėtų sumažinti suvokiamus nuostolius, o ne siekti didžiausios kolektyvinės naudos. Aš tai vertinu kitaip, tikiuosi, Parlamentas taip pat.

Tai reta galimybė sukurti kažką naujo, kažką, kas galiausiai sujungtų veiksmų priemones į vieną politinę strategiją. Didžiulė galimybė Europai. Turėtume ne puoselėti mažesnius siekius, bet pasirūpinti priemonėmis joms įgyvendinti. Laikas pamatyti platų vaizdą, būti kūrybingiems ir imtis kolektyvinės atsakomybės. Jeigu tinkamai tuo pasinaudosime, – o mes privalome tai padaryti, – galėsime kurti XXI a. Europos užsienio politiką turėdami šiam tikslui skirtą išorės veiksmų tarnybą: tarnybą, kurioje bus koordinuotai sutelkti visi mūsų įtakos svertai – ekonominės, politinės, vystymosi ir krizių valdymo priemonės. Tarnybą, kuri atstovaus Europai ir geografiniu bei lyčių požiūriu. Manau, kad tai vienintelis priimtinas kelias eiti pirmyn.

Norėčiau keliais pavyzdžiais iliustruoti, koks, mano nuomone, yra „išsamus požiūris“.

Vakarų Balkanai – džiaugiausi galėdama ten neseniai nuvykti. Tam tikra prasme Balkanai yra ES užsienio politikos gimtinė. Ten, labiau nei bet kur kitur, negalime sau leisti pralaimėti. Mano tikslas buvo sukurti gerus darbo santykius su politiniais lyderiais, pasikalbėti su pilietine visuomene apie tai, ką reikėtų priklausyti Europai, ir užtikrinti, kad būtų koordinuojami įvairių ten esančių ES veikėjų veiksmas. Padariau išvadą, kad regionas daro pažangą, nors ji nėra tolygi ir visapusiška. Europos perspektyva tebėra svarbiausias pagrindas – ir kaip mūsų tikslas, ir kaip pagrindinė reformų paskata. Visur pažymiu, kad pažanga kelyje į ES priklauso nuo įsipareigojimo daryti reformas šalyje. Nuo žmogaus teisių, teisinės valstybės ir regioninio bendradarbiavimo.

Mūsų strategija paremta esamomis užsienio politikos priemonėmis. Kosove turime didžiausią civilinę misiją, kuri dirba sėkmingai. Bosnijoje, padėčiai stabilizavusis, buvo patikslinta ALTHEA paskirtis ir parengta mokymų programa. Artėjant spalio mėn. rinkimams platiname žinių apie Europą. Visame regione daroma pažanga liberalizuojant vizų režimą ir skatinant „People 2 people“ ryšius.

Taigi, mūsų Balkanų strategija yra tokia, kokia turėtų būti: turi strateginius tikslus, taikomos įvairios priemonės ir strategija įgyvendinama atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes.

Antrasis pavyzdys yra Afrikos Kyšulys. Jis iliustruoja ryšį tarp trapios valstybės, skurdo, konkurencijos dėl išteklių, įskaitant vandenį, ir piratavimo, terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo. Vienintelis galimas sprendimas yra išsamus požiūris, kurio mes ir laikomės. Mūsų karinio jūrų laivyno operacija „Atalanta“ laikoma sėkminga. Kitas mūsų žingsnis – toliau ieškoti būdų patraukti baudžiamojon regiono atsakomybėn įtariamus piratus. Papildomai bus vykdoma Somalio laikinajai federalinei vyriausybei skirta mokomoji misija, kuri turėtų būti dislokuota pavasarį. Pasinaudodami Stabilumo priemone, finansuojame priemones, skirtas gebėjimams stiprinti ir jūrų reikalų valdžios institucijoms mokyti, tęsiame ilgalaikį darbą Jemene ir Somalyje skurdo, raštingumo ir sveikatos priežiūros srityse.

Mūsų veiksmai Gruzijoje remiasi tuo pačiu principu. 2008 m. rugpjūčio mėn. įšaldytam konfliktui peraugus į atvirą, nedelsdami ėmėmės veiksmų. Ėmėmės tarptautinio lyderio vaidmens, tarpininkavome paliauboms ir per rekordinį laiką dislokavome 300 žmonių stebėsenos misiją. Nuo to laiko tęsiame veiksmus remdamiesi Bendrijos ir BSGP priemonėmis, kad būtų išvengta pakartotinio smurto ir būtų užtikrintas stabilumas Gruzijoje ir regione.

Su JTO ir ESBO vadovaujame Ženevos deryboms, kurios yra vienintelė vieta, kur susitinka visos suinteresuotos pusės. Surengėme donorų konferenciją dėl rekonstrukcijos ir ekonominės paramos Gruzijai ir įtraukėme Gruziją – kartu su Armėnija ir Azerbaidžanu – į Europos kaimynystės politiką. Toliau skatiname šias reformas ir glaudesnius ryšius. Siekiame, kad būtų liberalizuotas prekybos ir vizų režimas, ir remiame pasitikėjimo stiprinimo priemones, kad būtų atnaujinti ryšiai su atsiskyrusiomis respublikomis.

Darbo Gruzijoje yra daugiau, ir svarstant šį klausimą su Rusija – su S. Lavrovu jį svarsčiau vos prieš 10 dienų – darbotvarkė yra visiškai užpildyta. Šiuo atveju mes parodėme, ką gali padaryti ES, sutelkusi visus turimus išteklius. Dalyvavusieji sprendžiant šią problemą per tas ypač beprotiškas savaites sakė man, kad tai, kas buvo padaryta, yra išskirtinis dalykas. Todėl mums reikia stipresnių struktūrų, didesnio lankstumo ir geresnio pasirošimo, jei norime, kad Gruzija taptų mūsų būsimų veiksmų atskaitos tašku.

Norėčiau pereiti prie bendros saugumo ir gynybos politikos ir pasakyti, kad sutinku su bendru A. Danjeano pranešimo principu dėl mūsų misijų svarbos. Jos gelbsti gyvybes, sudaro sąlygas politikai veikti ir parodo, kad ES gali imtis visų galios priemonių įsipareigojimams vykdyti.

Neįtikėtina, kiek daug mes pasiekėme per pastaruosius 10 metų. Per šį laikotarpį vykusiose daugiau nei dvidešimtyje misijų buvo dislokuota daugiau kaip 70 000 vyrų ir moterų. Valdydami krizes vadovaujamės europietišku keliu ir išsamiu požiūriu, remdami tarptautinę teisę ir susitarimus ir glaudžiai bendradarbiaudami su pagrindiniais partneriais. Bosnijoje ir Hercegovinoje bei Somalio pakrantėje sėkmingai dirbame su NATO. Kosove ir Afganistane šis uždavinys sudėtingesnis dėl politinių priežasčių. Turime išspręsti šiuos nesklandumus, todėl bendrauju su NATO generaliniu sekretoriumi, kad būtų pagerinti ES ir NATO santykiai praktinėse srityse ir sukurta draugiška aplinka. Matysime, kaip galėtume pragmatiškai plėtoti mūsų santykius. JTO yra dar viena labai svarbi partnerė. Yra daug gerų ES ir JTO bendradarbiavimo pavyzdžių – Kongo Demokratinė Respublika, Čadas ir Kosovas. Neseniai turėjome galimybę geriau pažinti vieni kitus, bet bendradarbiavimą galime ir turime stiprinti, sutelkdami dėmesį į tokias sritis kaip planavimas ir keitimasis geriausios patirties pavyzdžiais.

A. Danjeano pranešime ir kitur dažnai keliamas klausimas, ar atėjo laikas Europai turėti savarankiškus nuolatinius operacijų štabus. Tai yra rimtas klausimas, kuris turi būti rimtai apsvarstytas. Niekas nesiginčija, kad mums reikalingi štabai, galintys planuoti ir vykdyti karines operacijas. Klausimų kyla dėl to, ar dabartinė sistema, kuri paremta SHAPE arba nacionaliniais štabais, yra veiksmingiausias būdas, ar galima rasti geresnį.

Šį klausimą dažnai sprendžiame kaip struktūrų klausimą. Manau, pirmiausia reikia išnagrinėti, kokias funkcijas mums reikia atlikti. Mano nuomone, yra trys funkcijos, kuriomis remiantis turėtų būti priimami sprendimai: pirma, gebėjimas planuoti ir vykdyti karines operacijas, įskaitant išankstinį planavimą, ir gebėjimas prireikus greitai reaguoti; antra, gebėjimas plėtoti geresnį struktūrinį civilinių ir karinių veiksmų koordinavimą, kad būtų padidinti mūsų gebėjimai; ir, trečia, gebėjimas užmegzti ryšius su kitais, optimizuoti bendrą koordinavimą ir koordinavimą su vadinamąja „tarptautine bendrija“. Jei šia analize pasinaudotume kaip pradiniu diskusijų atskaitos tašku, galėtume rasti reikalingą bendrą pagrindą ir nuspręsti, ką turėtume daryti.

Pranešime taip pat raginama sukurti Gynybos tarybą, kurios idėja sklaido jau kurį laiką. Kitas posėdis balandžio mėn. vyks pagal nusistovėjusią praktiką, bet per neoficialų gynybos ministrų posėdį mano pasiūlymų pagrindu pasiektas bendras sutarimas rengti Užsienio reikalų tarybos posėdžius, kuriuose dalyvautų gynybos ministerijos. Jie suteiktų galimybę gynybos ministrams susitikti ir priimti sprendimus, pvz., dėl gebėjimų ugdymo.

Paskutinė mano pastaba šiuo klausimu susijusi su pasiūlymu dėl civilinės saugos pajėgų. Pradėkime nuo pamokų, kurių mus išmokė Haitis. Tada pridėkime Lisabonos sutarties dvasią ir pažiūrėkime, ką galime rinktis: sutelkti valstybių narių ir ES priemones ir padėti JT Humanitarinių reikalų koordinavimo tarnybai arba veikti savarankiškai. Svarbiausia šiuo atveju – kuo labiau padidinti sąveiką ir išvengti „kieto“ arba dirbtinio atotrūkio tarp ES vidaus ir išorės krizių sprendimo būdų.

Pagaliau norėčiau pereiti prie branduolinių ginklų neplatinimo klausimo, atsižvelgdama į pateiktą žodinį klausimą. Trumpai norėčiau paminėti du svarbiausius dalykus: pirma, gegužės mėn. Niujorke vyks Sutarties dėl branduolinių ginklų neplatinimo peržiūros konferencija. Dalyvausiu joje, turėdama siekį užtikrinti, kad būtų pasiektas teigiamas rezultatas. Neturėtume daryti jokių klaidų: spaudimas visai sutartimis pagrįstai branduolinių ginklų neplatinimo sistemai, kurios pagrindas yra Sutartis dėl branduolinio ginklo neplatinimo, didėja. Reaguodami į tai, turime būti pasiruošę įnešti savo indėlį: ieškant galimybių taikiai naudoti branduolinę energiją, ypač besivystančiose šalyse, išvengiant platinimo rizikos, įskaitant pastangas plėtoti daugiašalį požiūrį į branduolinio kuro ciklą – atrodo, 84 šalims buvo skirta ES programų parama; siekiant pažangos branduolinio nusiginklavimo srityje – politikos požiūriu labai svarbu sukurti konstruktyvią atmosferą; sprendžiant regionines platinimo krizes, ypač Irane, kuris gali sugriauti konferenciją.

Kaip žinote, ES ėmėsi lyderio vaidmens ieškant diplomatinių sprendimų. Mes visiškai pritariame Saugumo Tarybai dėl tolesnių ribojamųjų priemonių, jei – kaip yra dabar – Iranas toliau ignoruos savo įsipareigojimus.

Antra, prezidentas B. Obama sušaukė Branduolinio saugumo aukščiausiojo lygio susitikimą. Mes pritariame šio aukščiausiojo lygio susitikimo tikslui stiprinti branduolinių medžiagų saugumą ir užkirsti kelią teroristams jas gauti. ES, jei neklystu, nuo 2004 m. teikė paramą TATENA, kad padėtų šalims šioje srityje, ir savo veiklą tęs.

Galiausiai, norėčiau grįžti prie to, nuo ko pradėjau. Europos pasaulinių veiksmų poreikis yra labai didelis. Turime užtikrinti, kad pasiūla atitiktų paklausą. Lisabonos sutartis suteikia mums tokią galimybę. Turime imtis veiksmų, vadovaudamiesi Lisabonos sutarties tekstu ir dvasia, nepamiršdami, kodėl Europos vadovai vedė derybas dėl šios sutarties. Manau, priežastis buvo aiški: noras sukurti stipresnę ir daugiau pasitikėjimo suteikiančią Europos užsienio politiką, kuri tarnautų Europos Sąjungos piliečiams. Žinau, kad daugelis EP narių pritaria šiam tikslui, todėl tikiuosi jūsų paramos jį įgyvendinant.

Nadezhda Neynsky, Biudžeto komiteto nuomonės referentė. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti C. Ashton už jos įkvepiantį pareiškimą.

Vis dėlto būdama Biudžeto komiteto nuomonės dėl BUSP referentė taip pat norėčiau pabrėžti būtinybę inicijuoti buvusių ir esamų BUSP operacijų ir BSGP civilinių misijų auditą, kad būtų nustatytos jų stipriosios ir silpnosios pusės. Taip Europos Sąjungos veiksmas leis veiksmingiau užtikrinti saugumą, padidins jos autonomiją ir ypač užtikrins protingesnį biudžeto, kuriam, deja, vis dar skiriama per mažai lėšų, panaudojimą.

Ioannis Kasoulides, PPE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, baisu įsivaizduoti, kad nedidelis branduolinis įrenginys, keliantis mirtiną grėsmę milijonams žmonių, galėtų patekti į teroristų rankas. Prieš kelerius metus galėjome sakyti, kad tai mažai tikėtina. Bet taip nebėra.

Tokios šalys kaip Iranas ir Šiaurės Korėja kuria arba yra pajėgios sukurti branduolinį ginklą. Pakistano mokslininkas įtariamas pardavęs Iranui technines žinias, o Šiaurės Korėja vykdo branduolinių medžiagų prekybą. Niekas neprieštarautų, jei Iranas kurtų branduolinę energiją taikiai tikslu, bet kantrybė senka Iranui siekiant iškovoti daugiau laiko dialoge 5+1, kurį mes remiame.

Pateisinamas dvilypis požiūris ir JT Saugumo Tarybos parengtos griežtos konkrečios sankcijos. Branduolinio ginklo platinimas atsidūrė kritinėje padėtyje ir paskatino tokius žmones kaip H. Kissinger teigti, kad vienintelis būdas užtikrinti branduolinio ginklo neplatinimą ir pasaulio saugumą yra laipsniškai visiškai jo atsisakyti.

Todėl mes remiame tarptautinę sutartį dėl laipsniško branduolinių ginklų atsisakymo, skiliųjų medžiagų gamybos nutraukimą, visiško branduolinių bandymų uždraudimo sutarties rengimą, branduolinių užtaisų sumažinimą, SGM sutartį ir kt., branduolinio kuro panaudojimo kontrolės perdavimą TATENA ir jos įgaliojimų bei tikrinimo galių stiprinimą.

Adrian Severin, S&D frakcijos vardu. – Pone pirmininke, tikiuosi, mes visi sutariame, kad reikalinga aktyvi užsienio politika, kuri būtų paremta bendrais Europos tikslais ir vertybėmis. Ši politika turėtų pripažinti globalaus pasaulio saugumo nedalomumą, nes jis yra bendras Europos Sąjungos vidaus ir išorės interesas.

Tokiai politikai reikalingos tinkamos institucinės priemonės. Taigi, prioritetai aiškūs, ir aš džiaugiuosi, kad prioritetai, kuriuos ketinu paminėti, sutampa su C. Ashton išsakytaisiais. Veiksminga Europos išorės veiksmų tarnyba, aktyvi kaimynystės politika, aiški plėtros politika, gerai sustruktūrinta partnerystė su tradiciniais ir kylančiais strateginiais veikėjais, veiksminga kovos su pasauliniais iššūkiais, visų pirma, energetikos saugumu, strategija, branduolinių ginklų neplatinimas, migracija, tarptautinis organizuotas nusikalstamumas, skurdo įtaka tarptautinei aplinkai, kultūriniai konfliktai ir kt.

Kalbant apie Išorės veiksmų tarnybą reikia pasakyti, kad mums reikalinga institucija, kuri remtųsi ne tik politinės ar biudžetinės atskaitomybės, bet ir veiksmingumo principu. Neturėtume sukurti tarnybos, kurioje atspindėtų senoji nacionalinė konkurencija arba esama biurokratinė struktūra. Dvejopas pareigas vykdančios Europos išorės veiksmų vadovas privalo vykdyti jas abejas ir taip užtikrinti tarnybos vienybę ir veiksmų nuoseklumą.

Išorės kaimynystės politikoje turime laikytis metodo, į kurį būtų įtrauktos Rusija ir Turkija. Juodosios jūros regione turime pereiti nuo sąveikos prie strategijos. Išsilytiems konfliktams spręsti reikalingos regioninės iniciatyvos ir regioninio bendradarbiavimo ir saugumo priemonės, kurioms būtų suteiktos tarptautinės garantijos.

Pasaulio saugumo srityje reikalinga nauja tvarka, atspindinti po dvipolės sistemos susiklosčiusią realybę. Turime plėtoti savo vertybes pasaulyje, bet ne kaip naujieji kryžiuočiai, o kaip pasauliečiai.

Manau, kad šie ir daugelis kitų mūsų prioritetų yra labai sunkus uždavinys. Kad jį įveiktume, kviečiu visus – Parlamentą, Komisiją ir Tarybą – dirbti kartu.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Pone pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotoja-Vyriausioji įgaliotinė, ponios ir ponai. Ponia C. Ashton, pirmiausia norėčiau pasveikinti jus atvykus čia ir pasakyti, kad labai tikiuosi, jog jūsų puikus ir tvirtas šiandieninis pristatymas iš tikrųjų taps šio mums visiems ypač sunkaus laikotarpio, prasidėjusio lapkričio mėn. pasibaigus ankstesniosios Komisijos kadencijai, pabaigos pranašu. Manau, visi sutiktume dėl vieno dalyko: negalime leisti taip ilgai dvejoti. Nuo lapkričio mėn. pabaigos beveik iki dabar atrodė, – gaila, kad turiu tai sakyti, – kad ES yra dingusi arba beveik dingusi iš pasaulinės arenos. Norėčiau pakartoti, kad mes jokių būdu negalime leisti, kad taip atsitiktų. Nes, be abejo, pasaulis mūsų nelauks. Jūs paminėjote kelis skaičius, kurie aiškiai tai parodo. Be to, tai iliustruoja ir įvairūs įvykiai: gaivalinės nelaimės, su kuriomis susiduriama ir toliau, žiaurūs išpuoliai, su kuriais susiduriama ir toliau, faktas, kad kai kurios Artimųjų Rytų vyriausybės, nors yra demokratiškos, priėmė sprendimus, kurie labai suvaržė taikos procesą arba jo likučius, ir t. t. Todėl mums reikalinga Komisijos pirmininko pavaduotoja-Vyriausioji įgaliotinė, kuri galės imtis veiksmų ne tik Europos, bet ir pasauliniuose sprendimų priėmimo centruose. Ir jūs, ir mes žinajome, kad jūs imatės beveik neįmanomo uždavinio. Žaviuosi jumis už tai, kad jo ėmėtės. Mes pažadėjome jums padėti. Džiaugiamės galėję jus šiandien išklausti ir tapę jūsų tvirto pareiškimo dėl Europos išorės veiksmų tarnybos, kurios mums labai reikia, liudininkais. Jeigu vis dar yra norinčių užbaigti vadinamuosius anglų „velėnos karus“, – kai viena pusė kariauja su pirštinėmis, o kita be jų, – tuomet, esu tikra, dirbdami kartu mes sugebėsime pasiruošti tam, kas mūsų laukia ateityje. Dėkoju už dėmesį.

Franziska Katharina Brantner, Vets/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, ponios ir ponai, baronienė C. Ashton, mes atidžiai klausėmės jūsų kalbos. Deja, turime pasakyti, kad tikėtina, jog turėsime šiek tiek palaukti, kol jūs parengsite planus dėl konkrečių ateities projektų, paremtus kalboje išdėstytais principais, kuriems mes galime pritarti.

Norėčiau pasakyti kelis žodžius apie Išorės veiksmų tarnybą, apie kurią iš jūsų tikėjausi išgirsti ką nors konkretesnio. Jūs kelis kartus pakartojote, kad dabar labiausiai reikalinga darna. Daugeliu atvejų mums reikalingi bendri Išorės veiksmų tarnybos ir Komisijos planai ir programos. Pritariantys tam, kad daug politikos sričių būtų palikta Komisijai arba Tarybos generaliniam sekretariatui, turėtų sąžiningai pripažinti, kad jie palaiko *status quo*, Nicos sutarties sistemą.

Pirmas svarbus dalykas mums yra tai, kiek pridėtinės vertės mums pavyks sukurti visose srityse, susijusiose su civilinių krizių prevencija, civilinių krizių valdymu ir rekonstrukcija. Mūsų nuomone, visi šie dalykai susiję su taikos kūrimo sąvoka: konfliktų prevencija, ankstyvas įspėjimas, tarpininkavimas per konfliktus, susitaikymas ir trumpalaikis bei ilgalaikis stabilizavimas. Šiuo tikslu reikia sukurti atitinkamą organizacinį vienetą, todėl siūlome sukurti „krizių valdymo ir taikos kūrimo departamentą“. Todėl norėčiau paprašyti jūsų išsakyti savo nuomonę dėl tokio departamento sukūrimo. Dabar norėčiau pabrėžti, kad mes pritariame bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) biudžetui ir tam, kad stabilumo priemonė būtų įtraukta į

Išorės veiksmų tarnybą ir būtų ne Krizių valdymo ir planavimo direktorato dalis ir ne jam pavaldi, bet priklausytų naujai struktūrai, kurią, tikiuosi, jūs sukursite. Norėčiau išgirsti jūsų poziciją šiuo klausimu.

Antras mums svarbus klausimas yra ryšys tarp tradicinių užsienio politikos sričių ir naujų krypčių, pvz., energetikos politikos, klimato politikos, teisingumo ir vidaus reikalų. Kokias struktūras jūs esate numąčiusi, kad Išorės veiksmų tarnyba galėtų sistemingai dalyvauti veikloje, susijusioje su šiomis ES ir jos valstybių narių pasaulinės politikos kryptimis?

Mums svarbus dar vienas dalykas: Išorės veiksmų tarnyba turi būti šiuolaikinė institucija, vykdanči subalansuotą personalo politiką. Šią savaitę buvo švenčiama Kovo 8-oji. Akivaizdu, kad, mūsų nuomone, moterų teisės šioje tarnyboje turi būti užtikrintos ir moterys turi joje dalyvauti. Baronienė C. Ashton, kelios EP narės moterys kreipėsi į jus prašydamos jūsų užtikrinti, kad nuo pat pradžių tarnybos institucinėse struktūrose būtų laikomasi JT rezoliucijų Nr. 1325 ir 1820. Taigi, mano klausimas šiuo atveju yra toks: kokie yra jūsų ketinimai šioje srityje?

Kaip jau sakiau, mes remiame jus kelyje į tvirtą bendrą Išorės veiksmų tarnybą. Labai laukiu jūsų atsakymų.

Charles Tannock, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, Lisabonos sutartis tapo teisine tarptautinės santvarkos dalimi, net jei jai trūksta visuotinio demokratinio teisėtumo, nes daugeliui ES piliečių, įskaitant Didžiosios Britanijos, nebuvo suteikta referendumo teisė. Vis dėlto ECR frakcija ir britų konservatoriai yra pasiruošę teigiamai prisidėti ir tęsti darbą naujoje institucinėje sistemoje.

Norėtume, kad tokio požiūrio laikytųsi ir valstybės narės su Komisija. Mano nuomone, ironiška, kad pirmasis svarbus institucinis žingsnis pagal Lisabonos sutartį, Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimas, kelia grėsmę, kad ES sugrįš prie savistabos ir barnių, kuriuos Lisabonos sutartis turėjo sunaikinti. Neabejotina, kad EIVT turi būti sukurta diskutuojant ir siekiant konsensuso dėl to, kas ką daro ir daro geriausiai, bet BUSP užsienio politikos klausimai turi griežtai priklausyti Tarybai.

Bet mums taip pat reikalingas tvirtas vadovavimas, kuris teoriškai įtvirtintas Lisabonos sutartyje, kad būtų sukurta ilgalaikė Europos diplomatijos pasaulyje vizija. Tikimės, kad jūs, Vyriausioji įgaliotinė C. Ashton, imsitės iniciatyvos ir pasinaudosite sutarties suteikta valdžia ir prireikus priversite vadovus daryti tai, ką reikia, ir nurodysite kelią pirmyn. Mes remsime jūsų pastangas, jei parodysite, kad esate pasiryžusi imtis nelengvo uždavinio.

ES turėjo daug laiko apgalvoti šios tarnybos klausimą, todėl šis bandymas šiaip taip išsikapstyti ir neryžtingumas, kuriuos matome dabar, nepripada prie ES siekių imtis pasaulinio vaidmens užsienio politikoje, įgyvendinant BUSP.

Yra daugiau bendrų pastabų. G. Albertini pranešime, kurį tvirtai palaikau, apibrėžti ES užsienio politikos prioritetai ir pritarta ES narystės siekiams, kuriuos puoselėja Vakarų Balkanų šalys, ypač Kroatija, Makedonija ir Juodkalnija – esu pranešimo dėl šios šalies pranešėjas.

Bet jame taip pat paminėtas transatlantinis aljansas ir NATO, kurie, mūsų nuomone, yra ES užsienio saugumo politikos pamatas. Jame pabrėžta ES atsakomybė už išsaldytų konfliktų sprendimą, ypač mūsų tiesioginėje kaimynystėje esančioje Padnestrėje ir Kalnų Karabache, ir geri santykiai su Ukraina.

Galiausiai Taiwanis taip pat paminėtas kaip svarbus ES partneris ir jam, remiantis ES politika ir „Vienos Kinijos politika“, taip pat turėtų būti sudarytos galimybės aktyviai ir visapusiškai dalyvauti tarptautinėse organizacijose.

Willy Meyer, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (ES) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, G. Albertini jau žino priežastis, kodėl mano frakcija pateikia mažumos nuomonę dėl pranešimo dėl užsienio, saugumo ir gynybos politikos. Pateikėme ją todėl, baronienė C. Ashton, kad padarėme išvadą. Mus supančiose šalyse Europos Sąjungoje saugumo ir gynybos politika nebėra susijusi su teritorijos gynyba: saugumo politika dabar yra užsienio politikos dalis.

Manome, kad pagrindinis užsienio politikos tikslas turėtų būti siekti nusiginklavimo tarptautiniu mastu: visiško nusiginklavimo, naudojant pragmatišką politiką, kuri reaguotų į esamas nesaugumo pasaulyje priežastis.

Pagrindiniai masinio naikinimo ginklai dabartiniame pasaulyje yra alkis ir skurdas. Su šiais ginklais neįmanoma kovoti naudojant karinę jėgą. Todėl, remdamiesi šia nuostata, manome, kad turėtume siekti sukurti tarptautinę saugumo sistemą, kuri leistų laipsniškai demilitarizuoti visą saugumą pasaulyje. Mes visiškai nesutinkame,

kad ES būtų susieta su NATO, nes NATO strategija yra rinktis karinį atsaką į grėsmes, pvz., organizuotą nusikalstamumą ir terorizmą, kurie niekada nebuvo karinio atsako verti dalykai.

Manau, kad dėl didėjančio militarizavimo valstybėms narėms bus reikalinga galingesnė ginklų pramonė ir jos turės skirti daugiau lėšų ginklams. Civilizacijos ir ginkluotės požiūriu pažengėme dar toliau nei per Šaltąjį karą, o tai neturi nieko bendro su pragmatiška politika siekti demilitarizavimo.

Ne, terorizmas ir organizuotas nusikalstamumas neturėtų būti kariniai taikiniai. Jie turėtų būti policijos, tarptautinių teisminių tarnybų, žvalgybos tarnybų taikiniai, siekiant perduoti nusikaltėlius į teismų rankas, bet jie neturėtų būti karinio atsako taikiniai.

Todėl mes nepritariame tokiam kariniam požiūriui. Nepritariame tam, kad Europos Sąjungoje būtų įrengtos JAV karinės bazės. Nenorime, kad jos būtų įrengtos bet kurioje šalyje, nenorime, kad jokia galinga valstybė dislokuotų karines pajėgas pasaulyje, todėl manome, kad labai svarbu laikytis tarptautinės teisės normų. Nesutinkame su Kosovo pripažinimu, – nemanome, kad turi būti pripažįstamos šalys, naudojančios jėgą ne pagal tarptautinę teisę, – nes tikime tarptautine teise ir todėl manome, kad į šį pranešimą turėtų būti įtrauktas Vakarų Sacharos dekolonizavimo procesas. Mes taip pat prašome išvesti karines pajėgas iš Afganistano, kurios, kaip nuolat pripažįsta NATO, prisideda prie nekaltų civilių mirčių. Taigi, mes nepritariame tam, kad būtų einama militarizavimo keliu.

Fiorello Provera, *EFD frakcijos vardu*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, baronienė C. Ashton, puikiam G. Albertini pranešime yra, mano nuomone, politiškai labai svarbus fragmentas: dalis, susiejanti imigraciją su bendradarbiavimo su besivystančiomis šalimis politika.

Neįsivaizduojama, kad tokius didelius migracijos srautus būtų galima kontroliuoti naudojant tik represines priemones ir vidaus politiką. Migrantų paskirstymas ES valstybėse narėse problemos taip pat neišspręs. Priešingai, jis paskatintų atvykti naujus imigrantus. Pagrindinė priemonė kontroliuoti migraciją yra bendradarbiavimo politika, kuri būtų koordinuojama ES lygmeniu ir būtų skirta ne tik ekonomikos, bet ir socialinei bei demokratinei pažangai. Emigracija turi būti pasirinkimas, o ne būtinybė.

Siekiant, kad ši bendradarbiavimo politika būtų veiksminga ir pasiektų tuos, kuriems jos tikrai reikia, būtina skatinti gerą vietos valdymą, be kurio nebūtų veiksmingumo, klestėtų korupcija, būtų švaistomi ištekliai ir būtų pasiekti prasti rezultatai. Vietos valdymo ir vyriausybių bendradarbiavimo užtikrinimas yra užsienio politikos tikslas, todėl bendradarbiavimas turi tapti svarbia Europos vyriausybių politikos priemone: tokia yra mano asmeninė žinia baronienėi C. Ashton man labai svarbioje bendradarbiavimo srityje.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, neigiamos įtakos mums vėl gali turėti faktas, kad Lisabonos sutartyje buvo įvardyti tik labai nekonkretūs užsienio politikos tikslai. Taip pat tikėtinai turėsime sumokėti už tai, kad baronienė C. Ashton yra Vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai, neturinti jokios realios užsienio politikos patirties, kuri buvo išsiūlyta Sąjungai kaip žemiausias bendras vardiklis, dėl kurio valstybės narės sugebėjo susitarti.

Jeigu mes nieko nepasakysime visais svarbiais užsienio politikos klausimais, mes, kaip europiečiai, pasieksime tiek pat mažai, kiek ir būrelis diplomatų, spaudžiančių vieni kitiems rankas visame pasaulyje, bet besilaikančių skirtingų užsienio politikos kryptų.

Negalime sau leisti nesutarti ir dėl Europos išorės veiksmų tarnybos. Ši neabejotinai svarbi nauja tarnyba neturėtų ir negali per valstybių narių vadovus patekti į eurokratų veiklos sritį.

Tikriausiai atėjo laikas prasiskinti sau kelią steigiant šią Europos išorės veiksmų tarnybą ir padaryti taip, kad ES vėl būtų išgirsta pasaulyje. Taip pat atėjo laikas Vyriausiajai įgaliotinei subtiliau spręsti šiuos klausimus ir, pvz., vartoti visas tris Sąjungos darbo kalbas – įskaitant vokiečių – Europos išorės veiksmų tarnyboje.

Turime kuo geriau pasinaudoti valstybių narių patirtimi ir gerais santykiais, kuriuos juos palaiko su tam tikrais regionais. Pagalvokime, pvz., apie Austrijos istorinę patirtį Vakarų Balkanuose. Turi būti akivaizdu, kad Europos saugumas ginamas ne Hindukuše, bet prie ES išorės sienos Balkanuose. ES turėtų liautis elgtis kaip NATO bei JAV atsaka ir išdininkė. Europos pinigai daug geriau panaudojami FRONTEX, o ne Afganistano dykumose.

Catherine Ashton, *Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai*. – Pone pirmininke, norėčiau pateikti kelias pastabas dėl iškeltų klausimų.

Pone I. Kasoulidi, kalbant apie branduolinio ginklo neplatavimo sutarties persvarstymą svarbiausia, kad jis būtų sėkmingas. Manome, kad reikia imtis praktinių žingsnių: parengti sutartį dėl visiško branduolinių bandymų uždraudimo; nutraukti skiliųjų medžiagų gamybą; remti taikų branduolinės energijos naudojimą, rasti saugų būdą neplatavimui užtikrinti – pvz., kaip mūsų indėliai į branduolinio kuro banką – ir remti stiprią ir veiksmingą TATENA. Ypač daug turime dirbti, kaip minėjau, tokiuose regionuose kaip Artimieji Rytai, taigi, ir toliau turime daryti spaudimą Iranui ir spręsti ten kylančias problemas.

Pone A. Severinai, dėl Išorės veiksmų tarnybos ir prioritetų aš jums pritariu. Man labai svarbu, kad tarnyba turėtų politinę ir biudžetinę atskaitomybę, kaip jūs sakėte, ir tai turi būti pasiekta vykdamas dvejopas funkcijas. Taip pat bus svarbu, kaip jūs nurodėte, spręsti šiuos klausimus su kitais pagrindiniais partneriais. Jei neklustu, jūs paminėjote Rusiją ir Turkiją. Rusijoje aš jau apsilankiau. Dalį savaitgalio praleidau su Turkijos užsienio reikalų ministru: tai buvo reali galimybė giliau aptarti būsimus santykius. Taigi visiškai sutinku su jūsų išsakytais prioritetais ir esu už juos dėkinga.

Ponia A. Neyts-Uyttebroeck, ačiū už malonius žodžius. Nemanau, kad ES būtų labai pasitraukusi iš pasaulinės arenos. Ši pertrauka, kuri buvo neišvengiama siekiant turėti veiksmingai dirbančią Komisiją, baigėsi. Man tai buvo ypač aktualu, nes Komisija nepradėjus darbo aš net neturėjau savo kabineto, jau nekalbant apie Išorės veiksmų tarnybą. Dabar mes galime pradėti telkti išteklius.

Manau, keliate teisingą klausimą, kad svarbu būti realiai matomai. Mano problema, kaip žinote, yra ta, kad aš dar neišmokau keliauti laiku. Bet, manau, galvojant į ateitį būtina atsižvelgti į iškeltus prioritetus, kuriems, tikiuosi, EP pritars, ir siekti, kad mano veiksmai būtų skirti šioms prioritetams, vienas kurių yra dar neegzistuojančios Išorės veiksmų tarnybos sukūrimas, įgyvendinti. Personalo struktūra nėra aiški. Jos dar nėra. Bet kai ji bus, mes sugebėsime visam pasauliui parodyti Europos jėgą pačia geriausia šio žodžio prasme.

Ponia F. K. Brantner, ir jūs kreipiatės į mane siekdama sužinoti kuo daugiau smulkmenų: manau, tai labai svarbu. Kai kurie jūsų iškelti klausimai yra labai svarbūs. Mes nenorime, kad dubliuotųsi skirtingų institucijų funkcijos. Norime, kad mūsų veiksmuose atsispindėtų geografinis metodas, ir aš sutinku su jumis dėl taikos kūrimo: jis yra labai svarbi ES veiksmų dalis.

Tam tikra prasme jis susijęs su tuo, ką mums sekasi kurti – su mūsų darbu kuriant valstybę, teisingumą, teisinę valstybę, su mūsų vykdomomis vystymo programomis, su darbu sprendžiant klimato kaitos klausimus ir teikiant paramą žmonėms ir vyriausybėms – visais veiksmais, kurie skirti mūsų saugumui, stabilumui ir gerovei užtikrinti, nors imdamiesi jų mes ištis kuriame ir saugesnį, stabilesnį bei labiau klestintį pasaulį.

Šie tikslai yra ypač svarbūs.

Visiškai sutinku su jumis dėl moterų. Reikėtų, kad, pvz., daugiau moterų būtų siunčiama į viešosios tvarkos palaikymo misijas, kuriose man teko pamatyti jų labai mažai. Turime siekti, kad moterys būtų tvirtai integruotos į tarnybą visais lygmenimis. Tai yra iššūkis, kurį turime įveikti. Vis dėlto svarbiausia, ką norėčiau jums pasakyti, yra tai, kad Išorės veiksmų tarnyba tarnaus visai Europos Sąjungai.

Taigi, kokių veiksmų turėtume imtis sprendžiant teisingumo ir vidaus klausimus visame pasaulyje, ką Parlamento nariai norėtų nuveikti su kitais parlamentais? Turime sukurti tarnybą, kuri galėtų pasitarnauti jums sprendžiant šiuos klausimus. Manau, kalbėdami apie šiuos klausimus esame vienodoje padėtyje.

Pone Ch. Tannockai: tvirtas vadovavimas nebijant iššūkių. Tikiuosi, kad pamažu jūs pamatysite tai, ką galėtumėte pavadinti tvirtu vadovavimu. Labai svarbu, kaip jūs sakote, kad mes atsižvelgtume į kai kuriuos labai svarbius dalykus: Balkanai ir transatlantiniai ryšiai yra mūsų veiksmų pagrindas. Todėl tiek daug laiko skiriame diskusijoms su JAV, todėl aš pati asmeniškai skiriu daug laiko diskusijoms ir dialogui su šiomis šalimis ir, žinoma, Ukraina.

Tikiuosi, kad jūs buvote patenkinti mano sprendimu dalyvauti prezidento V. Janukovičiaus inauguracijoje ir pasikviesti jį į Briuselį, kuriame jis praleido pirmąsias savo dienas. Jis buvo inauguruotas ketvirtadienį. Į Briuselį jis atvyko pirmadienį, kad pradėtų gilinti tolesnius santykius.

Pone W. Meyeri, jūs kalbėjote apie užsienio politiką ir nusiginklavimą ir apie tai, ar teisinga laikytis kariško požiūrio. Norėčiau pateikti jums du trumpus pavyzdžius, vieną kurių jau minėjau ir kuris susijęs su „Atalanta“ ir būtinybe laikytis išsamaus požiūrio.

Netoli Somalio krantų plaukioja laivai, kurie šį savaitgalį kartu su Prancūzijos kariniu jūrų laivynu sėkmingai sugavo piratus, pasiryžusius sukelti sumaištį toje vandenyno dalyje. Dabar svarbu užtikrinti, kad remiantis

mūsų teisiniais standartais to regiono šalyse jie būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn ir teisingai nubausti.

Su tuo susijusi vystymosi programa, kurią rengia Komisija ir kuri skirta padėti Somalio ekonomikai, kad pagerėtų jos padėtis. Su tuo susiję ir darbai, kuriuos ketiname pradėti siekdami parengti žmones, kad jie galėtų užtikrinti saugumą regione. Kitaip tariant, laikomasi bendro požiūrio, kuris yra ir išsamus požiūris. Tai reiškia, kad naudojamos priemonės, reikalingos spręsti problemoms, su kuriomis susiduria žmonės.

Kitas pavyzdys: praėjusią savaitę buvau Haityje ir norėčiau atiduoti duoklę ten dirbantiems italams. Nors neseniai buvo įvykusi L'Akvila tragedija, Haityje buvo karinis jūsų laivynas, ugniagesiai, NVO, civiliai, gydytojai, psichiatrai, stomatologai, seselės, dirbę vadovaujant laivo, kuris buvo naudojamas kaip laivas-ligoninė gydant tiesiogiai nuo žemės drebėjimo nukentėjusius žmones, kapitonui. Gydyti jauni žmonės amputuotomis galūnėmis; labai nudegę vaikai; jiems padėti suburtos komandos.

Noriu pasakyti, kad, mano manymu, turėtumėte pagalvoti apie išsamią strategiją ir požiūrį, kurį galėtume pasiūlyti ir kuris apimtų turimas priemones bei veiksmingą jų panaudojimą.

Pone F. Provera, jūsų pastaba dėl vystomojo bendradarbiavimo ir imigracijos yra svarbi, nes neturėdami kito pasirinkimo žmonės rizikuos, dažnai savo gyvybę, palikti šalį, kurioje yra gimę, gyvena ir norėtų gyventi. Dauguma žmonių nori turėti galimybę gyventi šalyje, kurioje yra užaugę.

Taigi, mano nuomone, vystymas visada buvo susijęs su galimybe padėti žmonėms pragyventi, kad jie galėtų pasilikti ir gyventi ten, kur nori ir kur gali naudotis švietimo, sveikatos priežiūros paslaugomis ir pan.

Tam savo veiksmuose skirsime labai didelį dėmesį ir tai ypač reikalinga šalyse, kuriose dėl klimato kaitos kyla didžiausia nestabilumo grėsmė.

Galiausiai, pone A. Mölzeri, norėčiau paprašyti – nebūkite toks pesimistas. Kalbama ne apie viršenybę prieš valstybių narių vadovus. Kalbama apie išskirtinai europietiško dalyko sukūrimą – ne tokio pat, kaip valstybėse narėse, t. y. Vokietijoje, Italijoje, Prancūzijoje, JK ar kur kitur. Kuriame kitus dalykus, susijusius su ilgalaikiu saugumu, stabilumu ir ekonomikos augimu, kad galėtume prisidėti net tik prie mūsų interesų, bet ir prie vertybių puoselėjimo.

Kalbant apie mano kalbas, *oui, je peux parler français, mais je ne suis pas très bien en français. Ich habe auch zwei Jahre in der Schule Deutsch gelernt, aber ich habe es jetzt vergessen.*

Taigi, aš galiu kalbėti įvairiomis kalbomis, ir aš tobulėsiu. Nekantrauju sulaukti akimirkos, kai galėsiu kalbėti su jumis daug sklandesne vokiečių kalba nei dabar.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotoja, ponios ir ponai, G. Albertini ir A. Danjeano pranešimai ir pasiūlymas dėl rezoliucijos dėl branduolinio ginklo neplatavimo rodo, kad greitai turėsime priimti svarbius sprendimus, todėl turime tam pasiruošti. Norėčiau išskirti porą pavyzdžių. Manau, kad Europos Sąjunga turi imtis svarbaus vaidmens šiuo lemiamu metu siekiant sutrukdyti Iranui sukurti branduolinį ginklą ir kad 5+1 grupė turi imtis aktyvių veiksmų, ypač rengiant JTO rezoliuciją ir svarstant sankcijų išplėtimą, kad nekarinėmis priemonėmis būtų išvengta naujos branduolinės valstybės. Dramatiška padėtis Artimuosiuose Rytuose ir problemų sprendimas tame regione tiesiogiai ar netiesiogiai yra su tuo susiję.

Baronienė C. Ashton, norėčiau padėkoti jums už tai, kad nuvykote į Kijevą pasikalbėti su prezidentu V. Janukovičiumi. Labai svarbu paremti tokias šalis, kad jos nepriimtų neteisingų sprendimų, ir paaiškinti, kad muitų sąjunga su Rusija ir laisvosios prekybos zona su Europos Sąjunga yra nesuderinamos, ir parodyti, kokie yra teisingo pasirinkimo pranašumai.

Norėčiau pridurti dar vieną pastabą. Priešingai nei dauguma užsienio ir gynybos ministrų, mes būsimė kantrūs ir kartu su jumis kursime tvirtą Išorės veiksmų tarnybą. Norime, kad būtų sukurta ši Išorės veiksmų tarnyba. Jos veikla turi būti sėkminga. Tai yra būtina sąlyga, kad galėtume kalbėti vienu balsu. Laikas šiuo atveju mūsų nespaudžia – mums reikalingas geras rezultatas. Vis dėlto turėtume atsižvelgti į tai, kad per ES istoriją ES veikla buvo sėkminga tais atvejais, kai buvo taikomas Bendrijos metodas, ir kad veikiant tarpvyriausybiniu lygmeniu jos veikla retai kada būdavo sėkminga arba niekada nebūdavo. Todėl turi būti akivaizdu, kad Bendrijos politikos klausimai neturėtų slapta pavirsti tarpvyriausybine politika pasinaudojant Išorės veiksmų tarnyba. Šiuo tikslu turėtų būti sukurta apsaugos priemonės, kad būtų užtikrintas ne tik unitarinės tarnybos veiksmingumas, bet ir susijusi Bendrijos politika bei Parlamento teisės – biudžeto, biudžeto kontrolės ir

biudžeto įvykdymo patvirtinimo srityse – taip pat Europos Parlamento politinės priežiūros teisės. Tikimės konstruktyvaus bendradarbiavimo.

(Plojimai)

Hannes Swoboda (S&D). - (DE) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, kreipiuosi į jus kaip į Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Vyriausiąją įgaliotinę, nes manau, kad, priešingai nei užsienio reikalų ministrai, jūs turite tam tikrą politinę atsakomybę Europos Parlamentui. Šiandien sukanka 100 dienų, kai įsigaliojo Lisabonos sutartis. Turime priimti du neišvengiamus ir svarbius sprendimus dėl tolesnių veiksmų krypties. Vienas jų – kurį pradžioje taip pat paminėjote – plėsti užsienio politiką, nes klimato, energetikos ir kiti klausimai priklauso užsienio politikos sričiai, antras – sukurti dinamišką ir veiksmingą Išorės veiksmų tarnybą.

Kalbant apie energetikos politiką reikia pasakyti, kad įvykių eiga Kopenhagoje parodė, kad jei nebūsime vieningi, jei kiekvienas vyriausybės vadovas ar vadovė bus įsitikinęs (įsitikinusi), kad turi padaryti ką nors ypatingo, pasieksime mažiau, nei galėtume pasiekti kitu atveju. Gal Kopenhagoje nebūtume pasiekę išpūdingų rezultatų, atsižvelgiant į Kinijos ir JAV poziciją, bet įvykių eiga ten buvo tragiška muilo opera, kuriai neturėtume leisti pasikartoti.

Todėl – šiuo atveju sutinku su E. Broku – turime siekti, kad būtų sukurta tvirta Išorės veiksmų tarnyba. Manęs, kaip ir daugelio iš mūsų, nenustebino, kad daug užsienio reikalų ministrų kelia jums problemų tik dėl paprasčiausio pavydo, bet mane tai visgi baugina. Sakau tai visiškai atvirai. Daug užsienio reikalų ministrų remia jus, bet taip pat daug jų kelia jums problemų. Jie paprasčiausiai negali susitaikyti su tuo, kad neteko vadovaujamo vaidmens ir vėl yra tik užsienio reikalų ministrai. Galų gale, būti užsienio reikalų ministru nėra blogas darbas, ir jis nebūtinai reiškia, kad privalai priimti sprendimus dėl kiekvienos smulkmenos, susijusios su Europos Sąjungos veikla. Dėl šios priežasties norime aiškiai pasakyti, kad pasinaudosime visomis parlamentinėmis priemonėmis ne siekdami ko nors išvengti, bet norėdami sukurti ką nors konstruktyvaus. Išorės veiksmų tarnyba bus konstruktyvi – kaip nurodyta Lisabonos sutartyje – tik jei ji bus aiškiai subordinuota jums, baronienė C. Ashton, ir jei ji glaudžiai bendradarbiaus su Komisija.

Kartu neleisime tęsti teisinės veiklos, kuri buvo vykdoma iki šiol naudojant Bendrijos metodą ir kuri būtų vykdoma Lisabonos sutartį traktuojant kaip tarpvyriausybinių susitarimą. Matote, būtent to siekia daug ministrų ir galbūt net daug vyriausybės vadovų norėdami pakenkti ne tik Komisijai, bet ir Bendrijos teisei. Tai nepriimtina. Reikia nubrėžti aiškią ribą.

Kaip tai atspindės Išorės veiksmų tarnyboje, bus svarstoma per ateinančių savaitių diskusijas – kaip ir prieš tai. Baigdamas norėčiau paminėti tą patį, kas jau buvo pasakyta. Kalbama ne apie laiko klausimą, net jei norime kuo greičiau priimti sprendimą, bet apie esmę. Užsienio reikalų ministrų tarybai turėtų būti dar kartą pasakyta, kad šis Parlamentas pasinaudos savo teisėmis – ne daugiau, bet ir ne mažiau – biudžeto ir darbo tvarkos taisyklių srityse, nes mes turime tikslą sukurti veiksmingą Išorės veiksmų tarnybą.

(Plojimai)

Andrew Duff (ALDE). – Pone pirmininke, manau, mes visi tikėjome, kad kils problemų įgyvendinant sutartį, ir galime apgailestauti, kad į ją neįtraukėme nuostatos dėl kelionių laiku, vis dėlto vieno dalyko mes nesitikėjome ir negalime su juo susitaikyti – tai žlugęs pasitikėjimas tarp Komisijos ir Tarybos kuriant Išorės veiksmų tarnybą. Sprendimą galima rasti sutartyje, kurią būtina vertinti ir skrupulingai jos laikytis.

40 straipsnyje ginamos atitinkamos Komisijos ir Tarybos funkcijos. Abi šios institucijos turi būti pragmatiškos ir siekti, kad būtų sukurta tvirta, veiksminga ir nuosekli diplomatija įvairiose politikos srityse. C. Ashton pateikė mums vaizdingą ES, kaip kylančios nykstančio žemyno galios, apibūdinimą. Aišku, kad Afganistano kampanija yra problema, kuriai turime skirti dėmesį; reikalinga išsami strategijos ir taktikos reforma. Mūsų uždavinys turėtų būti iš naujo įvertinti mūsų buvimo Afganistane tikslą, sąnaudas ir trukmę.

ALDE frakcija nekantrauja paspartinti gynybos klausimo sprendimą. Turime rasti bendrus 27 šalių saugumo interesus, imtis palyginamų pratybų šiose šalyse ir sąžiningai įvertinti stipriąsias ESGP misijų puses, sudarydami sąlygas sukurti nuolatinę struktūrinę bendradarbiavimą gynybos srityje.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, norėčiau padėkoti A. Danjeanui už puikų pranešimą, kuriame jis paaiškino, kiek esame pažengę bendros saugumo ir gynybos politikos srityje. Jis taip pat nurodė, kuriais klausimais nesutariame.

Jei Parlamentas priims šį pranešimą, jis žengs toliau už Komisiją ir Tarybą keliose konkrečiose srityse, nes pranešime, pvz., dar kartą teigiamai įvertintas M. Barnier'io pranešimas dėl Europos civilinės saugos. Gaila, kad baronienė C. Ashton ką tik dar kartą atmetė šią idėją.

Ponia C. Ashton, apgailestauju, kad vienas iš kelių jūsų pristatymo punktų, kuriems jūs pasakėte „ne“, buvo ši M. Barnier'io idėja, nors kitais klausimais, atrodo, jūsų ir visų kitų nuomonės sutampa.

(DE) Naujajame pranešime, kaip ir G. Albertini pranešime, pritariama Sąjungos mokymo misijai Somalyje. Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas šiai idėjai nepitaria. Mes veržiamės į misiją, nors nėra aišku, kokia jos pridėtinė vertė, palyginti su tuo, kas jau padaryta regione, koku platesniu politiniu pagrindu ji remiasi ir ar ji tikrai prisidės prie nacionalinės rekonstrukcijos Somalyje. Labai tikėtina, kad mes permokame už tai, kad būtų išmokyti pėstininkai, kurie vėliau pereis pas kitą karo vadą, pasiryžusį sumokėti daugiausia.

Norėčiau pasakyti dar vieną pastabą. Pranešime kalbama apie siekį užtikrinti Europos strateginę autonomiją saugumo ir gynybos politikos srityje. Mano nuomone, to per daug – bandomė apžioti daugiau, nei galime sukramtyti. Netikiu, kad kuri nors valstybė narė galėtų skirti milžiniškas karines išlaidas, kurių mus reiktų, jei strateginės autonomijos siekį būtų ketinama rimtai įgyvendinti. Ne jei taip atsitiktų, manau, kad bet kuriuo atveju tai būtų strateginė klaida. Europa turi rasti savo vietą Europos ir pasaulio saugumo tinkle, kuri neturėtų būtų paremta tik strategija. Todėl būtų geriau, jei mes visi racionaliai ir realistiškai sutartume stiprinti tuos gebėjimus ir struktūras, kurios suteikia mums galimybę veikti autonomiškiau.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Ponia C. Ashton, įtakingas Rusijos karininkas pasakė, kad jei Rusija būtų turėjusi „Mistral“ tipo desantinių puolamųjų laivų, Gruzijos invazija būtų trukusi pusvalandį. Vis dėlto Prancūzija parduoda „Mistral“ laivus Rusijai, nors N. Sarkozy planas nebuvo įvykdytas, ir kartu pritaria Šiaurės Europos dujotiekiui.

Sunku kalbėti apie Europos saugumą, kai vengiama diskusijų apie padėtį prie ES rytinių sienų, bet taip buvo daroma rengiant pranešimą ir dabar man su dideliu nusivylimu tenka kreiptis į Saugumo ir gynybos pakomitečio pirmininką. Buvo siekiama nekalbėti apie tokius klausimus kaip „Zapad 2009“ manevrai. Buvo stengiamasi nekalbėti šia tema, tarsi saugumo ir gynybos politika – bendra ES politika, kurią turime sukurti – būtų buvusi tik kelių didžiųjų šalių politika. Daug buvo kalbama apie tai, kas vyksta kitoje pasaulio pusėje, ir apie tai, kas vyksta visose pasaulio dalyse, bet visais būdais buvo vengiama – tokio požiūrio laikėsi daug EP narių – kalbėti apie esmines problemas prie ES rytinės sienos. Taip pasireiškė tam tikra Europos didybės manija ir buvo nepaisoma kai kurių valstybių narių interesų. Dėl šios priežasties neketiname pritarti šiam pranešimui, bet tai taip pat yra mano prašymas C. Ashton.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Atleiskite, P. R. Kowalai, bet jūsų kalba truko minutę ir 44 sekundes vietoj jums skirtos vienos minutės.

Sabine Lössing (GUE/NGL). - (DE) Pone pirmininke, savo Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų vardu norėčiau pasakyti, kad mums didelį susirūpinimą kelia ES užsienio politikos artėjimas prie militarizavimo ir intervencionizmo politikos. Tai pavojingas kelias. Noriu aiškiai pasakyti, kad, mūsų nuomone, karinio metodo taikymas sprendžiant konfliktus arba bandant stabilizuoti šalis ar regionus yra netinkamas būdas siekti didesnio ES ir pasaulio saugumo. Karinės intervencijos – Afganistanas, deja, yra dabartinis pavyzdys – sukelia kančias, mirtį ir užsitęsusi niokojimą, bet neprisideda prie taikos ir nepagerina tos teritorijos gyventojų padėties.

A. Danjeano pranešime nurodytos pagrindinės grėsmės ES ateities saugumo politikai. Viena jų yra klimato kaita, prie kurios daugiausia prisidėjo pramoninės Vakarų šalys. Jei pietuose esančių šalių žmonėms teks palikti savo šalį, nes jie nebeturės vandens, o maisto išteklių nuolat mažės, jie taps Europos saugumo problema. Toks požiūris yra ciniškas ir žiaurus. Jei valstybės žlugs dėl neoliberalios ekonominės politikos, jos taps saugumo problema. Mums reikia ne didesnės kariuomenės, o pokyčių, kurie pakeistų ES neoliberalią orientaciją.

Europos išorės veiksmų tarnybos, Europos gynybos agentūros, kuriamo krizių valdymo ir planavimo direktorato ir planuojamo fondo karinėms operacijoms finansuoti paskirtis – padaryti ES pasaulinio masto veiksą kariniu požiūriu. Mūsų nuomone, Europos išorės veiksmų tarnybos centralizavimas yra pavojingas ir nedemokratiškas žingsnis. ES turėtų imtis lyderio vaidmens demilitarizavimo ir nusiginklavimo, ypač branduolinio nusiginklavimo, srityse. Branduolinės valstybės turi būti paragintos paisyti branduolinio ginklo neplatinto sutarties 6 straipsnio, t. y. siekti visiško branduolinio nusiginklavimo. Dėl šio esminio pažado

daugelis šalių pasirašė branduolinio ginklo neplatavimo sutartį ir ilgą laiką neįsigijo branduolinių ginklų. Geriausias būdas išvengti branduolinių ginklų platinimo yra patikimos garantijos dėl agresijos atsisakymo, priešingu atveju šalys, kurioms kyla užpuolimo grėsmė, sieks atgrasyti nuo tokio užpuolimo įsigydamos branduolinių ginklų.

Galiausiai, šiuo atveju ir visų pirma turėdama galvoje Iraną norėčiau pabrėžti ir įspėti, kad karinės operacijos arba bet kokia karinė veikla, kuria siekiama išvengti branduolinių ginklų platinimo, yra visiškai neveiksminga ir labai pavojinga. Mes nepritarsime A. Danjeano pranešimui ir pateikėme savo rezoliuciją dėl branduolinio ginklo neplatavimo sutarties.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pone pirmininke, neseniai pasirodžiusi laikraščio antraštė „Kinijos milijardai Balkanams“ iš tiesų turėtų paraginti Europą imtis veiksmų, nes naujos Kinijos investicijų iniciatyvos yra skirtos šalims, kurios jau tapo ES narėmis arba siekia jomis tapti.

Taryba ir Komisija, kaip jūs vertinate Komisijos vaidmenį Balkanuose? Jis apima įvairią ekonominę veiklą: nuo didelių viešųjų darbų finansavimo ir vykdymo iki pramonės bei žemės ūkio investicijų ir uostų pirkimo. Svarbiausia šiuo atveju tai, kad Kinijos naudojamas metodas visiškai nesuderinamas su Vakarų standartais. Svarbiausias klausimas dabar: ar ši Kinijos darbotvarkė nesutrukdytų ES darbui rengiant sunkų plėtros planą šiam regionui? Nesvarbu, koks būtų jūsų atsakymas, Kinija ir šiame regione veikia greičiau ir produktyviau nei Vakarai.

Galiausiai, ponai Vyriausioji įgaliotinė, jūs vyksite į Artimuosius Rytus. Noam Shalit, beveik prieš ketverius metus pagrobtas Izraelio kareivio Gilado Shalito tėvas, tikisi visapusiškos jūsų paramos siekiant išlaisvinti Giladą. Aš taip pat.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau trumpai apžvelgti du dalykus. Pirma, pareiga teikti pagalbą visiškai nesuderinama su Austrijos neutralitetu, todėl į pranešimą reikėtų įtraukti kelis punktus. Reikia pažymėti, pirma – kad pareiga teikti pagalbą nėra teisiškai įpareigojanti, antra – kad nebūtina naudoti karinių priemonių, ir, trečia – kad valstybės narės gali pačios nuspręsti, kokią pagalbą jos teiks.

Šiems punktams komitetas nepritarė iš esmės dėl motyvų, susijusių su turiniu. Mano nuomone, atmetimo motyvai rodo didelį pagarbos trūkumą. Prašau jūsų, baronienė C. Ashton, labiau gerbti mus, austrus, šioje labai opioje srityje.

Mano antroji pastaba susijusi su mažumos pranešimu. Demokratijos ir visuomenės kokybę, be abejo, parodo elgesys su mažumomis. Labai džiaugiuosi, kad yra galimybė pateikti mažumos pranešimą. Sutinku ne su visais jo punktais, bet labai džiaugiuosi, kad S. Lösing pasinaudojo tokia galimybe.

(Plojimai)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, remdamasis puikiais kolegų A. Danjeano ir G. Albertini parengtais pranešimais, norėčiau dar kartą išreikšti savo paramą svarbiam vaidmeniui, kuris tenka Vyriausiajai įgaliotinei. Tikėkimės, kad baronienė C. Ashton supras, koks svarbus jos vaidmuo, kad ji šį vaidmenį gins ir kad ji yra pasiruošusi imtis šio vaidmens įgyvendindama sutarties reikalavimus, pvz., stiprindama Europos Sąjungos santykius su strateginiais partneriais ir sustiprindama savo vadovavimą daugiašaliuose forumuose.

Trumpai tariant, mums reikalinga strategija, kurioje būtų nurodyti realūs interesai, kuriuos ketiname puoselėti, ir labai svarbu, kad valstybės narės būtų įtrauktos į pagrindinių tikslų įgyvendinimą. Taip pat svarbu siekti, kad įtakos neturėtų tarpinstituciniai ginčai dėl atsakomybės pasidalijimo – visų pirma kalbu apie Europos išorės veiksmų tarnybos ateitį. Baronienė C. Ashton, mes norime, kad jūs imtumėtės pagrindinio vaidmens. Norime, kad imtumėtės jo nebiurokratiškai.

Norėčiau atkreipti dėmesį: man labai gaila, kad šiandien jūs nusprendėte nedalyvauti diskusijose dėl Kubos. Žinau, kad turite tam priežasčių ir kad nedvejodama dalyvausite diskusijose dėl Arkties, kuri taip pat labai svarbi. Bet „Cuba libre“ nėra tik kokteilio pavadinimas: tai yra demokratijos pagalbos šauksmas, kurį daug šio Parlamento žmonių nešiojasi savo širdyse. Todėl tikiuosi, kad rasite laiko dalyvauti, prisidėti ir apginti Parlamento sprendimą savo ryžtu ir savo vaidmens jėga. Jūs dalyvausite diskusijose dėl Arkties ir pamatysite, kad „Cuba libre“ geriau gerti su trupučiu ledo.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Užsienio reikalų komiteto pranešimas dėl Tarybos metinės ataskaitos buvo parengtas laikantis bendradarbiavimo ir dialogo principų, kurie rodo mūsų požiūrį į strateginius klausimus. Didelė pranešimo dalis skirta Lisabonos sutarties aspektams.

Norėčiau atkreipti dėmesį į vieną svarbų mūsų bendradarbiavimo aspektą. Bendros užsienio politikos sėkmė ir įgyvendinamų institucinių reformų rezultatai tampa svarbiu veiksnio, nuo kurio priklausys Europos piliečių požiūris į Europos Sąjungos sugebėjimą ginti jų interesus, keistis ir vystytis. Nesvarbu, pagrįstai, ar ne, bet labai tikimasi, kad Europos vaidmuo pasaulio arenoje labai išaugs, ir mes neturime teisės nuvilti Europos piliečių.

Deja, per paskutines savaites Europos žiniasklaidoje be jokio pagrindo užsienio politika buvo pristatoma labai neigiamai: kaip valstybių narių varžybos dėl pareigybų naujojoje Išorės veiksmų tarnyboje, kaip institucijų tarpusavio konkurencija kalbant apie tai, kuriai institucijai – Komisijai ar Tarybai – baronienė C. Ashton atstovaus dažniau ir kokia nesąžininga Parlamento kova siekiant didesnės įtakos.

Jūs suprantate, kad tai daro mums vidinę žalą. Be to, tai ypač neigiama žinia mūsų išorės partneriams. Susiskaldymas jiems rodo, kad esame silpni.

Todėl noriu pasinaudoti šiomis diskusijomis ir paprašyti, kad visi, kurie yra nusiteikę kurti ir plėtoti bendrą užsienio ir saugumo politiką, sutelktų dėmesį į svarbius strateginius klausimus ir kuo greičiau parodytų apčiuopiamus rezultatus, pasinaudodami dialogu ir konstruktyviu požiūriu. Privalome parodyti Europos piliečiams, kad jie yra vieningos Europos Sąjungos, kurios balsas girdimas ir turi įtakos pasaulio politikoje, dalis.

Pino Arlacchi (ALDE). – Pone pirmininke, bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos dėl branduolinio ginklo neplatavimo sutarties yra labai svarbus ir aš su ALDE frakcija labai džiaugiamės prisidėję prie jo rengimo. Rezoliucija yra labai plati, nes apima visus nusiginklavimo klausimus, nuo branduolinio ginklo neplatavimo sutarties persvarstymo konferencijos iki teritorijų be branduolinio ginklo klausimo.

Šioje rezoliucijoje Artimieji Rytai raginami sukurti teritoriją be branduolinio ginklo ir kviečiama iš Europos išvežti visus taktinius kovinius užtaisus, laikantis broliško dialogo su Rusija. Šioje rezoliucijoje dažnai minimas pasaulis be branduolinių ginklų, o šio tikslo turėtų būti siekiama parengiant specialią konvenciją per „ambicingą“ laiko tarpą, t. y. per trumpą laiką.

Mūsų rezoliucija yra Europos atsakymas į prezidento B. Obamos pasiūlymą atsisakyti branduolinių ginklų. Taigi, šis dokumentas turėtų būti įvertintas kaip žingsnis siekiant visiškai uždrausti atominius ginklus. Taip būtų panaikintas paradoksas, nes kai kurioms šalims teisėtai leidžiama turėti branduolinius įrenginius, nors, kita vertus, visoms šalims uždrausta turėti cheminių ir biologinių ginklų arsenalą. Atominės bombos turi tapti neteisėtu ginklu, o jų turėjimas turi būti laikomas nusikaltimu. Esu įsitikinęs, kad Parlamentas toliau eis šia kryptimi, turėdamas dar didesnę ryžtą ir aiškesnę viziją.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos pirmininko pavaduotoja-Vyriausioji įgaliotinė, kaip Parlamento pranešėjas dėl Kosovo labai apsidžiaugiau išgirdęs jus sakant, kad Vakarų Balkanus laikote Europos užsienio politikos pagrindu ir kad Europos Sąjunga šiame regione negali patirti nesėkmės.

Vis dėlto jūs taip pat paminėjote, kad padėtis Bosnijoje stabilizavosi. Baronienė C. Ashton, dabartinėje padėtyje stabilumas Bosnijai yra pavojingas. Ne kiekvienas gali dalyvauti demokratiname procese. Dabartinė konstitucija – Daytono konstitucija – buvo stabilumo ženklas dešimtajame dešimtmetyje, bet ne dabar. Kokią strategiją turite jūs ir turime mes, kaip ES, kad tai pakeistume? Jūs sakėte turinti Bosnijos strategiją. Klausimų sprendimas su Vyriausiojo įgaliotino tarnyba – bet kur ES strategija? Norėčiau, kad apie ją papasakotumėte. Manau, kad ES vis dar reikia sukurti tokią strategiją.

Kalbėdama apie Kosovą jūs EULEX veiklą pavadinate sėkminga. Tai teisinga tik iš dalies. Kosove dar reikia daug ką padaryti, pvz., liberalizuoti piliečių vizų režimą. Baronienė C. Ashton, raginu jus užtikrinti, kad Komisija nedelsdama pradėtų rengti planą, kad Kosovo piliečiams būtų aišku, jog jie nebus palikti likimo valiai.

Deja, jūs neatsakėte į F. K. Brantner klausimą. Raginama sukurti taikos kūrimo departamentą, generalinį direktoratą. Sutinkate su mumis, kad taikos kūrimas yra svarbus klausimas, bet ar jo reikšmė bus atspindėta Išorės veiksmų tarnyboje? Ar sukursite atskirą taikos kūrimo generalinį direktoratą? Jis labai svarbus, kad būtų aišku, kokia kryptimi eina Europos Sąjunga.

Kalbėdama apie A. Danjeano pranešimą norėčiau pasidžiaugti, kad komitetas sutiko, jog toliau plėtojant Europos saugumo ir gynybos politiką turi būti gerbiama kai kurių valstybių narių neutraliteto ir nesijungimo politika. Tai reiškia, kad šalys pačios nuspręš, kur, kada ir kaip jos dalyvaus ir teiks pagalbą.

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS*Pirmininko pavaduotojas*

Geoffrey Van Orden (ECR). – Pone pirmininke, galima paremti ES veiksmus, kurie kuria ES pridėtinę vertę, nepažeidžia mūsų suverenių interesų ir nekonkuruoja su tokiomis organizacijomis kaip NATO.

Tai reiškia, kad bus priimtos bendros pozicijos dėl tam tikrų esminių klausimų ir civilinių užduočių humanitarinės pagalbos ar šalių atstatymo ir plėtros pasibaigus konfliktams srityse, nors, turiu pasakyti, kad EUPOL veikla Afganistane daug vilčių nesuteikia.

Paprasčiausia tiesa ta, kad jūs, kaip ES užsienio reikalų ministrės, vaidmuo yra tarnauti ES politinei integracijai. Išorės veiksmų tarnyba, ES ambasados pasaulyje pakenks nacionaliniam atstovavimui daugelyje šalių, be to, jos bus nepagrįstai finansuojamos mūsų šalių pinigais, bet atspindės kažkieno kito užsienio politiką.

Mums pateiktas pranešimas dėl ES saugumo ir gynybos politikos yra ES karinės integracijos manifestas, kuriame sąmoningai supintas karinis ir civilinis krizių valdymas, kad būtų pateisintas ES vaidmuo. Jis pagrįstas fiktyviomis nuostatomis dėl ES operacijų ir siekia užtikrinti Komisijos dalyvavimą tose srityse, kurios priklauso mūsų valstybėms ir Tarybai.

Beveik kiekvienoje pranešimo dalyje pritariama karinės ES integracijos didinimui NATO ir suverenaus atskirų Europos šalių vientisumo sąskaita.

Prisimenu vieną griežtą Britanijos leiboristų vyriausybės derybų poziciją, kuri teigė, kad priešinsis atskiro nuolatinio ES operacijų centro, atsakingo už karinių operacijų planavimą ir vykdymą, idėjai, nes tai būtų akivaizdus NATO funkcijų dubliavimo pavyzdys, nes SHAPE būstinės atlieka būtent šią funkciją.

Baronienė C. Ashton, sausio 11 d. uždaviau jums klausimą šia tema ir jūs pritarėte mano pozicijai. Panašu, kad dabar persigalvojote. Būtų labai įdomu sužinoti, ką iš tiesų galvojate dabar.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Pone pirmininke, G. Albertini pranešimas ištis išskirtinis, todėl noriu pasveikinti pranešėją. Jis yra rimtas žmogus ir visada pateikia rimtus pranešimus. C. Ashton pristatymas buvo toks pat svarbus ir išskirtinis.

Manau, kad buvo paliesta daug užsienio politikos klausimų, bet visi dviejuose pranešimuose paminėti aspektai dėl tinkamo užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo yra susiję su dviem dalykais: pirma, su aiškiu Europos Sąjungos išorės sienos apibrėžimu, kad ES būtų vertinama su vienoda pagarba, ir, antra, su ištekliais, t. y. su pinigais; nė viename pranešime nepastebėjau nieko apie išteklius, nors jie yra pagrindinis veiksmingos užsienio politikos reikalavimas.

Manau, kad pasaulyje įsitvirtinus naujai tvarkai kartu su ja įsitvirtino ir nauja ekonominė netvarka. Į duris beldžiasi socialinė, politinė ir monetarinė netvarka. Taigi, aš noriu, kad C. Ashton koordinuotų Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto ir Užsienio reikalų komiteto veiklą, kad mes galėtume priimti sprendimą dėl patvirtintos politikos išteklių.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pone pirmininke, ponios Vyriausioji įgaliotinė, šiandien jūs pateikėte mums svarstyti įvairių sričių klausimus arba kasdienius klausimus. Deja, jūsų pranešime mažai atsispindi strateginė vizija.

Pvz., kokių veiksmų siūlote imtis, kad būtų labiau suartėta su Rusija neleidžiant jai toliau gilinti bendradarbiavimo su atskilusiais režimais, pvz., Iranu ir Šiaurės Korėja? Kokie jūsų pasiūlymai dėl Irano siekio sukurti branduolinį ginklą? Kokios pozicijos ketinate laikytis dėl augančių antikarietškų ir antieuropietškų nuotaikų islamo pasaulyje? Tokios tendencijos pastebimos šalyse kandidatėse, pvz., Turkijoje.

Ponia C. Ashton, ar esate pasiruošusi aiškiai ir tvirtai ginti Europos laimėjimus, pvz., žodžio laisvę ir valstybės bei bažnyčios atskyrimą, atsižvelgdama į augantį politinį islamą? Mano nuomone, prieš kelerius metus priimtos silpnos ES pozicijos dėl Danijos karikatūrų krizės negali būti laikomasi toliau.

Kaip ir F. Porvera, norėčiau jūsų paklausti, ar esate pasiruošusi pasinaudoti mūsų bendra užsienio ir saugumo politika, kad būtų suvaldytas masinės imigracijos į Europą srautas? Šiuo atveju kalbu apie legalią ir nelegalią imigraciją. Į tą klausimą jūs neatsakėte.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti poniją Komisijos pirmininko pavaduotoją-Vyriausiąją įgaliotinę, Užsienio reikalų tarybos pirmininkę – visų šių trejų pareigų vykdytoją. Ji atlieka trejopas pareigas. Mūsų pranešimuose kalbama apie praeitį. Jūsų pareigos, ponios C. Ashton, skirtos

naujai erai, todėl aš kalbėsiu apie naują erą. Jūs atstovaujate ką tik sukurtai naujai tarnybai, ką tik gimusiai institucijai, kurios vaikystė buvo sunki.

Ji yra elektrinio Bendrijos metodo ir dyzelinio tarpvyriausybinių metodo hibridas. Ji yra našlaitė, kurios tėvai: valstybės narės, Taryba ir Komisija, žiūri į ją su tam tikru įtarumu ir laikydamiesi atstumo. Parlamentas yra pasiryžęs imtis tėvo vaidmens.

Šiame ankstyvame etape kyla rizika, kad Tarnybą suskaldys institucijų varžybos ir skirtingi interesai. Parlamentas buvo ir yra didelis tvirtos ES užsienio politikos šalininkas. Galite mumis pasitikėti.

Laikykite Parlamentą savo sąjungininku, galbūt net sąžiningu brokeriu, nors visi kiti ir siektų, kad vietoj trejų pareigų jūs eitumėte tik vienas.

Parlamentas tikėsis, kad naujoji institucija, kaip ir kitos, bus susieta su mumis tarpinstituciniu susitarimu, kuriame būtų išdėstytos aiškos bendradarbiavimo taisyklės. Mes turėtume bendrai priimti sprendimus, kaip nurodyta sutartyje, dėl finansinių ir darbo tvarkos taisyklių siekdami EIVT vientisumo, o ne jos susiskaldymo. Apsvarstykite galimybę sustiprinti tarnybos kompetenciją ir politinę įtaką paskirdama pavaduotojus – tam tikrus ministrų pavaduotojus, įskaitant Parlamento narius. Tai išspręstų laiko trūkumo problemą, kurios kitais būdais neįmanoma išspręsti. Jūsų reikia visur ir norėtume, kad padidintumėte savo galimybes veikti mūsų ir Europos Sąjungos vardu.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Pone pirmininke, mes, socialistai ir demokratai, tikime tvirta Europos Sąjungos veikla tarptautinėje arenoje, tikime Sąjungos, puoselėjančios bendrą užsienio politiką ir galinčios kalbėti vienu balsu sudėtingesniame pasaulyje, sukūrimu, tikime, kad ES gali turėti atskirą gynybos identitetą, nes jis suteikia laisvę rinktis ir veikti bei imtis ypatingo vaidmens tarptautinėje srityje. Visų pirma norėčiau paminėti puikų A. Danjeano pranešimą ir padėkoti jam už produktyvų bendradarbiavimą.

Norėčiau atkreipti dėmesį į keturis dalykus.

Pirma, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, labai svarbu, kad buvo atkreiptas dėmesys į esminį JTO vaidmenį ir kad ji buvo paraginta stiprinti daugiašalį bendradarbiavimą.

Antra, mes remiame glaudų bendradarbiavimą su NATO. Vis dėlto norėtume pažymėti, kad šis bendradarbiavimas neturėtų sutrukdyti ES savarankiškai kurti gynybos pajėgumų. Priešingai, turi būti visapusiškai atsižvelgta į dviejų organizacijų skirtumus neliečiant jų abiejų nepriklausomybės, visų pirma priimant sprendimus.

Trečia, manau, kad reikia įtraukti punktą dėl būtinybės gilinti bendradarbiavimą su Rusija, kuri yra strateginė ES partnerė tokiuose sektoriuose kaip energetikos saugumas, krizių valdymas ir pan.

Baigdama norėčiau pasidžiaugti, kad į pranešimą buvo įtrauktos nuostatos dėl bendro nusiginklavimo būtinybės, pabrėžiant lengvuosius ginklus, kasetinius šaudmenis ir sausumos minas. Vis dėlto manau, kad Europos Parlamentas turėtų laikytis aiškesnės pozicijos ir paprašyti valstybių narių realiai paremti B. Obamos iniciatyvą dėl pasaulio be branduolinių ginklų. Nusiginklavimą ir branduolinių ginklų neplatimą bus įmanoma užtikrinti tik jei kiekvienas iš mūsų imsis žingsnių siekti šio tikslo.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Norėčiau padėkoti už kokybiškai parengtus G. Albertini ir A. Danjeano pranešimus. Jie rodo, kad šiame Parlamente esama kompetentingų žmonių. Tikiuosi, ponias C. Ashton, kad jūs pasinaudosite šiomis žiniomis visų mūsų intereso labui.

Ypač norėčiau pabrėžti pranešime pateiktą rekomendaciją dėl asamblėjos bendradarbiavimo prižiūrint ES politiką. Atsižvelgdama į Lisabonos sutarties 1 dalį manau, kad galime pasidalyti šio Parlamento ir valstybių narių parlamentų kompetencija siekdami paskatinti laikytis nuoseklesnio požiūrio į šią politikos priemonę.

Vis dėlto taip pat norėčiau paminėti, ponias C. Ashton, kad tikimasi, jog jūs parengsite daug nuoseklesnę saugumo politikos strategiją. Kalbėdama apie Išorės veiksmų tarnybą norėčiau pasakyti, kad šioje tarnyboje ir Europos piliečiams dirbsiantis personalas turėtų proporcingai atspindėti valstybių narių kompetenciją, nes, deja, daugelyje institucijų galima pastebėti paslėptą nekompetenciją ir biurokratiją, kuri galėtų pakenkti globaliai ir nuosekliai Europos Sąjungos vizijai.

Baigdama norėčiau jūsų paklausti dėl kovinių grupių, kurios buvo sukurtos, bet kuriomis niekada nebuvo pasinaudota. Jos galėtų pakenkti saugumo politikos įvaizdžiui, todėl norėčiau išgirsti, kokie yra jūsų ketinimai. Dėl „Atalantos“ operacijos laikausi nuomonės, kad reikalingas realistiškesnis požiūris, nes, deja, sėkminga mūsų pajėgų veikla neatitinka didelio su piratavimu susijusių incidentų skaičiaus.

Dėkoju.

Paul Nuttall (EFD). – Pone pirmininke, norėčiau pasikalbėti su jumis atvirai, kaip vienas Lankašyro gyventojas su kitu, nes viskas nėra taip gerai, ar ne? Viskas nėra gerai. Anksčiau, baronienė C. Ashton, jūs minėjote, kad Europai reikalinga patikima užsienio politika. Kaip mes galime turėti patikimą užsienio politiką, jei turime nepatikimą Vyriausiąją įgaliotinę?

Atrodo, kad jus persekioja tiek krizių, kad Jungtinės Karalystės užsienio reikalų sekretoriui teko šią savaitę parašyti jums laišką ir paraginti jus sukrusti ir imtis veiksmų. Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partija apie tai kalbėjo nuo pat pradžių. Mes nepritarėme jūsų paskyrimui ir sakėme, kad jūs tikrai nesusigaudysite – ir buvome teisūs.

Buvo teigiama, kad Komisijai jus paskyrus sustos eismas Tokijuje ir Vašingtone. Bet jūs net nesugebėjote paskirti ambasadoriaus į Vašingtoną, nes J. M. Barroso apgavo jus kaip mažą vaiką!

Jungtinės Karalystės žiniasklaidoje taip pat teigiama, kad jūs neįjungiate savo telefono po 20 val. Bet, baronienė C. Ashton, jūs esate geriausiai apmokama politikė moteris pasaulyje. Jums mokama daugiau nei A. Merkel ar H. Clinton: tai yra visą parą trunkantis darbas. Be to, vakar buvo pranešta, kad jums suteiktas „Learjet“ lėktuvas. Tikimasi, kad per metus jūs nukeliausite 300 000 mylių. Taip toli keliaudama atsidurtumėte mėnulyje ir daugelis žmonių dabar norėtų, kad jame ir pasiliktumėte.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) (Dabar ne mano eilė kalbėti, bet aš tęsiu.) Norėčiau padėkoti G. Albertini už puikų pranešimą, kuriame pabrėžtas Europos Sąjungos vaidmuo, kurio ji turi imtis tarptautinėje arenoje kaip pasaulinio masto veikėja ir lyderė.

Ypač džiaugiuosi, kad į tekstą buvo įtraukta 47 dalis, kurioje pabrėžiama regioninio bendradarbiavimo, remiantis Rytų partnerystės ir Juodosios jūros sinergijos iniciatyvomis, svarba, nes, mano nuomone, šioje srityje Europos Sąjungos dalyvavimas galėtų prisidėti prie realių ekonominių ir politinių pokyčių.

Taip pat norėčiau pasveikinti A. Danjeaną, parengusį pranešimą, į kurį pavyko įtraukti ne tik visus esamus Europos Sąjungos iššūkius, bet ir jos laimėjimus saugumo ir gynybos politikos srityje. Manau, kad minint dešimtąsias šios politikos įgyvendinimo pradžios metines A. Danjeano pranešime pateikti pasiūlymai yra ypač svarbūs siekiant pagerinti ES veiksmus, kurie neabejotinai prisidės prie Europos piliečių saugumo ir, galiausiai, prie taikos ir tarptautinio saugumo.

Dabar norėčiau pabrėžti vieną minėto puikaus pranešimo punktą dėl partnerystės su JAV krizių valdymo, taikos palaikymo ir karinių klausimų srityje svarbos. Taigi, JAV partnerių pateiktas priešraketinės gynybos sistemos projektas svarbus ne tik mano gimtajai šaliai, Rumunijai, kuri nusprendė jame dalyvauti, bet ir platesniu mastu, nes balistinių raketų platinimas kelia didelę grėsmę Europos gyventojams.

Norėčiau paminėti, kad pritariau 34 pakeitimui, susijusiam su 87 pranešimo dalimi, nes manau, kad jei priešraketinio skydo projektas galėtų paskatinti dialogą Europos lygmeniu, nuoroda į dialogą su Rusija netenka prasmės.

Dėkoju.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pone pirmininke, G. Albertini ir A. Danjeano pranešimai yra labai svarbūs dokumentai, parengti labai svarbiu metu: ką tik įsigaliojo Lisabonos sutartis, ES išrinktas naujas Parlamentas, o transatlantiniai santykiai atrodo daugiau žadantys.

A. Danjeano pranešime kalbama apie ES narėms kylančius naujus saugumo iššūkius. Tuo tikslu raginama parengti baltąją knygą, kuria būtų paskatintos viešos diskusijos ir apibrėžta BSGP, aiškiau susiejant tikslus ir interesus su jiems įgyvendinti skirtomis priemonėmis ir ištekiais.

Pranešime taip pat pateikiami – ir tai yra labai sveikintinas dalykas – konkretūs pasiūlymai ir nurodomos sritys, kuriose kariniu požiūriu reikia padirbėti daugiau. Vis dėlto kai kurių pasiūlymų, pvz., dėl principo teikti pirmenybę Europoje pagamintoms gynybos įrangai skirtoms prekėms ir dėl privalomo Europos gynybos pramonės dalyvavimo būsimoje JAV raketinėje sistemoje, atrodo, neįmanoma suderinti, o kiekvieną kartą atsiradus naujiems poreikiams kurti naują instituciją yra nepraktiška.

Europai nuo Šaltojo karo pabaigos nuosekliai mažinant karines išlaidas ir neįsijaučiant bendros visuomenės paramos kariniams veiksams požiūris į BSGP turėtų būti ne tik mechaninis, bet ir politinis. Kad BSGP būtų sėkminga, būtina atgaivinti politinę valią šioje srityje.

Galiausiai, pranešimas yra svarbus, nes jame sprendžiamas esminis Europos Parlamento vaidmens BSGP srityje klausimas. Norėčiau padėkoti A. Danjeanui ir savo kolegoms už jų indėlį.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pone pirmininke, pasiūlymas dėl Parlamento rezolucijos dėl bendros užsienio ir saugumo politikos yra, be kitų dalykų, skirtas įtvirtinti karinėms struktūroms kaip Europos Sąjungos struktūrai. Kalbu apie specialios Europos Sąjungos gynybos tarybos ir karinių operacijų centro sukūrimą. Šios priemonės bus skirtos įtvirtinti Europos Sąjungos, kaip pasaulinio masto veikėjos sprendžiant karinius reikalus, statusui.

Reikia nepamiršti, kad iš 27 ES valstybių narių 21 valstybė narė priklauso NATO. Tik šešios šalys nepriklauso NATO, o dauguma iš jų yra paskelbusios neutralitetą. Todėl kyla esminis klausimas – ar pateikto pasiūlymo tikslas yra kelių ES valstybių narių pajėgumų plėtojimas, ar rimtas žingsnis kuriant atskirą karinį bloką, kuris konkuruotų su NATO? Net vidutiniu laikotarpiu nebus įmanoma išsaugoti narystės abiejose organizacijose. Todėl balsuojant už šį pranešimą šiandien iš tiesų bus sunaikintas civilinis ES pagrindas, parodyta raudona kortelė NATO ir prasidės alternatyvaus karinio bloko kūrimas.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, ponios ir ponai, iš pradžių norėčiau padėkoti kolegoms EP nariams už jų pranešimus, kurie tapo pagrindu naudingoms diskusijoms ir leido pasiekti puikų rezultatą. Norėčiau paminėti kelis pagrindinius principus. Pirma, dėl bendros užsienio politikos: deja, dabar sukurtas daug nuomonių turinčios Europos Sąjungos įvaizdis. Vyriausioji įgaliotinė, prašau ir raginu jus siekti, kad mes padėtume ir užtikrintume, kad Europa kalbėtų vieningai. Tai ypač svarbu siekiant visos Europos vienybės.

Antra, transatlantiniai santykiai paminėti teisingai. Diplomatinėje, ekonominėje, saugumo ir gynybos politikos srityje mums reikalingi glaudūs santykiai su JAV kolegomis, bet jie turi būti paremti lygiaverte partneryste. Vienodo požiūrio turėtų būti laikomasi sprendžiant su piliečių teisėmis ir saugumu susijusius klausimus, kaip pareikalavo Parlamentas svarstant SWIFT susitarimą.

Trečia, visiškai sutinku, kad Vakarų Balkanai yra labai svarbus Europos ateities saugumo ir užsienio politikos veiksnys. Turime suteikti šioms šalims Europos perspektyvą. Ji reiškia politiškai stabilius santykius, asmeninį saugumą ir ekonomikos plėtrą. Europos išorės veiksmų tarnyba turėtų ir privalėtų – šiuo atveju Parlamentas yra jūsų pusėje – padėti įgyvendinti visus šiuos tikslus. Europos išorės veiksmų tarnybą laikome ne valstybių narių ar institucijų tarnyba, o Europos tarnyba, skirta Europai pareikšti savo nuomonei ir dirbti, o ne kitiems interesams. Šiuo klausimu Parlamentas jus parems.

Žinoma, aš taip pat pritariu Vokietijos užsienio reikalų ministrui, reikalaujančiam, kad vokiečių kalba būtų viena iš Europos išorės veiksmų tarnybos darbo kalbų.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, ponios ir ponai, taip, mums reikalinga bendra užsienio, saugumo ir gynybos politika, bet pasinaudokime ja, kad būtų sukurtas pasaulis be branduolinių ginklų. Žinome, kad to neįmanoma padaryti pernakt; per ilgai kovojome, kad galėtume to tikėtis. Vis dėlto galbūt mums pasisektų, kartu su prezidentais B. Obama ir N. Medvedevu, dideliu žingsniu priartėti prie šio tikslo.

Džiaugiuosi, kad remdamasi koalicijos susitarimu Vokietijos Federalinė Vyriausybė ketina prašyti išvežti JAV branduolinius ginklus iš Vokietijos. Tai būtų aiškus ženklas. Mes taip pat džiaugiamės, kad NATO generalinis sekretorius ketina surengti išsamias diskusijas, kaip pasiekti tikslą – priartėti prie pasaulio be branduolinių ginklų neatsisakant saugumo interesų. Tai irgi būtų svarbus žingsnis į priekį.

Baronienė C. Ashton, tikiu, kad pasinaudodama gerai sustruktūrinta Išorės veiksmų tarnyba galėsite daug pasiekti. Turiu didelę viltį ir noriu pasakyti, kad dėl kai kurių pastabų, kurias turėjome išklausti šiuose rūmuose – ypač dėl vadinamosios Jungtinės Karalystės parlamentinės frakcijos komentarų – labai nukentėjo EP padėtis.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Puikiuose kolegų G. Albertini ir A. Danjeano pranešimuose esama daug įkvepiančių idėjų, kaip sklandžiai įgyvendinti pagrindinius bendros užsienio ir saugumo politikos aspektus ir galimybes.

Norėčiau pabrėžti, kad dabar, plėtojant Europos išorės veiksmų tarnybos sukūrimo ir jos veiklos ateityje idėją, ypač svarbu, kad tarnyba nuo pradžių būtų kuriama remiantis kuo racialesniu pagrindu. T. y. siekiu tarnauti svarbiausiems ES tikslams ir stiprinti savo vaidmenį pasaulyje.

Kaip matome, tai nėra lengva užduotis. Puoselėdami tarnybos idėją pastebime, kad susiduria dažnai prieštaringi įvairių Europos institucijų ir atskirų jų padalinių, o kartais net grupių ir asmenų, interesai. Dar galima paminėti nacionalinius valstybių narių interesus. Tokiu atveju ypač svarbu, kad visi šiame procese dalyvaujantys veikėjai būtų atsakingi, plačių pažiūrų ir objektyvūs ir sugebėtų įveikti savo ego siekdami pagrindinio tikslo sukurti diplomatinę tarnybą, kuri veiktų kaip vienalytis vienetas, tarnaujantis tik Europos Sąjungos ir jos valstybių narių interesams. Labai svarbus vaidmuo tenka vadovavimui – jums, baronienė C. Ashton. Būtų neteisinga, jei platesnį požiūrį nustelbtų konkretūs interesai ir troškimas bet kokia kaina primesti savo nuomonę, siekiant pademonstruoti savo svarbą ir statusą. Rezultatai parodys, ar mes tikrai norime sukurti stipresnę ES, ar tai tėra dar viena kova ir siekis parodyti, kas užima tvirčiausią padėtį ES struktūrose.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Vyriausioji įgaliotinė-Komisijos pirmininko pavaduotoja, norėčiau pabrėžti, kad svarstome tris puikius EP parengtus dokumentus: plataus užmojo dokumentus, kuriuose išsakyta aiški pozicija, nurodytos aiškos pasirinkimo galimybės ir kurie sulaukė didelio EP frakcijų, kurioms rūpi Europa ir jos ateitis, sutarimo. Šis svarbus faktas rodo Parlamento valią ir sugebėjimą siekti pagrindinio vaidmens vykdant BUSP ir BSGP, remiantis tuo, ką aš pavadinau dinamišku Lisabonos sutarties vertinimu.

Mes ketiname imtis šio vaidmens išorės veiksmų tarnybos kūrimo procese ne tik tam, kad būtų užtikrintos Parlamento privilegijos, bet ir siekdami, kad būtų sukurta tarnyba, pajėgi užtikrinti nuoseklius ir veiksmingus ES išorės veiksmus ir stiprinti bei pamažu plėsti Bendrijos metodą.

Kalbėdamas apie A. Danjeano pranešimą norėčiau pabrėžti, kad strateginės autonomijos sąvoka pristatoma remiantis daugiašaliu požiūriu ir kad ji yra strateginės partnerystės su JAV stiprinimo sąlyga. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad Parlamentas vieningai prašo sukurti Operacijų centrą, todėl džiaugiuosi, kad jūs, Vyriausioji įgaliotinė, nurodėte esanti atvira gilesnėms diskusijoms šiuo klausimu.

Kalbėdamas apie rezoliuciją dėl branduolinio ginklo neplatavimo norėčiau pabrėžti būtinybę numatyti pasaulio be branduolinio ginklo perspektyvą, atvirai pasmerkti pasenusį požiūrį į taktinius branduolinius ginklus ir įvertinti kai kurių Europos vyriausybių neseniai priimtus sprendimus šioje srityje. Taigi, Parlamento žinia yra aiški, realistiška ir plataus užmojo, ir mes tikimės, kad Vyriausioji įgaliotinė išgirs ją ir parems.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti kolegas G. Albertini ir A. Danjeaną parengus išsamius ir kūrybingus pranešimus dėl užsienio ir saugumo politikos.

ES privalo būti pasaulinio masto veikėja, bet teturint 7 proc. visų pasaulio gyventojų ir sukuriant penktadalį pasaulinio BVP, tai bus įmanoma tik remiantis tvirtesniu transatlantiniu bendradarbiavimu, pagrįstu bendromis vertybėmis.

Pirmiausia ES turėtų parodyti pasiryžimą plėtoti visapusišką strategiją penkiose svarbiausiose srityse, susijusiose su bendromis Kinijos, Rusijos strategijomis, taika Artimuosiuose Rytuose, Afganistane ir energetikos saugumu.

Didžiausia kliūtis mūsų patikimumui ir veiksmingai veiklai pasaulyje yra dažnas mūsų nesugebėjimas suformuoti bendros pozicijos šiose srityse. Svarbiausias iššūkis jums bus praktiškai įgyvendinti šį puikų pareiškimą dėl bendros politikos strategijos sukūrimo ir kolektyvinės atsakomybės prisiėmimo.

Pritariu kolegos A. Danjeano pranešimo 10 daliai, kurioje Taryba ir Komisija raginamos išanalizuoti elektroninės erdvės grėsmes ir pateikti veiksmingą atsaką į šias grėsmes, pagrįstą geriausiu patirtimi. Elektroninės erdvės karai nėra ateities iššūkis: jie vyksta kasdien. Todėl ES turi nedelsdama parengti Europos elektroninės erdvės saugumo strategiją.

Galiausiai, Europos išorės veiksmų tarnyba: manau, kad EIVT kūrimas turėtų būti paremtas sąžininga geografinė pusiausvyra ir lygiomis visų valstybių narių, naujųjų ir senųjų, atstovų galimybėmis taikant kvotų sistemą. Tik tokia sistema užtikrins naujosios diplomatinės tarnybos veiksmingumą, skaidrumą ir patikimumą.

Sėkmės ir ačiū jums, Vyriausioji įgaliotinė.

Richard Howitt (S&D). – Pone pirmininke, Vyriausioji įgaliotinė C. Ashton šį rytą prašė mūsų pakeisti mąstyseną, kovoti su pasipriešinimu instituciniams pokyčiams ir vengti siauros nacionalinių interesų gynybos. Jeigu Parlamentas apie BUSP kalba rimtai, turime aiškiai pasakyti, kad mes paremsime stiprią, visapusišką ir įtraukią Išorės veiksmų tarnybą ir, įgyvendindami savo prerogatyvas, nepriklausysime tiems, kurie yra suinteresuoti apriboti tarnybos galimybes, o kartu ir jos veiksmingumą.

Tai turėtų reikšti paskyrimus, pagrįstus tik nuopelnais, valstybių narių užsienio reikalų ministerijų paskyrimus nuo pirmosios dienos ir iš visos Europos Sąjungos; tai reiškia strateginių konsultacijų energijos tiekimo, aplinkos politikos ir kitais klausimais įtraukimą; tai reiškia organizacinę struktūrą, atspindinčią pasaulio įvairovę, kurioje tinkamas dėmesys būtų skirtas Afrikai ir transatlantiniams santykiams, taip pat Azijai, Lotynų Amerikai ir mūsų kaimynėms; tai reiškia pakankamą finansinę maržą, skirtą ne tik greitam reagavimui ar humanitarinei pagalbai, bet ir naujiems politikos prioritetams; tai reiškia pritarimą C. Ashton sprendimui prioritetą teikti reagavimui į nelaimės, o ne turizmui nelaimių zonose („disaster tourism“), ir nustatyti pagrindinę finansinio programavimo kryptį; tai reiškia, kad Parlamentas remia naują tvarką su atstovavimo funkcija, kuri atspindi tarptautinę praktiką, o ne prisirišimą prie buvusių taisyklių.

Galiausiai džiaugiuosi, kad Komisijos vieta šį rytą tuščia, ir manau, kad neturėtume riboti savo ar visų kitų, pasisakiusių už Lisabonos sutartį, paramos visiškam šios sutarties įgyvendinimui.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Pone pirmininke, kaip šį rytą pasakė baronienė C. Ashton ir G. Albertini, Europos Sąjungos užsienio politika įžengė į naują etapą.

Sutarties 21 straipsnyje nustatyti objektyvūs principai. Be to, sutartimi yra sukuriama naujos pareigos: vyriausiojo įgaliotinio, Komisijos pirmininko pavaduotojo, nuolatinio Europos Vadovų Tarybos Pirmininko, Europos išorės veiksmų tarnybos, taip pat nauja saugumo ir gynybos politika, kurią savo pranešime pristato mano kolega A. Danjean ir pan.

Šiomis naujovėmis siekiama užtikrinti veiksmingesnę Europos Sąjungos įtaką pasaulyje ir aš manau, kad aukščiausiojo lygio susitikimai su trečiosiomis šalimis tebėra idealus būdas siekti šio tikslo. Europos Sąjunga nerengia daug aukščiausiojo lygio susitikimų su atskiromis šalimis, todėl mes turime tuo pasirūpinti.

Praėjusią savaitę organizuotas aukščiausiojo lygio susitikimas Maroke buvo pirmasis tokio lygio susitikimas su arabų šalimi ir jis taip pat tapo Marokui suteikto pažangaus statuso simboliu. Baronienė C. Ashton, gaila, kad jūs nedalyvavote. Gaila, kad Maroko karalius taip pat nedalyvavo susitikime. Jam neatvykus į aukščiausiojo lygio susitikimą, kuris turėjo būti istorinis, šis prarado politinę įtaką, reikšmę ir veiksmingumą.

Tikiuosi, kad Viduržemio jūros šalių sąjungos aukščiausiojo lygio susitikimas Barselonoje bus taip pat sėkmingas dėl jame dalyvaujančių delegacijų lygio.

Taip pat apgailestauju, kad pavasarį planuojamas aukščiausiojo lygio susitikimas su Prezidentu B. Obama neįvyks. Kaip savo pranešime patikino G. Albertini, Lisabonos sutartimi parengta dirva mūsų dialogo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis mechanizmomis stiprinti. Aukščiausiojo lygio susitikime būtume galėję padiskutuoti šia ir kitomis temomis.

Europos Sąjunga ir Jungtinės Amerikos Valstijos neturėtų prarasti galimybės aukščiausiuoju lygiu nagrinėti dvišalius klausimus, konfliktus ir visuotinius uždavinius, su kuriais šiandien susiduria pasaulis. Būtų paradoksalu, – ir aš jau baigiu, – jei dabar, turėdami Lisabonos sutartį, rizikuotume tapti nesvarbūs pasaulyje, kurį kai kurie vadina „vakarietišku“ arba „amerikiniu“.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Ponia vyriausioji įgaliotinė, ponios ir ponai, savo kalboje norėčiau pabrėžti, kad reikia siekti bendradarbiavimo su Rusija. ES valstybės ir Rusija susiduria su daugeliu bendrų uždavinių ir grėsmių. Galėčiau paminėti kovą su terorizmu ir masinio naikinimo ginklų platinimu, regioninius konfliktus Artimuosiuose Rytuose ir Afganistane, klimato kaitą, energetinį saugumą, taip pat branduolinį saugumą ir pan. Nei Europos Sąjunga, nei Rusija viena šių problemų išspręsti negali. Bendradarbiauti būtina, o bendradarbiavimas turėtų būti naujo išsamaus ES ir Rusijos susitarimo pagrindas.

Todėl norėčiau paprašyti vyriausiosios įgaliotinės pasinaudoti jai suteiktais naujais įgaliojimais ir paspartinti derybas su Rusija. Taip pat norėčiau paprašyti jūsų, baronienė, pasinaudoti jums suteiktais naujais įgaliojimais veiksmingiau koordinuoti atskirų valstybių narių, taip pat atskirų mūsų bendros užsienio ir saugumo politikos šalių pozicijas, nes tai – vienintelis būdas užtikrinti bendrą požiūrį ir skatinti tokias vertybes kaip žmogaus teisės, demokratija, teisinė valstybė, lygybė ir abipusių santykių nešališkumas.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pone pirmininke, palaikau ir remiu abu pranešimus, taip pat sveikinu abu pranešėjus parengus šiuos dokumentus.

Pasakysiu du dalykus. Pirma, dėl A. Danjeano pranešimo: norėčiau iškelti klausimą, dėl kurio ne viena ES valstybė narė suraukė antakius. Konkrečiau kalbu apie išimtinės Paryžiaus ir Maskvos derybas dėl galimo keturių karo laivų „Mistral“ pardavimo Rusijai.

Karo laivas „Mistral“ yra aiškiai puolamojo pobūdžio ir, žinoma, kyla didžiulis nerimas, kai tam tikros ES valstybės narės parduoda ginklus trečiosioms šalims, kai dėl to gali atsirasti labai neigiamų pasekmių kitų ES valstybių narių ir ES kaimynų saugumui.

Lisabonos sutartis apibrėžia bendrus gynybos siekius ir joje yra nuostata dėl solidarumo saugumo ir gynybos srityje. Tad, jūsų nuomone, ko turėtų reikalauti Parlamentas ir kitos ES institucijos? Bendrų ES vidaus taisyklių dėl ES valstybių narių ginklų pardavimo trečiosioms šalims.

Dėl G. Albertini pranešimo norėčiau pabrėžti stabilumo ir saugumo Rytų Azijoje svarbą. Palaikome Taipėjaus ir Pekino pastangas gerinti abipusius šalių santykius ir skatinti dialogą bei praktinį bendradarbiavimą. Tokiomis aplinkybėmis ES turėtų stipriai paremti Taivano dalyvavimą Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje ir Jungtinių Tautų bendrojoje klimato kaitos konvencijoje, nes Taivano dalyvavimas šiose organizacijose yra svarbus ES ir pasaulio interesams.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Ponia vyriausioji įgaliotinė, visiškai jums pritariu, kai sakote, kad pagrindinis tikslas yra geresnė ir patikimesnė Europos užsienio politika. Kai sakote, kad jūsų pagrindinis tikslas – daugiau stabilumo ir saugumo Balkanuose, mūsų pasaulio dalyje.

Šiuo požiūriu negalime leisti, kad mums nepasisiektų. Todėl siūlau jums imtis spręsti šiuos du klausimus: pirmiausia, kuo skubiau išspręsti Graikijos ir Buvusiosios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos santykius, kad mūsų valstybė narė Graikija galėtų pagaliau atsikvėpti dėl savo šiaurinių sienų; antra, imtis priemonių siekiant, kad Serbija, spręsdama dirbtinę dilemą ką pasirinkti, Europos Sąjungą ar Kosovą, pasirinktų Europos Sąjungą, t. y. neizoliuotų savęs. Gal būtų gerai priminti mūsų draugams Serbijoje vieną svarbų faktą, kad Serbija ir Kosovas bus vėl kartu, kai jie taps Europos Sąjungos nariais.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponia pirmininke, šiandien sėdite kitoje pusėje. Neprieštaraučiau, jeigu keistumėtės vietomis kiekvieną mėnesį.

Šioms diskusijoms artėjant prie pabaigos, paaiškėjo keletas pirminių vertinimų. Norime, kad vadovautumėte Išorės veiksmų tarnybai, kurioje, kaip anksčiau pasakė vienas iš mūsų kolegų, jūs vienu metu einate dvi pareigas. Šios dvi pareigos turėtų būti vienintelis dubliavimasis, nors struktūrose mums nereikia dvigubų pareigų. Bendrijos metodas turi būti užtikrintas ne tik dėl biudžeto, bet ir dėl EP priežiūros. Kalbant aiškiau, naujoji tarnyba neturi būti išimtinis užsienio reikalų ministrų, kurie jaučiasi įžeisti, kad nebus įtraukti į Europos Vadovų Tarybą, žaislas. Tą patį galima pasakyti apie personalo paskyrimą ir asmenų skyrimą į svarbias pareigas tarnyboje.

Dėl A. Danjeano pranešimo, norėčiau visiškai pritarti pranešėjo pasirinktam požiūriui. Dėl nuolatinių operacijų centro, pabrėžiu, kaip ir G. Van Orden, kad baronienė C. Ashton po jos klausymų padarė pažangą spręsdama šį klausimą ir turiu pasakyti, kad pažanga vyksta teigiama linkme. Iš atmetimo etapo jūs pajudėjote į bandymų etapą. Tebemanau, kad jeigu ketiname atlikti civilinių ir karinių misijų planavimą visiškai integruotai Išorės veiksmų tarnyboje, nėra prasmės vadovauti šiai tarnybai iš jos pačios operacijos vadavietės.

Dėl Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso pateikto siūlymo įsteigti taikdarystės generalinį direktoratą, sakyčiau, kad skirtingai nei mano kolegos, sėdintys kairiausiojoje Parlamento pusėje, manau, kad visas ES projektas, o visų pirma mūsų užsienio politika, – tai unikalus taikdarystės projektas. Todėl nesu tikras, kad turėtumėme apsiriboti vienu departamentu.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pone pirmininke, manome, kad naujoms institucijoms reikia truputį laiko pradėti dirbti, tačiau taip pat manome, kad neturėtume nuleisti nuo jų akių. Svarbu ne tai, kad, kaip prašo vieni, vyriausiasis įgaliotinis dalyvautų visada, kai tai susiję su Europos užsienio politika. Svarbu, kad Europos Sąjunga dalyvautų tarptautiniu lygmeniu ir gebėtų apginti savo pozicijas. Apie tai kalbama pranešimuose, dėl kurių šiandien diskutuojame.

Todėl pasisakome už plačią Europos Sąjungos politiką dėl bendradarbiavimo santykių su visomis suinteresuotomis šalimis, visų pirma, kiek tai susiję su žmogaus teisių gynimu, – nuo Baltarusijos iki Kubos. Mes turėtume laikytis tokios politikos visų šalių, kurios mus domina dėl žmogaus teisių, saugumo ir visuotinių uždavinių, atžvilgiu, nes Europos Sąjunga gali pakeisti padėtį, kaip paaiškėjo daugumai valstybių narių priėmus bendrą poziciją Ispanijos pirmininkavimo Tarybai metu Žmogaus teisių taryboje Ženevoje, ir jos turi būti siekiama dėl Artimųjų Rytų ir Kubos. Tai yra iniciatyvus ir reformistinis žingsnis į priekį Europos Sąjungos išorės veiksmų srityje. Mums reikalinga stipri ir tikra Europos išorės veiksmų tarnyba, remianti vyriausiojo įgaliotinio darbą ir atitinkanti Parlamento lūkesčius.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Pone pirmininke, poniam C. Ashton, norėčiau pasidžiaugti, kad šiandien kartu su jumis galime pasikalbėti apie bendrą užsienio ir saugumo politiką, taip pat apie bendrą saugumo ir gynybos politiką. Nepaisant kelių prieštaraujančių balsų, norėčiau pasakyti, kad esu tikras, jog šio Parlamento dauguma linki jums gero ir norėtų matyti kuriamą bendrą užsienio ir saugumo politiką ir profesionalią Išorės veiksmų tarnybą, kurioje jums galės padėti geriausi visų Europos Sąjungos valstybių narių diplomatai. Šiandieninė mūsų diskusija apie bendrą saugumo ir gynybos politiką kilo dėl puikios mano viršininko, Saugumo ir gynybos pakomitečio pirmininko A. Danjeano pranešimo. Be abejo, Europos Sąjunga privalo sukurti bendros saugumo ir gynybos politikos pagrindus. Mums reikės spręsti daug uždavinių, kylančių ne tik dėl konfliktų, bet ir dėl gaivalinių nelaimių, terorizmo grėsmės ir pan. Todėl turime stiprinti savo operacinius pajėgumus. Europos Sąjunga privalo pasirūpinti savo saugumu, tačiau taip pat privalo būti aktyvi sprendžiant pasaulio uždavinius. Šio tikslo negalime pasiekti be glaudaus bendradarbiavimo su mūsų sąjungininkais už Atlanto vandenyno. Taip galvoju ne tik todėl, kad dauguma ES valstybių narių priklauso NATO, bet ir dėl tų uždavinių, nes iš tikrųjų visi tikisi, kad jūs sugebėsite pradėti gerą dialogą ir pasiekti nuoseklų Europos Sąjungos ir NATO bendradarbiavimą.

Baronienė C. Ashton, baigdamas pajuokausiu: norėčiau tikėtis, kad jūs jau nusiuntėte savo telefono numerį ne tik Henry Kissingeriui, bet ir Hilary Clinton.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pone pirmininke, noriu pasveikinti pirmininko pavaduotoją C. Ashton, pasakiusią įžvalgią ir turiningą kalbą.

Kai kuriuos žmones glumina tai, poniam pirmininke C. Ashton, kad nesate koks „macho“ generolas ir tikrai ne siauros krypties nacionalistė. Labiausiai pritariu jūsų pabrėžiamam teisinės valstybės šalių tarpusavio santykiuose principui ir labai jus raginu aktyviai reikalausti, kad jo būtų laikomasi Artimuosiuose Rytuose. Be to, pritariu jūsų išsipareigojimui laikytis svarbaus kolektyvinės naudos, o ne minimalių valstybės narės praradimų principo.

Artimieji Rytai yra ko gero labiausiai besikeičiantis regionas, kuriame šiuo metu gali įvykti visuotinis sukrėtimas. Privalote glaudžiai dirbti kartu su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir spauda, rengdami gruodžio 8 d. Tarybos pareiškimą, kad tai taptų svarbiausiu ten daromos pažangos pagrindu.

Galiausiai noriu jums labai patarti remti Artimųjų Rytų kaip nebranduolinės zonos politikos idėją.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Manau, kad A. Danjeano ir G. Albertini pranešimai – tai žingsnis link labai reikalingos bendros vizijos, kurioje Europos Sąjunga yra matoma kaip pasaulinė taikos ir saugumo sergėtoja, ir dėl to juos sveikinu.

Mažėjant gynybos biudžetams ir dabartinės ekonomikos krizės sąlygomis darosi visiškai aišku, kad jeigu norime, jog Europa kalbėtų vienu balsu pasaulyje ir siųstų stiprius pagarbos vertus signalus, privalome taupiai ir našiai naudoti turimus išteklius.

Europos gynybos agentūros vaidmuo, kurį sustiprino Lisabonos sutartis, yra gyvybiškai svarbus, siekiant padidinti mūsų potencialą, vykdant kolektyvinius pirkimus, suvienijant išteklius ir organizuojant bendrą mokymą. Reikia panaudoti civilių ir karinių bendros užsienio ir saugumo politikos aspektų sąsają, siekiant pagerinti Europos Sąjungos pajėgumus ir veiksmingumą.

Tikiuosi, kad poniam C. Ashton, būdama Europos gynybos agentūros vadovė ir vyriausioji igaliojinė, atliks aktyvų vaidmenį šioje srityje. Galiausiai, poniam C. Ashton, linkiu jums visokeriopos sėkmės steigiant bendrąją Išorės veiksmų tarnybą. Tikiuosi, kad skiriant darbuotojus į tarnybą bus laikomasi geografinės pusiausvyros principo, kad ji iš tikrųjų atstovautų visai Europos Sąjungai. Europai reikia, kad jums pavyktų.

Ágnes Hankiss (PPE). – (HU) Ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pasveikinti Arnaud'ą Danjeaną perskaičius pranešimą, kuris yra ne tik išsamus, bet ir jame gvildenamas kiekvienas atskiras klausimas; savo ruožtu norėčiau pakalbėti tik apie vieną aspektą. Tarp Europos Sąjungos valstybių narių yra daug šalių, įskaitant ir mano tėvynę Vengriją, kurios norėtų atlikti aktyvų vaidmenį kaip visavertės ir lygios narės bendradarbiaudamos dėl Europos saugumo ir gynybos politikos. Kartu dėl gerai žinomų istorinių priežasčių turėdamos tokius materialinius išteklius, pajėgumus ir net žinių bazę, jos kol kas negali užimti tokios pat padėties kaip didžiausios šalys. Todėl balsavau už siūlomus pakeitimus, kuriais siekiama palengvinti sąlygas tokioms šalims dalyvauti ir pasivyti kitas. Viena vertus, tai susiję su vykstančiu struktūriniu bendradarbiavimu, kuris gali arba galbūt galėjo būti taip suformuluotas, kad nevirstų stipriausiųjų ir didžiausiųjų valstybių narių elito klubu, kitaip tariant, kad visiems dalyviams nebūtų taikomi suvienodinti ir visiems bendri reikalavimai, nes tokiu atveju tam tikros šalys negalės dalyvauti, o priešingai – kad mažos šalys galėtų dalyvauti ir būtų

atsižvelgiama į jų specialiuosius gebėjimus. Kita vertus, šioje srityje reikia sukurti mokymo tinklus. Norėčiau padėkoti ponui pirmininkui, kad jis įtraukė šiuos klausimus į pranešimą.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, šiandien norėčiau pasveikti abu pranešėjus, kurie taip puikiai vadovavo šioms diskusijoms, diskusijoms, po kurių buvo pritarta šiam dokumentui, o tiksliau abiem G. Albertini ir A. Danjeano dokumentams.

Sakyčiau, kad šiems dokumentams buvo pritarta laiku, prasidėjus baronienės C. Ashton kadencijai, ir mes aiškiai parodėme, ko tikimės iš Europos Sąjungos užsienio politikos. Baronienė C. Ashton, jūs puikiai pasinaudojote galimybe pavertusi šiuos du konkrečius dokumentus savo pasaulio vizija ir sveikinu jus tai padarius. Akivaizdu, kad ne visada jus sveikinsiu, nebent jūs aiškiai parodytumėte savo poziciją dėl konkrečių klausimų, dilemų ir krizių. Šiandien norėčiau pasveikinti jus visų pirma dėl jūsų kritiškos pastabos apie Izraelio vyriausybės veiksmus, susijusius su neteisėtų gyvenviečių statyba.

Baigdamas norėčiau pridurti, kad ateityje manau turėtumėme daugiau dėmesio skirti Japonijai, mūsų senai ir patikimai draugei, o ne žavėtis Kinija ir kitomis sparčiai augančiomis šalimis.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pone pirmininke, ponias C. Ashton, kalbu ko gero už visus čia esančius Parlamente, sakydamas, kad užsienio politika yra vienas svarbiausių Europos Sąjungos uždavinių, ir tikimės, kad jums, ponias C. Ashton, vadovaujant Europos Sąjungai virs tikrąja užsienio politikos reguliuotoja pasauliniu lygmeniu.

Savo dėmesį skirsiu dviem sritims. Pirmoji – tai politinė padėtis Artimuosiuose Rytuose. Mes tikimės aiškos jūsų pozicijos dėl kovos su terorizmu strategijos. Labiausiai tikimės, kad padėtis visų pirma Afganistane bus tokia, iš kurios galima bus atsitraukti. Čia norėčiau pasiūlyti griebtis visų priemonių, įskaitant daugiausia civilines operacijas, kad atkurtume šalį, kuri dabar po 30 metų nuolatinio karo yra virtusi griuvėsiais. Be to, manau, kad politinis išitraukimas atstatant Afganistaną yra pagrindinis šalies stabilizavimo veiksnys. Antroji sritis yra Iranas, kuris šiandien atlieka pagrindinį vaidmenį regiono užsienio politikoje. Manau, kad dalyvavimas kovoje su branduolinių ginklų platinimu yra pagrindinis jums taip pat tenkantis uždavinys. Šioje srityje linkime jums didžiulės sėkmės ir tikimės, kad jūs galėsite tinkamai suderinti savo darbą su Amerikos politika.

Manau, kad politinė padėtis Afganistane, Pakistane, Indijoje ir Irane yra labai svarbi pasaulio saugumo politikos atžvilgiu. Todėl, ponias C. Ashton, jūsų vaidmuo šioje srityje yra labai svarbus.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, apibūdinate kovos su piratais operaciją „Atalantą“ Afrikos Kyšulyje kaip sėkmingą.

Vis dėlto praėjusią savaitę įvyko didžiulis piratų išpuolis prieš baskų, ispanų ir prancūzų žvejų laivus, dėl kurio žvejybos laivynas turėjo palikti teritoriją ir pasitraukti į vietas, kuriose jie gali būti apsaugoti, tačiau kuriose nėra žuvies, jau nekalbant apie šimtus vis dar įkaitais įvairiuose laivuose laikomų žmonių.

Prašau jūsų taikyti rezoliuciją, kurią Parlamentas dėl šios operacijos priėmė gruodžio mėn., kad apsaugotume žvejybos laivus ir išplėstume taikomą apsaugą. Taip pat reikalauju, kad būtų dar kartą apsvaistytos strategijos ir kad metodai, taikomi vykdant šią operaciją Indijos vandenyne, būtų skubiai peržiūrėti, kartu peržiūrint ir pačią operaciją.

Struan Stevenson (ECR). – Pone pirmininke, 58 žmonės prarado gyvybę ir 140 žmonių buvo sunkiai sužeista sekmadienį, jiems mėginant pasinaudoti savo teise balsuoti Irako rinkimuose. Vis dėlto smurtas, bauginimai, puolimo grėsmė ir šantažas neatbaidė milijono drąsių irakiečių nuo rinkimų.

Keletą kartų buvo mėginama manipuliuoti rinkimų rezultatais ir juos iškreipti. Fiktyvios Atskaitomybės ir teisingumo komisijos draudimas dalyvauti rinkimuose daugiau nei 500 pasaulietinių ir sektoms nepriklausančių kandidatų, pasikartojantys bombų sprogdinimai balsavimo dieną ir bloga lemiantis delsimas skelbti rinkimų rezultatus – tai nerimą keliantys apgaudinėjimo pavyzdžiai.

Neatsiejama šių rinkimų savybė tapo grėsmingas Irano kišimasis, tad šiandien turime nusiųsti aiškų išspėjimo signalą: nemėginkite Irake skirti marionetinio ministro pirmininko, nemėginkite atimti demokratinių teisių iš Irako žmonių, nestumkite Irako atgal į sektantišką chaosą, nes Vakarai jus stebi ir jie stebi jus per didinamąjį stiklą.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pone pirmininke, baronienės C. Ashton vaidmuo yra apibrėžtas Europos Sąjungos sutarties 18 straipsnyje, kuriame yra numatyta, kad vyriausiasis įgaliotinis prisideda prie bendros užsienio ir saugumo politikos plėtojimo ir ją įgyvendina pagal Tarybos, kurią, be abejo, sudaro nacionalinės valstybės, suteiktą mandatą. Vis dėlto tame pačiame straipsnyje yra numatyta, kad jis privalo

būti Komisijos, kurioje būdamas jis veikia, pirmininko pavaduotojas. Be to, mano supratimu buvusiems Komisijos darbuotojams bus suteikta pirmenybė diplomatinė ir užsienio ministerijų darbuotojų atžvilgiu, skiriant darbuotojus į Išorės veiksmų tarnybą.

Baronienė C. Ashton, akivaizdu, jog jūsų vaidmuo buvo sukurtas toks, kad būtų galima nuolat mažinti valstybių narių, veikiančių ne tik individualiai, bet ir Taryboje, įtaką užsienio politikai. Taryba suteiks mandatą jums ir jūsų pasekėjams tik popieriuje. Tikroji ES užsienio politikos varomoji jėga bus Komisija; valstybės narės ir Taryba bus nuolat stumiamos į šoną.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pagrindinė G. Albertini pranešimo mintis – tai nuosekli ir veiksminga politika. Sveikinu jį ir A. Danjeaną parengus šiuos pranešimus.

Norėčiau pasakyti, kad atliekant šį darbą reikia nepamiršti ir personalo aspekto. Europos išorės veiksmų tarnyba yra minima pranešime ir nors jis apima 2008 m. laikotarpį, tiesa, gaila, kad kol kas ne 2009 m., tai yra tam tikras žymeklis, padedantis išmatuoti, kaip iš tikrųjų mes įgyvendiname darbą, tenkantį C. Ashton vadovaujamos tarnybos kompetencijai. Manau, kad šiuo atveju labai svarbi mūsų reikalaujama geografinė pusiausvyra, taip pat Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų vaidmenys šiame procese. Aiškūs samdymo kriterijai ir Europos Parlamento vaidmuo plėtojant tarnybą – tai klausimai, kurie bus atidžiai vertinami šiame Parlamente.

Norėtume paprašyti, jog šis procesas būtų aiškus ir nedviprasmiškas, kokį mes, atskirų balsuotojų, kurie juk ir sudaro Europos Sąjungą, atstovai, suprastume.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Norėčiau nuoširdžiai pasveikinti abu pranešėjus – G. Albertini ir A. Danjeaną.

Norėčiau priminti jums tragišką įvykį, kuris prieš septynerius metus kovo 12 d. įvyko Belgrade. Kalbu apie buvusio Serbijos Ministro Pirmininko Zorano Đinđićo nužudymą. Jis buvo nužudytas, siekiant sustabdyti padėties Serbijoje normalizavimą, šalies demokratizaciją ir europėjimą. Vis dėlto jiems nepavyko sustabdyti šio proceso. Jiems pavyko tik jį atidėti. Šis įvykis taip pat turi neigiamos įtakos kaimyninėms šalims ir visam regionui.

Ponia C. Ashton, prašau padėti europietiškomis jėgoms ir jas paremti visur mūsų arčiausioje kaimynystėje. Jums reikės veikti laiku ir imtis prevencijos. Sau išsirinkote naują instituciją ir naują vaidmenį, o iš tikrųjų tai du vaidmenys dviejose institucijose, ir jums tenka vadinamosios dvigubos nominaliosios vadovės vaidmuo. Kelio atgal nėra – nei jums, nei mums. Kadangi galite eiti tik į priekį, prašau jūsų pateisinti mūsų jums suteiktą pasitikėjimą.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, išsamūs pranešimai paprastai turi būti skirtingai vertinami, ir šiuo atveju galioja ta pati taisyklė. Taigi palankiai vertinu tokią bendrą užsienio ir saugumo politiką, kurią įgyvendinant nagrinėjama nelegalios imigracijos, sukčiavimo vizų klausimais, nusikalstamo turizmo ir fiktyvių prieglobsčio paraiškų klausimai. Taip pat palankiai vertinu tokią bendrą užsienio ir saugumo politiką, kurią įgyvendinant nagrinėjama Šengeno erdvės sienų apsaugos klausimai ir pagal kurią aiškiai griežiamasi kovoti su organizuotu nusikalstamumu. Vis dėlto kritiškai vertinu ir pasisakau prieš tokią bendrą užsienio ir saugumo politiką, kurios tikslas yra sukurti aktyvų ES vaidmenį kariniais klausimais, kuriuos sprendžiant jau ir taip dalyvauja JT ir NATO. Reikėtų atsisakyti tokio dubliavimosi. Žinoma, kalbu užimdamas ypatingą, neutralios valstybės atstovo padėtį. Taip pat man nepriimtinas vizos reikalavimo panaikinimas, netinkamai apsvarstytas vizos reikalavimo panaikinimas Balkanų valstybėms, kai jau dabar, praėjus tik keliems mėnesiams nuo šio sprendimo įsigaliojimo, apie 150 tūkst. makedonų yra pakeliui į Vidurio Europą, o du trečdaliai iš jų jau išnyko neteisėtumo erdvėje.

Be abejo, tai netinkamas būdas prisidėti prie Europos piliečių saugumo poreikių – tokiu būdu niekaip nep prisidedama prie saugumo ir juolab nepadidėja mūsų piliečių troškimas reikalauti „daugiau Europos“.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Man kelia nerimą tai, kad po ankstesnių konferencijų nebuvo gauta jokių apčiuopiamų rezultatų branduolinių ginklų neplatavimo srityje. Šie ginklai ir technologijos yra platinamos. Didėja rizika, kad branduolinės technologijos pateks į nusikalstamų ir teroristinių organizacijų rankas.

Sąjunga turi veikti išvien šioje srityje ir turi užimti pasaulinės veikėjos poziciją, kad sustiprintų visus tris Branduolinių ginklų neplatavimo sutarties ramsčius ir pasiektų visuotinio neplatavimo taisyklių ir priemonių taikymą ir įgyvendinimą. Manau, kad į Europos Sąjungos prioritetų sąrašą būtina įtraukti branduolinių ginklų neplatavimo klausimą ir pradėti dalykinį dialogą su visomis branduolinėmis valstybėmis, ne tik su JAV ir Rusija. Branduolinius ginklus turi ne tik penkios Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos narės. Todėl visuotinio

saugumo labui Europos Sąjunga turi imtis politinių ir diplomatinį pastangų, kad užtikrintų, jog tokios šalys kaip Izraelis, Indija, Pakistanas ir Šiaurės Korėja pasirašytų Branduolinių ginklų neplatavimo sutartį.

Catherine Ashton, Komisijos pirmininko pavaduotoja–Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai. – Pone pirmininke, visų pirma turėčiau padėkoti už išsakytą nuomonę ir pasakyti, kad, mano nuomone, tai buvo svarbios ir vertingos diskusijos dėl mūsų strateginės krypties.

Pradžioje noriu patikinti, kad visiškai pritariu visiems gerbiamiems Parlamento nariams, kalbėjusiems apie šio Parlamento analitinės priežiūros vertę ir svarbą, taip pat apie šio Parlamento vaidmenį – ne tik turint omenyje tą analitinę priežiūrą, bet ir praktinę patirtį, kurią, žinau, jis turi. Ketinu pasiremti šia patirtimi ir tikiuosi, kad bus dar daug galimybių mums padiskutuoti ir aptarti daugelį, jei ne visus svarbius klausimus, kurie buvo keliami šiandien.

Šiuo klausimu kalbėsiu santykinai trumpai, tačiau pamėginsiu aptarti keletą pagrindinių sričių, kurios, mano nuomone, kelia didžiausią susirūpinimą gerbiamiems Parlamento nariams. Pradėsiu nuo to, kad nepasisakiau prieš M. Barnier'io pranešimą. Sakiau, kad išmokę Haičiui, o dabar Čilei teikiamos paramos pamoką, norėjome išsiaiškinti, kiek dar galėtume nuveikti ir kaip galėtume veikti našiai, ką reikėjo pasilikti atsargai ir ar reikėjo ką nors pasilikti atsargai. Dėl to turime mąstyti strategiškai apie tai, ką turime nuveikti, o M. Barnier'io pranešimas suteikia tam kontekstą. Esu labai dėkinga Micheliui už jo indėlį – suteiktą kontekstą.

Dėl Branduolinių ginklų neplatavimo sutarties: keletas gerbiamų narių minėjo gegužės mėn. vykstančios konferencijos svarbą ir su jais visais sutinku. Labai svarbu judėti į priekį, pasinaudojant gegužės mėn. mums teikiama galimybe.

Taip pat sutinku, kad saugumas prasideda nuo tvirtų politinių santykių. Mes nuolat suvokiame savo požiūrį platesniame pasaulyje kaip tų tvirtų politinių santykių plėtojamą siekdami saugumo ne tik sau, bet ir trečiosioms šalims, šalims, su kuriomis siekiame tokių santykių arba su kuriomis palaikome dialogą mums rūpimais klausimais.

Keletas gerbiamų narių visiškai teisingai kalbėjo apie Balkanų svarbą. Minėdama savo prioritetus nurodžiau, kad tai itin svarbi darbo sritis. Šiuo priešrinkiminiu Bosnijoje laikotarpiu labai svarbu, kad mes remtumėme Europos Sąjungos svarbą ir kad nacionaliniai politikai nupasakotų savo žmonėms kelią, kuriuo jie planuoja eiti, kad užmegztų artimesnius ryšius su Europa ir galiausiai taptų Europos dalimi.

Pritariu Valentino Inzko ir jo darbo vyriausiojo įgaliotinio biure svarbai. Mes su juo dirbame kartu, galvodami apie strateginį požiūrį – vėlgi ateičiai, tolesnei nei rinkimai, kuriuose mums reikės dalyvauti ateinančiais mėnesiais ir metais, kad užtikrintume saugumą. Pritariu minčiai apie stabilumo svarbą: mums svarbu ne tik jį turėti, bet ir išsaugoti. Regione nerimaujama, kad mes esame matomi kaip judantys į priekį, tačiau kartais man atrodo, kad mes šiek tiek įstrigome ir nesiimame tolesnių veiksmų. Mes turime padaryti pažangą šioje srityje.

Visų pirma tai aktualu, kaip jau minėjo keletas gerbiamų narių, Kosove, su kurio vyriausybė buvau susitikusi. Kalbėjausi su Kosovo vyriausybė ir visų pirma su Ministru Pirmininku, norėdama sužinoti, kuo galėtume jiems padėti ateityje. Po to yra Serbija, kuri visomis išgalėmis stengiasi tapti Europos Sąjungos dalimi. Susitikusi su Serbijos Prezidentu Borisu Tadičiu ir vyriausybės nariais taip pat labai aiškiai mačiau, kad tai jie suvokia kaip savo ateitį ir jie taip pat supranta mums rūpimus klausimus šiame kelyje.

Dėl diskusijų apie Kubą – turėjau tenai būti. Priežastis paprasta – vienu metu vyksta keli renginiai. Tuo pačiu metu vyko Pirmininkų sueiga, kurioje buvo aptariama Išorės veiksmų tarnybos veikla, tad aš negalėjau būti dviejose vietose vienu metu. Taip laiką suplanavo Europos Parlamentas. Privalau paklusti ir dalyvauti. Vis dėlto manau, kad Kuba yra svarbus klausimas ir neabejoju, kad grįšime prie šios temos.

Dėl atskiros taikdarystės departamento sukūrimo: mano nuomone, jis turi apimti visa tai, ką mes darome, ir visada jaudinuosi dėl tam tikrų dalių atskyrimo, tarytum jos būtų atskiros viso mūsų dirbamo darbo dalys. Pažvelgę į tai, kaip mes planuojame organizuoti Išorės veiksmų tarnybą, pamatysite, kad tai tarytum kokia bendra organizacija, aiškiai prisiimanti sutarties įsipareigojimus ir taip pat atstovaujanti jums bei Komisijai.

Taigi kai Komisija siekia imtis veiksmų dėl prekybos, klimato kaitos, energetinio saugumo visame pasaulyje, ji taip pat gali pasinaudoti Išorės veiksmų tarnyba kaip savo priemone, tiesiogiai susiedama Komisijos darbą su tuo, kas vyksta realiai. Galėčiau teigti, kad visa tai dėl saugesnio ir stabilesnio pasaulio. Tad man tai reiškia mūsų puoselėjamą idėją apie tai, kad tuo remsime veiksmus, siekdami užtikrinti ir palaikyti taiką.

Dėl Atalantos: manau, čia išsakytos mintys yra labai teigiamos. Tai labai svarbi misija, tačiau tokia misija turi būti susieta su visais kitais dalykais, kuriuos įgyvendiname regione. Taip pat pritariu, kad turime pagalvoti apie žvejybą ir jos strategiją. Tai yra labai gerai suprantama.

Dėl darbo grupių: manau, kad puiki mintis Parlamentui jų turėti. Manau, kad dabartiniu metu vyresnieji pareigūnai palaiko glaudžius ryšius su jomis ir mes turime toliau tęsti šį darbą.

Dėl operacijų centro: netiesa, kad pakeičiau savo poziciją. Sausio mėn. pasakiau, kad tebesu įsitikinusi. Šį klausimą nagrinėjame dabar, nes kadangi šį darbą dirbu šiek tiek ilgiau, esu labiau įsitraukusi į mūsų misijų užsienyje veiklą – Kosove ar Bosnijoje, arba diskutuojant apie tai, ką darome Atalantoje arba ką nuveikėme Haityje ir pan.

Savo kalboje pasakiau, kad turime išsiaiškinti, kas yra būtina, o paskui nuspręsti, kaip geriausia tą pasiekti. Nuomonių yra įvairių, tačiau, mano manymu, visas jas sieja bendra tema, t. y. tai, ką mes turime daryti. Taigi tai reiškia vienokį ar kitokį įsitikinimą dėl to, kaip mes turime veikti.

Dėl žmogaus teisių: jas norėčiau apibūdinti kaip sidabro giją. Visuose mūsų darbuose Europos Sąjungoje ir plačiame pasaulyje turi atsispindėti mūsų vertybės ir žmogaus teisės. Tokiu būdu užtikriname, kad tai – gija, jungianti visus mūsų veiksmus, teikiant paramą visam mūsų darbui pasaulyje ir skatinant Europos Sąjungos vertybes. Noriu labai dėmesingai stebėti, kaip mes tai darome, kad tai nevirstų primesta papildoma dialogo dalimi. Tai tampa neatsiejama visų mūsų veiksmų dalimi.

Taip pat pritariu glaudiams transatlantiniams santykiams su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis. Jos yra mūsų patikimas partneris daugelyje sričių, visų pirma krizių valdymo srityje, todėl labai svarbu, kad mes pasiremtume šia patirtimi. Be to, siekiu tęsti darbą su JAV vystymosi srityje, pvz., ir visų pirma Afrikoje, kur yra galimybių, – manau, kad bet kuriuo atveju, – nuveikti gerokai daugiau, žinoma, atsižvelgiant į mano kaip už prekybą atsakingos Komisijos narės patirtį pagalbos prekybai srityje.

Mes taip pat turime pagalvoti apie aktyvų bendradarbiavimą su kitomis šalimis. Kalbėjausi su Brazilijos užsienio reikalų ministru apie galimybę vėl dirbti kartu vystymosi srityje, kai masto ekonomija ir gebėjimas bendradarbiauti padeda mums veiksmingiau panaudoti išteklius tose pasaulio dalyse, kuriose jų iš tikrųjų reikia.

Taip pat pritariu ir dėl elektroninės erdvės pavojų. Tai labai svarbus klausimas. Jis kyla dabar. Tai yra klausimas, kurį mes planuojame nagrinėti, nes pavojai neišvengiamai nuolat kinta.

Trumpai apie Išorės veiksmų tarnybą. Geografinė Europos Sąjungos platuma turi būti atspindėta Išorės veiksmų tarnyboje. Visiškai tam pritariu, tačiau norint pasiekti šį tikslą reikia laiko. Vienas dalykas, kurį pasakiau visiems užsienio reikalų ministrams ir sakau Parlamentui yra šis: pasistenkite atsispirti pagundai manyti, kad nors pirmi keturi ar penki paskirti asmenys nėra iš tos valstybės narės, kurią geriausiai pažįstate, tai nereiškia, kad ateityje neskirsiu asmenų iš tų valstybių narių. Mums paprasčiausiai reikės jų kurti paetaipui. Nepamirškite, ir tai gerbiami nariai žino, kad jos dar nėra. Išorės veiksmų tarnyboje dar nėra dirbančios komandos ar personalo, nes kol nesukurtas teisinis pagrindas, nieko nėra. Mes teturime tai, ką turėjome anksčiau, ir mėginame nuosekliai viską suburti į viena.

Darbuotojus skirsiu tik pagal jų nuopelnus. Jokių numylėtinių neturiu. Tik pagal nuopelnus. Man reikia protingiausių bei geriausių ir tai pasakiau valstybėms narėms ir institucijoms. Noriu, kad vietoje dirbančios delegacijos veiktų bendrai, galėtų paremti visas Europos Sąjungos darbo dalis, kaip jai atstovaujama trečiosiose šalyse ir kaip ji dirba su trečiosiomis šalimis. Kyla klausimas, kaip tai padaryti, ir apie tai šiuo metu kalbamės su Taryba ir Komisija. Jeigu būtų labai paprasta, būtume jau tai padarę. Svarbiausia, kad veiktume teisingai ir veiksmingai. Per ateinančias keletą savaičių tai išspręsimė.

Dėl išteklių, planuoju pasisakyti už lankstumą. Planuoju teigti, kad jeigu vieną atskirą šalį ištiko krizė arba jeigu suprantate, kad prireiks perkelti išteklius, mes turime spręsti šį klausimą, tačiau jis turi būti sprendžiamas remiantis parlamento analitinės peržiūros aplinkybėmis. Be to, mes turime pagalvoti apie tai, kaip tai veiks – ir ne tik dabar, bet ir ateityje.

Mes būtinai privalome vengti dubliavimosi; priešingu atveju, viskas, ką laimėsime, tai – daugiau biurokratijos, o tai nėra mūsų tikslas. Mes turime įtvirtinti darniai ir sklandžiai veikiančią tarnybą, kuri būtų Europos Sąjungos vienetas ir kuri remtų kitas institucijas, o šios remtų tarnybą. Be to, kaip sakiau, nepamirškime, kad jos dar nėra. Tikėkimės, kad per ateinančias keletą savaičių darbas bus nuveiktas. Parlamentui mane remiant esu tikra, kad taip įvyks ir kad institucija pradės veikti. Mes galime padėti pagrindą, tačiau prireiks laiko statiniui pastatyti, ir tai yra taip svarbu, kad tikiuosi, jog visi gerbiami Parlamento nariai tai supras.

Keletas paskutinių minčių. Dėl aukščiausiojo lygio susitikimų: jų yra daugybė ir visokiausių. Klausimas, kurio niekada negalima pamiršti, tai – jų vertė ir svarba. Negaliu visuose juose dalyvauti. Jų paprasčiausiai yra per daug. Kai kuriuose dalyvausiu. Mums buvo gerai atstovaujama Maroko aukščiausiojo lygio susitikime, nes jame dalyvavo abu Pirmininkai. Nuoširdžiai galvoju, kad jeigu aukščiausiojo lygio susitikime dalyvauja Tarybos ir Komisijos Pirmininkai, galime teigti, kad ES atstovaujama aukščiausiuoju lygiu. Man nebūtina taip pat jame dalyvauti, ir jie man pritartų.

Galiausiai gerbiami Parlamento nariai kalbėjo apie santykius su tokiomis šalimis kaip Japonija ar Rusija, kuri mums svarbi dėl strateginės partnerystės, taip pat apie Artimųjų Rytų, į kuriuos išvykstu šį sekmadienį, svarbą ir vertę, taip pat apie Ketvertą, nes keliausiu per Artimuosius Rytus, vertę ir svarbą. Planuoju aplankyti penkias šalis ir baigti kelionę Maskvoje, kurioje įvyks Ketveto susitikimas mūsų tolesniems veiksams aptarti ir padiskutuoti.

Galiausiai, gerbiami Parlamento nariai, dėkoju, kad pastebėjote mane esant Tarybos pusėje ir kad Komisijos pusėje nieko nėra. Kaitaliosiu puses. Kol nėra vietos per vidurį, taip ir judėsiu iš vienos vietos į kitą. Jūsų pareiga prisiminti, kurioje pusėje turiu būti, kai įeinu pro duris.

Pagaliau dar kartą norėčiau padėkoti ponui G. Albertini ir ponui A. Danjeanui už puikius pranešimus, dėl kurių šiandien turėjau galimybę pasidalyti savo mintimis.

(Plojimai)

Gabriele Albertini, pranešėjas. – (IT) Dėkoju kolegoms, kurių tiek daug kalbėjo, o pirmiausia tiems, kurie pritarė pagrindinėms pranešimo dalims, gyrė ir rėmė jo turinį, taip pat tiems, kurie jį kritiškai vertino, o labiausiai tiems, kurie kritikavo siekdami išvengti nemaloniai tragiškų įvykių, kai buvo panaudojama jėga, ir svajodami apie taikų pasaulį. Graikų filosofas Platonas sakė, kad tik mirusieji pamatys karo pabaigą. Vis dėlto net jeigu nenorime lenkti galvos prieš šią filosofiją ir mėginame užkirsti kelią šiems įvykiams realybė verčia mus panaudoti jėgą net per taikos misijas.

Sveikinu vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją C. Ashton ir dėkoju jai, kad paminėjo mano pranešimą: vienas jos požiūrio aspektas man ypač patinka – tai dviguba prigimtis, tai, kaip siekiama sulieti Tarybos ir Komisijos uždavinius. Vien jos fizinė vieta, – sėdint čia tai Tarybai, tai Komisijai skirtoje kėdėje, – parodo jos norą eiti dviem pėdomis.

Manau, kad mes, Parlamentas, privalome paremti ir skatinti tokį bendrą įsipareigojimą. Europos Komisija puoselėja vystymosi, kaimynystės, stabilumo, žmogaus teisių ir demokratijos gynimo politiką; Taryba imasi taikos misijų, taip pat teisinės valstybės įgyvendinimo misijų. Šios temos turi būti galiausiai atspindėtos Europos užsienio diplomatinės tarnybos veikloje, ir ši tarnyba turi būti naši, veiksminga ir turinti reikiamų įgūdžių ir išteklių, kad galėtų tinkamai atlikti savo vaidmenį, o mes turime sunkiai dirbti, kad pasiektume šį tikslą.

Taip pat dėkoju vyriausiajai įgaliotinei, – mes dar aptarsime šį klausimą išsamiau balandžio 23 d., – kad ji sutiko dalyvauti Užsienio reikalų komiteto klausymuose apie Išorės veiksmų tarnybą, apie kurią turėsime galimybę pakalbėti plačiau. Šiandien yra mūsų bendradarbiavimo pradžia, bet tikrai ne pabaiga.

Arnaud Danjean, pranešėjas. – (FR) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton, ponios ir ponai, dėkoju už jūsų kalbas, kurios dar kartą padėjo praturtinti šias diskusijas ir šį pranešimą.

Norėčiau nuraminti tuos, kurie išreiškė savo abejones, o kartais ir įtarimus, kad dėl šio pranešimo gali atsiverti durys didesnei konkurencijai, visų pirma su NATO, ar net atsirasti izoliavimas. Taip tikrai nėra; visiškai taip negalvoju ir pridurčiau, kad šių dalykų nėra numatyta sutartyje, net atvirkščiai. Galite pasikliauti EP nariu iš Prancūzijos, kuris nenuilstamai kovojo, kad jo šalis būtų grąžinta į integruotas NATO struktūras.

Kai kalbame apie strateginę autonomiją, kokią idėją plėtojame, kokią politiką 10 metų kūrėme? Atsakymas yra Europos Sąjungos gebėjimas kištis per civilines ir karines misijas tose srityse, kuriose negali dalyvauti kitos organizacijos, įskaitant NATO. NATO negalėjo sustabdyti konflikto Gruzijoje, kurioje nėra nei JT, nei ESBO. NATO įsikišo Afrikos Kyšulyje ne anksčiau už mus, kad sustabdytų įvykius, keliančius grėsmę mūsų saugumo interesams.

Strateginė autonomija taip pat reiškia gebėjimą kištis, panaudojant įvairias priemones, kurias tik mes ir teturim: civilines ir karines priemones, teises priemones, finansines priemones ir vystymosi priemones. Europos Sąjunga užima palankiausią padėtį, kad sukurtų tokį visuotinį požiūrį krizės paveiktose teritorijose.

Mūsų strateginė autonomija taip pat reiškia mūsų gebėjimą, prireikus nesikišti, kai yra vykdomos vienašalės karinės kampanijos arba, – ką minėjo keletas narių iš Austrijos, – kadangi tarp mūsų yra neutralių šalių ir mes gerbiame jų statusą.

Tokia yra Europos gynybos ir saugumo politikos reikšmė. Tą reiškia strateginė autonomija, kurią mes kuriame pasitelkdami šią politiką. Niekada nepamirškite šios Europos saugumo ir gynybos politikos kilmės. Ji atsirado dėl tragiškos, kruvinos nesėkmės, kuri ištiko Balkanus praėjusį dešimtmetį, kai Europos Sąjunga nesugebėjo susidoroti su didžiuliu saugumo uždaviniu savo pačios žemyne. Nepamirškime šių įvykių. Mūsų Europos piliečiai to nepamiršo ir jie mums neatleis, jeigu atsisakytume siekti matyti Europą kaip tarptautinio lygmens veikėją.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Šia kalba baigiame nagrinėti šį klausimą. Diskusijos baigtos. Gavau septynis pasiūlymus dėl rezoliucijų⁽¹⁾, pateiktų vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalimi užbaigti šią diskusiją.

Balsuojama bus šiandien.

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Visų pirma norėčiau pasveikinti G. Albertini parengus šį pranešimą. Džiaugiuosi, kad mano pasiūlytiems pakeitimams pritarta. Praėjusią savaitę Europos Komisija pranešė apie 43 didelių energetikos projektų finansavimą, įskaitant keturis projektus, kuriuose dalyvauja Rumunija. Ateityje Komisija turės tinkamai suvokti visos Europos naftotiekio Konstanca-Triestas, taip pat santykių su Rytų partnerystės šalimis plėtojimo svarbą. Reikia sustiprinti pastangas įgyvendinant projektus kaip Juodosios jūros sinergijos dalį, siekiant užtikrinti veiksmingesnį bendradarbiavimą šioje srityje. Moldovos Respublikai gali tekti svarbus vaidmuo, susijęs su ir Rytų partnerystėje, ir Juodosios jūros sinergija. Europos Sąjunga privalo skirti ypatingą dėmesį santykiams su šia šalimi ir paremti jos kelią į ES narystę. ES privalo labiau įsitraukti sprendama neišspręstus konfliktus Juodosios jūros regione, įskaitant konfliktus Uždnestrėje. Transatlantinės partnerystės plėtojimas turi būti vienas iš Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos prioritetų. Santykiai su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis yra labai svarbūs, siekiant sustiprinti pasaulio saugumą ir stabilumą. JAV priešraketinės sistemos dalies dislokavimas Rumunijos teritorijoje yra pasitikėjimo mano šalimi įrodymas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Labai gaila, kad daugiašalio nusiginklavimo procesas nutrūko ir keletą metų nebuvo politinės valios vėl jo imtis. Dėl šios priežasties būsimoji Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo šalių 2010 m. peržiūros konferencija yra itin svarbi.

Kaip pasiūlymą dėl rezoliucijos pasirašiusios šalys mes labai nerimaujame dėl naujų branduolinio ginklavimosi varžybų. Todėl būtina nedelsiant sustabdyti branduolinių ginklų kūrimą, gamybą ir saugojimą.

Būtina, kad JAV sustabdytų naujos kartos taktinių branduolinių ginklų kūrimą ir pajudėtų priešinga kryptimi – pasirašytų ir ratifikuotų Visuotinio branduolinių bandymų uždraudimo sutartį.

Mes taip pat pasisakome už taikų ginčo dėl Irano branduolinių programų sprendimą ir reikalaujame, kad būtų dar kartą pradėtos derybos, atkartojančios mūsų pasipriešinimą kariniams veiksams ir grasinimui panaudoti jėgą. Be to, išpėjame, kad kariniai veiksmai gali dar labiau pagilinti krizę regione.

Edit Herczog (S&D), raštu. – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo priežiūros konferencija bus rengiama 2010 m. balandžio–gegužės mėn. Svarbu, kad Europos Sąjungos valstybės narės pateiktų vieną poziciją susitikime ir kad jos patvirtintų visus tris Sutarties ramsčius: branduolinių ginklų neplatavimo, nusiginklavimo ir bendradarbiavimo dėl civilinio branduolinės energijos vartojimo. Valstybės narės privalo išreikšti savo įsipareigojimą panaikinti prekybą branduoliniais ginklais, laipsniškai mažindamos esamų branduolinių ginklų atsargas ir griežtai stebėdamos medžiagų, reikalingų branduolinių ginklų gamybai, gaminimą ir gamybai reikalingų produktų laikymą. Valstybės narės privalo atlikti vadovaujantį vaidmenį, taikydamos 2009 m. rudenį (rugsėjo 24 d.) priimtos Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 1887 nuostatas. Pagal šią rezoliuciją valstybės narės privalo daug dėmesio skirti visuotinio tarptautinio susitarimo, kuriuo reglamentuojama branduolinių ginklų naikinimas pagal griežtą tarptautinę priežiūros tvarką, parengimui. Be to, jos turi siekti priimti dvi konkrečias priemones minėtose srityse, kad parodytų pavyzdį likusiam pasauliui. ES valstybės narės privalo remti visuotinę Branduolinių bandymų uždraudimo sutartį ir START susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Rusija atnaujinimą. ES privalo laikyti pastangas, kurių griebiamasi dėl branduolinio kuro, prioritetine sritimi ir sutelkti dėmesį į taisyklių dėl jo laikymo, vežimo ir prekybos suderinimą, griežtinimą ir skaidrinimą.

⁽¹⁾ Žr. protokolą

Filip Kaczmarek (PPE), raštu. – (PL) Ponios ir ponai, turiu pasakyti, kad tikiuosi, jog 2008 m. metinė ataskaita dėl bendros užsienio ir saugumo politikos nesukels tokių emocijų, kaip mūsų diskusijos šia tema kitais metais. Tai, kad tikiuosi, jog po metų mes jau žinosime, kaip atrodo Europos išorės veiksmų tarnyba, ir ši nauja tarnyba, savo ruožtu, turės didelę įtaką Europos užsienio politikos plėtrai.

Europos Sąjunga siekia tapti pasauline veikėja. Tai yra gerai, tačiau šių siekių nelengva pasiekti. Mūsų laukia nemažai sunkaus darbo. Europos institucijos privalo susitarti dėl EIVT. Tai nebus paprasta, tačiau be jos negalėsime pagerinti užsienio politikos. Turime prisiminti pagrindines Europos Sąjungos vertybes ir vadovautis jomis kaip pagrindu užsienio politikai kurti.

Privalome visuomet prisiminti solidarumą, lygybę, vienodus standartus, žmogaus ir piliečių teises. Privalome nepamiršti palaikyti vidaus pusiausvyrą ir turime ginti visus šiuos visų ES valstybių narių interesus, kurie vieni kitų neneigia. Pagrindinis dalykas yra neabejotinai poreikis pagerinti Bendrijos institucijų ir valstybių narių koordinavimą. Atskiri nacionaliniai interesai neturi prieštarauti mūsų suderinamumui arba mūsų bendruomenei. Paradoksalu, bet net ir tos šalys, kurios nori būti matomos kaip Europos integracijos varomoji jėga, kartais veikia prieš kolektyvinius Europos Sąjungos interesus. Keiskime šį požiūrį.

Kristiina Ojulaand (ALDE), raštu. – (ET) Pone pirmininke, keli prieš mane kalbėjusieji prelegentai nurodė problemas, susijusias su Europos išorės veiksmų tarnybos, pradėjusios veikti įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, sudarymu. Manau, kad sudarant EIVT labai svarbu laikytis geografinės lygybės principo ir, kaip ir kitose Europos Sąjungos institucijose, įgyvendinti pozityviąją diskriminaciją naujų valstybių narių atžvilgiu – tai yra numatyta pereinamuoju laikotarpiu ir dėl to galima paspartinti kilimą tarnyboje. Naujų valstybių narių atstovams trūksta dešimtmečius kauptos darbo Europos Sąjungos institucijose patirties, kuri yra pagrindinis aukštoms pareigoms užimti taikomas reikalavimas. Būtų neteisinga, jeigu į pačias svarbiausias pareigas būtų paskirti vien senųjų valstybių narių pareigūnai, o pareigūnai iš naujųjų valstybių narių ilgus metus liktų nuošalyje. Tai būtų akivaizdus išteklių eikvojimas, nes, pavyzdžiui, atstovas iš Maltos gali turėti gerokai daugiau patirties apie Šiaurės Afrikos šalis, Kipras – apie Artimuosius Rytus, Bulgarija – apie Turkiją, Lenkija – apie Baltarusiją ir Ukrainą, Baltijos valstybės – apie Rusiją. Tikiuosi, kad Europos Sąjunga nepadarys klaidos, leisdamas senosioms valstybėms narėms tapti EIVT veidu, o priešingai – ras optimalų, visoms valstybėms narėms tinkantį sprendimą.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Dėl padėties pasaulyje atsiranda naujų uždavinių ES užsienio politikai ir reikia platesnio saugumo problemų supratimo. Atsirado naujos jėgos ir jos labiau įsitraukia į pasaulio politiką įvairiausiose srityse. Taigi reikia dialogo pasauliniu lygmeniu ir sukurti naujus bendradarbiavimo ir vaidmenų pasidalijimo principus. Turime papildyti milžinišką NATO ir JAV vaidmenį užtikrinant pasaulio saugumą, įsteigdami specialiąsias mobiliąsias pajėgas, kurios, būdamos ES dalys, galės nagrinėti visokių gaivalinių nelaimių ir katastrofų klausimus. Europos Sąjunga bus suvokiama ne tik kaip už demokratiją ir žmogaus teises kovojanti institucija, bet ir kaip institucija, kuri ištisia žmonėms pagalbos ranką, kai jiems iškyla sunkumų. Kitų grėsmių pavojus aiškiai didėja, tad energetikos saugumas ir maisto sauga tampa svarbiais klausimais. Manau, kad svarbu parengti naują koncepciją dėl Europos išorės veiksmų tarnybos, kurioje būtų apibrėžtos Bendrijos veikimo sritys ir tarnybos įsteigimo principai, funkcionavimo, taip pat dėl vaidmenų pasidalijimo ir bendradarbiavimo su valstybių narių diplomatinėmis tarnybomis principų, siekiant aiškiai nurodyti, kokie vaidmenys tenka atskiroms ES institucijoms. Iš pat pradžių neapibrėžus vaidmenų ir kompetencijos pasidalijimo gali kilti nesusipratimų tarp skirtingų institucijų ir Europos Sąjungos vadovų, taip pat tarp ES ir valstybių narių. Iš pradinės patirties dėl vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumui veiklos, taip pat atsižvelgiant į bendruosius lūkesčius, kad jis turi būti aktyvus ir dalyvauti keliose skirtingose vietose, matyti, kad mes turime pagalvoti apie pavaduotojų skyrimą arba labiau įtraukti kitus Komisijos narius į vyriausiojo įgaliotinio darbo sritis, nes jų turime labai daug.

Traian Ungureanu (PPE), raštu. – (RO) Palaikau G. Albertini pranešimą, kuriame jis apibrėžė pagrindinius bendros saugumo ir užsienio politikos aspektus, visų pirma jos dalis, susijusias su Rytų partnerystės ir Europos politikos Juodosios jūros regione plėtra. Rytų partnerystė ir EURONEST parlamentinė asamblėja sudaro tinkamą pagrindą ES rytų kaimynams priartėti prie Europos standartų, taip pat paaiškinti tam tikrų valstybių, kaip antai Moldovos Respublikos, perspektyvas įstoti į ES. Norėčiau visų pirma pabrėžti greitos ir konkrečios paramos svarbą – ji turi būti suteikta Moldovos Respublikos europietišškai vyriausybei. Šiuo tikslu reikia paspartinti dvi Europos priemones: ES makrofinansinės paramos teikimo procesą ir atšaukti vizas į ES keliaujantiems Moldovos Respublikos piliečiams. Juodosios jūros regione labai svarbu toliau siekti Europos tikslo užtikrinti ES energetinį saugumą. Pritariu pranešimo 21 daliai, kurioje reikalaujama, kad ES visiškai ir kuo greičiau įgyvendintų „Nabucco“ projektą. Kitas šioje diskusijoje kilęs ir ne mažiau svarbus klausimas – tinkamas JAV priešraketinės gynybos projekto parengimas ir jo svarba Europos saugumui. Rumunijos

dalyvavimas šiame projekte rodo, kad Rumunija tapo grynąja Europos saugumo teikėja, tad ji turi visus gebėjimus gerbti savo sąjungininkams duotus saugumo įsipareigojimus.

Janusz Władysław Zemke (S&D), raštu. – (PL) Norėčiau pateikti keletą pastabų dėl Europos saugumo strategijos ir bendros saugumo ir gynybos politikos.

Europos Parlamento pasiūlyme dėl rezoliucijos yra teisingai apibrėžtos Europos patiriamos grėsmės ir jai kylantys uždaviniai. Problema ta, kad mes negalime tinkamai į jas reaguoti, bent jau ne visada pakankamai operatyviai. Yra trys pagrindiniai trūkumai ir jeigu galėtume juos įveikti, galėtume radikaliai pagerinti bendros saugumo ir gynybos politikos veiksmingumą. Pirmas trūkumas – tai visų ES valstybių narių nepasiryžimas turėti bendrą politiką, o ne tik žodinę deklaraciją apie jos būtinybę. Antras – silpnas įvairių Europos institucijų darbo koordinavimas. Europos Sąjungos lygiu vis dar nėra reagavimo į kritines aplinkybes centro. Galiausiai trečias trūkumas – pernelyg mažas karinis ir civilinis potencialas, kuriuo disponuoja Europos Sąjunga, o ne atskiros valstybės narės.

Pavyzdžiui, oro transporto problemos yra dabar visiems žinomos ir jų reikšmė yra didžiulė, norint greitai reaguoti į krizės atvejus. Tik pasiekus pažangą šiose trijose srityse galima padaryti bendrą saugumo ir gynybos politiką veiksmingesnę.

EN(Laukiant balsavimo rezultatų, posėdis buvo trumpam sustabdytas)

PIRMININKAVO: E. McMILLAN-SCOTT

Pirmininko pavaduotojas

7. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos išsamios informacijos apie balsavimą žr. protokolą)

Robert Atkins (ECR). – Pone pirmininke, pastaba dėl tvarkos: manau, pamatytumėte, kad jeigu pirmą balsavimą paskelbtumėte 12.00 val., žmonės susėstų ir dalyvautų, ir nereikėtų laukti, kol jie susės, dalyvaus ir tik paskui jūs paskelbtumėte balsavimą.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Apie viską pagalvoju.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pone pirmininke, atsiprašau, kad nusprendžiau išsakyti savo nuomonę, tačiau būdamas EP narys, išrinktas Italijoje, laikau savo pareigą iš šio Parlamento pagarbiai ir nuolankiai pasveikinti mūsų šalies Prezidentą Giorgio Napolitano, Italijos konstitucinių vertybių ir nacionalinės vienybės saugotoją.

Šiame Parlamente apie Italijos Prezidentą turi būti kalbama tik nuolankiai ir pagarbiai.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Dabar pereikime prie balsavimo.

7.1. Tam tikrų tipų bendrovių metinės finansinės atskaitomybės nuostatos, susijusios su mikrosubjektais (A7-0011/2010, Klaus-Heiner Lehne) (balsavimas)

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, norėčiau, kad Parlamentas galerijoje pamatytų Noamą Shalitą, seržanto Gilado Shalit, Izraelio ir ES piliečio, kurį grupuotė „Hamas“ žiauriomis sąlygomis laikė izoliuotą Gazoje, tėvą. Mes visi šiame Parlamente tikimės, kad Noamo kampanija dėl jo sūnaus pavyks ir jis netrukus bus paleistas į laisvę.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ačiū, pone Ch. Tannockai.

7.2. Strategija „ES 2020“. Tolesni veiksmai, susiję su neoficialiu 2010 m. vasario 11 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimu (B7-0150/2010) (balsavimas)

7.3. R. Goldstone'o rekomendacijų Izraelio ir Palestinos klausimais įgyvendinimas (B7-0135/2010) (balsavimas)

7.4. Pilietinės visuomenės ir tautinių mažumų padėtis Baltarusijoje (B7-0134/2010) (balsavimas)

7.5. Finansinių sandorių apmokestinimas (balsavimas)

7.6. Bendra mokėjimų euraiš erdvė (balsavimas)

7.7. Kovos su klastojimu prekybos susitarimas (angl. ACTA) (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo:

Tokia Saïfi, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, perskaitysiu žodinį pakeitimą: „ragina Komisiją tęsti derybas dėl KKPS ir apriboti jas esama Europos intelektinės nuosavybės teisių apsaugos nuo klastojimo sistema“.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas)

7.8. Reglamentas dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 4 pakeitimo:

Yannick Jadot, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau pateikti žodinį šio pakeitimo pakeitimą ir išbraukti dvi šio pakeitimo dalis, t. y. žodžius „Kolumbijos kariuomenės“ ir „dėl Kolumbijos“.

Taigi pakeitimas dabar skamba taip: „mano, kad nerimą keliančios naujienos dėl profesinės sąjungos narių žudynių Kolumbijoje, taip pat neseniai gautos naujienos ir dabar Kolumbijos prokuroro patvirtintos, kad La Makarenos regione buvo aptiktos masinės šimtų neseniai nužudytų žmonių kapavietės, yra pakankamas įrodymas Komisijai pradėti tyrimą vadovaujantis reglamento nuostatomis“.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas. Pakeistas 4 pakeitimas buvo atmestas)

7.9. 2008 m. metinė ataskaita dėl BUSP (A7-0023/2010, Gabriele Albertini) (balsavimas)

- Prieš balsavimą:

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Pone pirmininke, šioje ataskaitoje yra nagrinėjama 2008 m. bendra užsienio ir saugumo politika. Tačiau joje nėra paminėta, kas įvyko 2008 m. kovo 10 d., kai tibetiečiai surengė taikų protestą prieš represijas dėl jų kultūros ir religijos. Šiandien pas mus lankosi viešnia iš Tibeto Namdrol Lhamo, vienuolė, kuri 12 metų buvo uždaryta Draptši kalėjime, nes dalyvavo taikioje demonstracijoje, o paskui kalėjime įrašė dainas. Turėtume pagerbti ją ir kitus drąsius tibetiečius, gyvenančius okupacijos sąlygomis.

Neseniai susitikau Dalai Lamą ir mes padarėme išvadą, kad reikia nedelsiant atlikti nepriklausomą tarptautinį tyrimą dėl to, kas įvyko sukilimo metu Lhasoje maždaug 2008 m. kovo mėn., nes kol tokio tyrimo nėra, Kinija ir toliau kaltins ištremtąją Tibeto vyriausybę ir Dalai Lamą dėl to sukilimo kurstymo ir jo smurtinių pasekmių.

Pasak ištremtosios Tibeto administracijos, žuvo bent 220 tibetiečių, dauguma jų dėl beatodairiško policijos šaudymo, netinkamo elgesio ar kankinimo kalėjimuose. Dar daugiau žmonių laikomi dingusiais.

(Ilgi plojimai)

- Prieš balsavimą dėl 1 pakeitimo:

Adrian Severin, S&D frakcijos vardu. – Pone pirmininke, norėtume pateikti pakeitimą.

Paprastai mūsų frakcija balsuotų prieš, tačiau kad galėtumėme balsuoti už, norėtume išbraukti šiuos žodžius: „kuri reiškia Izraelio blokados pabaigą“.

Izraelio blokada yra pernelyg sudėtingas klausimas ir manau, kad nėra aiškos sąsajos tarp prieš tai einančių eilučių ir šių žodžių. Jeigu galime išbraukti šiuos žodžius, manau, kad mums būtų priimtina likusi pakeitimo dalis ir galėtume balsuoti už. Tai nedidelis pakeitimas, tačiau jį priėmus galėtume balsuoti už.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas. Pakeistas 11 pakeitimas buvo atmestas)

7.10. Europos saugumo strategijos ir Bendrosios saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas (A7-0026/2010, Arnaud Danjean) (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 5 pakeitimo:

Reinhard Bütikofer, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pasiūlyti balsuoti dėl šio pasiūlymo pakeitimo, kurį netrukus perskaitysiu.

– „Ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę, Tarybą ir valstybes nares pasiekti civilinio ir karinio planavimo pajėgumų pusiausvyrą“ ir išbraukti tolesnius žodžius, nes jie jau yra įrašyti tekste.

(Žodinis pakeitimas nebuvo priimtas)

- Prieš balsavimą dėl 34 pakeitimo:

Hannes Swoboda, S&D frakcijos vardu. – Pone pirmininke, kolegos pateikė pakeitimą, kuriam galėtumėme pritarti, jeigu sujungtume jį su pradiniu pakeitimu. Suprantu, jog su kolegomis laikomės nuomonės, kad mūsų strateginis sprendimas neturi priklausyti nuo Rusijos; kita vertus, Rusija yra svarbi partnerė.

Jeigu kolegos galėtų pritarti ir mes priimtume jų pakeitimą su žodžiais „įskaitant Rusiją“, – o Rusija yra viena iš žemyno dialogo narių, – galėtume pritarti pakeitimui ir balsuoti už jį.

(Žodinis pakeitimas nebuvo priimtas)

7.11. Branduolinių ginklų neplatinimo sutartis (balsavimas)

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Gerbiamas pirmininke, noriu pranešti, kad aš palaikau šitą sprendimą, nors mano kortelė nesuveikė pradžioje, todėl noriu apie tai pranešti. O dabar dėl esmės. Gerbiami kolegos, dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl mikrosubjektų metinės atskaitomybės nuostatų keitimo. Šis projektas sukelia audringas diskusijas beveik visuose lygiuose, tiek Europos Sąjungos tiek nacionalinių valstybių institucijose. Esu įsitikinęs, kad turi būti parengtos bendros Europos Sąjungos taisyklės. Tačiau noriu pabrėžti, kad mažinant administracines išlaidas labai mažoms įmonėms neturi būti pažeistos tiek nacionalinių valstybių vidinių rinkų, tiek bendros Europos Sąjungos rinkos sąžiningos konkurencijos sąlygos. Manau, tam mikrosubjektams turi būti sukurtas vieningas mokestis, kuris egzistuoja kai kuriose valstybėse. Jeigu galėtų būti skaičiuojama, jis galėtų būti suskaičiuojamas arba nuo žmonių skaičiaus arba nuo apyvartos arba nuo ploto, priklausomai nuo verslo pobūdžio. Taip išvengsime tų įmonių pagundos užsiimti nelegalia veikla.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, numatydamas alternatyvą atleisti labai mažas įmones nuo pareigos teikti metinį balansą Europos Parlamentas aiškiai palaiko nereikalingos biurokratijos panaikinimą. Visai ES suteikę maždaug 6,3 milijardo EUR subsidiją mes taip pat teikiame apčiuopiamą paskatą augti Europos mažųjų ir vidutinių įmonių sektoriui. Kadangi valstybės narės gali atskirai apsispręsti dėl šio atleidimo nuo pareigos teikti metinį balansą, tikiuosi, kad kuo daugiau valstybių, visų pirma Vokietija, pasinaudos šia

galimybe. Pagal šį susitarimą šios įmonės ne tik sutaupys laiko ir sąnaudų, siekiančių maždaug 2 tūkst. EUR vienai bendrovei; tai yra taip pat labai geras pavyzdys, parodantis, kad Europa yra draugiškesnė piliečiams nei apie ją galvoja daugelis žmonių. Būtų šaunu, kad po šio Parlamento pavyzdžio sektų ir kiti pavyzdžiai.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, nerėmiau K. - H. Lehne rezoliucijos. Apgailestauju, nes ji yra dėl labai mažų įmonių, kurios yra pagrindinė ekonomikos dalis, tačiau pirmiausia galvoju, kad taip suformuluota rezoliucija sukūrė konkurencijos skirtumus tarp įvairių valstybių įmonių, o jų mes nenorime, ypač šios krizės metu. Iš tikrųjų apskaitos tvarkymas yra veiksminga ir būtina priemonė, nes dėl jos įmonės gali konkuruoti rinkoje ir gauti banko kreditą, nes valdymo kokybė yra matuojama, atsižvelgiant į įmonių, taip pat labai mažų įmonių, apskaitą.

Manau, kad užuot ėmęsi minėtų priemonių, turėtume dirbti, siekdami padėti labai mažoms įmonėms gauti paskatų mokesčiams susimąžinti, kad jauni verslūs asmenys ir šeimos verslo įmonės galėtų iš tikrųjų konkuruoti rinkoje ir kad galiausiai jie galėtų gauti kreditą iš institucijos, kurią ligi šiol, kiek matau, domino tik didžiosios įmonės.

Marian Harkin (ALDE). – Pone pirmininke, mielai paremsiu K. - H. Lehne pranešimą, dėl kurio sumažės labai mažoms įmonėms tenkanti administracinė našta.

Vienas iš nuolat kylančių klausimų kalbant su mažųjų įmonių atstovais yra perteklinio reguliavimo, biurokratijos ir veiklą užplūstančio popierizmo problema. Jie pagrįstai teigia, kad labai mažoms įmonėms neturėtų būti taikomos tos pačios taisyklės ir nuostatai kaip didesnėms įmonėms.

Šiandien mes priėmėme protingą sprendimą ir pagrįstai sureagavome į sunkiai besiverčiančių mažųjų Europos įmonių rūpesčius. Dažniausiai šiame Parlamente siūlome naujus teisės aktus, bet šiandien mes pakeitėme vieną iš jų. Dėl jo pagerės mažųjų įmonių verslo aplinka ir padidės konkurencingumas, tad buvo verta priimti šį pakeitimą.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti K. - H. Lehnei už jo parengtą pranešimą. Europos Sąjunga įdėmiai žiūri į verslo pasaulį, ir – kaip šiandien paaiškėjo, – visų pirma mano frakcija, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, visuomet laikė mažųjų ir vidutinių įmonių rėmimą vienu iš savo prioritetų. Dėl šių priežasčių manau, kad laiku ėmėmės veiksmų, kurių tikslas – sumažinti biurokratiją ir labai mažų įmonių sąnaudas. Ši priemonė – tai apčiuopiama pagalba mažosioms įmonėms šiuo sunkiu laiku.

Pagaliau pritariu priemonės lankstumui, kuriuo valstybėms narėms suteikiama galimybė priimti direktyvą pačiu palankiausiu metu. To tikslas yra išvengti bet kokio neteisėtumo, galinčio kilti netikėtai ir pernelyg sumažinus kontrolės priemones.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0151/2010

Philippe Lamberts, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad mūsų balsavimas yra ypatingas dėl dviejų dalykų. Pirmia, trys didelės frakcijos nusprendė parengti bendrą rezoliuciją, kurią pateikė likus šešioms minutėms iki galutinio termino ir tokiu būdu užkirto kelią kitoms frakcijoms pateikti jos pakeitimus. Toks požiūris nėra vertas šio Parlamento.

Antra, jeigu parengtas tekstas būtų prasmingas! Tuo metu, kai Komisija kartu su tomis pačiomis politinėmis šeimomis gali atvykti čia turėdama penkis tikslus ir šešias politikos kryptis šiems tikslams paremti, šis Parlamentas parengia rezoliuciją, kurioje nieko nėra pasakyta ir kurią remia trys didelės politinės šeimos.

Manau, kad ši rezoliucija gerokai prisideda prie to, jog šis Parlamentas apsijuoktų ir jam tokioje svarbioje diskusijoje kaip apie „Europą 2020“ telieka pasakyti tai, kas akivaizdu.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Kaip yra gerai žinoma, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija buvo viena pirmųjų, kuri pareikalavo konkretesnio požiūrio į ekonominio augimo strategiją. Būtent todėl norėčiau paremti strategijos „ES 2020“ šiuo požiūriu siūlomus pakeitimus.

Vis dėlto man atrodo, kad dėl tam tikrų aspektų dar nėra pasiekta didelė pažanga. Todėl norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad 2020 m. strategijoje nėra aiškiai apibrėžti sanglaudos politikos ir šios strategijos santykiai. Manau, pone pirmininke, kad sanglaudos politika, būdama pagrindinė iš esmės tik regioninės plėtros finansinė priemonė, turi išlikti nukreipta į regionus.

Be to, pagal Komisijos pasiūlymą, Tarybai ir valstybėms narėms yra pavedamas pagrindinis uždavinys įgyvendinti ir vadovauti dėl šios strategijos kylančiai politikai, tačiau neskiriama pakankamai dėmesio svarbiam vietos valdžios vaidmeniui siekiant konkrečių rezultatų regionų ir vietos lygmeniu.

Manau, kad strategijos sėkmė daugiausia priklausys nuo to, kaip ji bus įgyvendinama nacionaliniu, vietos ir regionų lygmeniu.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Vasario 11 d. neoficialiame Europos Vadovų Tarybos susitikime valstybių ar vyriausybių vadovai priėmė deklaraciją, siekdami paremti Graikijos pastangas ištaisyti savo ekonomikos ir finansų padėtį. Be to, susitikime buvo aptariama, kokios pozicijos, kylančios iš Lisabonos strategijos, Europos Sąjunga laikysis 2020 m.

Manau, kad šis balsavimas yra dėl solidarumo, nes galvojant apie „ES 2020“ ateitį nustatytų prioritetų privalu siekti nuo jų nenukrypstant ir tokiu būdu, beje, galima panaudoti konkrečias atskiro regiono savybes ir išspręsti kiekvieno iš jų patiriamas problemas.

Ekonomikos konkurencingumas turi ir toliau didėti, siekiant sukurti naujų darbo vietų, o investicijų reikia įvairiose srityse, įskaitant švietimą ir mokslinius tyrimus. Tvirtai tikiu, kad savitos kiekvieno regiono ir kiekvienos Europos Sąjungos valstybės narės problemos bus tinkamai analizuojamos ir sprendžiamos remiantis solidarumo principu, kad mes galėtume pasiekti tikslus, kuriuos planuojame numatyti 2020 m.

Investicijos į švietimą turi būti susiejamos su infrastruktūra, kuria būtų remiamas praktinis žinių, socialinės sanglaudos ir visuotinio Europos ekonominio konkurencingumo pritaikymas.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, Tarybos išvados, vėliau Briuselyje vykusios Parlamento diskusijos, taip pat kompetentingo Komisijos nario ir kelių valstybių narių vadovų priimtose pozicijos parodė, kad krizės sąlygomis ir kai tam tikros valstybės narės susiduria su sunkiomis ekonominėmis problemomis, be kitų dalykų turime, atsižvelgdami į esamos pinigų sąjungos programą, Europos solidarumo ir naują politiką, spręsti spekuliacinių išpuolių prieš tam tikras valstybes nars klausimus.

Iš esmės tokios pozicijos, kurios priimamos šiuo metu, kai kuriamos Europos institucijos ir struktūros šioms problemoms, kaip antai, Europos pinigų fondo, spręsti, yra labai svarbios. Mes daug tikimės iš Tarybos per ateinančias dienas ir nekantraudami laukiame jos veiksmingų žingsnių sprendžiant problemas šiuo kritiniu laikotarpiu.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Gerbiami kolegos, norėčiau pasakyti dėl Europos Sąjungos 2020 m. strategijos 2020. Iš esmės, bet kokiai iniciatyvai, kuri gerina Europos Sąjungos padėtį, galima pritarti, bet tai nereiškia, kad nelieta vietos kritikai ir tobulinimui. Tai, mano galva, pasakytina ir dėl Europos Sąjungos 2020 m. strategijos projekto. Norisi mums šito ar nelabai, mes privalome po truputėlį trinti ribas tarp nacionalinių valstybių ekonominių taisyklių. Žinoma, šiuo atveju aš jokių būdų nekalbu apie tokias sritis, kaip kultūra, tradicijos, tautinis paveldas. Vis dėl to, būtina pabrėžti, kad ekonomikos prasme Europos Sąjungos rinka yra bendra rinka. Priešingu atveju tai būtų tas pats, kaip jei vienos valstybės skirtingiems regionams arba rajonams, kaip yra pas mus, būtų pradėtos taikyti skirtingos sąlygos. Todėl, kad ir kaip besipriešintų didelės ar mažos ES valstybės narės, Europos Sąjungoje turi būti įgyvendintas terminas, bendros ekonomikos sąlygos. Taip pat sveikintinas dėmesys aukštųjų technologijų, žinių ekonomikos ir mokslo plėtrai. Tačiau reikia pripažinti, kad kiekviena Europos Sąjungos...

Pirmininkas. – Atsiprašau, bet manau išgirdome pakankamai. Labai ačiū, pone V. Uspaskichai. Išjungiau jūsų mikrofoną.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, balsavau prieš pranešimą, nes strategija „ES 2020“ žengia tuo pačiu nesėkmingu neoliberalų keliu kaip ir Lisabonos strategija, dėl kurios padidėjo regioninė ir socialinė nelygybė, skurdas ir nedarbas ir kuri buvo pagrindinė krizės Europos Sąjungoje priežastis. Todėl mums reikia visiškai pakeisti programą, pagal kurią yra įgyvendinama ekonomikos ir socialinė politika, kad visas dėmesys būtų skiriamas visiškam užimtumui ir socialinių teisių užtikrinimui.

Prasidėjus krizei, Europos Sąjungos vadovai sėdėjo nuleidę galvas neoficialiame aukščiausiojo lygio susitikime ir valstybėms narėms teko pačioms spręsti savo problemas, o dabar jie nori stebėti viešojo sektoriaus deficitą. Jie laikė Graikiją šeimos gėda ir nori, kad būtų imtasi griežtų priemonių, kurios pakenks Graikijos ir kitų šalių darbuotojams.

Ši antisocialinių ir prieš plėtrą nukreiptą stabilumo paktą turi pakeisti plėtros ir vystymosi paktas, kuris yra apibūdintas Europos vieningųjų kairiųjų frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų pateiktame pasiūlyme.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Europos Sąjungai neabejotinai reikia naujos strategijos, padėsiančios ir leidžiančios mums parengti veiksmus, nukreiptus prieš ekonomikos ir finansų krizę. Svarbi tokios strategijos dalis turėtų būti laisvo asmenų judėjimo stiprinimas, kad rezoliucija apimtų visas visuomenės grupes: darbuotojus, verslininkus, mokslininkus, studentus ir net pensininkus. Kitas svarbus aspektas yra didesnis dėmesys mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Be tokių įmonių plėtojimo neįmanoma pagerinti padėties Europoje.

Kai kurių žmonių nuomone, strategijoje per mažai kalbama apie sanglaudos politiką. Nežinau, ar tai tiesa, nes iš tikrųjų joje yra viena dalis apie didelę sanglaudos politikos reikšmę Europos Sąjungos ateičiai. Vis dėlto žinau, jeigu ji neįgyvendinama, nė viena strategija nepagerins padėties.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Pone pirmininke, atėjo laikas mums politiškai subręsti. Krizė parodė, kad svarbios ir įtakingos Bendrijos tarnybos turi labiau koordinuoti ir orientuoti savo veiksmus, daugiau išteklių reikia infrastruktūros projektams ir daugiau dėmesio reikia skirti tikrai paramai mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Mums reikia sutelkti daugiau pastangų siekiant visiškai įgyvendinti vidaus rinką ir mes turime nedelsiant pamėginti imtis bendrosios fiskalinės politikos. Anksčiau daugelis, net ir Europos Sąjungoje, apsimesdavo nematę, kaip Amerikos bankai pylė šiukšles į pasaulio rinką, tenkindamiesi beprasmybišiais formalumais. Atėjo laikas parodyti atsakomybę ir drąsą. Rezoliucijoje, už kurią mano frakcija ir aš balsavome, yra keletas iš šių aspektų, tačiau manau, kad Pirmininkas J. Barroso, Taryba ir Parlamentas turėtų būti drąsesni.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Iš tikrųjų naujoji ES strategija yra jaunesnysis Lisabonos strategijos brolis. Jeigu ji seks savo vyresniojo brolio pavyzdžiu, ji neišlaikys egzaminų ir bus niekam tinkama.

Tuo pat metu, kai Europos Sąjungos vadovai kalbėjo apie būtinybę priimti Lisabonos sutartį, valstybės narės, tiesą sakant, apribojo laisvą darbuotojų, taip pat paslaugų judėjimą. Be abejo, naujoji strategija yra truputį geresnė nei prieš kelis mėnesius parengtas kitas jos projektas, kuriame nieko nekalbama apie sanglaudą. Vis dėlto kol kas tai tėra pageidavimų sąrašas. Mes planuojame patvirtinti Europos Sąjungos septynerių metų biudžeto strategiją nuo 2014 m. Tikiuosi, kad tai bus tokia strategija, kuri neprisidės prie senosios Europos Sąjungos šalių vyravimo naujoje Europos Sąjungoje.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Balsavau prieš strategiją „ES 2020“. Balsavau prieš, nes joje yra aiškiai išpažįstamas tikėjimas neoliberalų ekonomine politika. Joje yra aiškiai nurodyta, kad ji smerkia protekcionistinę ekonomikos politiką, kitaip tariant, valstybės atliekamą vaidmenį ekonomikoje. Vis dėlto pasaulio finansų ir ekonomikos krizė parodė, kad negalime visko palikti rinkų valiai. Be to, jos imperinė koncepcija yra aiškiai akivaizdi. Joje yra numatoma, kad taisyklės įsigalios automatiškai, jeigu valstybės narės neperkels jų laiku. Joje siekiama įsteigti Europos priežiūros instituciją, o pagal tam tikras jos vietas taip pat aiškus siekis privalomais teisės aktais pasiekti rezultatų, užuot leidus priimti autonominius sprendimus. Dėl to balsavome prieš.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pone pirmininke, būdamas Biudžeto kontrolės komiteto narys norėčiau pasakyti, kad, be abejo, balsavau už strategiją „ES 2020“, nes maniau, kad Parlamentui svarbu pateikti savo nuomonę. Vis dėlto yra viena išlyga, kurią norėčiau paaiškinti šiam Parlamentui: 18 dalis yra suformuluota taip, kad kyla abejonė dėl tam tikro klaidingo dalyko. Ji nėra teisinga.

Šioje dalyje sakoma, kad Audito Rūmai kritikavo Komisiją ir valstybes nares, nors iš tikrųjų buvo priešingai. Juk 80 proc. Europos Sąjungos biudžeto valdymo nebuvo kritikuojama; priešingai – šiais metais, pirmą kartą per 11 metų, Audito Rūmai pasveikino mus ir pateikė mums palankų patikinimo pareiškimą dėl šiek tiek daugiau nei 33 proc. valstybių narių valdomo biudžeto, kurį sudaro žemės ūkio išlaidos, nes stebėsenos sistema yra patobulinta ir dabar veikia geriau.

Todėl manau, kad dėl 18 dalies formuluotės visuomenė neteisingai supras, kad 80 proc. biudžeto yra prastai valdoma ir kad mes esame už tai kritikuojami. Norėčiau tai paaiškinti jums, ponios ir ponai, ir Europos visuomenės labui.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0136/2010

Ramona Nicole Mănescu (ALDE). – (RO) Balsavau prieš R. Goldstone'o ataskaitą, nors iš pradžių ji atrodė gerai apgalvota iniciatyva atidžiai išanalizuoti Izraelio ir Palestinos konfliktą ir įvardyti geriausius sprendimus padėčiai regione pagerinti.

Vis dėlto norėčiau, kad ši ataskaita būtų buvusi objektyvesnė ir atitiktų tarptautinės ir humanitarinės teisės nuostatas. Iš tikrųjų labai nemalonai nustebau pamatęs, kad šioje ataskaitoje Izraelio vyriausybė yra

matuojama pagal tą patį standartą kaip ir „Hamas“, kuri, kaip žinome, yra organizacija, įtraukta į Europos Sąjungos teroristinių organizacijų sąrašą. Todėl nematau, kad ši ataskaita koku nors būdu padės sušvelninti Izraelio ir Palestinos konfliktą ir kartu sumažinti įtampą bei pagerinti bendrąją padėtį regione. Dėl šios priežasties balsavau prieš šią ataskaitą.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mano nuomone, teisėjo Richardo Goldstone'o komandos parengtos ataskaitos autoriai yra tarptautinio lygmeniu pripažinti ekspertai, dėl kurių išvalgos ir objektyvumo neturime pagrindo abejoti. Ataskaita yra nešališka ir suderinta, todėl privalome sudaryti reikiamas sąlygas joje pateiktoms rekomendacijoms įgyvendinti. Balsavau už šią ataskaitą, nors sutinku ne su kiekvienu jos aspektu. Vis dėlto gerai, kad palaikėme šiandien Parlamente priimtą poziciją. Tikimės, kad ji padės apriboti priešingų šalių išsišokimus ir galiausiai prisidės prie labai trokšamos ir ilgalaikės taikos Artimuosiuose Rytuose.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) 2008 m. gruodžio mėn. Izraelis pradėjo žiaurų išpuolį Gazos rajone, dėl kurio daugiau nei 1400 žmonių, dauguma iš kurių buvo civiliai, įskaitant 450 vaikų, žuvo. Panaudojant objektyvius ir plataus masto parodymų rinkimo metodus R. Goldstone'o ataskaitoje yra atskleidžiami šie žiaurumai ir nurodomos tarptautinės teisės taisyklės, kurias Izraelis pažeidė įvykdydamas šiuos žiaurius veiksmus. Savaimė suprantama, kad „Jobbik“ judėjimo už geresnę Vengriją delegacija Europos Parlamente balsavo už Europos Parlamento rezoliuciją dėl R. Goldstone'o ataskaitos rekomendacijų priėmimo ir įgyvendinimo, tačiau kartu atsiprašome nukentėjusiųjų iš Palestinos, nes Vengrijos vyriausybė gėdingai ir visiškai priešingai Vengrijos viešajai nuomonei ir toliau tarptautinėje arenoje priima poziciją, priešingą R. Goldstone'o ataskaitai.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pone pirmininke, R. Goldstone'o ataskaita yra pernelyg šališka. Izraelis yra kaltinamas dėl pernelyg daug dalykų, o „Hamas“ panaudojo civilius kaip taikinius ir kaip priedangą, ginklų saugyklą ir gyvą skydą. Deja, apie tai visai neužsimenama R. Goldstone'o ataskaitoje.

Gali būti, kad toks šališkumas atsirado dėl to, jog kompetentingam Jungtinių Tautų komitetui, rengusiam šią ataskaitą, pirmininkavo tokios šalys kaip Saudo Arabija, Libija ir Pakistanas. Šios šalys iš tikrųjų negarsėja pasaulyje dėl jose puikiai puoselėjamos demokratijos ir saviraiškos laisvės. Jeigu imatės veiksmų su tokiomis šalimis, tuomet jos užkrečia jus. Deja, tai padarė įtaką R. Goldstone'ui, tad dėl šios priežasties balsavau prieš EP rezoliuciją. Iš tikrųjų ši rezoliucija yra tokia pat šališka kaip ir R. Goldstone'o ataskaita.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, balsavau prieš R. Goldstone'o ataskaitą. Manau, kad gėda, jog Europos Parlamentas priėmė šią ataskaitą, nors ir nedidele dauguma, nes tai buvo labai šališkas veiksmas ir reikia pasakyti, kad šiame Parlamente kilo daug vidaus nesutarimų.

Norėčiau pateikti pastabą dėl vieno aspekto. Daugiau nei 600 Europos Parlamento narių teisingai nubalsavo už „Hamas“ priskyrimą teroristų organizacijai. Nors mes beveik vienbalsiai sutikome, kad „Hamas“ yra teroristų organizacija, mes, bent jau šio Parlamento dauguma, balsavome už šią ataskaitą ir, atrodo, kad mes pritarėme joje nurodytoms priemonėms ir visoms toms 8 tūkst. raketų, kurias „Hamas“ paleido į Izraelio civilinės paskirties centrus.

Manau, kad Izraeliui kyla grėsmė ir todėl šiai šaliai reikėjo ginti savo civilius gyventojus. Turint visa tai omenyje, apgailėtina, kad šiai šališkai ataskaitai buvo pritarta, nors ir nedidele dauguma. Tikiuosi, kad tokia didelė dėmė dar kartą neapjuodins mūsų reputacijos ir kad būdami europiečiai mes iš tikrųjų visomis išgalėmis kovosime už demokratiją, žmogaus teises ir saviraiškos laisvę ir nuveiksime daugiau, kad atneštume demokratiją į Artimuosius Rytus.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Teisėjo R. Goldstone'o iš tikrųjų negalime laikyti objektyvumo pavyzdžiu. Balsavau prieš šią ataskaitą, nes man susidaro įspūdis, kad joje mėginama pateikti padėtį Artimuosiuose Rytuose kaip juodai baltą, kurioje Izraelis yra tarytum neigiamas veikėjas „Schwarz“. Iš tikrųjų padėtis yra gerokai sudėtingesnė. Manau, kad turime vengti tokių šališkų ir nedviprasmiškų sprendimų. Asmeniškai lankiausi vietoje, vadinamoje Sderot, – manau, kad ir jūs, pone pirmininke, joje buvote, – kuri yra tapusi „Hamas“ kovotojų paleistų raketų taikiniu, apie kurį neseniai kalbėjo H. Takkula. Todėl manau, kad Europos Parlamentas neturėtų pernelyg didžiulis šia ataskaita ateityje.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, šiose diskusijose buvo daug kalbama apie proporcingumą ir įdomu, kurio Izraelio oponentai galėtų būti laikomi proporcingais. Įdomu, ar jiems būtų labiau priimtina, jeigu Žydų valstybė paprasčiausiai pasiimtų atitinkamą kiekį artilerijos ir kur pakliūva iššaudytų Gazoje. Ar tai būtų buvęs proporcingas atsakas?

Taip pat norėčiau išnagrinėti šios ataskaitos proporcingumą arba proporcingumo stygių. Skaitant R. Goldstone'o ataskaitą apima keistas jausmas, kad skaitai apie smurtinį išpuolį, tačiau autorius pamiršo paminėti, kad viskas vyko per bokso rungtynes. Aplinkybės visai nenurodomos.

Nesakau, kad Izraelis yra nekritikuotinas. Nesakau, kad operacija „Lydytas švinas“ yra nekritikuotina. Klaidų būta. Izraelis nori tokios padėties, kad stabilus Palestinos vienetas būtų geras kaimynas, tačiau ši infrastruktūros ardymo politika sulėtino šio tikslo siekimą. Be to, dėl šios ataskaitos šališkumo ir tono nutolome nuo dviejų valstybių sprendimo, pagal kurį Izraelio ir Palestinos vienetas gyvuotų vienas šalia kito kaip taikūs kaimynai.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, Vokietijos Laisvosios demokratijos partijos (FDP) delegacija Europos Sąjungoje šiandien balsavo prieš kelių frakcijų rezoliuciją dėl R. Goldstone'o ataskaitos rekomendacijų įgyvendinimo. Negalima balsuoti už pranešimą, kuriam net įgaliojimas teikti yra prieštaringas – nė viena Europos Sąjungos valstybė narė jo neparėmė. Mes negalime balsuoti už pranešimą, kuriame demokratinis Izraelis yra prilyginamas ES oficialiai paskelbtai grupuotei kaip teroristinei organizacijai, pranešimą, kuriame nėra pagrįstai atsižvelgiama į tikrąsias konflikto priežastis.

Vis dėlto mūsų pasirinkimas taip balsuoti nereiškia, kad atsisakėme įvykių, susijusių su operacija „Lydytas švinas“, tyrimo. Priešingai. Be abejo, Izraelis turi išsamiai ištirti visus operacijos aspektus ir, jeigu įstatymas buvo pažeistas, jie turi būti nubausti. Be to, toks mūsų pasirinkimas balsuoti nereiškia, kad mes neremsime Izraelio Valstybės vyriausybės taikos proceso politikos. Mes labai džiaugiamės matydami ženklus, kad Izraelio ir palestiniečių derybos vėl vyksta, nors kol kas ir netiesiogiai.

JAV viceprezidento J. Bideno vizitas taip pat rodo, kad B. Obamos administracija yra rimtai nusiteikusi imtis pastangų įgyvendinti ilgalaikę taiką regione. Mes remiame šias jos pastangas. Dėl to dar sunkiau suprasti, kodėl Izraelis ignoruoja viceprezidentą, kai tebesitęsiant jo vizitui buvo pritarta tolesnių statinių statybai Vakarų Krante – ši priemonė buvo labai kritikuojama, ir ne tik palestiniečių.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0134/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Esu įsitikinęs, kad Europos Sąjunga turi nusiųsti aiškų signalą Baltarusijai, jog yra pasirengusi persvarstyti abipusius santykius, jeigu Baltarusija ir toliau pažeidinės žmogaus teises ir demokratinius principus ir nesiims taisomųjų veiksmų.

Taip pat norėčiau išreikšti pasipiktinimą Baltarusijos prezidento dekretu dėl interneto kontrolės, kuri daugeliu atžvilgių yra aiškus žodžio ir spaudos laisvės nepripažinimas. Toks teisinis veiksmas apriboja laisvę ir demokratiją Baltarusijoje ir stiprina piliečių ir kitų valstybių, įskaitant Europos Sąjungą, nepasitikėjimą Baltarusijos valdžios institucijomis ir jų atstovais. Atsižvelgiant į pastaruosius pilietinės visuomenės ir demokratinės opozicijos atstovų suėmimus, negalima nepastebėti trumpo laikotarpio nuo dekreto įsigaliojimo šių metų liepos mėn. iki kitų metų pradžioje įvyksiančių prezidento rinkimų.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Norėčiau padėkoti kolegoms Parlamento nariams už tai, kad parengė šią rezoliuciją, ir už tai, kad Europos Parlamentas ją patvirtino.

Pritardami šiai rezoliucijai, išreiškėme paramą ginant piliečių, įskaitant tautines mažumas, pagrindines teises ir laisves. Kartu tai iniciatyva, kuria ginami pagrindiniai demokratijos ir tolerancijos principai, kurie sudaro Europos pagrindą. Esu patenkintas tokia oficialia Parlamento pozicija šiuo klausimu, kuria remiama lenkų mažuma Baltarusijoje.

Norėčiau pasinaudoti proga ir pabrėžti, kad Europos Sąjungos valstybės narės turėtų rodyti pavyzdį kitoms valstybėms ir mūsų kaimynams ir rūpintis, kad mūsų valstybėse narėse tautinių mažumų teisės būtų visapusiškai gerbiamos.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Balsavau už tai, kad rezoliucija dėl Baltarusijos būtų priimta. Rezoliucijoje reikalaujame, kad būtų įteisinta Andželikos Borys vadovaujama Baltarusijos lenkų sąjunga, taip pat reiškiamo savo solidarumą su visais Baltarusijos piliečiais, kurie negali naudotis visomis pilietinėmis teisėmis.

Vakar gavau Baltarusijos ambasadoriaus Lenkijoje laišką. Jis išreiškė rūpestį dėl Europos Parlamento narių, norėjusių, kad rezoliucija būtų priimta, ketinimų. Jo nuomone, tie ketinimai kilo dėl Lenkijos žiniasklaidoje neobjektyviai nušviečiamos padėties. Tai netiesa. Ketinimai, kuriais grindžiama rezoliucija, yra daug rimtesni. Tai susiję su pagarba pagrindinėms piliečių teisėms, pagarba mažumų teisėms ir minimalių standartų užtikrinimu, taigi Baltarusijos ir baltarusių gerove.

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Pone pirmininke, parėmiau rezoliuciją dėl pilietinės visuomenės ir tautinių mažumų padėties Baltarusijoje ir šiandien norėčiau dar kartą išreikšti didelį susirūpinimą dėl neseniai įvykusių pilietinės visuomenės narių, taip pat tautinių mažumų ir jų organizacijų narių žmogaus teisių pažeidimų Baltarusijoje. Norėčiau pareikšti visišką solidarumą su piliečiais, kurie negali naudotis visomis savo pilietinėmis teisėmis.

Taip pat norėčiau griežtai pasmerkti Baltarusijos lenkų sąjungos pirmininkės Andželikos Borys, taip pat opozicinės Jungtinės piliečių partijos pirmininko ir Baltarusijos jungtinių demokratinių jėgų vadovo Anatolijaus Lebedko, kuris yra keletą kartų lankęsis šiuose rūmuose, suėmimus.

Deja, Baltarusijos žmonės negali pasinaudoti daugeliu projektų ir pasiūlymų, kuriuos Europos Sąjunga finansuoja įgyvendindama savo Rytų kaimynystės politiką.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, kalbant apie padėtį Baltarusijoje, manau, labai svarbu, kad mes, kaip europiečiai, prisimintume, kokios yra mūsų vertybės.

Noriu į tai atkreipti jūsų dėmesį dėl nesenų apgailestautinų balsavimo dėl R. Goldstone'o ataskaitos rezultatų ir dėl to, kad visais klausimais, nesvarbu, ar jie susiję su Baltarusija, Artimaisiais Rytai, Tolimaisiais Rytai ar Afrika, turime nepamiršti pagrindinių principų, kuriais vadovaujamės. Tai demokratija, žmogaus teisės ir nuomonės laisvė. Tai visos Europos Sąjungos teisė – vertybės, kurios mus vienija ir kurios skatina remti šiuos tikslus. Turime priversti suprasti šią žinią Baltarusijoje. Turime užtikrinti, kad Baltarusijoje būtų atsižvelgiama į mažumų teises ir būtų pripažintos religinės mažumos, kurios šalyje įvairiais atžvilgiais buvo persekiojamos, kartu pripažįstant jų žmogaus teises ir laisvę praktikuoti religiją.

Labai svarbu, kad mes, kaip europiečiai, taip pat nusiųstume Europos žinią Baltarusijai, taip suteikdami vilties šaliai.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, nors didžia dalimi pritariu šios rezoliucijos formuluotei, klausiu savęs, ar mums labiausiai pridera pamokslauti Baltarusijai dėl jos nepakankamos demokratijos. Reiškiame nepasitenkinimą, kad Baltarusija turi silpną savo nuomonės neturintį parlamentą, tačiau apsižvalgykite. Štai mes nuolankiai mechaniškai pritariame savo 27 narių politbiuro sprendimams. Reiškiame nepasitenkinimą, kad jie, nors ir rengia rinkimus, falsifikuoja jų rezultatus; kita vertus, mes rengiame referendumus, organizuojame juos sąžiningai, tačiau nepaisome jų rezultatų. Reiškiame nepasitenkinimą, kad šalyje tebegyvuoja Sovietų Sąjungos aparatas, tačiau patys palaikome savo bendrą žemės ūkio politiką, socialinių klausimų skyrių, 48 valandų darbo savaitę ir visa kita, kas būdinga europiniam korporatyviam aparatui.

Nieko nuostabaus, kad ESPT šalių senosios sistemos komunistų partijos vykdė palaikymo kampanijas, kai jų šalys kreipėsi dėl stojimo į *Evropejskiy soyuz*. Tiesą sakant, kai kurioms iš jų tai priminė grįžimą namo; prisiminiau klaidius paskutinius „Gyvulių ūkio“ puslapius, kur gyvuliai žvalgėsi čia į kiaules, čia į žmones, bet jau buvo neįmanoma atskirti, kur kuris.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, be abejonių dėl šios rezoliucijos turinio, taip pat norėčiau išsakyti abejones dėl jos principo.

Prancūzų, flamandų, vengrų, vokiečių ir austrų patriotai yra nuolatinio teisinio, profesinio ir politinio persekiojimo objektas, ir tai vyksta abejingai stebint, net iš tikrųjų palaikant šioms rūmams, kurie siekia rodyti pavyzdį praktiškai visam pasauliui ir ypač valstybėms už ES sienų.

Pavyzdžiui, praeitą savaitę priėmėme rezoliuciją dėl Ukrainos; joje yra nuostata, kurią daugelis Ukrainos patriotų teisingai laiko ižeidžiančia jų nacionalinį didvyrį Stepaną Banderą. Reikia pripažinti, jis siekė nepaprastai sudėtingomis aplinkybėmis praminti taką tarp dviejų totalitarinio režimo – Hitlerio ir Sovietų – formų. Dėl to jis netampa mažesniu didvyriu daugeliui ukrainiečių, kurie teisėtai jaučiasi pažeminti šių rūmų daugumos.

Taip jau yra, kad nacionaliniai didvyriai paprastai kovojo prieš savo kaimynus. Argi mano draugas Nick Griffin, tikras britų patriotas, išiseis dėl to, kad mums Žana d'Ark yra nacionalinė didvyrė? Žinoma, ne! Asmeniškai norėčiau, kad mūsų Parlamentas išreikštų tokias pat abejones dėl kitų užsienio valstybių didvyrių.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0133/2010

Kay Swinburne, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, ECR frakcija supranta, kad negalima tikėtis, jog finansinių paslaugų sektorius išbris iš krizės nenukentėjęs. Nerūpestingu elgesiu padaryta milžiniška žala, o krizės padarinių šalinimo išlaidas turėtų padengti visi susiję subjektai. Be to, turi būti įdiegtos naujos sistemos,

kad būtų užtikrinta, jog tai niekada nepasikartotų, ir kad būtų turima lėšų nenumatytiems atvejams sistemos sutrikimams stabilizuoti.

Galimas dalykas, kad, atsižvelgiant į tarptautinį susitarimą, metas nustatyti tam tikrą finansinių sandorių mokestį. Kad ir kokių abejonių kiltų dėl praktinių tokios sistemos įgyvendinimo aspektų, jokia priemonė neturėtų būti atmesta, jeigu tik ją palaiko visa tarptautinė bendruomenė ir jeigu tik esama saugiklių, užtikrinančių, kad ji veiks ir nebus galima jos išvengti.

Didžia dalimi palaikome šiandienos rezoliuciją, tačiau prieštaraujame 7 pastraipai dėl dviejų priežasčių. Visų pirma nepritariame, kad Europos Sąjungai būtų suteikti naujų mokesčių nustatymo įgaliojimai. Ši pastraipa, nors ir atsargiai suformuluota, reiškia, kad tai trokštamas rezultatas. Antra, finansinių sandorių mokesčio tikslas neturėtų būti surinkti pinigų globojamiems projektams, kad ir kokie vertingi jie būtų. Mokesčiu turėtų būti siekiama užtikrinti finansinį stabilumą ateityje ir apsisaugoti nuo tokių įvykių, kurie sukėlė pastarąjį ekonomikos chaosą.

Tokios formuluotės rezoliucija per daug sukoncentruota į sandorių mokesčio galimybę, joje numatyti mokesčių nustatymo įgaliojimai ES, o ne valstybei narei, siūloma surinktus pinigus panaudoti vystymosi ir klimato kaitos projektams finansuoti, o ne finansų sektoriui stabilizuoti, ir galiausiai teigiama, kad ES mokestis būtų įmanomas netaikant jo pasauliniu mastu. Dėl šių priežasčių balsavome prieš šį konkretų pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, susilaikiau balsuodamas dėl rezoliucijos dėl finansinių sandorių mokesčių, kadangi beviltingai netinkama nepadorias antisocialines spekuliacijas visame pasaulyje stengtis įveikti milžiniškais rizikos draudimo fondais ir vadinamaisiais „prestižiniais“ bankais, kaip antai „Goldman Sachs“.

Neseniai „The Wall Street Journal“ pranešė apie vasario 8 d. Niujorke surengtus privačius pietus, kuriuose dalyvavo 18 stambiųjų rizikos draudimo fondų atstovų ir per kuriuos aptartos spekuliacijos dėl euro. Jau keletą mėnesių šie finansų rykliai, žinomi kaip rizikos draudimo fondai, kontroliuojantys daugiau kaip 2 000 mlrd. EUR, tyčia spekuliuoja euro ir ypač Graikijos atžvilgiu, kad susižertų milijardus asmeninio pelno.

Neįtikėtina, tačiau ES Komisija ne tik kad nepajudina nė piršto, kad tai sustabdytų, bet faktiškai veikia kartu su tais finansiniais nusikaltėliais, baugindama Graikijos darbininkus ir vargšus, reikalaujama smarkiai pažeminti jų gyvenimo lygį, kad sumokėtų tų kenkėjų reikalaujamą išpirką.

Mums nereikia finansinio mokesčio. Mums tereikia perimti tuos rizikos draudimo fondus ir stambiuosius bankus valstybės nuosavybėn ir imtis jų demokratinės kontrolės, kad galėtume didžiulius jų išteklius panaudoti investicijoms, kurios įveiktų skurdą ir duotų naudos visuomenei, o ne griautų visuomenę dėl asmeninio godumo.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Pone pirmininke, mes susilaikėme, tačiau aš norėčiau pasisakyti prieš akivaizdų Europos Sąjungos ir Komisijos ketinimą įvesti mokestį, kaip rodo pastarieji Komisijos nario A. Šemetos pareiškimai „European Voice“ apie netrukus numatomą minimalaus taršos mokesčio įvedimą.

Nepritariame minčiai, kad Europos Sąjungai būtų suteikti įgaliojimai nustatyti tiesioginius mokesčius; tai būtų antikonstitucinė prerogatyva beveik visose valstybėse narėse, kadangi tai pažeistų principą „jokių mokesčių be atstovavimo“. Priešinsimės visais įmanomais būdais bet kokiame bandyme įvesti tiesioginį mokestį, kartu remdamiesi 2009 m. birželio mėn. Vokietijos konstitucinio teismo sprendimu.

Norėčiau priminti, kad Pirmininkas H. Van Rompuy apie tai užsiminė, kai dalyvaudamas paslaptįgame susitikime, vykusiame savaitę prieš jį paskiriant į Bilderbergo grupę, kurios tikrai nepavadinsi skaidriausia grupe pasaulyje, pareiškė ketinimą – ir netgi išipareigojo – dėl pasiūlymo įvesti Europos tiesioginį CO₂ mokestį, dėl kurio iškart išaugtų kuro, paslaugų kainos ir t. t., todėl būtų padaryta žala Europos piliečiams.

Šis ES mokesčio pasiūlymas antikonstitucinis.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, manęs neįtikino argumentai už finansinių sandorių mokestį, tačiau suprantu nuosirdžius pasiūlymo šalininkų motyvus. Šiuo klausimu geros valios žmonės gali padaryti skirtingas išvadas.

Tačiau nėra jokių argumentų už tai, kad toks mokestis būtų įvestas tik Europos Sąjungoje. Tobino mokestį taikant tik regioniniu lygmeniu kapitalas bus perkeltas į tas teritorijas, kuriose toks mokestis netaikomas; taigi kodėl šie rūmai ką tik taip gausiai balsavo už sistemą, kuri nenaudinga Europos Sąjungai?

Atsakymas toks, kad šis mokestis yra būtent tai, ko nori tam tikras šių rūmų narys. Juo kėsiniama į bankininkus, kėsiniama į finansinį Londono centrą (Sitį), o svarbiausia – Europos Sąjungai suteikiamas nepriklausomas pajamų šaltinis; tai reiškia, kad ES nereikės kreiptis į valstybes nares.

Kalbant apie visus kitus įvairius pasiūlymus, kurių teikiama dėl finansų priežiūros suderinimo, direktyvos dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų ir pan., matyti didžiulė grėsmė finansiniam Londono centrui ir tai, kad Europos Sąjunga stumiamą į skurdą ir siekiama sumažinti jos svarbą.

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, bet kas pagalvojęs apie pastarąją finansų krizę tikriausiai stebisi, kaip leidome, kad reguliavimas ir priežiūra privestų prie tokios padėties, kai bankai laikomi per dideliais, kad žlugtų, o milijardai mokesčių mokėtojų pinigų naudojami tiems bankams paremti.

Taigi galvojant apie visuotinį finansinių sandorių mokestį, gali atrodyti pagrįsta, kad norime padėti nukentėjusiems nuo finansų krizės ir gyvenantiems vargingesnėse šalyse.

Tačiau jei pagalvotume apie tai, kaip visa tai bus faktiškai įgyvendinta, ir apie tikrąjį poveikį, ir stebėtume tai per visą grandinę finansų rinkose, iš tikrųjų pamatytume, kad bankai šias išlaidas perkelia savo klientams. Be to, tai smarkiai paveiktų tuos iš mūsų, kurie nori prekiauti su besivystančiomis šalimis, ar besivystančių šalių verslininkus, kurie nori prekiauti su kitomis pasaulio šalimis, ir turėtų įtakos draudimo sąnaudoms, o tai gyvybiškai svarbi tarptautinės prekybos dalis.

Jeigu iš tiesų norime išspręsti šią problemą, neturėtume milijardų mokesčių mokėtojų pinigų atiduoti korumpuotoms ir nekompetentingoms vyriausybėms. Turėtume užtikrinti tarifinių barjerų panaikinimą ir ES, ir vargingose šalyse, kad padėtume vargingesnių šalių verslininkams sukurti gerovę ir ištraukti žmones iš skurdo.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0132/2010

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Vertinu Europos Sąjungos pastangas įvesti bendrą tvarką, taikomą bankų operacijoms euro zonoje.

Kita vertus, pastebiu, kad bankai piktnaudžiauja šiomis naujomis taisyklėmis norėdami padidinti klientams taikomus mokesčius. Jeigu, viena vertus, mūsų bankai, spaudžiami Europos Sąjungos, koreguoja mokesčius už tarptautinius SEPA pervedimus euro zonoje, kad jie būtų tokie patys kaip už vidaus pervedimus, kartu didės mokesčiai, taikomi įnešant ar paimant pinigus filialuose. Visi suprantame, kad bankų sąnaudos atliekant grynųjų pinigų operacijas filialuose dėl naujų taisyklių nėra niek nepasikeitė.

Todėl turime garsiai pasakyti, kad bankų naudojimas euro zonoje priimtomis naujomis taisyklėmis siekiant padidinti savo pajamas piliečių sąskaita akivaizdžiai neprotingas. Taigi turėtume atidžiai stebėti, kaip taikomi nauji reglamentai dėl finansų įstaigų.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0154/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Balsavau už tai, kad rezoliucija būtų priimta, kadangi atstovaudamas savo rinkėjams negaliu sutikti, kad bet kokiais klausimais būtų susitariama jiems už nugarų ir prieš jų valią. Lisabonos sutartyje Europos Parlamentui suteikta naujų įgaliojimų, todėl Europos Parlamentas turėtų sugebėti apginti piliečių teises.

Pritariu rezoliucijos autoriams, kurie kritikuoja Komisijos slaptai vedamas derybas dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo ir nepakankamą bendradarbiavimą su Europos Parlamentu šiuo klausimu. Šis veiksmas nukreiptas prieš galiojantį ES įstatymą dėl visuotinės galimybės susipažinti su informacija apie valdžios institucijų veiklą; šis veiksmas taip pat varžo teisę į privatumą. Todėl gerai, kad Europos Parlamentas ėmėsi Europos Komisijos derybų skaidrumo, taip pat klastojimo ir jo prevencijos klausimų.

Marian Harkin (ALDE). – Pone pirmininke, kalbant apie Kovos su klastojimu prekybos susitarimą (KKPS), šiuo metu vykstančioms deryboms trūksta skaidrumo. Šiuo metu naudojamas derybų būdas siekiant sudaryti pasaulinį susitarimą absoliučiai prieštarauja skaidriems ir demokratiškiems procesams, kokių turėtume tikėtis iš savo įstatymų leidėjų. Kad ir koks būtų susitarimo turinys, nepriimtina mėginti išvengti visuomenės kontrolės nustatant politikos kryptis, kurios tiesiogiai palies tiek daug Europos piliečių.

Dėl turinio: turime visapusiškai išiklausyti į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūną, kuris pateikė labai griežtai suformuluotą nuomonę dėl šių derybų. Jis primygtinai ragina Europos Komisiją pradėti viešą ir skaidrų dialogą dėl KKPS. Be to, jis teigia, kad intelektinė nuosavybė svarbi visuomenei ir turi būti saugoma, tačiau ji neturėtų būti laikoma svarbesne už asmenų pagrindines teises į privatumą, duomenų apsaugą ir kitas teises, kaip antai nekaltumo prezumpcija, veiksminga teisminė apsauga ir saviraiškos laisvė. Galiausiai jis tvirtina, kad „trijų pažeidimų“ principu pagrįsta interneto prieigos blokavimo politika visiškai suvaržytų ES piliečių pagrindines teises ir laisves.

Tai labai svarbus klausimas visiems ES piliečiams, ir iš to, kaip Komisija ir Parlamentas jį spręs, bus galima daug pasakyti apie atskaitomybę ir skaidrumą.

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, vienas iš svarbių šio pasiūlymo dėl rezoliucijos aspektų buvo tai, kad sugebėjome šiuose rūmuose susivienyti.

Vienas iš bendro sutarimo klausimų buvo tai, kad nesant jokios reikšmingos informacijos apie šias derybas interneto tinklaraščiuose ir kitur tebuvo galima rasti gandų, kuriuose minimi tokie pasiūlymai kaip nešiojamųjų kompiuterių ir MP3 grotuvų konfiskavimas pasienyje. Šiuose rūmuose buvo visiškai aišku, kad mums reikia informacijos ir daugiau skaidrumo dėl derybų dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo.

Praeitą vakarą Komisijos narys išgirdo šią žinią, išsakytą garsiai ir aiškiai, ir labai džiaugiuosi, kad jis pažadėjo pateikti mums daugiau informacijos. Kadangi Komisija veda derybas 27 valstybių narių ir ES vardu, svarbu, kad žinotume, kokios derybų pozicijos laikomasi, ir kad būtų atliekamas visapusiškas siūlomų nuostatų poveikio vertinimas, kad žinotume, kaip tai paveiks ES pramonę.

Pritariu Komisijos nario pastaboms, išsakytoms praeitą vakarą, ir tikiuosi daugiau skaidrumo.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Man nerimą kelia tai, kokios praktikos ir tvarkos laikosi Europos Komisija derėdamasi dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS).

Derybos vyksta slapta, už uždarytų durų, tinkamai neinformuojant Europos Parlamento ir narių, kurie galiausiai turės pritarti šiam dokumentui. Manau, turėtume pakeisti tokią tvarką, kai Europos Komisija tikisi, kad Parlamentas prisiims atsakomybę už bet kokius jam pateikiamus susitarimus. Tai nebus geras ženklas nei Europos visuomenei, nei išoriniam pasauliui, jeigu nuolat turėsime tarptautines sutartis grąžinti Europos Komisijai persvarstyti. Toks elgesys nėra gero svarbiausių Europos Sąjungos institucijų bendravimo požymis.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0181/2010

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, kaip daugelis mūsų žino, BLS turi būti peržiūrėta, o šiuo metu taikoma sistema baigs galioti.

Viena iš aplinkybių, kuri labai svarbi svarstant BLS ir BLS+, yra ta, kad derybų dėl ekonominės partnerystės susitarimų metu daug siūlomuose regionuose esančių atskirų valstybių nenorėjo pasirašyti susitarimo su ES.

Vienas iš dalykų, kurį ekonominės partnerystės susitarimuose visada kritikavau, yra tas, kad laikomasi „vieno kurpalio“ požiūrio į prekybą. Diskusijų su Komisija metu nerimą kėlė ir tai, kad vienas iš pareigūnų pareiškė, jog ekonominės partnerystės susitarimai ne tik susiję su prekyba, bet jais taip pat siekiama perduoti ES regioninės integracijos modelį.

Esama šalių, kurios nori sudaryti susitarimus su ES ir turėti galimybę eksportuoti savo prekes ir paslaugas mums lengvatinėmis sąlygomis. Taigi toms šalims, kurios nori sudaryti prekybos susitarimą, tačiau neatitinka ekonominės partnerystės susitarimams taikomų kriterijų, turėtume pasiūlyti BLS+, kaip alternatyvą, taip pat turėtume stengtis būti lankstesni.

Tikėkimės, kad taip padėsime verslininkams kurti gerovę ir ištraukti vargšus iš skurdo daugelyje tų šalių.

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, vos pastebimai Pietų Amerika ir Centrinė Amerika pereina prie autokratijos formos – tam tikro neokaudilizmo. Matėme, kaip Nikaragoje, Venesueloje, Ekvadore ir Bolivijoje įsigalėjo režimai, kurie, jeigu ir nėra grynai diktatoriniai, tikrai nepalaiko parlamentinės demokratijos – asmenys, kurie nors ir išrinkti teisėtai, vėliau imasi atsikratyti bet kokios jų galios kontrolės: Rinkimų komisijos, Aukščiausiojo teismo, jų Parlamento rūmų, o daugeliu atvejų panaikinti konstitucijas ir perdaryti (kaip jie patys sako, iš naujo įkurti) savo valstybes pagal socialistinius principus.

Nepaisant šių aplinkybių, ką kairieji nusprendžia kritikuoti toje pasaulio dalyje? Vieną iš nedaugelio režimų, kuris tikrai turi visuomenės palaikymą, t. y. Álvaro Uribe režimą Kolumbijoje; Á. Uribe palaiko daugiau kaip trys ketvirtadaliai gyventojų, kadangi jis vėl įvedė tvarką toje nelaimingoje šalyje ir ėmėsi griežtesnių veiksmų tiek prieš kairiąsias, tiek prieš dešiniąsias sukarintas organizacijas. Tai, kad kai kurie šių rūmų nariai pasirinko būtent jį užsipulti, rodo nepaprastus prioritetus. Kaip jiems ne gėda.

(ES) Neteisinga palengvinti sąlygas sukarintoms organizacijoms, kokia gėda!

Pranešimas: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, dėkoju savo kolegai G. Albertini už puikų jo darbą šia svarbia Europos politikos tema. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Sąjunga prisiėmė didesnę atsakomybę už užsienio reikalus ir bendrąją saugumo politiką, ir, manau, dauguma mūsų tikisi, kad institucija, kurios nariai esame, imsis didesnės atsakomybės ir aktyviau dalyvaus užsienio reikalų srityje.

Ypač pritariu, kad vyriausioji įgaliotinė bendrai užsienio ir saugumo politikai (BUSP), skirdama asmenis į vadovų postus šiuo metu steigiamoje Europos išorės veiksmų tarnyboje, turėtų tartis su atsakingu Europos Parlamento komitetu ir kad ji turėtų užtikrinti, jog Europos Parlamentas ir Taryba turėtų galimybę susipažinti su slapta informacija.

Todėl manau, kad mūsų priimtas sprendimas dėl šio pranešimo yra pirmas svarbus žingsnis kuriant ryžtingą Europos užsienio politiką, kuria siekiama įtvirtinti savo vaidmenį ir politinę įtaką tarptautiniu lygmeniu.

Nicole Sinclair (NI). – Pone pirmininke, balsavau prieš 17D ir 19 pakeitimus, kuriais puolamas NATO ir reikalaujama iškelti Europos Sąjungoje esančias NATO bazines. Vienas iš paskutinių argumentų tų, kurie tiki šiuo Europos projektu, yra tai, kad ES išsaugojo taiką Europoje pastaruosius 50 ar 60 metų. Tiesą sakant, pasakyčiau, kad tai melas ir kad iš tiesų taiką Europoje išsaugojo NATO pajėgos.

Mano nuomone, gėda, kad šie rūmai leido balsuoti dėl tokio pakeitimo. Pastebėjau, kad šį pakeitimą pasiūliusi grupė yra išlikę žlugusios ideologijos rėmėjai, kurie laikė savo žmones už uždangos ir pažeidinėjo jų pagrindines žmogaus teises. Tai NATO pajėgos apsaugojo likusią Europos dalį nuo to košmaro. Norėčiau, kad į protokolą būtų įrašytas mano dėkingumas JAV, Kanadai ir kitoms NATO valstybėms už tai, kad mums neteko patirti to košmaro. Manau, JK naudinga bendradarbiauti su visomis šiomis valstybėmis prieš naują totalitarizmo formą, t. y. Europos Sąjungą.

Pranešimas: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, balsavau už, nes norėjau pabrėžti, kad visi plačiai galime laikytis vienos pozicijos ir tikėtis stiprinti Europos Sąjungos ir jos valstybių narių civilinių ir karinių pajėgumų sąveiką ir bendradarbiavimą, nors ir gerbiant tam tikras neprisijungimo ar neutraliteto pozicijas.

Taip pat manau, kad svarbu įkurti koordinuojančią instituciją, kaip antai nuolatinę Europos Sąjungos operacijų centrą, kuris būtų pavaldus vyriausiajam įgaliotiniui bendrai užsienio ir saugumo politikai; tai leistų veiksmingai koordinuoti bendrą civilinių ir karinių operacijų planavimą. To tikslas – pašalinti problemas, sutrikimus ir vėlavimus, kurių, deja, nuolat pasitaiko esant dabartinei sistemai.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, dėkoju už jūsų kantrybę. Balsavau prieš šį pranešimą, nes jame atkartojamos pavojingos gairės, išdėstytos Lisabonos sutartyje dėl Europos gynybos ir saugumo strategijos. Kitaip tariant, jame raginama sukarinti Europos Sąjungą, įteisinamos karinės intervencijos, pripažįstama NATO viršenybė ir glaudūs santykiai su ja ir netgi skatinamas, esant krizei ir dideliems socialiniams poreikiams, karinių pajėgų didinimas.

Mano nuomone, Europos Sąjunga dabar, kai peržiūrima pasaulio sandara, labiau nei bet kada anksčiau turėtų imtis taikios politikos ir kitokio politinio požiūrio į saugumą, vykdyti nepriklausomą užsienio ir gynybos politiką, išlaisvintą nuo JAV įtakos, siekti tarptautinius nesutarimus spręsti politinėmis priemonėmis ir būti priešakyje gerbiant tarptautinę teisę ir atsižvelgiant į išplėstą JT vaidmenį.

Manau, tokia politika geriau išreiškia Europos piliečių nuomonę.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Klaus-Heiner Lehne (A7-0011/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Tai, kad šis pranešimas priimtas didele balsų dauguma, sietina su klausimu, kurį turime išspręsti mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu. Šiuo metu 5,4 mln. labai mažų įmonių privalo rengti metines ataskaitas, net jeigu veikla vykdoma tik tam tikroje vietovėje ar regione. Jeigu tokios bendrovės nevykdo tarptautinės veiklos arba net neužsiima veikla nacionaliniu lygmeniu, dėl tokios atskaitomybės prievolės joms tik užkraunama beprasmiška administracinė našta, dėl kurios šios komercinės bendrovės patiria išlaidų (maždaug 1 170 EUR).

Būtent todėl šiame pranešime valstybėms narėms rekomenduojama metinės atskaitomybės reikalavimų netaikyti komercinėms bendrovėms, kurios atitinka du iš šių labai mažoms įmonėms taikomų kriterijų: bendras turtas turi neviršyti 500 000 EUR, grynosios pajamos turi neviršyti 1 mln. EUR ir (arba) finansiniais metais vidutinis darbuotojų skaičius turi būti 10. Labai mažos įmonės tikriausiai toliau tvarkys apskaitą pagal nacionalinius kiekvienos valstybės narės įstatymus.

Šiuo metu Europai išgyvenant krizę, privatųjį sektorių, kurį sudaro mažosios ir vidutinės įmonės (taigi ir labai mažos įmonės), reikia skatinti, kartu tokiomis sunkiomis sąlygomis vertinant kaip segmentą, galintį absorbuoti darbo jėgą, atleistą iš darbo valstybės ar privačių įmonių sektoriuje.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Balsuoju už K.-H. Lehne pranešimą dėl labai mažų įmonių ataskaitų, nes palaikau aktyvias priemones, kuriomis siekiama mažinti biurokratizmą, ir tokias priemones, kuriomis remiamos mažosios ir vidutinės įmonės, kurios ir Portugalijoje, ir Europoje sukuria daugiausia darbo vietų. Norėčiau atkreipti dėmesį į galimus būsimus skirtumus vidaus rinkoje. Kadangi valstybėms narėms bus suteikta galimybė pasirinkti, ar šią priemonę taikyti, ar ne, atskirose valstybėse tokioms pat įmonėms bus taikomos skirtingos taisyklės.

Reikės užtikrinti, kad tai, kaip šios taisyklės bus perkeltos, neturėtų jokios neigiamos įtakos pastangoms kovojant su sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, taip pat kovai su ekonominiais ir finansiniais nusikaltimais (ir nacionaliniu, ir Europos ar tarptautiniu lygmeniu). Taip pat reikės užtikrinti, kad būtų apsaugoti akcininkai ir kreditoriai.

Vasílica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Du paskutiniai Europos Sąjungos plėtros etapai davė daug naudos ir senosioms, ir naujosioms valstybėms narėms, tačiau kartu iškėlė nemažai uždavinių. Manau, sprendimas suteikti tam tikrų lengvatų labai mažoms įmonėms turėtų būti derinamas Europos lygmeniu, o ne priklausyti atskiros valstybės narės kompetencijai. Tik taip galima sėkmingai sumažinti biurokratizmą labai mažoms įmonėms ir pasiekti pusiausvyrą. Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas visoms kliūtims, kurios trukdo labai mažoms įmonėms vykdyti veiklą ir neskatina asmenų kreiptis dėl ES finansinės paramos, pašalinti.

Anne Delvaux (PPE), raštu. – (FR) Trečiadienį Europos Parlamentas pritarė pasiūlymui, kuriuo siekiama panaikinti reikalavimą mažosioms ir vidutinėms įmonėms skelbti metines ataskaitas. Siekdama sumažinti administracinę naštą, Europos Komisija pasiūlė, kad valstybės galėtų pačios nuspręsti savo MVĮ netaikyti šiuo metu ES teisės aktuose nustatyto reikalavimo skelbti metines ataskaitas. Tokiam panaikinimui nepritariau, nes dėl tokio Komisijos pasiūlymo suderinta Europos reguliavimo sistema nebebus taikoma daugiau kaip 70 proc. Europos įmonių.

Galimybė labai mažoms įmonėms netaikyti reikalavimo rengti ir skelbti metines ataskaitas nepadės sumažinti administracinės naštos. Bijau, kad valstybėms narėms nevienodai naudojantis galimybe labai mažoms įmonėms netaikyti šio reikalavimo bendroji rinka gali būti suskaidyta.

Būtent dėl šios priežasties Parlamento nariai iš Belgijos ir Belgijos Vyriausybė smarkiai prieštarauja Europos pasiūlymui (be to, Belgija sutelkė blokuojančią mažumą Ministrų Taryboje, kuri dar turės balsuoti dėl pasiūlymo).

Robert Dušek (S&D), raštu. – (CS) Pranešime dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl bendrovių metinės atskaitomybės numatyta sistema ir išplečiamas reikalavimo teikti ataskaitas taikymas labai mažoms įmonėms. Šios priemonės tikslas – sumažinti administracinę naštą ir taip skatinti mikrosubjektų konkurencingumą ir ekonominį augimą. Palankiai vertinu pranešėjo pasiūlymą, kuriame valstybėms narėms suteikiama galimybė pasirinkti ir netaikyti mikrosubjektams reikalavimo teikti metines ataskaitas, t. y. jie nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Jeigu subjektai užsiima veikla tik regioninės ar vietos rinkos lygmeniu ir nevykdo jokios tarptautinės veiklos, jiems neturėtų būti taikomi kiti ES teisės aktuose, galiojančiuose Europos rinkai, nustatyti reikalavimai. Dėl išvardytų priežasčių pritariu pranešimo redakcijai.

Françoise Grossetête (PPE), raštu. – (FR) Balsavau prieš K.-H. Lehne pranešimą, nes panaikinus apskaitos reikalavimus šioms labai mažoms įmonėms įmonių realiosios išlaidos nesumažės ir atsiras didelis teisinis netikrumas. Tokia išimtis sumažins pasitikėjimą, kuris reikalingas įvairių mažųjų įmonių ir trečiųjų šalių (klientų, tiekėjų, bankų) santykiams.

Būtina tvarkyti patikimą informaciją norint gauti kreditą. Netaikant apskaitos reikalavimų, bankininkai ir kiti suinteresuotieji subjektai, kurie vis tiek reikalaus informacijos, linkę rasti priežasčių skolinimui sumažinti. Tokia padėtis pakenks labai mažoms įmonėms.

Astrid Lulling (PPE), raštu. – (DE) Šiandien balsavau prieš K.-H. Lehne pranešimą, nes manau, kad administracinės išlaidos mažosioms ir vidutinėms įmonėms turi būti mažinamos laikantis vienodo ir visapusiško požiūrio visoje Europos Sąjungoje.

Igyvendinus šį pasiūlymą, daugiau kaip 70 proc. Europos bendrovių, o Liuksemburge – net daugiau kaip 90 proc. bendrovių, būtų netaikomas reikalavimas rengti standartines metines ataskaitas.

Dėl to įmonių, kurias šis pasiūlymas paveiks, atsakingi vadovai neteks svarbios sprendimų priėmimo priemonės.

Jeigu valstybės narės nevienodai įgyvendins šią išimtį labai mažoms įmonėms, o tai labai tikėtina, tai gali lemti bendros rinkos susiskaidymą.

Taigi ši priemonė netinkama. Tos bendrovės, kurios verčiasi tarptautine prekyba, atsidurs ypač nepalankioje padėtyje. Vienintelis protingas sprendimas – supaprastinti taisykles visoms Europoje veikiančioms labai mažoms įmonėms visos ES mastu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Ypač šiuo metu, kai smulkios įmonės smarkiai nukentėjo nuo ekonomikos krizės, privalome stengtis suteikti joms visas priemones, kurios gali padėti joms atsigausti ir atnaujinti paramą Europos ekonomikai. Esant tokioms sąlygoms svarbu mažinti biurokratizmą. Palankiai vertinu šiandien priimtą sprendimą. Tikiuosi, kad kiek galima daugiau valstybių narių jį įgyvendins optimaliai ir veiksmingai, siekiant naudoti smulkiesiems verslininkams ir ekonomikai apskritai.

Georgios Papastamkos (PPE), raštu. – (EL) Balsavau už K.-H. Lehne pranešimą, nes jame valstybėms narėms suteikiama laisvė atsižvelgti į įvairias pasekmes, kurias direktyvos taikymas gali turėti jų vidaus reikalams, ypač dėl bendrovių, kurios patenka į direktyvos taikymo sritį, skaičiaus. Labai mažų įmonių veikla yra nereikšminga tarptautiniu požiūriu. Be to, metinių ataskaitų skelbimas garantuoja skaidrumą ir yra būtina sąlyga labai mažoms įmonėms naudotis kreditų rinkos paslaugomis ir sudaryti viešųjų pirkimų sutartis, taip pat palaikyti santykius su kitomis bendrovėmis.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Balsavau prieš K.-H. Lehne pranešimą ir Komisijos pasiūlymą. Tai žingsnis atgal vidaus rinkos požiūriu ir kyla akivaizdus pavojus, kad bus iškreipta Europos MVĮ konkurencija.

Turime suprasti, kad šio pasiūlymo poveikis, deja, nepakankamai įvertintas. Be to, neatsižvelgta į tai, kad nesant ES direktyvos kiekviena valstybė narė nustatys savo taisykles šioje srityje. Todėl nenuostabu, kad visos MVĮ organizacijos, Europos organizacijos, o mano atveju – ir Belgijos organizacijos: Viduriniųjų klasių sąjunga ir Belgijos įmonių federacija, ryžtingai prieštarauja šiam pasiūlymui.

Esu už, tūkstantį kartų už tai, kad būtų sumažinta administracinė našta įmonėms ir ypač MVĮ, tačiau mažinama turėtų būti nuosekliai, pateikiant pasiūlymą dėl Ketvirtosios ir Septintosios bendrovių teisės direktyvų bendrosios peržiūros.

Robert Rochefort (ALDE), raštu. – (FR) Mums pateiktame pasiūlyme numatyta leisti valstybėms narėms tam tikroms įmonėms (labai mažoms įmonėms) netaikyti reikalavimo rengti ir skelbti metines ataskaitas. Žinoma, labai pritariu, kad būtų mažinama administracinė našta įmonėms, ypač MVĮ ir labai mažoms įmonėms. Tačiau Komisijos pasiūlymas visiškai nepasiteisina: pirma, neaišku, ar siūloma sistema iš tikrųjų padės sumažinti administracinę naštą toms įmonėms (šiuo metu kaupiami statistiniai duomenys turės būti renkami kitais būdais); antra, dėl šio teksto, kuriame kiekvienai valstybei narei leidžiama pačiai nuspręsti, ar taikyti išimtį, ar ne, kyla vidaus rinkos susiskaidymo grėsmė (labai tikėtina, kad tam tikros valstybės narės taikys šią išimtį, o kitos ne). Šis pasiūlymas turėtų būti atsiimtas, o klausimas dėl administracinių reikalavimų toms mažoms įmonėms supaprastinimo (bendrovių teisė, finansinės atskaitomybės, apskaitos, audito reikalavimų supaprastinimas ir pan.) turėtų būti sprendžiamas atliekant artimiausiu metu planuojamą Ketvirtosios ir Septintosios bendrovių teisės direktyvų bendrąją peržiūrą. Todėl balsavau prieš K.-H. Lehne pranešimą dėl tam tikrų tipų bendrovių metinės atskaitomybės nuostatų dėl mikrosubjektų.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Šio pasiūlymo tikslas – supaprastinti verslo aplinką ir ypač finansinės atskaitomybės reikalavimus labai mažoms įmonėms, siekiant stiprinti jų konkurencingumą ir padėti realizuoti augimo galimybes.

Esant tokioms sąlygoms palankiai vertinu šiame pranešime numatytus pakeitimus, susijusius su administracinės naštos mažinimu labai mažoms įmonėms, nes manau, kad tai svarbi priemonė skatinant Europos ekonomiką ir stengiantis įveikti krizę. Labai mažos įmonės savo veiklą vykdo tik vietos ar regioninės rinkos lygmeniu, todėl metinių ataskaitų rengimas yra varginanti ir sunki prievolė.

Tačiau nepritariu minčiai labai mažoms įmonėms netaikyti prievolės teikti metines ataskaitas. Tokį sprendimą iš tikrųjų turi priimti kiekviena valstybė narė, nes jis gali turėti tiesioginės įtakos kovai su sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, kovai su ekonominiais ir finansiniais nusikaltimais, taip pat akcininkų ir kreditorių apsaugai.

Todėl raginu rasti subalansuotus sprendimus siekiant pakoreguoti šios priemonės taikymą, o ne dokumente numatyti tam tikrą įpareigojimą tvarkyti apskaitą, rodančią komercinius sandorius ir finansinę padėtį. Todėl su tam tikromis išlygomis balsuoju už šį pranešimą.

Marianne Thyssen (PPE), raštu. – (NL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, 2009 m. kovo mėn. Parlamento priimtas Smulkiojo verslo aktas davė impulsą politikos pasiūlymams, kuriais buvo siekiama, kad verslo aplinka Europoje taptų palankesnė MVĮ, be kita ko supaprastinant administracines procedūras. Apskaitos sistemos panaikinimas vadinamiesiems mikrosubjektams iš pirmo žvilgsnio atrodo esantis svarbus žingsnis supaprastinant administracines procedūras, tačiau atsižvelgiant į finansinės informacijos svarbą visiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant kreditorius, mokesčių administracijas ir prekybos partnerius, tai, atvirkščiai, atvers kelią dar didesniam biurokratizmui ir didesnėms sąnaudoms. Be to, bendrovės neteks naudingos priemonės vidaus veiklos tęstinumui užtikrinti.

Tačiau palaikau Ekonomikos politikos komiteto prašymą, kad bet kokių mikrosubjektams taikomų išimčių poveikis būtų nuodugniai įvertintas ir įtrauktas į bendrąją Ketvirtosios ir Septintosios direktyvų peržiūrą. Mano nuomone, šiame pasiūlyme nenumatytos jokios priemonės, būtinos efektyviai spręsti biurokratizmo klausimą.

Dėl šių priežasčių balsavau už tai, kad Komisijos pasiūlymas būtų atmetas. Atsižvelgiant į tai, kad gerbiamo kolegos K.-H. Lehne pranešimas paremtas tais pačiais principais, kaip ir Komisijos pasiūlymas, negalėjau paremti ir jo pranešimo. Tikiuosi, Taryba priims išmintingą ir apgalvotą sprendimą.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Balsavau už pasiūlymą mikrosubjektams (mažosioms įmonėms) netaikyti ES įstatymo dėl apskaitos standartų. Šis pasiūlymas ypač svarbus, nes sumažins nereikalingą biurokratinę našą mažosioms įmonėms ir padės daugiau kaip penkiems milijonams įmonių sutaupyti po maždaug 1 000 GBP. ES prisiėmė įsipareigojimą iki 2012 m. mažosioms ir vidutinėms įmonėms sumažinti našą 25 proc., o šis įstatymas nepaprastai svarbus žingsnis siekiant šio tikslo. Tos mažosios įmonės neretai yra būsimi sėkmingi darbdaviai, ir jas reikia puoselėti, ypač recesijos metu.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už K.-H. Lehne pranešimą dėl mikrosubjektų metinių ataskaitų, kadangi, nors Europos Komisijos poveikio vertinimas, mano nuomone, nepakankamas ir neišsamus, norėjau užimti poziciją, kuria aiškiai palaikomas labai mažoms įmonėms taikomų apskaitos reikalavimų supaprastinimas. Ekonominiu ir socialiniu požiūriu nėra prasmės labai mažai įmonei taikyti tokius pat administracinius suvaržymus, kaip ir daug didesnėms įmonėms. Labai mažos įmonės sudaro daugiau kaip 85 proc. Europos įmonių; kitaip tariant, jos yra mūsų ekonomikos, kurią skubiai reikia gaivinti, pagrindas. Todėl manau, kad suderintas reikalavimų mažinimas yra tinkamas, tačiau reikia užtikrinti, kad tai nesudarytų kliūčių gauti kreditų. Taigi vertinimas turėtų būti atliekamas visapusiškai atsižvelgiant į visą ekonominę aplinką, kurioje veikia labai mažos įmonės, jų santykius su bankais, su valdymo centrais Prancūzijos įmonių atveju ir, žinoma, su klientais. Nereikia visko vertinti prievolių požiūriu, bet pasitikėkime savo verslininkais ir amatininkais, kuriems reikia, kad mes sumažintume jiems tenkančią administracinę našą.

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš šį pasiūlymą, nes ateityje jis gali atsigręžti prieš MVĮ, o sumažinus įmonių galimybes gauti kreditų joms gali nebūti taikomos skaidrumo ir pasitikėjimo sąlygos, kurios būtinos jų valdymui ir veiklos dinamiškumui. Nemanau, kad galima, viena vertus, iš bankų reikalauti didesnio skaidrumo kritikuojant juos už neskaidrias finansų rinkas, sukėlusias dabartinę krizę, o, kita vertus, siekti panaikinti skaidrumo priemones, kurios būtinos patiems ūkinės veiklos vykdytojams ir ekonomikos reguliavimo politikai, kurią norime vykdyti Europos lygmeniu. Vis dar būtina supaprastinti apskaitos reikalavimus MVĮ ir ypač mažiausioms įmonėms. Europos Komisija turi skubiai peržiūrėti Ketvirtąją ir

Septintąją bendrovių teisės direktyvas, nes tik jomis galima pasiūlyti visapusišką, teisingą ir nuoseklų sprendimą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu K.-H. Lehne pranešimo, kuris tikrai padės sumažinti labai mažoms įmonėms tenkančią administracinę naštą, priėmimą. Mažosios įmonės dažnai skundžiasi dėl pernelyg didelio reguliavimo, prievolių ir biurokratizmo, dėl kurių dažnai kyla grėsmė jų finansiniam išlikimui. Labai mažos įmonės teisios įrodinėdamos, kad joms neturėtų būti taikomi tie patys nuostatai ir taisyklės kaip ir didesnėms įmonėms. Tikėkimės, kad šiame pranešime siūlomos taisyklės padės labai mažoms įmonėms padidinti apyvartą ir užtikrins didesnę jų konkurencingumą. Šiame pranešime valstybės narės leidžiama lanksčiai perkelti direktyvą tinkamiausiu metu, kad būtų išvengta bet kokių sunkumų, galinčių kilti sumažinus reguliavimą. Tačiau labai mažos įmonės ir toliau galės savanoriškai rengti metines ataskaitas, atlikti jų auditą ir siųsti jas į nacionalinį registrą. Bet koku atveju labai mažos įmonės ir toliau tvarkys prekybos ir sandorių žurnalus administraciniais ir mokesčių tikslais. Komisija prognozuoja, kad 5 941 844 labai mažos įmonės iš viso sutaupytų nuo 5,9 iki 6,9 mlrd. EUR, jeigu šią išimtį priimtų visos valstybės narės. Portugalijoje ši išimtis, jeigu ją priimtų Portugalijos Vyriausybė, būtų taikoma 356 140 vietos įmonių.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš 2010 m. kovo 10 d., trečiadienį, priimtą pasiūlymą dėl direktyvos dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių ataskaitų. Nors pritariu, kad būtų gerokai sumažinta MVĮ tenkanti reguliavimo našta, tačiau manau, kad apskaitos reikalavimai taip pat yra jų išorės partneriams (bankininkams, klientams, tiekėjams ir t. t.) būtina valdymo priemonė. Sumažinus jų galimybes gauti kreditų, dėl šio pasiūlymo ateityje MVĮ gali nebūti taikomos skaidrumo ir pasitikėjimo sąlygos, kurios būtinos jų valdymui ir veiklos dinamiškumui. Paradoksalu, viena vertus, iš bankų reikalauti didesnio skaidrumo kritikuojant juos už neskaidrias finansų rinkas, dėl kurių kilo dabartinė krizė, o, kita vertus, siekti panaikinti skaidrumo priemones, kurios būtinos patiems ūkinės veiklos vykdytojams ir ekonomikos reguliavimo politikai, kurią palaikau Europos lygmeniu.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (FR) Europos Parlamentas, kaip ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, remia tikslą, kurio siekia Komisija pateikdama šią iniciatyvą, numatančią atleisti mikrosubjektus nuo administracinių ir apskaitos reikalavimų, kurie yra brangūs ir visiškai neproporcingi mikrosubjektų ir pagrindinių finansinės informacijos naudotojų poreikiams ir vidaus struktūrai, kad padėtų jiems įveikti nemažus struktūrinius sunkumus, būdingus sudėinei bendrovei, visapusiškai įgyvendinant Europos mažųjų įmonių chartiją ir remiantis procesu, integruotu į Lisabonos strategiją. Komisijos pasiūlymą dėl supaprastinimo vertinu teigiamai. Jo tikslas – užtikrinti, kad reguliavimo sistema padėtų skatinti labai mažų ir mažų įmonių verslumą ir inovacijas, kad jos taptų konkurencingesnės ir kuo geriau išnaudotų vidaus rinkos galimybes. Tačiau mikrosubjektams vis tiek turi būti taikoma prievolė tvarkyti apskaitą, iš kurios būtų matyti jų verslo sandoriai ir finansinė padėtis, o ši būtiniausių reikalavimų valstybės narės gali papildyti kitais įpareigojimais. Atsižvelgiant į tai, manau, mes padedame mažosioms ir vidutinėms įmonėms mažindami biurokratizmą, ir aš tam pritariu.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0151/2010

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes ja raginama stiprinti Europos valstybių ekonominį koordinavimą, labiau susieti Stabilumo ir augimo paką ir kitas Europos strategijas, įgyvendinti plataus užmojo socialinę darbotvarkę kovojant su nedarbu, suteikti lankstumo dėl pensinio amžiaus ir skatinti MVĮ.

Be to, norėčiau pabrėžti, kad įgyvendinant reformą Komisija turi numatyti naujų paskatų toms valstybėms narėms, kurios įgyvendina strategiją „ES 2020“, o ateityje taikyti sankcijas toms, kurios šios strategijos neįgyvendina. Tai būtina siekiant sėkmingai įgyvendinti strategiją, atsižvelgiant į tai, kad problemos, su kuriomis susiduriame, yra bendros, todėl turi būti sprendžiamos Europos lygmeniu.

Taip pat palankiai vertinu Europos Vadovų Tarybos sprendimą, nes strategija tikroviškesnė, todėl ji aiškesnė ir joje numatyta mažiau, tačiau kiekybiškai įvertinamų tikslų.

Galiausiai negaliu nepaminėti fakto, kad į šią strategiją įtrauktas žemės ūkio sektorius, kadangi pradiniam pasiūlyme šis sektorius nebuvo paminėtas, nors tai neabejotinai pagrindinis sektorius norint, kad Europa įgyvendintų savo tikslus tiek ekonominiu, maisto produktų ir aplinkos požiūriu, tiek užtikrinant geresnę gyvenimo kokybę kaimo vietovėse, sukursiantis darbo vietas.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Ekonomikos ir finansų krizės sukeltoms problemoms spręsti strategijoje „ES 2020“ turi būti numatytos priemonės, tiesiogiai skirtos jautrioms valstybių narių ekonomikų

sritims. Lisabonos strategija nebuvo visiškai sėkmingai įgyvendinta, nes joje numatyta per daug tikslų, todėl krizės įveikos strategijoje turi būti nustatyta keletas aiškių, kiekybiškai įvertinamų tikslų, pvz., numatyti veiksmingus sprendimus, skirtus kovai su nedarbu, ypač jaunimo; skatinti ir remti mažąsias ir vidutines įmones, kuriose daugiausia sukuriama darbo vietų ir įdiegiama naujovių; iki 3 proc. padidinti moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skiriamą ES ir nacionalinių biudžetų procentinę dalį.

Turime suprasti, kad ateityje dėl gyventojų senėjimo Europa turės mažiau socialinės politikos galimybių, o našumą bus galima padidinti tik daugiau investuojant į technologijas ir švietimą. Jeigu norime konkurencingesnės darbo rinkos, turime pertvarkyti socialinės apsaugos sistemas ir remti lankstesnius darbo būdus. Kartu tokia strategija turi būti remiamas aplinką ir žmonių sveikatą tausojančių gamybos būdų kūrimas.

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Kovo 3 d. Europos Komisija pateikė strategiją „ES 2020 – Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“. Tai pasiūlymas, kuriame numatyti penki iki 2020 m. įgyvendintini kiekybiniai ES tikslai, kurie nukreipia procesą ir turi būti perkelti į nacionalines programas: užimtumas, moksliniai tyrimai ir inovacijos, klimato kaita ir energetika; švietimas ir kova su skurdu.

Šioje strategijoje daugiausia dėmesio skiriama konkretiems, tikroviškiems ir tinkamai kiekybiškai išreikštiems tikslams: nuo 69 iki bent 75 proc. padidinti užimtumą, iki 3 proc. BVP padidinti išlaidas moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai (MTTP), 25 proc. sumažinti skurdą, nuo 15 iki 10 proc. sumažinti mokyklos nelankančių asmenų skaičių ir nuo 31 iki 40 proc. padidinti 30 metų amžiaus jaunų asmenų, turinčių aukštąjį išsilavinimą, skaičių.

Balsavau už rezoliuciją dėl strategijos „ES 2020“ todėl, kad joje keliama tikslai nubrėžia kelią, kuriuo Europa turi eiti, ir numatytos aiškos ir objektyvios priemonės dėl ekonomikos ir finansų krizės kilusioms problemoms, susijusioms su nedarbu, finansiniu reguliavimu ir kova su nedarbu, spręsti. Šios problemos bus atskaitos taškas vertinant padarytą pažangą.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Aš balsavau už šią rezoliuciją, kadangi esamų socialinių ir ekonominių problemų nebeišspręsimė nacionaliniu lygiu, todėl jas reikia spręsti Europos ir tarptautiniu lygiu. Strategija „ES 2020“ visų pirma turėtų būti veiksminga priemonė ekonomikos ir finansų krizei įveikti, nes šios strategijos tikslas – tai darbo vietų kūrimas ir ekonomikos augimas.

Didžiulis nedarbas Europoje yra svarbiausias klausimas dabartinėse diskusijose, kadangi valstybės narės susiduria su nuolat didėjančiu nedarbu, kai darbo neturi daugiau kaip 23 milijonai moterų ir vyrų, ir dėl to kyla itin didelių socialinių ir gyvenimo sunkumų. Todėl šioje Europos Parlamento rezoliucijoje pagrindinis dėmesys yra skiriamas naujų darbo vietų kūrimui ir kovai su socialine atskirtimi.

Be to, Parlamentas ragina Komisiją ne tik atsižvelgti į nedarbo ir socialines problemas, bet nurodyti veiksmingus jų sprendimų būdus, kad ši naujoji strategija turėtų tikrą poveikį realiaame žmonių gyvenime. Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad Europa jau pasimokė iš klaidų, nesugebėjusi pilnai įgyvendinti ankstesnėje Lisabonos strategijoje nustatytų tikslų, todėl naujoji strategija ateinančiam dešimtmečiui turi būti pagrįsta stipria valdymo sistema ir joje turi būti užtikrinta atskaitomybė. Todėl šiandien balsuodama už šią Parlamento rezoliuciją raginu Komisiją ir Europos Vadovų Tarybą susikoncentruoti į pagrindines Europos socialines problemas ir nustatyti mažiau, bet aiškesnį ir realistiškesnį tikslų, kuriuos būtų galima įgyvendinti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu neoficialaus vasario 11 d. Tarybos susitikimo metu vykusias diskusijas dėl naujosios Europos strategijos „EUROPA 2020“ gairių. Sveikinu Komisiją už šią iniciatyvą ir raginu glaudžiau bendradarbiauti su Parlamentu tokiu Europos ateičiai svarbiu klausimu. Būtina investuoti į žinias ir reformas, kuriomis skatinama technologinė pažanga, inovacijos, švietimas ir mokymas, siekiant klestėjimo, augimo ir užimtumo vidutinės trukmės ir ilgalaikėje perspektyvoje. Taip pat norėčiau pabrėžti konkrečių šioje strategijoje iškeltų idėjų, kaip antai skaitmeninė darbotvarkė, svarbą. Svarbu kuo geriau pasinaudoti šiomis galimybėmis, kad Europa galėtų tvariai atsigauti po ekonomikos krizės. Sanglaudos politika taip pat labai svarbi remiant augimą ir užimtumą. Todėl šis prioritetas kaip vienas iš turtingesnės, labiau klestinčios ir doresnės visuomenės ramsčių turėtų būti įtrauktas į strategijos „EUROPA 2020“ regioninį aspektą. Kreipiuosi norėdama pasakyti, kad reikia sukurti finansavimo ir valdymo mechanizmus, kurie padėtų šią strategiją praktiškai įgyvendinti.

Anne Delvaux (PPE), raštu. – (FR) Daug vilčių buvo dedama į Lisabonos strategiją, kurios ekonominiai, socialiniai ir aplinkos apsaugos tikslai buvo ir būtini, ir plataus užmojo. Ją pakeičianti strategija, vadinamoji strategija „ES 2020“, dėl kurios šiandien balsavome, atrodo esanti ne tokia ryžtinga. Nors joje ir liko tam tikri tikslai, kuriuos reikia pasiekti, pvz., 3 proc. BVP investicijos į mokslinius tyrimus ir Stabilumo ir augimo

pakto išsaugojimas (3 proc.), tenka apgailestauti, kad užimtumas ir aplinkos aspektas (smarkiai sumažintas) nėra horizontalūs klausimai strategijoje. Dar turime nueiti labai ilgą kelią iki tikros globalios tvarios plėtros strategijos.

Nepaisant to, palaikiau šį pasiūlymą, nes labai aišku, kad susidūrus su krize ir daugybe jos sukeltų padarinių, ypač užimtumo srityje, nebegalima būti pasyviems stebėtojams. Palankiai vertinu rezoliucijos dalių, susijusių su plataus užmojo socialine darbotvarke ir geresne parama MVĮ, priėmimą. Trumpai tariant, reikia pradėti naują gyvenimą. Tikėkimės, strategija „ES 2020“ tai užtikrins. Svarbiausia, tikėkimės, kad 27 valstybės narės padarys viską, kad įgyvendintų šią strategiją.

Harlem Désir (S&D), raštu. – (FR) 2020 m. strategija turi pakeisti Lisabonos strategiją. Tačiau kyla grėsmė, kad joje išliks trūkumų, ją įgyvendinus taip pat nebus pasiekta rezultatų ir kils toks pat nusivylimas. Tai nėra nei tikra ekonomikos gaivinimo strategija, nei nauja Europos Sąjungos ekonominės, socialinės, biudžeto ir fiskalinės politikos perspektyva. Gausybei gerų ketinimų įgyvendinti nėra numatyta naujų priemonių.

Europai reikia kitokio užmojo; piliečiai tikisi įtikinamesnių priemonių. Nuo krizės pradžios bedarbių skaičius padidėjo septyniais milijonais. Bankai vėl spekuliuoja, rizikos draudimo fondų veikla neregamentuota, piliečiai raginami susiveržti diržus, drastiškai apkarpos viešosios paslaugos ir mažinama socialinė apsauga. Graikijos krizė padėjo atskleisti solidarumo stoką.

Todėl Europai reikia diskutuoti dėl kitokios ateities vizijos, grindžiamos tikru ekonominiu koordinavimu, solidarumo principu pagrįstu ekonomikos gaivinimu, ekologiško augimo strategija, energetikos bendrija, sanglaudos biudžetu, nuosavais ištekliais, investicijomis į švietimą, moksliniais tyrimais, suderinimu mokesčių ir socialinėje srityse, kova su mokesčių rojumi ir tarptautinių finansinių sandorių apmokestinimu.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl bendros rezoliucijos dėl tolesnių veiksmų, susijusių su neoficialiu 2010 m. vasario 11 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimu. Siekiant sukurti socialinę rinkos ekonomiką, kuri būtų tvari, pažangesnė ir ekologiškesnė, Europa turi apibrėžti prioritetus, visiems kartu dėl jų susitariant. Jokia valstybė narė negali viena įveikti šių problemų. ES politika nėra tik 27 valstybių nacionalinės politikos visuma. Kartu siekiant bendro tikslo gautas rezultatas pranoks jo dalių visumą.

Tai leis ES įsitvirtinti kaip pasaulio lyderei, parodant, kad galima suderinti ekonominį dinamiškumą su socialiniais ir aplinkos apsaugos klausimais. ES būtų kuriamos naujos darbo vietos tokiose srityse kaip atsinaujinantieji energijos ištekliai, tvarus transportas ir energijos vartojimo efektyvumas. Šiuo tikslu turi būti skiriamos atitinkamos finansinės lėšos, ir tai leis ES pasinaudoti galimybėmis ir išnaudoti naujas konkurencingumo pasaulio mastu sritis.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Komisija paskelbė strategiją „Europa 2020“, kuri pakeičia neįgyvendintą Lisabonos strategiją ir kurioje numatyti svarbūs ir plataus užmojo Europos uždaviniai. Tie uždaviniai iš esmės susiję su penkiomis sritimis, kurias Komisija laiko strateginėmis: i) užimtumas; ii) moksliniai tyrimai ir inovacijos; iii) klimato kaita ir energetika; iv) švietimas; v) kova su skurdu.

Tiesą sakant, tai svarbiausios sritys norint, kad Europa įveiktų krizę ir vėl įsitvirtintų kaip svarbi pasaulinės rinkos veikėja, pasižyminti aukštu išsivystymo lygiu ir konkurencinga ekonomika, galinčia kurti gerovę, užimtumą ir inovacijas. Europos Sąjunga iš tiesų turi siekti plataus užmojo tikslo įveikti krizės sukeltus sunkumus, tačiau siekiant to tikslo neturėtų būti pakenkta biudžeto konsolidavimo pastangoms, kurių reikalaujama imtis iš valstybių narių, atsižvelgiant į jų silpnus valstybės finansus ir pernelyg didelius deficitus. Dėl tos pačios priežasties, manau, būtina stiprinti strategijos „ES 2020“ tikslus.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Strategija „ES 2020“ turi būti pagrįsta solidarumo principu – piliečių, kartų, regionų ir valstybių solidarumu. Taigi galėsime įveikti skurdą ir užtikrinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą per tvarų ekonomikos augimą. Šis solidarumo principas turėtų būti Europos socialinio modelio garantas.

Turime pagalvoti apie socialinės apsaugos sistemų pertvarką ir būtiniausių socialinių teisių užtikrinimą Europos lygmeniu, nes tai palengvins laisvą darbuotojų, specialistų, verslininkų, mokslininkų, studentų ir pensininkų judėjimą. Efektyvus išteklių naudojimas tampa būtinybe vadovaujantis šiuo principu ir atsižvelgiant į tvarumo poreikį.

Šia strategija turi būti kuriamos darbo vietos. Negalime susitaikyti su tuo, kad Europos Sąjungoje darbo neturi apie 23 mln. vyrų ir moterų. Todėl svarbu skatinti verslumą, taip pat supaprastintas biurokratinės procedūras ir mokesčių lengvatas mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

Tačiau tai nereiškia, kad pamirštama pramonė ar žemės ūkis. Turime tęsti Europos industrializaciją. Mūsų tikslas taip pat turėtų būti tvarus žemės ūkis, gaminantis aukštos kokybės produktus. Norėdami pasiekti šį tikslą turime skatinti tvarią mūsų pagrindinio sektoriaus plėtrą ir imtis iniciatyvos mokslinių tyrimų, žinių ir inovacijų srityse.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Įgyvendinti strategiją „Europa 2020“, pripažintą vadinamosios Lisabonos strategijos įpėdine, reikia pradėti atitinkamu jos pirmakės metodų vertinimu. Atlikus vertinimą paaiškėtų, kad joje numatyti požiūriai, būtent, svarbių ekonomikos sektorių liberalizavimas, reguliavimo panaikinimas ir didesnis lankstumas darbo įstatymų srityje, lėmė faktišką jos rezultatus: išaugusį nedarbą, nesaugumą, skurdą ir socialinę atskirtį, ekonomikos sąstingį ir recesiją.

Dabar Komisija ir Parlamentas stengiasi laikytis tokio pat požiūrio. Siūlomas kelias aiškus, ir nei socialinės, nei aplinkos apsaugos retorikos, kuria dėstoma strategija, nepakanka tokiems ketinimams, kaip antai didžiausias dėmesys vienai bendrai rinkai, liberalizavimo siekimas, komercinis požiūris į vis daugiau socialinio gyvenimo sričių, nesaugumas dėl darbo ir struktūrinis nedarbas, nuslėpti.

Dešiniųjų ir socialdemokratų bendras sutarimas dėl šių požiūrių gana aiškus. Galų gale, pastaraisiais metais jie kartu buvo ištikimi jos šalininkai. Ši strategija iš esmės tėra tik dviejų vienos sistemos kryptį atsakas į struktūrinę tos sistemos krizę. Laikantis šio požiūrio, pati strategija bus naujų ir didesnių krizių priežastis. Laikantis šio požiūrio, strategija neišvengiamai susidurs su darbuotojų ir žmonių pasipriešinimu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Apgailestaujame, kad atmetas mūsų pasiūlymas dėl rezoliucijos. Jame ne tik siūlėme plataus masto konsultacijas dėl Europos Komisijos jau pateiktų pasiūlymų ir visapusišką Lisabonos strategijos rezultatų vertinimą siekiant padaryti išvadas dėl naujosios strategijos „Europa 2020“, bet ir pateikėme nemažai naujų pasiūlymų, kuriais pirmiausia siekiama didinti našumą, kurti teisėtas darbo vietas, spręsti nedarbo ir skurdo problemas ir užtikrinti socialinę pažangą lygiomis sąlygomis. Nauji pasiūlymai būtų padėję sukurti naują makroekonominę sistemą, kuri skatintų tvarų vystymąsi, didintų vidaus paklausą ir tausotų aplinką ir būtų pagrįsta progresiniu darbo užmokesčiu, teisėtu nuolatinio užimtumo ir ekonomine ir socialine sanglauda.

Balsavome prieš bendrą rezoliuciją, kuri buvo priimta, nes joje nenagrinėjamos problemos priežastys, nesiūloma Stabilumo paktui alternatyvių priemonių, taip pat nesiūloma imtis veiksmų prieš liberalizavimą ar darbo rinkos lankstumą, dėl kurių padidėjo nesaugumas dėl darbo ir sumažėjo darbo užmokestis. Taigi leidžiate Europos Komisijai ir toliau laikytis daugmaž to paties požiūrio, dėl kurio jau daugiau kaip 23 mln. žmonių neteko darbo, o daugiau kaip 85 mln. žmonių atsidūrė skurde.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Pone pirmininke, pastaruosius du dešimtmečius Europos Sąjunga sėkmingai veikė daugelyje sričių, nuo trijų plataus užmojo plėtros etapų iki bendrosios valiutos – euro – įvedimo. Europos Sąjungos piliečiai dirba mažiau nei amerikiečiai ar japonai (10 proc. mažiau valandų per metus) ir anksčiau išeina į pensiją. Krizės metu išlaikyti tokius pasiekimus esamo lygio nelengva, todėl džiaugiuosi girdėdama apie ryžtingas Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos priemones, kuriomis siekiama parengti išsamią ekonomikos strategiją „Europa 2020“.

Tuo pat metu, iki šių metų kovo ir birželio mėn. vyksiančių Europos Vadovų Tarybos susitikimų, per kuriuos strategija įgaus galutinę formą, kyla daug abejonių, susijusių su šių metų kovo 3 d. pateiktu Europos Komisijos dokumentu. Pirmą, kokiais duomenimis bus naudojamosi nustatant nacionalinius tikslus 27 skirtingoms ES valstybėms narėms? Kokios sankcijos ar paskatos bus taikomos toms valstybėms narėms, kurios atitinkamai įgyvendins strategijoje nustatytus tikslus arba ne? Galiausiai, koks vaidmuo visame procese tenka Europos Parlamentui, nes iki šiol strategija „Europa 2020“ buvo išimtinai Tarybos ir Komisijos vadovaujamas projektas? Turime rasti atsakymus į šiuos klausimus iki birželio mėn. vyksiančio Europos Vadovų Tarybos susitikimo. Priešingu atveju, cituojant J. M. Barroso, Europos Sąjunga neišnaudos „lemiamo laiko“.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, po Lisabonos strategijos, turėjusios padėti Europai iki 2010 m. tapti konkurencingiausia žinių ekonomika pasaulyje, karčios nesėkmės dabar turime strategiją „ES 2020“, kuri yra tos strategijos tęsinys. Darbo rinkos lankstumą supraskite kaip darbuotojų netikrumą dėl darbo vietų, išaugusią konkurenciją Europos ir tarptautiniu mastu, liberalią nacionalinių socialinės apsaugos sistemų reformą ir besąlygišką pagarbą kvailam Stabilumo ir augimo paktui...

Yra visi veiksniai, kad ši strategija taptų nacionalinės ir socialinės dezintegracijos strategija, kaip anksčiau Lisabonos strategija. Vienintelės naujosios inspiravo jūsų naujos užgaidos: padaryti Europos ekonominę valdymą privalomą ir saistantį, net jeigu Briuselio Europa pasirodė esanti visiškai neveiksminga pasaulinės

krizės akivaizdoje, ir eiti link pasaulinio valdymo vadinamojo visuotinio atšilimo dingstimi, nors vis dažniau tai tėra ideologinis pretekstas. Balsuosime prieš šį tekstą.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš šią rezoliuciją, nes joje neskiriama pakankamai dėmesio visos darbo dienos užimtumo klausimui. Antra, mūsų prioritetai turėtų būti labiau nukreipti į kovą su skurdu ir tvarų ekonomikos augimą. Europos Parlamentas taip pat neišnaudoja galimybės pabrėžti, kad būtina kovoti su visomis nestabilių užimtumo formomis pasinaudojant direktyva dėl darbo ne visą darbo dieną, nustatant įvairias socialines teises, kurios užtikrinamos neatsižvelgiant į darbo sutarties rūšį, ir priemones, kurios skirtos kovoti su piktnaudžiavimais, susijusiais su subrangos sutartimis ir net neapmokama darbo praktika. Galiausiai, šioje rezoliucijoje nekreipiamas dėmesio į tai, kad būtina suderinti mokesčių bazę, o tai gyvybiškai svarbu kuriant Europos socialinį modelį. Europos Parlamentas neabejotinai praleido puikią progą sukurti socialinę ir tvarią Europą.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Tikrovė, kurią visi suvokėme, tokia, kad į 2020 m. strategiją įtraukta nepakankamai ekologinės ar socialinės politikos klausimų. Kita svarbi pastaba – tikslai neaiškūs, o veiksmai, kurių imamasi ekonomikos krizei įveikti, neatitinka jos sunkumo. Todėl manau, kad rezoliucija, dėl kurios balsuota Europos Parlamento plenariniame posėdyje, turi reikšmingai prisidėti apibrėžiant artimiausių 10 metų Europos viziją.

Nors mūsų, kaip Parlamento narių, vaidmuo tiksliai apibrėžtas sutartimi, vis tiek galime svariai prisidėti. Tačiau reikia tikėtis, kad valstybės narės parodys politinę valią ir konstruktyviai įvertins mūsų poziciją.

Tokie tikslai kaip „socialinė rinkos ekonomika“ ir „biudžetas, atspindintis visaapimantį, pažangų ir tvarų augimą“ nepaprastai svarbūs siekiant įveikti ekonomikos krizės padarinius.

Investicijos į švietimą, studentų judumo skatinimas ir darbo rinkos poreikius atitinkančių naujų įgūdžių ugdymas – tai veiklos kryptys, kurioms turime parengti tikroviškus veiksmų planus.

Peter Jahr (PPE), raštu. – (DE) Įgyvendinant strategiją „ES 2020“, žemės ūkis bus labai svarbus užtikrinant Europos ateities sėkmę. Ypač siekiant tvaraus augimo ir užimtumo, taip pat sprendžiant klimato kaitos klausimą, Europos žemės ūkio politika labai svarbi, nes padeda išsaugoti darbo vietas kaimo ir priemiesčio vietovėse. Be to, nereikia pamiršti, kad žemės ūkis aprūpina 500 mln. europiečių aukštos kokybės maisto produktais, suteikia 40 mln. darbo vietų, o jo metinė apyvarta siekia apie 1,3 trln. EUR. Gaminant energiją iš atsinaujinančiųjų išteklių sukuriamą papildomą darbo vietų, taip pat mažinamas išmetamas CO₂ kiekis ir priklausomybė nuo iškastinio kuro. Žemės ūkis yra novatoriškas, sukuria pridėtinę vertę ir yra tikroji tvarių regiono ekonomikos ciklų priežastis. Todėl šioje naujoje strategijoje Europos žemės ūkio politikai turi būti skiriama daugiau dėmesio.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Norėčiau atkreipti dėmesį į 2020 m. strategijos tikslų ir pasekmių, kurias nulems siūlomi 2014–2020 m. biudžeto prioritetų pakeitimai, nenuoseklumą. Vienas iš tikslų – pagerinti aplinkos sąlygas. Pakeitus biudžeto prioritetus ribojamos lėšos, skiriamos bendrai žemės ūkio politikai, o tai reiškia, kad 2020 m. žemės ūkis turės būti labai našus ar net visiškai industrinis. Taigi jis kels grėsmę aplinkai, o tai, savo ruožtu, reiškia, kad ES teks nukrypti nuo Europos žemės ūkio modelio, kurį taikant ypatingas dėmesys skiriamas aplinkai, kraštovaizdžiui, biologinei įvairovei, gyvūnų gerovei, tvariai plėtrai, kaimo aplinkos socialinėms ir kultūrinėms vertybėms. Sena gyvenimiška išmintis byloja, kad „geriau“ yra „pakankamai gerai“ priešas. Turime būti apdairūs, kad, rūpindamiesi aplinka, nepadarytume jai žalos.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Būsimosios Europos Sąjungos strategijos tikslas – pripažinti dabartinius ir būsimus sunkumus ir kuo geriau juos įveikti. Atsižvelgiant į strategiją „ES 2020“ žemės ūkio sektorius atliks labai svarbų vaidmenį sprendžiant naujus ES nustatytus uždavinius, kaip antai aplinkos ir klimato apsauga, atsinaujinantieji energijos ištekliai, biologinė įvairovė bei tvarus augimas ir užimtumas, ypač kaimo vietovėse. Europa turi suprasti, kad apie 40 mln. darbo vietų tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo žemės ūkio.

Tačiau svarbiausiu prioritetu turi išlikti 500 mln. europiečių aprūpinimo aukštos kokybės maistu užtikrinimas, ypač atsižvelgiant į maisto gamybą, dvigubai išaugsiančią iki 2050 m. Todėl šioje naujoje strategijoje Europos žemės ūkio politikai turėtų būti skiriama daugiau dėmesio.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Strategija „ES 2020“ – paskutinė ES galimybė tapti pasaulio ekonomine galia po to, kai Lisabonos strategiją ištiko nesėkmė. Pasaulinės ekonomikos krizės sąlygomis strategija „ES 2020“ turi būti modelis, kuriuo turėtų vadovautis visos valstybės narės, kad atvestų mus į naują erą, su naujomis paradigmomis, skatinsiančiomis gera praktika pagrįstą tvarią plėtrą.

Visoje Europos Sąjungoje praradus milijonus darbo vietų, pagrindinis strategijos vertinimo kriterijus turi būti kova su nedarbu. Turime sugebėti kurti darbo vietas ir užtikrinti, kad mūsų darbo jėga būtų geriau parengta ir labiau kvalifikuota. Tai bus įmanoma tik esant visapusiškam MVĮ palaikymui, nes jos sukuria daugiausia darbo vietų. Tačiau siekdami sėkmingai įgyvendinti strategiją „ES 2020“ negalime kartoti tų pačių klaidų, padarytų įgyvendinant Lisabonos strategiją, ypač dėl valstybių narių įsipareigojimo ir atsakomybės stokos.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Balsavau už bendrą pasiūlymą dėl Europos Parlamento rezoliucijos (RC-B7-0151/2010). Strategija „ES 2020“ ketinama nustatyti naujus tikslus ne tik dėl politinių veiksmų, bet ir dėl mūsų mąstymo būdo. Siekdami veiksmingai atsigauti po krizės, turime sukurti bendrų priemonių ir mechanizmų, kurie ne tik padės likviduoti dabartinės ekonomikos krizės padarinius, bet ir sudarys sąlygas atitinkamai reaguoti į būsimas krizes, o gal net ir užkirsti joms kelią. Komisija, Parlamentas ir visos ES institucijos turi neužmiršti, kad jų prioritetas – darbas Europos piliečių labui. Mums labiausiai rūpi piliečių problemos, ir būtent piliečiams turime tarnauti duodami patarimų, siūlydami pagalbą ir imdamiesi veiksmų. Krizės sąlygomis tokios problemos kaip nedarbas, skurdas ir socialinė atskirtis yra darbotvarkės klausimai. Jeigu norime sukurti šiuolaikišką, visapusiškai novatorišką, plėtra grindžiamą ir darnią Europą, turime savo piliečiams garantuoti saugumo jausmą ateityje. Esu nusivylęs, kad į pradinis pasiūlymus dėl strategijos „ES 2020“ žemės ūkis nebuvo įtrauktas. Ūkio atgaivinimas ir aplinkos politikos tikslų įgyvendinimas įtraukti į žemės ūkio politiką. Šios politikos neįtraukus į strategiją „ES 2020“ ir į visas paskesnes strategijas, neturime jokių galimybių pasiekti tikslus, ir ne tik mano ką tik paminėtose srityse, bet ir daugelyje kitų sričių.

Georgios Papastamkos (PPE), raštu. – (EL) Balsavau prieš bendro pasiūlymo dėl rezoliucijos dėl strategijos „ES 2020“ 6 dalies antrąją dalį, nes ji reiškia ketinimą toliau griauti tradiciškai sudarytą Europos socialinę valstybę. ES turi siekti, kad jos socialinė sąjunga būtų matomesnė, duodama atkirtį konkurenciniam jėgų, kurios arba aiškiai sugriovė socialinės paramos išmokas ir struktūras, arba vykdo socialinio dempingo politiką, spaudimui tarptautinėje ekonomikos arenoje. Atrodo, kad socialinė politika ir užimtumo politika atrankos būdu ir lanksčiai pritaikomos rinkos jėgoms.

Vienijančia strategija siekiama institucinio vientisumo visose srityse, susijusiose su rinkos jėgomis; tačiau politikos požiūriu būtų netinkama reguliuoti išskiriančių reiškinį (pvz., nedarbo, regionų skirtumų ir socialinės sanglaudos stokos) poveikį. Dabar labiau nei kada nors anksčiau laiko ženklai ragina kurti labiau socialinę Europą.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šią rezoliuciją, nes manau, kad strategija „ES 2020“ turi būti veiksminga priemonė ekonomikos ir finansų krizei įveikti, taip pat paskatinti ES atgaivinimo procesą ir užtikrinti nuoseklumą Europoje mobilizuojant ir koordinuojant nacionalines ir Europos priemones.

Pritariu, kad būtina geriau bendradarbiauti su nacionaliniais parlamentais ir pilietine visuomene, nes dalyvaujant daugiau veikėjų bus daromas didesnis spaudimas nacionalinėms administracijoms pasiekti rezultatų.

Kartu manau, kad Europos pramonė turėtų pasinaudoti savo novatorišku vaidmeniu kuriant tvarią ekonomiką ir ekologiškas judumo technologijas, išnaudodama savo eksporto galimybes. Dėl to sumažėtų priklausomybė nuo išteklį ir būtų lengviau laikytis būtinų „20-20-20“ klimato kaitos tikslų.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) 2010 m. Europa nėra konkurencingiausia ekonomika pasaulyje. Toli gražu ne: BVP nukritus 4 proc. ir 23 mln. piliečių neturint darbo, jos būklė visai nėra puiki. Jeigu Europos Sąjungai reikia smarkaus elektros šoko, kad ekonomika ir užimtumas sugrįžtų į vėžes, ji turi tą daryti siekdama panašių tikslų, tačiau taikydama visiškai kitokius metodus, nei įgyvendinant Lisabonos strategiją. Ji taip pat turi atsižvelgti į jos laukiančias derybas energetikos, klimato kaitos, pramonės ir žemės ūkio srityse. Todėl pritariu ryžtingumui su trupučiu naujos 2020 m. strategijos pragmatiskumo. Dabar labiau nei kada nors anksčiau užtikrinti, kad 75 proc. darbingo amžiaus gyventojų iš tiesų turėtų darbą, ir 3 proc. BVP investuoti į mokslinius tyrimus – tai tikslai, kuriuos Europa turi pasiekti. Tačiau tai, ar 27 sostinės bendradarbiaus, jau kitas klausimas. Štai todėl raginame blogiems ir geriems 2020 m. strategijos studentams numatyti sankcijas ir paskatas (14 dalis). Viena vertus, sankcijos, kita vertus, paskatos. Rimbas ir pažadai. Šis principas senas kaip pasaulis, tačiau jis veikia.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau „prieš“ dėl pasiūlymo dėl rezoliucijos RC7-0151/2010, kuris šiandien pateiktas Parlamentui balsuoti, dėl tos pačios priežasties, dėl kurios mes, žaliųjų frakcija, nebalsavome už J. M. Barroso antrosios kadencijos Komisiją: dėl nepakankamų užmojų. Dabar didžiausių Parlamento frakcijų eilė nuvilti priimant rezoliuciją, kuri tėra poza – joje nėra nė vieno ekonominio, socialinio ar aplinkos apsaugos pasiūlymo. Manau, europiečiai iš šio Parlamento tikisi daugiau.

Rengiant strategiją „ES 2020“, ES Parlamentas laikėsi nuošaliai. Dabar, kai Parlamentas pavėluotai turi galimybę reaguoti, jo didžiosios frakcijos ruošiasi priimti tuščią rezoliuciją. Tai praleista galimybė įtraukti Europos Parlamentą į diskusijas iš esmės ir patraukti visų dėmesį į jį, kaip instituciją.

Richard Seebler (PPE), raštu. – (DE) Ypač svarbus klausimas, kokia ES turėtų būti užimtumo ir ekonomikos vystymosi požiūriu 2020 m. Visų pirma tokių ekonomikos krizių kaip pastaroji metu strategija „ES 2020“ turėtų būti variklis, ištrauksiantis mus iš netikrumo. Dėl tos priežasties dar svarbiau tikslus pasirinkti taip, kad jie iš tiesų galėtų būti pasiekti. Politika nėra tikslas pats savaime, ja siekiama sukurti tikroviškas programas, kurias galėtų taikyti gyventojai ir ekonomika. Tvari ekonomika turi būti pagrindinis klausimas formuojant artimiausių ateitį.

Tai tikslas, kurį turime pasiekti laipsniškai, ypač dėl klimato kaitos. Žaliavos saugumo klausimas ateityje taip pat kels vis daugiau rūpesčių Europai, todėl turime ruošti dirvą tvariam išteklių naudojimui dabar ir sukurti Europos politiką šia kryptimi.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Balsavau prieš bendrą rezoliuciją, nes, akivaizdu, trys pagrindinės frakcijos ja naudojasi, kad patvirtintų antrosios J. M. Barroso Komisijos įprastos praktikos požiūrį. Mano rinkėjai tikisi kitokio požiūrio ir nori, kad strategijoje „Europa 2020“ būtų paskelbta apie *naują žaliąją sandorį*, XXI amžiaus ekologinę revoliuciją, kuri padės suderinti žmonijos raidą ir fizinės planetos galimybes.

Europos Sąjunga ir toliau tiki beatodairiško BVP augimo skatinimo politika. Tačiau žalieji ir gamtosaugininkai nori pakeisti strategiją „Europa 2020“, t. y. pereiti nuo strategijos, kuria siekiama tik užtikrinti BVP augimą, prie bendresnės politinės ES ateities sampratos, pagal kurią būtų numatyta socialinė ir tvari Europos Sąjunga, kurioje nustatant politiką didžiausias dėmesys būtų skiriamas žmonėms ir aplinkos apsaugai, taip pat būtų siekiama užtikrinti visų žmonių gerovę ir suteikti visiems geriausias galimybes. Mūsų nuomone, BVP turi apimti ir kitus gerovės rodiklius, taip pat rodiklius, kuriais būtų atsižvelgiama į plataus pobūdžio išorinius ekonominius veiksnius ir poveikį aplinkai. Todėl mano frakcija pateikė aštuonių puslapių dokumentą, kuriame išsamiai išdėstytas mūsų alternatyvus požiūris. Teikiu pirmenybę tam dokumentui, o ne trijų didžiausių frakcijų kompromisui.

Marc Tarabella (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš rezoliuciją dėl strategijos „ES 2020“, nes priimta 6 dalis, kurioje užsimenama apie socialinės apsaugos sistemų pertvarką ir numatomas didesnis lankstumas darbdaviams. Be to, rezoliucija yra veikiau gerų ar ne tokių gerų ketinimų kratynys, nepaisant tikslų kiekybinių ir kokybinių tikslų. Taigi atrodo, kad neatsižvelgta į beveik visišką 2010 m. Lisabonos strategijos nesėkmę.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Strategijoje „Europa 2020“ išdėstomas ateities planas, kuriuo siekiama užtikrinti ekonomikos augimą ir skatinti darbo vietų kūrimą Europos Sąjungoje. Požiūris, kuriuo jis paremtas, turi būti pagrįstas tikslais, susijusiais su tvaria socialine rinkos ekonomika, tvaria žinių visuomene ir MVĮ vaidmeniu skatinant užimtumą.

Tvirta, šiuolaikiška ir lanksti sanglaudos politika turi būti šios strategijos pagrindas. Sanglaudos politika, įtvirtinta naujoje Lisabonos sutartyje, taikoma horizontaliai, atlieka svarbų vaidmenį siekiant spręsti naujus Europos Sąjungos uždavinius. Tokiomis aplinkybėmis Europos teritorinės sanglaudos tikslas gali būti laikomas esminiu.

Europos sanglaudos prioritetai turi apimti ne tik konkurencingumo skatinimą Europos lygmeniu, veiksmingai skiriant lėšų, bet ir pagalbą nepalankioje padėtyje esantiems regionams, siekiant padėti įveikti socialinius ir ekonominius sunkumus ir mažinti esamus skirtumus.

Taip pat reikia pabrėžti aktyvų Europos regionų vaidmenį remiant šią strategiją. Reikia pabrėžti ir valdymo skirtingais lygmenimis svarbą. Pageidautina, kad Europos Sąjunga, valstybės narės, vietos ir regioninės valdžios institucijos keistųsi tikslais, uždaviniais ir atsakomybe, susijusiais su strategija „Europa 2020“.

Dėl išvardytų priežasčių balsavau už minėtąjį pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Marianne Thyssen (PPE), raštu. – (NL) Pone pirmininke, ponios ir ponai, artimiausiu metu labai svarbu parengti krizės įveikos strategiją, tačiau vidutiniu laikotarpiu vien to nepakaks. Jeigu iš tikrųjų norime, kad socialinė rinkos ekonomika, mūsų socialinis modelis, sėkmingai veiktų, reikia spartesnio ekonomikos augimo, ekologiško augimo, nes tai leis mums tapti konkurencingesniais ir kurti naujas darbo vietas. Būtina toliau investuoti į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, naujoviškus produktus, gamybos procesus ir paslaugas, jei norime išsaugoti savo gyvenimo lygį pasaulinės ekonomikos sąlygomis.

Akstinas įgyvendinti struktūrinę reformą atspindi Komisijos pasiūlytoje strategijoje „ES 2020“. Taip pat būtina, kad Komisija pakeistų kryptį ir sutelktų dėmesį į keletą mažesnės apimties tikslų, kurie turi būti išmatuojami ir pritaikyti atskiroms valstybėms narėms. Kaip rezoliucijoje teisingai duodama suprasti, strategija neužtikrins, kad nurodyti tikslai būtų įgyvendinami. Tai, kad nėra tikro sankcijų mechanizmo, jeigu tikslai nepasiekiami ar net jeigu dedama nepakankamai pastangų jiems pasiekti, reiškia, kad ši strategija „ES 2020“ turi tokių pat trūkumų kaip ir jos pirmtakė.

Bendra rezoliucija – geras pagrindas tolesnėms diskusijoms su Komisija, Taryba ir Europos Vadovų Tarybos Pirmininku. Todėl neabejotinai balsavau už šią rezoliuciją.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų), Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos ir Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos bendru pasiūlymu dėl rezoliucijos dėl strategijos „ES 2020“ išreiškiamas bendras politinis kapitalistų sprendimas pasinaudoti visomis priemonėmis siekiant įgyvendinti stambaus kapitalo negailestingą puolimą prieš darbininkų klasę ir darbininkus visoje ES ir prieš paprastus žmones nukreiptus planus. Strategijoje „EU 2020“ tęsiama ir išplečiama prieš paprastus žmones nukreipta Lisabonos strategija, nustatant stambaus kapitalo strateginius tikslus ir planus, o darbininkų bazinį darbo užmokestį ir socialines teises guldant į Prokrusto lovą. Tiksliau sakant, turime: plačiai taikomą garsųjį „darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros“ principą, kartu su „mokymusi visą gyvenimą“, darbuotojų „mokymu ir perkvalifikavimu“ ir „judumu“, kolektyvinių sutarčių panaikinimą, darbų rotaciją, drastišką darbo užmokesčio ir pensijų mažinimą, pensinio amžiaus padidinimą ir radikalius pokyčius socialinio draudimo, sveikatos apsaugos, socialinės rūpybos ir švietimo srityse. Be to, kapitalistams mokamos didžiulės sumos iš valstybės išdo kaip subsidijos ir paskatos „ekologiškai „plėtrai“. Graikijos komunistų partija balsavo prieš Europos Parlamento rezoliuciją dėl strategijos „ES 2020“.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (FR) Jacques Delors kartą pasakė, kad negalima įsimylėti bendrosios rinkos ar bendrosios valiutos. Esu įsimylėjusi Europos Sąjungą, kuri rimtai vertina tikruosius šeimų poreikius valstybėse narėse, griežtai pagal nacionalinę ir Bendrijos kompetenciją. Tačiau skaitydama strategiją „ES 2020“ ir mūsų Parlamento rezoliuciją matau, kad mūsų tikslai tėra drovus koketavimas su laisvosios rinkos ekonomika. Nepripažįstamas piliečių indėlis į socialinę sanglaudą ar kartų solidarumas. Gal vertėtų pakeisti mūsų požiūrį į darbo santykius ir pridėtinės vertės kūrimą, nes tai būtų naudinga visai visuomenei? Komisija siūlo kiekybinį kovos su skurdu tikslą. Šis veiksmas neišvengiamai grąžins atrankos procesą, kuris vargu ar padės vargingiausiems piliečiams. Tai, kad nėra skurdo rodiklių sąrašo, rodo nepakankamą supratimą apie tai, kas yra skurdas. Skurdas reiškia gerokai daugiau nei tiesiog darbo netektis, ir tie, kurie kasdien jaučia didžiulius nepriteklus, ne šiaip ieško darbo; jie nori turėti tinkamas galimybes naudotis galiojančiomis teisėmis. Strategijoje „Europa 2020“ tokios problemos turėtų būti sprendžiamos su didesniu entuziazmu ir ryžtu. Susilaikiau.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0136/2010

Elena Băsescu (PPE), raštu. – (RO) Perskaičiau ir teisėjo R. Goldstone'o ataskaitą, ir ambasadoriaus D. Goldo išvadas, kuriomis sugriaunama dauguma teisėjo R. Goldstone'o vadovaujamos JT komisijos ataskaitoje pateiktų argumentų. Lygindama tuos dokumentus pastebėjau šališką R. Goldstone'o ataskaitos toną, todėl nepalaikiau rezoliucijos dėl R. Goldstone'o ataskaitoje Izraelio ir Palestinos klausimais pateiktų rekomendacijų įgyvendinimo.

Veiksmai turi būti analizuojami skaidriai ir nešališkai abiejų konflikto šalių atžvilgiu. R. Goldstone'o ataskaitoje neminima priežastis, išprovokavusi Izraelio veiksmus Gazos ruože: beveik 12 000 išpuolių naudojant raketas ir mortyras prieš Izraelio civilius gyventojus. Izraelio pajėgoms pasitraukus iš Gazos ruožo, raketų atakų padaugėjo 500 proc. 2004 ir 2005 m. į Izraelio teritoriją buvo paleista atitinkamai 281 ir 179 raketos, o Izraeliui atsitraukus iš Gazos ruožo (2005 m. rugsėjo mėn.) atakų skaičius išaugo iki 946 atakų 2006 m. ir 783 atakų 2007 m., o 2008 m. buvo įvykdyta 1 730 atakų.

Nė viena Europos Sąjungos valstybė narė nebalsavo už tai, kad R. Goldstone'o ataskaita būtų patvirtinta Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryboje. Tarptautinės teisės laikymasis turi būti prioritetas visoms susijusioms šalims.

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Nusprendėme susilaikyti balsuojant dėl visų Palestinos ir Izraelio klausimų. Negalime balsuoti už rezoliucijas, kuriomis ketinama Europos Sąjungai suteikti galių vykdyti užsienio politiką arba kurios neatitinka mūsų neutraliteto politikos šiame konflikte. Laikomės neutralios politikos pozicijos dėl Izraelio, Palestinos ir kitų arabų ir musulmonų valstybių. Tačiau mūsų

politika nėra abejingumu pagrįstas neutralitetas. Visų pirma pripažįstame, kad valstybių ar organizacijų išpuoliai prieš civilius gyventojus visiškai nepriimtini. Be to, džiaugtumėmės, jeigu konfliktas pasibaigtų pasiekus garbingą susitarimą.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Šių metų pradžioje lankydamsi Gazos ruože asmeniškai įsitikinau, kaip svarbu, kad Parlamentas imtųsi veiksmų šioje srityje. Reikia įgyvendinti visas R. Goldstone'o rekomendacijas, aš pati ateinančius mėnesius šį klausimą stebėsiu.

Derek Roland Clark (EFD), raštu. – Nors pripažįstu, kad konfliktas Gazos ruože ir Vakarų Krante yra humanitarinė tragedija, savo balsais nepalaikau Europos institucijų tarptautinės įtakos, nes nepripažįstu Europos Sąjungos. Mano balsai Parlamente 2010 m. kovo 10 d. parodo mano sąžinę šiuo klausimu.

Proinsias De Rossa (S&D), raštu. – Parėmiau šią rezoliuciją, kurioje pabrėžiama, kad pagarba tarptautinėms žmogaus teisėms ir humanitarinei teisei yra būtina sąlyga norint užtikrinti tikrą ir ilgalaikę taiką Artimuosiuose Rytuose; reiškiamas rūpestis dėl nevyriausybinių organizacijoms Izraelio ir Gazos ruožo valdžios institucijų daromo spaudimo, nes jos bendradarbiavo atliekant R. Goldstone'o tyrimą; raginama besąlygiškai nutraukti Gazos ruožo blokadą ir prašoma Europos viešai paraginti Izraelį ir Palestiną įgyvendinti R. Goldstone'o rekomendacijas. Pačioje R. Goldstone'o ataskaitoje daroma išvada, kad ypač didelį civilių gyventojų, tarp jų per 300 vaikų, mirtingumą lėmė Izraelio politika, kai tyčia naudojama neproporcinga jėga nesilaikant tarptautinės teisės. Be to, joje daroma išvada, kad Gazos ruožo embargas prilygsta tarptautinę teisę pažeidžiančiai kolektyvinei 1,5 mln. gyventojų bausmei. Joje pateikiama rekomendacija, kad susitariančiosios Ženevos konvencijų valstybės (įskaitant Airiją) turėtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, atsakingus už tokią politiką ir jos įgyvendinimą. Šiuo metu rengiu oficialų skundą Airijos policijai, paremtą R. Goldstone'o ataskaitos rezultatais, kad valstybinių kaltinimų direktorius galėtų kelti bylas atsakingiems asmenims Airijoje.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog and Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nemanome, kad judėjimas „Hamas“ turėtų būti įtrauktas į ES sudarytą teroristinių organizacijų sąrašą. Labai kritikuoju „Hamas“ ir ypač jo išpuolius prieš Izraelio civilius gyventojus, tačiau kartu mums neramu dėl to, kad ES besąlygiškai jį pasmerkus gali pablogėti padėtis ir „Hamas“ gali būti priverstas dar labiau izoliuotis. Nepritariame nuomonei, kad ES sprendimas tęsti politinę „Hamas“ izoliaciją, pastarajam laimėjus laisvuose ir demokratinuose rinkimuose, teisingas. Manome, ES turėtų palyginti sėkmės galimybę taikant izoliaciją ir sankcijas arba pasitelkiant lemiamą dialogą ir bendradarbiavimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Bet kas, daugelį metų kaip aš stebėjęs Izraelio ir Palestinos konfliktą, gali tik liūdnai konstatuoti, kad dauguma nuoširdžių pastangų siekiant užtikrinti ilgalaikę taiką vis dar nepakankamos, kad įtikintų ir paskatintų tuos, kurie pasirinko smurtą, atsisakyti to visiems laikams. „Hamas“ pergalė rinkimuose ir Palestinos teritorijos padalijimas į dvi dalis, turinčias savo atskirą valdžią, smarkiai pablogino ir taip sunkią padėtį.

Tol, kol „Hamas“ nepripažins teisėtos Izraelio valstybės, dialogas bus tik apsimestinis. Savo ruožtu Izraelis turės rūpintis, kad jo pozicijos būtų tinkamos ir proporcingos, antraip gali kilti grėsmė jo dabartiniam tarptautiniam teisėtumui. Kaip ir Yitzhak Rabin, manau, kad diplomatinė taika nėra visai tikra taika, tačiau tai jau svarbus žingsnis į priekį. Reikia veikti šia kryptimi ir pašalinti kliūtis, trukdančias siekti tikros taikos. Teisėjo R. Goldstone'o ataskaitoje nurodyta keletas kliūčių, kurias sudarė abi šio proceso šalys, būtent, prievartos atvejai ir sunkūs nusikaltimai, kurie turi būti ištirti, dėl jų pateiktas sprendimas ir nubausti juos padarę asmenys.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Reikia atkreipti dėmesį į ginkluotą konfliktą Gazos ruože, kuris prasidėjo 2008 m. gruodžio 27 d. ir baigėsi 2009 m. sausio 18 d., nusinešdamas daugiau kaip 1 400 palestiniečių ir 13 izraeliečių gyvybių. Kartu buvo suniokota dauguma civilinės infrastruktūros.

Sąjungos vyriausioji įgaliojtinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybės narės turi parengti bendrąją ES poziciją dėl tolesnių veiksmų atsižvelgiant į tiriamosios misijos ataskaitą konflikto Gazos ruože ir Pietų Izraelyje klausimais.

Noriu pabrėžti, kad pagarba tarptautinėms žmogaus teisių nuostatomis ir tarptautinei humanitarinei teisei yra būtina sąlyga norint užtikrinti tikrą ir ilgalaikę taiką Artimuosiuose Rytuose.

Pritariu raginimui, kad Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybės narės stebėtų, kaip įgyvendinamos R. Goldstone'o ataskaitoje pateiktos rekomendacijos konsultuojantis su ES išorės misijų dalyviais ir šioje srityje veikiančiomis nevyriausybinėmis organizacijomis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šios rezoliucijos dėl konflikto Gazos ruože priėmimas Parlamente buvo teigiamas žingsnis, nes pripažįstami Izraelio padaryti tarptautinės teisės pažeidimai. Tai įrodo, kokią įtaką R. Goldstone'o ataskaita turėjo Artimųjų Rytų taikos procesui Parlamente paviešinant Izraelio nuolatinius tarptautinės teisės pažeidimus.

Tiesa ta, kad R. Goldstone'o ataskaitoje pateikiami aiškūs įrodymai, jog per 2008 m. karines operacijas Izraelio pajėgos padarė tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų Palestinos teritorijoje.

Dėl šios priežasties norime, kad šioje ataskaitoje pateiktos išvados būtų nedelsiant patvirtintos, o jos rekomendacijos įgyvendintos. Kartu raginame Europos Sąjungos pareigūnus užtikrinti, kad ES ir Izraelio asociacijos susitarimo sąlygos nebūs gerinamos tol, kol nesibaigs tarptautinės teisės ir pagrindinių žmogaus teisių pažeidimai, kuriuos Izraelis ir toliau daro okupuotose Palestinos teritorijose.

Charles Goerens (ALDE), raštu. – (FR) Tai dar vienas retrospektyvus klaidų, kurių padarė abi konflikte dalyvaujančios šalys, vertinimas. Jeigu tokios pat priežastys sukelia tokius pat padarinius, esama pagrindo tirti priežastis, nes padariniai visada katastrofiški. Tokios pat priežastys yra raketų paleidimas virš Izraelio miestų. Tokios pat priežastys yra neproporcingos Izraelio valstybės kontratakos. Tokios pat priežastys yra baisi Gazos gyventojų padėtis. Tokios pat priežastys yra ir radikaliausių grupuočių pasinaudojimas jų vargana padėtimi. Turiu idėją: gal pradėkime remti tik tas pajėgas abiejose stovyklose, kurios iš tikrųjų pasirinko taiką? Tokių pajėgų esama abiejose pusėse ir jos visos pernelyg dažnai kaltinamos išdavusios savo tautą, nes įsivaizduoja scenarijų, pagal kurį galima peržengti skiriamąsias ribas regione, kuris jau seniai tapęs vieno pavojingiausių konfliktų pasaulyje veiksmo vieta.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už rezoliuciją, kuria raginama įgyvendinti R. Goldstone'o rekomendacijas, nes nepaprastai svarbu, kad Izraelio ir Palestinos valdžios institucijos įsipareigotų atlikti nešališkus ir skaidrius 2008–2009 m. Gazos tragedijos tyrimus, veikdamos ryžtingai, o ne agresyviai. Savo ruožtu valstybės narės turi dar labiau stengtis apginti tvirtą poziciją ir turi įsipareigoti išlaikyti šiuos reikalavimus savo partneriams izraeliečiams ir palestiniečiams. Tarptautinę humanitarinę teisę turi gerbti visos konflikto šalys, o ES tikslas turėtų būti užtikrinti šių principų pripažinimą.

Joe Higgins (GUE/NGL), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, nes joje atkreipiamas dėmesys į siaubingas sąlygas, kokiomis šiandien Gazos ruože gyvena didžioji dalis Palestinos gyventojų, ir ypač raginama „nedelsiant“ ir „besąlygiškai“ atidaryti visus Gazos sienos kirtimo punktus. Visapusiškai palaikau Palestinos gyventojų apsisprendimo teisę ir teisę gintis nuo pakartotinių Izraelio kariuomenės ir valstybės pajėgų atakų. Tačiau griežtai nepritariu mintims dėl dešiniųjų pažiūrų politinio islamo ir „Hamas“. Taip pat esu prieš individualius išpuolius prieš žydų darbininkus, nes tai dar labiau skaldo Izraelio ir Palestinos darbininkų klasės atstovus. Tai Izraelio Vyriausybei ir kitoms Izraelio radikalių dešiniųjų pažiūrų grupuotėms tik duoda dingstį tęsti išpuolius prieš Palestinos gyventojus. Izraelio Vyriausybė netarnauja nei Palestinos liaudies masių, nei Izraelio darbininkų klasės interesams. Puolimą prieš gyvenimo standartus ir demokratines teises turi drauge įveikti Izraelio ir Palestinos darbininkai. Vienintelis sprendimo būdas, galintis užtikrinti ilgalaikę taiką regione – socialistinis Izraelis kartu su socialistine Palestina, dėl kurių sienų abipusiškai susitaria abi bendruomenės ir kurios įeina į Artimųjų Rytų demokratinę socialistinę konfederaciją.

David Martin (S&D), raštu. – Tvirtai palaikau R. Goldstone'o ataskaitos išvadas ir esu patenkintas, kad Parlamentas rekomendacijoms pritarė. Tikiuosi, R. Goldstone'o išvados padės sustiprinti ilgalaikės taikos procesą, grindžiamą dviejų valstybių sambūviu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES turėtų labai rūpintis tuo, kad būtų išspręstas izraeliečių ir palestiniečių konfliktas, kuris ne tik atnešė aukų, bet ir lėmė didelį dešimtmečius besitęsiantį nestabilumą regione ir pasaulyje.

Tačiau, manau, esama skirtumų tarp to, ką Izraelis daro kaip demokratinė nepriklausoma valstybė, kuri vadovaujasi pagrindinėmis Vakarų visuomenių vertybėmis ir jas puoselėja, ir to, ką daro tokie radikalūs judėjimai kaip „Hamas“, kuris daugeliu atvejų atsisako pripažinti Izraelio valstybės buvimą. Tai sudaro kliūčių siekiant iki galo išspręsti konfliktą.

Tai netrukdo mums pasmerkti bet kokiomis aplinkybėmis pasaulį sukrėtusius smurto veiksmus, kurių ėmėsi abi konflikto šalys; visa tai gali tik dar labiau mus paskatinti ir įpareigoti ieškoti būdų, kaip skatinti supratimą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Šiandienos bendru pasiūlymu dėl rezoliucijos dėl R. Goldstone'o ataskaitos dar kartą išreiškiamas ES siekis, kad būtų atliktas sąžiningas Gazos konflikto metu vykusių įvykių vertinimas ir peržiūra. 2010 m. vasario 26 d. abi šalys JT Generalinės Asamblėjos buvo dar kartą paragintos per penkis mėnesius atlikti patikimus tyrimus ir pateikti tolesnes ataskaitas. Palestinos savivalda jau įsteigė nepriklausomą tyrimų kolegiją, o tai labai gera žinia. Europos Sąjungos veiksmai tarptautiniu lygmeniu turi griežtai atitikti JT Chartijos principus ir tikslus bei tarptautinę teisę. Be to, siekiant taikos proceso, kurio rezultatas būtų dvi viena šalia kitos taikiai ir saugiai gyvenančios valstybės, būtina sąlyga, kad tarptautinės humanitarinės teisės ir tarptautinių žmogaus teisių nuostatų laikytųsi ir Izraelis, ir palestiniečiai. Šia rezoliucija ES nori paskatinti pasiekti tvirtą bendrą poziciją dėl tolesnių priemonių atsižvelgiant į JT tiriamosios misijos, kuriai vadovavo teisėjas R. Goldstone, ataskaitą konflikto Gazos ruože ir Pietų Izraelyje klausimais. Ataskaitoje taip pat raginama viešai palaikyti, kad būtų įgyvendintos ataskaitoje pateiktos rekomendacijos ir kad būtų atsakyta už visus tarptautinės teisės pažeidimus, įskaitant įtariamus karo nusikaltimus; ir dėl tos priežasties balsavau už.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Bendrame pasiūlyme dėl rezoliucijos dėl R. Goldstone'o ataskaitos išdėstytas Europos Sąjungos noras, kad būtų atliktas sąžiningas ir išsamus įvykių, susijusių su Gazos konfliktu, tyrimas. 2010 m. vasario 26 d. JT Generalinė Asamblėja taip pat dar kartą paragino per penkis mėnesius atlikti incidentų ir įtariamų sunkių žmogaus teisių pažeidimų tyrimą. Remiantis naujausia informacija, kol kas tik palestiniečiai įvykdė šį reikalavimą, todėl labai apmaudu. Mano nuomone, Europos Sąjunga tarptautinėse organizacijose ir komitetuose turi aktyviai skatinti laikytis tarptautinės teisės. Siekiant pastebimos Artimųjų Rytų taikos proceso pažangos svarbiausia sąlyga, kad abi konflikto šalys gerbtų tarptautinę humanitarinę teisę ir tarptautines žmogaus teisių nuostatas; tačiau šis procesas ir vėl gali susidurti su rimtomis kliūtimis dėl Izraelio planuojamų gyvenviečių statybų. Bendroje rezoliucijoje raginama įgyvendinti JT tiriamosios misijos, kuriai vadovavo teisėjas R. Goldstone, ataskaitoje konflikto Gazos ruože ir Pietų Izraelyje klausimais pateikiamas rekomendacijas, todėl balsavau „taip“.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Žmogaus teises privalo gerbti visos Artimųjų Rytų konflikto šalys. Bet koks įtarimas, kad viena iš šalių pažeidė žmogaus teises, turi būti patikrintas. Tačiau vienodo požiūrio reikia laikytis visų konflikto šalių atžvilgiu. R. Goldstone'o ataskaita – tai dokumentas, sukėlęs labai daug aistrų ir nesutarimų. Ji sulaukė daugybės kaltinimų šališkumu. Daugelis atkreipė dėmesį į tai, kad ataskaitoje nėra vienodo visų veiksmų, prisidėjusių prie konflikto, vertinimo. Tačiau tarptautinei bendruomenei nereikėtų nusigręžti nuo konflikto. Į R. Goldstone'o rekomendacijas įtrauktas pasiūlymas atlikti tarptautinius nusikaltimų, kuriuos tariamai padarė viena iš konflikto šalių, tyrimus. Tikrosios Artimųjų Rytų konflikto aplinkybės verčia abejoti tokia galimybe. Kyla rimta grėsmė, kad Europos Parlamentas negalės stebėti veiksmų, kurių imasi „Hamas“, o galės stebėti tik Izraelio veiksmus. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, galutinio balsavimo metu nusprendžiau balsuoti prieš tai, kad rezoliucija būtų priimta.

Zuzana Roithová (PPE), raštu. – (CS) Nepalaikiau socialistų, liberalų, kairiųjų bloko ir žaliųjų bendros rezoliucijos dėl R. Goldstone'o ataskaitos Izraelio klausimu rekomendacijų taikymo. Praėjusių metų lapkričio mėn. JT Generalinė Asamblėja šią ataskaitą patvirtino tik penkių iš 27 ES valstybių narių balsais. Taip nutiko todėl, kad ataskaita nebuvo atsakingai išanalizuota Žmogaus teisių taryboje, todėl Generalinė Asamblėja balsavo dėl nesuderintos ataskaitos, kurioje Izraelis apibūdinamas kaip teroristų organizacija. Esu viena iš tų politikų, kurie siekia objektyviai ir be išlygų ištirti visus tariamų žmogaus teisių pažeidimų atvejus, susijusius su Gazos konfliktu. Deja, ant kortos pastatytas tyrimo išvadų patikimumas. Negalima leisti politizuoti vykstančio tyrimo, kuris dar nėra baigtas. Galiausiai turėtų būti siekiama taikiai išspręsti Izraelio ir Palestinos konfliktą ir ateityje užtikrinti dviejų nepriklausomų valstybių – Izraelio ir Palestinos – gerovę, o ne varžytis Europai ir JAV dėl įtakos šiame regione.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos RC7-0136/2010 dėl R. Goldstone'o rekomendacijų iš esmės todėl, kad jame primygtinai raginama parengti tvirtą ES poziciją dėl tolesnių veiksmų atsižvelgiant į R. Goldstone'o ataskaitą ir viešai pareikalauti, kad būtų įgyvendintos joje pateiktos rekomendacijos ir būtų atsakyta už visus tarptautinės teisės pažeidimus; prašoma visų šalių per penkis mėnesius atlikti tarptautinius standartus atitinkančius tyrimus; reikalaujama, kad Komisijos Pirmininko pavaduotoja ir Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir ES valstybės narės aktyviai stebėtų ataskaitos įgyvendinimą. Be to, joje keletu dalių papildoma tai, ką Parlamentas jau buvo išsakęs anksčiau, pvz., prašoma, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai įvertintų visų šalių atliktų tyrimų rezultatus ir apie tai informuotų Parlamentą; primenama, kad, remiantis ES ir jos valstybėms narėms patikėta atsakomybe ir suteiktu pasitikėjimu, jos turi visapusiškai stebėti tyrimus; išreiškiamas rūpestis dėl nevyriausybiniųs

organizacijoms, kurios dalyvavo rengiant R. Goldstone'o ataskaitą ir atliekant tolesnius tyrimus, daromo spaudimo, įskaitant jų veiklą ribojančių priemonių taikymą.

Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Dabar nėra tinkamas metas priimti rezoliuciją Izraelio klausimu. Netrukus turėtume gauti išsamų R. Goldstone'o ataskaitos įvertinimą ir manau, kad neturėtume užbėgti įvykiams už akių. Padėtis jautri ir šalių konfliktas tapo poliarizuotas. Neturėtume sunkinti padėties priimdami rezoliuciją, kurią susijusios šalys neabejotinai įvertins kaip nepatenkinamą. Man taip pat keista, kad ES gali priimti rezoliuciją dėl įgaliojimų, kurių nepalaikė nė viena ES valstybė narė, kuri yra JT Žmogaus teisių tarybos narė.

Marek Siwiec (S&D), raštu. – (PL) Nemanau, kad bendra rezoliucija dėl R. Goldstone'o rekomendacijų Izraelio ir Palestinos klausimais įgyvendinimo visiškai atspindi Europos Parlamento narių požiūrį, išreikštą per vasario 24 d. Briuselyje vykusias diskusijas. Rezoliucijoje ne visai tinkamai perteikiama daugumos frakcijų, padėjusių parengti šį dokumentą, pozicija. Ataskaita, kuria remiasi rezoliucija, t. y. R. Goldstone'o, šališka ir joje nevienodai vertinami visi veiksniai, prisidėję prie konflikto. Be to, bendroje rezoliucijoje neminimos aplinkybės, dėl kurių kilo konfliktas, ir neužsimenama apie 8 000 išpuolių, kuriuos prieš Izraelio civilius gyventojus surengė „Hamas“ ir kitos ginkluotos grupuotės. Taip pat nėra jokios informacijos apie tai, kaip „Hamas“ nepaisė paliaubų.

Iš mano aptariamo dokumento 7 punkto aiškiai matyti, kad Europos Parlamentas galės kontroliuoti tik Izraelio, bet ne „Hamas“ veiksmus. Dėl tokios padėties mažėja Izraelio teisminės sistemos ir Izraelio institucijų patikimumas ir silpnėja jų galimybės atlikti tyrimus. Todėl per galutinį balsavimą balsavau prieš tai, kad būtų priimta bendra rezoliucija.

Catherine Soullie (PPE), raštu. – (FR) Izraelio ir Palestinos konfliktą supaprastinant iki paprasčiausio kiekvienos iš kariaujančių stovyklų aukų skaičiaus palyginimo galima tik iškreipti mūsų požiūrį į šį pernelyg užsitęsusį karą. Visi sutinkame, kad sunku surasti šio konflikto sprendimo būdą, nes pačios jo priežastys sudėtingos ir labai įsisaugojusios. Taigi šiame pasaulio regione dalykų neįmanoma piešti vien juoda ir balta spalva.

Teisėjo R. Goldstone'o vadovaujamos misijos užduotis buvo tik išvardyti tarptautinės teisės pažeidimus. Nors ne visos šios ataskaitos išvados nepateisinamos, sąžiningiausias racionalus sprendimas man pasirodė balsuoti prieš šias rezoliucijas, kuriomis pritariama tekste, kuris, mano nuomone, parengtas šališkai, o svarbiausia – remiantis neišsamiais tikslais, išreikštam požiūriui ir padarytoms išvadoms.

Taip, turime pasmerkti ir sustabdyti vienos ar kitos iš tame regione kariaujančiųjų šalių daromus pažeidimus, tačiau turime būti labai atidūs pasirinkdami veiksmus, jei norime, kad regione įsigalėsiantis teisingumas vestų mus ilgalaikės taikos link.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Balsavau už bendrą rezoliuciją dėl R. Goldstone'o ataskaitos, iš dalies todėl, kad joje pripažįstama, jog Gazos gyventojai tebegyvena siaubingomis dėl blokados sąlygomis, ir raginama nedelsiant, galutinai ir besąlygiškai atidaryti sienos kirtimo punktus. Patvirtintame tekste reikalaujama, kad būtų įgyvendintos R. Goldstone'o ataskaitoje pateiktos rekomendacijos ir būtų atsakyta už visus tarptautinės teisės pažeidimus, įskaitant įtariamus karo nusikaltimus. Ataskaita parengta atlikus sudėtingą ir išsamų tyrimą, pagrįstą apsilankymais vietoje ir liudininkų apklausomis.

Ataskaitoje nurodoma, kad susijusios šalys padarė tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų. Ataskaitoje teigiama, kad aukšti Izraelio kariuomenės pareigūnai atsakingi už tai, kad buvo beatodairiškai naudojamas baltasis fosforas, neskiriami civiliai gyventojai ir kovotojai, taip pat už blokados – kolektyvinės bausmės priemonės – pasekmes žmonėms ir karo padėties sąlygų pažeidimą.

Ataskaitoje pakanka medžiagos reikalauti, kad JT Generalinis Sekretorius ir Saugumo Taryba pradėtų teisinį procesą, kuris būtų geriausias būdas užtikrinti, kad neliks jokių abejonių ir diskusijų dėl įvykių Gazos ruože. Tenka apgailestauti, kad Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija nė kiek neprisidėjo rengiant šį tekstą.

Charles Tannock (ECR), raštu. – ECR frakcija nepripažįsta didelės R. Goldstone'o ataskaitos dalies, todėl nebalsavome už PPE pateiktą pasiūlymą dėl rezoliucijos ir bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos. ECR frakcijai didelį rūpestį kelia teisėjo R. Goldstone'o parengtos ataskaitos teisėtumas ir šališkumas, o ypač nenoras karo nusikaltimais apkaltinti IDF narius ar politikus. Palaikome nuolatines taikos derybas ir saugumą regione, palaikome dviejų valstybių sambūvį ir pripažįstame humanitarines problemas, kurias sukėlė regione vykstantis konfliktas.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Europos Sąjunga, kaip pasaulinė veikėja, turėtų ne tik rūpintis savo piliečių gerove, bet ir nepamiršti pažvelgti į pasaulį plačiau. Dėl šios priežasties Europos Parlamento narių priimami sprendimai turėtų būti grindžiami ne vien tik Europos tikrove. Balsavimas dėl rezoliucijos dėl teisėjo R. Goldstone'o ataskaitoje pateiktų rekomendacijų įgyvendinimo, kol tos ataskaitos nepatvirtino JT, yra klaida.

Nekalbant apie tai, kad nebuvo pakankamai laiko šiai ataskaitai aptarti, mums nebuvo pateikta ta ataskaita, kurioje išsamiai aptarti priešingi argumentai. Esant tokiai padėčiai, kai Europos Sąjungos valstybės narės nerodo noro imtis nuoseklių veiksmų Izraelio ir Palestinos klausimu, bet kokia Europos Parlamento priimta rezoliucija nepadės Artimųjų Rytų taikos procesui.

Dėl šių priežasčių susilaikiau balsuojant dėl Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pateiktos rezoliucijos ir balsavau prieš kitų frakcijų pateiktą bendrą rezoliuciją. Turiu tam tikrų abejonių dėl bendros rezoliucijos J ir 10 punktų, kuriuose, nors pabrėžiama tragiška Gazos ruožo gyventojų padėtis, nepaaiškinama, kad tai yra tiesioginis „Hamas“ – grupuotės, kurią tarptautinė bendruomenė laiko teroristine organizacija – valdymo padarinys. Be to, negaliu pritarti bendros rezoliucijos 2 ir 4 punktams, kuriuose raginama įgyvendinti R. Goldstone'o rekomendacijos, nors ne visos jos teisėtos.

Dominique Vlasto (PPE), raštu. – (FR) R. Goldstone'o ataskaita padėjo išryškinti, kad būtina greitai atlikti nepriklausomus tyrimus siekiant nustatyti tikrąsias įvykių aplinkybes bei susijusių šalių atsakomybę ir padaryti išvadas remiantis visais per Gazos konfliktą padarytais tarptautinės teisės ir humanitarinės teisės pažeidimais. Šiuos tyrimus turi sąžiningai atlikti Palestinos ir Izraelio valdžios institucijos. Viliuosi, kad tai padės atnaujinti derybas, todėl be išlygų palaikau tyrimų principą. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad šis Gazos konfliktas sužlugdė ne vieną Europos Sąjungos finansuojamą projektą, skirtą humanitarinės krizės padariniams sušvelninti, nuo kurių kenčia gyventojai, kuriems trūksta svarbiausių prekių ir pagrindinių viešųjų paslaugų. Vietos gyventojams būtina suteikti vilties ir tikėjimo, kad Izraelio ir Palestinos problema bus greitai išspręsta. Tik tokiomis aplinkybėmis bus sudarytos sąlygos pasiekti tikrą ir ilgalaikę Palestinos ir Izraelio valstybių, kurios būtų perspektyvios, saugios ir taikios kaimynės, taiką.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0134/2010

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Ne taip seniai priminiau Parlamentui, kad Baltarusijoje rinkimai nėra laisvi, kad nesilaikoma saviraiškos, susivienijimų ir protesto laisvės, ir sustiprėjo represiniai valdžios institucijų veiksmai. Be to, vis dar neišlaisvinti politiniai kaliniai, neatsisakyta mirties bausmės ir neužtikrinamas valdžios funkcijų atskyrimas, ypač teismų nepriklausomumas arba žmogaus teisių paaisymas.

Pastarojo meto policijos veiksmai prieš Baltarusijos lenkų sąjungą ir teisių, kurių jie reikalauja, suvaržymas – dar du veiksniai, dar labiau susilpninę Europos pasitikėjimą diktatūra Baltarusijoje. Jie skatina Europos demokratų, ypač Europos institucijas ir valstybių narių vyriausybes užtikrinti tinkamą stebėseną ir tvirtą ir koordinuotą reakciją į Minsko veiksmus, kuriais toliau tęsiamos blogiausios komunizmo tradicijos. Europos Sąjunga negali būti Baltarusijos partnerė, jei ji negerbia savo piliečių ir nesilaiko tarptautinės teisės reikalavimų. Kaip sakoma mano šalyje: „Geriau būti vienam, negu blogoje draugijoje!“.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga neturėtų pripažinti Baltarusijos Parlamento teisėtumo tol, kol šalyje įvyks laisvi rinkimai. Todėl raginu Baltarusijos valdžios institucijas pradėti visapusišką šalies rinkimų įstatymų reformą, vadovaujantis Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos bei Demokratinės institucijų ir žmogaus teisių biuro rekomendacijomis.

Baltarusijos valdžios institucijų veiksmai prieš lenkų tautinei mažumai atstovaujančios organizacijos narius yra visiškai nepriimtini, kaip ir politizuoti teismų procesai ir tai, kad teismai akivaizdžiai paklūsta vykdomosios valdžios įsakymams. ES negali sutikti su Baltarusijos valdžios institucijų sprendimu apriboti interneto prieigą arba spaudos laisvės garantijas, taikingų susirinkimų laisvę ir laisvę melstis kitokiuose, negu Baltarusijos ortodoksų bažnyčia, maldos namuose, arba su kitais teisių ir politinių laisvių apribojimais.

Manau, kad Bendrijos bendradarbiavimas su Baltarusijos valdžios institucijomis turi būti tiesiogiai proporcingas žmogaus teisių padėčiai šioje šalyje. Man, kaip ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, kelia rūpestį negriežtas ir pavėluotas nuomonės išsakymas dėl represijų prieš lenkų tautinę mažumą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Nuo Šaltojo karo pabaigos Baltarusijos ir Vakarų santykiai vystėsi naujo supratimo linkme, o Europos Sąjunga siekė teigiamo dialogo, suteikdama Baltarusijai lengvatų, skatindama pažangą demokratijos ir žmogaus teisių srityse.

Neprieštaraujant tam, kas buvo pasakyta, ES negali pritarti veiksmams, kurie prieštarauja tarptautiniams principams ir teisės aktams dėl tautinių mažumų teisių. ES negali vadovautis santykinio požiūriu žmogaus teisių srityje.

Kristiina Ojula (ALDE), raštu. – (ET) Pone pirmininke, esu viena iš Europos Parlamento rezoliucijos dėl pilietinės visuomenės ir tautinių mažumų padėties Baltarusijoje autorių ir balsavau už rezoliuciją. Nors praėjusiais metais Aleksandro Lukašenkos režimas išlaisvino politinius kalinius ir tapo šiek tiek švelnesnis, Europos Sąjunga negali užsimerkti prieš pastarojo meto lenkų sąjungos Baltarusijoje narių žmogaus teisių pažeidimus. ES Rytų partnerystė galėtų būti naudinga Baltarusijos piliečiams tik jei Baltarusijos administracija užtikrintų baltarusiams žmogaus teises ir pilietines laisves ir pradėtų demokratines reformas. Iki šiol režimo darytos nuolaidos buvo nepakankamos, ir Baltarusijos lenkų sąjungos vadovės Angelikos Borys suėmimas bei atsisakymas leisti registruoti judėjimą bei jo turto išaldymas – dar vienas smūgis santykiams su Europos Sąjunga. Mano nuomone, po nuolatinių žmogaus teisių ir teisinės valstybės principų pažeidimų, Europos Sąjunga neturi kito pasirinkimo, tik persvarstyti sankcijų Baltarusijos administracijai taikymą.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Balsavau už tai, kad būtų patvirtintas bendras pasiūlymas dėl Europos Parlamento rezoliucijos dėl pilietinės visuomenės ir tautinių mažumų padėties Baltarusijoje (RC-B7-0134/2010). Prieš kelis mėnesius Europos Parlamentas patvirtino rezoliuciją, kurioje Baltarusijos valdžios institucijos raginamos atsisakyti taikyti savo piliečiams mirties bausmę. Šiandien ir vėl kalbame apie Baltarusiją, žmogaus teisių ir pilietinės visuomenės principų pažeidimus. Europos Sąjunga atsivėrė Baltarusijai. Ėmėms atitinkamų priemonių, įtraukėme Baltarusiją į Rytų partnerystę. Pasitikėjimu, kurį parodėme Baltarusijai, buvo siekiama inicijuoti perėjimą prie demokratizacijos ir paisyti piliečių teisių. Deja, to neatsitiko. Siekdama šito, Europos Sąjunga turėtų užimti griežtesnę poziciją ir laikytis griežtesnės politikos, palaikant santykius su Baltarusija bei taikyti veiksmingas priemones, užtikrinančias mažumų teises. Tikiuosi, kad dabartinė rezoliucija leis inicijuoti reikalingus pokyčius. Jei taip neatsitiktų, tikiuosi, kad Europos Sąjunga persvarstys požiūrį į Baltarusiją ir taikys atitinkamas sankcijas. Kiekvienas neveiksmingas sprendimas – mūsų silpnumo įrodymas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kuri iš tikrųjų yra tekstas, dėl kurio susitarė visos pagrindinės frakcijos, tarp kurių buvo ir mūsų frakcija. Rezoliucijai pritarta vienbalsiai.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Žodžio laisvės nebuvimas, problemos registruojant politines ir socialines organizacijas, valstybės žiniasklaidos priemonių naudojimas propagandai – visa tai būdinga autoritariniam valstybės valdymui. Europos Sąjunga ištiesė pagalbos ranką Baltarusijai, įtraukdama ją į Rytų partnerystę, programą, kuria siekiama stiprinti demokratiją ir teisinę valstybę. Baltarusijos valdžios institucijų veiksmai neatitinka tarptautinių taisyklių, kuriomis siekiama reguliuoti opozicijos ir nevyriausybinių organizacijų veiklą, bei tautinių mažumų apsaugos standartų. Svarbu, kad Europos Sąjunga rastų tinkamą išeitį iš padėties ir parodytų nepritarimą konkrečiomis priemonėmis, pavyzdžiui, sankcijomis arba apribodama vizas, tačiau neturėtume izoliuoti Baltarusijos nuo likusios Europos, nes dėl to nukentėtų ne valdžios institucijos, kurias pasmerkė Europos Sąjunga, o visa Baltarusijos visuomenė. Turėtume parodyti Baltarusijai, kaip naudinga jai galėtų būti bendradarbiauti su ES ir nustatyti sąlygą, kad Baltarusijai teikiama parama priklausys nuo to, kiek Baltarusija atitiks ES reikalavimus.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Man malonu girdėti šios dienos balsavimo rezultatus. Patvirtinome rezoliuciją, kuria smerkiamos pastarojo meto represijos prieš Baltarusijos lenkų tautinę mažumą. Visuotinis pritarimas dokumentui turi ypatingą potekstę. Tai yra viso Parlamento, visų frakcijų ir 27 Europos Sąjungos valstybių narių atstovų balsas. Negaliu įsivaizduoti, kad Baltarusija galėtų pasinaudoti vadinamąja Rytų partnerystės pagalba, neįteisinsi Baltarusijos Lenkų sąjungos veiklos ir nesugrąžinusi jai turto bei neišlaisvinusi tokių politinių kalinių, kaip Andrėjus Bandarenko, Ivanas Michailau ir Arystomas Dubskis. Šiandien pasiuntėme Baltarusijai aiškią žinią. Dabar lauksime atsako.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0133/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Europos Vadovų Taryba pabrėžė, jog svarbu atnaujinti finansų įstaigų ir visuomenės, kuriai jos tarnauja, ekonominę bei socialinę sutartį ir užtikrinti, kad „pakilimo laikotarpiu“ visuomenė galėtų naudotis teikiama nauda ir būtų apsaugota nuo rizikos. Šiuo klausimu Europos Vadovų Taryba paragino TVF atliekant peržiūrą apsvarstyti visas galimybes, be kita ko, įskaitant ir mokesčius už pasaulinio masto finansinius sandorius. Palaikiau šią rezoliuciją ir manau, kad Europos Sąjunga turi susitarti dėl bendrosios pozicijos šiuo klausimu.

Europos Komisija turi parengti visuotinio finansinių sandorių mokesčių poveikio vertinimą ir išnagrinėti jo privalumus ir trūkumus. Taip pat pritarti rezoliucijos nuostatai, kad Bendrijos lygiu turi būti išnagrinėta, kaip finansinis sektorius galėtų sąžiningai ir iš esmės prisidėti, siekdamas padengti žalą, kurią dėl jo patyrė ekonomika arba kuri būtų siejama su vyriausybės intervencijomis stabilizuojant bankų sistemą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Dabartinis pasiūlymas dėl rezoliucijos, pateiktas po G20 diskusijų aukščiausiojo lygio susitikime Pitsburge ir prašymo, kurį pateikė tam tikros tarptautinės institucijos, pavyzdžiui, TVF, gali būti sprendimas, kuriuo būtų siekiama išvengti naujų finansinių nelaimių ir atgauti sumas, suteiktas bankams gelbėti nuo žlugimo. Bet kuriuo atveju džiaugiamės tuo, kad panašūs teisės aktai priimti Prancūzijoje ir Belgijoje (Jungtinei Karalystei taip pat svarstant šią galimybę), ir netrukus tikimės pajusti jų poveikį.

Prancūzijos šaltinių vertinimu, 0,005 proc. mokestis iš Prancūzijos bankų pareikalautų daugiau kaip 20 mlrd. EUR. Vis dėlto, kaip į tai reaguos bankų sektorius? Ar jis apribos žalingais laikomus spekuliacinius sandorius, o gal pasinaudos kapitalo judėjimu ir toliau vykdys šiuos sandorius per bankų skyrius, esančius valstybėse, netaikančiose tokių mokesčių?

Todėl manau, kad šie mokesčiai gali būti sėkmingai taikomi tik laikantis visuotinio požiūrio, kuris taip pat reiškia, kad su juo turi būti supažindintos tarptautinės institucijos, pavyzdžiui, JT. Net tai padarius, sunku tikėtis bendrų visuotinių veiksmų (palyg. lengvatinių mokesčių šalių įstatymus).

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Pritardama rezoliucijai, kuriai šiandien pritarta didele balsų dauguma (536 – balsai už, 80 – prieš, 33 susilaikė), Prancūzijos Demokratinio judėjimo delegacija pakartojo savo norą gauti poveikio vertinimą ir praktinius pasiūlymus iš Europos Komisijos, kaip apmokestinti finansinius sandorius. Raginame Komisiją parengti pasiūlymą, kuriame būtų apibrėžta bendra Europos pozicija, pristatant ją G20 birželio mėn. Taip pat reikėtų įvertinti, kiek panašūs mokesčiai padėtų stabilizuoti finansų rinkas. Klausimai, į kuriuos turėtų atsakyti Komisija, yra susiję su šių mokesčių panaudojimu besivystančioms šalims prisitaikant prie klimato kaitos ir vystomajam bendradarbiavimui finansuoti, ir su svertais, kuriuos Komisija galėtų panaudoti, siekdama įtikinti partnerius prisijungti, įgyvendinant šį mokestį, kad būtų išvengta kapitalo pasitraukimo. Vis dėlto, svarbiausia išsamiai įvertinti poveikį, užtikrinant, kad šis mokestis nesumažintų Europos Sąjungos konkurencingumo arba tvirtų investicijų, ir neturėtų neigiamų padarinių MVĮ ir atskiriems investuotojams.

Harlem Désir (S&D), raštu. – (FR) 2000 m. kartu su Globalizacijos grupe pateikiau pirmąją rezoliuciją, kurioje Komisija buvo raginama išnagrinėti, kiek pagrįstas spekuliacinių kapitalo srautų apmokestinimas. Rezoliucijai nebuvo pritarta, nes jai priimti pritrūko balsų. Praėjo dešimt metų, ir G20 bei kelios valstybės narės nebeatmeta tokių mokesčių galimybės, ir svarbiausia, finansų krizė priminė mums, kokią žalą gali sukelti finansų rinkų nestabilumas.

Todėl palankiai vertinu rezoliuciją, kuri buvo patvirtinta didele balsų dauguma, dėl finansinių sandorių mokesčių. Tai tik nedidelis žingsnis, tačiau mintis aiški. Parlamentas ragina Komisiją spręsti šį klausimą ir įgyvendinti šį projektą. Panašūs mokesčiai būtų dvejopai naudingi – padėtų stabilizuoti rinkas ir gauti pelnus, kuriuos būtų galima skirti padėti besivystančioms šalims, finansuojant jų prisitaikymą prie klimato kaitos ir kovoti su skurdu.

Priešininkai teigia, kad jis gali būti veiksmingas tik jei yra visuotinis, tačiau privalome pradėti, kaip, pavyzdžiui, kai kurios šalys, pritaikiusios mokesčius skrydžių bilietams. Delsti būtų nenaudinga. Turime rodyti kelią.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Finansų sektorius turėtų priimti atsakomybę už ekonomikos krizę, kuri vis dar nesitraukia. Iki šiol reali ekonomika, mokesčių mokėtojai, vartotojai, viešosios paslaugos ir apskritai visuomenė turėjo padengti didelę dalį finansų krizės išlaidų ir padarinių sąnaudų. Keletas valstybių narių paragino taikyti mokesčius finansiniams sandoriams.

Politinės ir teisinės sąlygos šioje srityje šiandien kitokios. Pasirodė naujų reguliavimo iniciatyvų, pavyzdžiui, kova su mokesčių rojumi, nebalansinių spragų panaikinimas, reikalavimai, taikomi prekybos biržoje sandoriams ir sandorių duomenų saugyklų panaudojimas registruojant išvestines priemones.

Europos Sąjunga turėtų laikytis vieningos pozicijos tarptautiniuose G20 susitikimuose. Norėdama šito pasiekti, Komisija iki kito G20 aukščiausiojo lygio susitikimo turėtų įvertinti visuotinių finansinių sandorių mokesčių poveikį.

Šiuo įvertinimu turėtų būti siekiama nustatyti finansinių sandorių mokesčio taikymo poveikį Europos Sąjungoje, skirtingai nuo jo taikymo visuotiniu lygmeniu. Būtina nustatyti jo sąnaudas, ir tai, kaip šis mokestis padėtų stabilizuoti finansų rinkas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Įvairūs pareiškimai rezoliucijos preambulėje, kuriems pritarė dauguma Parlamente, vertintini teigiamai. Tai ypač tinka teiginiui, kad finansų sektorius turėtų padėti atsigausti ir vystytis ekonomikai, nes iki šiol didžioji finansų krizės sąnaudų ir padarinių našta teko realiai ekonomikai, mokesčių mokėtojams, vartotojams, viešosioms paslaugoms ir apskritai visuomenei. Tačiau taip pat dokumente įvairiais rezoliucijos taikymo apribojimais išsakomas apgailestavimas dėl veiksmų, apmokestinant finansinius sandorius. Todėl balsuodami susilaikėme.

Deja, vėluojama taikyti naujas reguliavimo iniciatyvas ir kovoti su mokesčių rojumi, panaikinti nebalansines teises spragas ir panaudoti prekybos biržoje ir sandorių duomenų saugyklos, registruojant išvestines priemones. Būtina siekti pažangos, o ne toliau veikti tomis pačiomis sąlygomis, nes tai būtų naudinga tik finansų spekuliantams ir stambiajam kapitalui.

David Martin (S&D), raštu. – Pritariu finansinių sandorių mokesčiui, ir man labai malonu, kad ši iniciatyva sulaukė tokios didelės paramos. Tam, kad mokestis būtų veiksmingas, jis turi būti visuotinis, ir aš pritariu priemonėms, kuriomis būtų siekiama taikyti mokestį finansiniams sandoriams.

Arlene McCarthy (S&D), raštu. – Didžiąją balsų daugumą šiandien balsavome už tai, kad būtų išlaikytas politinis pagreitis įgyvendinant visuotinį mokestį finansiniams sandoriams (MFS). Akivaizdu, kad atėjo laikas radikaliems veiksams užtikrinant, kad finansų sektorius atlygintų krizės nuostolius ir MFS čia galėtų būti svarbi priemonė. Jai pritarė visuomenė, NVO ir visa Europos Sąjunga. MFS leistų sumažinti finansų prekybos svyravimus ir riziką, surinkti milijonus kovai su klimato kaita ir padėti besivystančioms šalims, labiausiai nukentėjusioms nuo finansų krizės. Šioje rezoliucijoje Komisija raginama analizuoti mokesčių galimybę ir pasiūsti aiškų signalą, kad Europa gali priimti visuotinį susitarimą, atsižvelgdama į visuomenės raginimus veikti. Nusivylimą kelia tai, kad ECR frakcija ir jos konservatyvūs nariai, nusistatę prieš bet kokius mokesčius finansiniams sandoriams, savo pareiškimuose sąmoningai klaidino, teigdami, kad šiandienos balsavimas – tai raginimas taikyti MFS tik ES. Jei Europa nesiims veiksmų ir nenustatys savo pozicijos, negalėsime dalyvauti tarptautinėse diskusijose – šiandien mūsų balsas yra mandatas, kuris leistų Europai pirmauti šiose diskusijose.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Portugalijos demokratijos ir socialinio centro partija įprastai yra nusiteikusi prieš naujų Europos mokesčių įvedimą. Taip pat neginčytina, kad mokesčiai – svarbi priemonė, kurią turi valstybės narės, ypač šiuo sudėtingu krizės laikotarpiu. Skirtingos apmokestinimo galimybės – mokesčiai, įnašai įvairiose valstybėse narėse Europos lygmeniu nebūtų teisingas sprendimas, todėl tai nebūtų racionalu.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Manau, kad finansų sektorius turėtų sąžiningai prisidėti prie ekonomikos atsigavimo ir vystymosi, ypač atsižvelgiant į dideles finansų krizės sąnaudas ir padarinius realiai ekonomikai, mokesčių mokėtojams, vartotojams, viešajam sektoriui ir visuomenei. Galimi mokesčiai finansų sandoriams leistų sumažinti didžiulę spekuliacinio kapitalo apimtį, kuri pastaruoju metu turėjo neigiamą poveikį realiai ekonomikai, ir būtų žengtas žingsnis į priekį siekiant tvaraus augimo. Vis dėlto, prieš pradėdami taikyti šį mokestį, turėtume atidžiai įvertinti visus už ir prieš. Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto rezoliucijoje raginama taikyti panašius veiksmus, todėl balsavau už tai, kad ši rezoliucija būtų priimta. Esminis klausimas, apie kurį tik užsiminta šiame tekste, tačiau kuris turėtų būti aiškiai apibrėžtas prieš priimant sprendimą – galimas kapitalo iš šių mokesčių panaudojimas. Manau, kad mokestis turėtų būti mokamas ten, kur įvyksta sandoris, ir turėtų būti naudingas toms šalims, kurių teritorijoje yra atitinkamos akcijų biržos. Tikslus skaičiavimo metodas vis dar lieka neaiškus. Jei ES norėtų nustatyti mokesčius pati, jie bet kuriuo atveju turėtų būti suderinti su konkrečios valstybės narės bendruoju įnašu. Jokių būdu negalima leisti, kad kompetencija mokesčių klausimais pereitų ES.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Šiandien balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos B7-0133/2010 dėl finansinių sandorių mokesčių, ir man labai malonu, kad Parlamentas pirmą kartą pareikalavo įvertinti finansinių mokesčių įvedimo pagrįstumą ir poveikį ES lygmeniu. Tai – didžiulė pažanga. Dabar iš Komisijos būtina reikalauti siūlyti konkrečius veiksmus. Europos piliečiai norėtų, kad finansų krizės sąnaudas atlygintų ją sukėlę finansų rinkų dalyviai. Todėl negalime būti patenkinti minimaliu sprendimu, kaip pasiūlė JAV, kuris leistų gauti keletą milijardų eurų – santykinai mažai, lyginant su didžiulėmis sąnaudomis. Skurdo mažinimas, kova su klimato kaita ir finansų krizės klausimų sprendimas reikalauja papildomų keleto šimtų milijardų eurų. Tinkamai apgalvoti finansinių sandorių mokesčiai leistų užtikrinti tokį pelną bei sumažinti spekuliacijas finansų rinkose.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0132/2010

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už rezoliuciją dėl Bendros mokėjimų eurais erdvės (angl. SEPA), kuria siekiama sukurti integruotą mokėjimo paslaugų rinką, nustatant veiksmingą konkurenciją be tarpvalstybinių ir nacionalinių mokėjimų eurais skirtumų.

SEPA veikia ir toliau yra netobula ir neatitinka realių jos vartotojų poreikių. Europos Bendrija turėtų nustatyti tinkamą ir teisiškai įpareigojančią SEPA priemonių taikymo galutinę datą, po kurios visi mokėjimai eurais būtų vykdomi laikantis šios sistemos normatyvų. Taip pat svarbu užtikrinti, kad taikant šią sistemą nepadidėtų Europos visuomenės sąnaudos.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Bendros mokėjimų eurais erdvės (angl. SEPA) sukūrimas – labai svarbus siekiant sukurti integruotą mokėjimo paslaugų rinką. Ji padidintų konkurenciją, nepalikdama tarpvalstybinių ir nacionalinių mokėjimų eurais skirtumų ir turėtų tiesioginės teigiamos įtakos Europos visuomenei.

Būtent todėl valstybių narių vyriausybės turi skubiai įgyvendinti SEPA mokėjimų paslaugas ir nustatyti taisykles, kurios leistų tinkamai reguliuoti šią iniciatyvą, supaprastinant dabartinę poziciją dėl mokėjimų paslaugų ir sąnaudų mažinimo vartotojų labui.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA) – tai integruota mokėjimo paslaugų rinką, kurioje veikia konkurencijos dėsniai ir kur nėra tarpvalstybinių ir nacionalinių mokėjimų eurais skirtumų. Turėtume nustatyti teisiškai įpareigojantį perėjimo prie SEPA mokėjimo priemonių laikotarpį. Viešojo administravimo sektoriaus perėjimas prie SEPA neatitinka mūsų lūkesčių.

Todėl svarbu, kad visos suinteresuotos šalys – įstatymų leidėjai, bankų sektorius ir mokėjimo paslaugų vartotojai – galėtų dalyvauti įgyvendinant SEPA. Turėtų būti užtikrintas tęstinis esamų tiesioginio debeto įgaliojimų teisėtumas visose valstybėse narėse, nes įpareigojimas pasirašyti naujus susitarimus pereinant nuo valstybių narių tiesioginių debeto sistemų prie SEPA sistemos brangiai kainuotų.

Todėl Komisija turėtų nustatyti aiškų, tinkamą ir teisiškai įpareigojantį laikotarpį ne vėliau, kaip iki 2012 m. gruodžio 31 d. pereiti prie SEPA priemonių, po kurio visi mokėjimai eurais turėtų būti atliekami, laikantis SEPA normatyvų. Komisija perėjimo procese turėtų padėti viešosioms valdžios institucijoms nustatyti kompleksinius ir sinchronizuotus nacionalinius perėjimo planus.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Bendra mokėjimų eurais erdvė (angl. SEPA) turėtų greitai tapti integruota mokėjimų paslaugų rinką. Vis dėlto, kol mes to pasieksime, būtina daug nuveikti, ir nepaisant direktyvų, kuriose numatoma skatinti SEPA kortelių sistemos atsiradimą ir SEPA tiesioginio debeto sistemą, šios sistemos kol kas neveikia. Todėl būtina pašalinti kliūtis įgyvendinti SEPA sistemą, kad ji kuo greičiau pradėtų veikti. Svarbu, kad pereinamasis laikotarpis netruktų ilgiau, negu iki 2012 m. spalio 21 d.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Bendra mokėjimų eurais erdvė (SEPA) – koncepcija, kurią įgyvendinus gyvenimas milijonams europiečių palengvėtų. Nepriklausomai nuo to, kurios valstybės narės piliečiai jie yra, jie galėtų lengvai atlikti skubius ir pigius mokėjimus asmenims arba įmonėms kitoje valstybėje narėje tomis pačiomis sąnaudomis, kaip ir mokėjimus savo šalyje. Interneto bankininkystės amžiuje tai padidintų konkurenciją tarp bankų, ir būtų naudinga klientams. SEPA įvedimas – kitas žingsnis įgyvendinant vieną pagrindinių bendrosios rinkos laisvių – kapitalo judėjimo – laisvę. Itin svarbu, kad SEPA leistų labiau suartėti šalims, esančioms euro zonoje ir šalims, kurios nors yra Europos Sąjungoje, nėra euro zonos narės ir su kitomis Europos laisvosios prekybos zonos šalimis.

Todėl visiškai pritariu Europos Parlamento rezoliucijai dėl Bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) sukūrimo. Taip pat kreipiuosi į Europos Komisiją, prašydamas pasirūpinti mažmeninės bankininkystės klientų interesais ir sistemos saugumu ir užtikrinti SEPA sistemos kūrimo stebėjimą.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0154/2010

Kader Arif (S&D), raštu. – (FR) Rezoliucija dėl KKPS, kuri buvo priimta šiandien ir kurios vienas iniciatorių buvau aš, labai simboliška, nes ji buvo priimta vienbalsiai. Tai – aiškus signalas Komisijai, kuri slaptai derėjosi dėl šio susitarimo dvejus metus. Parlamentas reikalauja visiško skaidrumo vykstančiose derybose bei laikytis sutarčių ir suteikti jam tą pačią informaciją, kaip ir Tarybai. Kalbant apie derybų metodą arba jų turinį aš prieštarauju tam, kaip buvo vykdomos derybos dėl KKPS. Nuogąstaujame dėl to, kad gali būti *acquis communautaire* pažeidimų. „Lanksti“ reakcija rizikinga, be to, gali kilti abejonių dėl pagarbos pagrindinėms piliečių teisėms saviraiškos laisvės ir privatumo bei duomenų apsaugos požiūriu, ir dėl atsakomybės nepriskyrimo interneto paslaugų teikėjams principo. Parlamentas jau įrodė, kad vadovausis šiais principais,

ir jei Komisija nepakeis savo strategijos, aš vadovausiu kampanijai Parlamente prieš KKPS ratifikavimą, kaip tai jau įvyko SWIFT susitarimo atveju.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Aš balsavau už šią rezoliuciją. Be abejonės, geresnė intelektinių nuosavybės teisių apsauga ir kova su klastojimu ir piratavimu Europos Sąjungoje ir visame pasaulyje yra labai svarbūs klausimai, ir aš labai pritariu tam, kad būtų pradėtos derybos tarptautiniu lygmeniu siekiant stiprinti INT ir veiksmingiau kovoti su klastojimu ir piratavimu. Vis dėlto, mane labai nuvylė tai, kaip šios derybos vyksta.

Pagal Lisabonos sutartį Europos Parlamentas turi būti nedelsiant ir visiškai informuojamas visais tarptautinių susitarimų etapais, tuo tarpu kovos su klastojimu prekybos susitarimo atveju to nebuvo. Be to, Europos Parlamentas turės duoti savo pritarimą Kovos su klastojimu prekybos susitarimui prieš jam įsigaliojant ES. Kaip mes tai galėtume padaryti, jei mes laikomi nežinomybėje? Aš labai tikiuosi, kad Europos Komisija įvykdys savo pareigą ir suteiks visą būtiną informaciją apie derybų eigą.

Jan Březina (PPE), raštu. – (CS) Pone pirmininke, balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl derybų dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo skaidrumo ir esamos padėties, nes pritariu autorių abejonėms dėl iki šiol vykusių derybų eigos. Jos vyksta „ribotu“ režimu, ir tik Europos Komisija ir ES valstybės narės turi galimybę susipažinti su derybų dokumentais. Europos Parlamentas paliktas nuošalyje, nors jo pritarimas – esminė būtina susitarimo įsigaliojimo sąlyga. Manau, kad skaitmeninis turinys ir jo tvarkymas neturėtų būti svarstomas susitarime, o jei jis būtų įtrauktas, svarstomos nuostatos neturėtų būti baudžiamojo pobūdžio. Tvirtai tikiu, kad Kovos su klastojimu prekybos susitarimas neturėtų išeiti už dabartinių galiojančių intelektinės nuosavybės teisės aktų sistemos taikymo srities ribų ir kad dėl bet kokių bausmių kopijuojant skaitmeninį turinį turėtų būti palikta spręsti atskiroms valstybėms narėms. Privatumo ir asmens duomenų apsauga turėtų ir toliau likti Europos įstatymų ramsčiu, kuriam neturėtų būti pakenkta tarptautiniais teisės susitarimais. Pritariu KKPS, kuriuo siekiama kovoti su klastojimu, keliančiu realų pavojų ekonomikai ir vartotojui, ir kuris neabejotinai pažeidžia intelektines nuosavybės teises. Kita vertus, reikėtų išskirti turinio kopijavimą išskirtinai asmeniniam naudojimui. Jo įtraukimas, mano nuomone, prieštarautų asmens laisvei ir teisei gauti informaciją. Trumpai tariant, būtina atskirti klastojimą nuo kopijavimo.

Derek Roland Clark (EFD), raštu. – Nors, kaip frakcija, mes balsavome prieš KKPS rezoliuciją 2010 m. kovo 10 d., trečiadienį, mes tai padarėme, laikydamiesi principo, kad KKPS susitarimo neturėtų būti jokia forma. Tai – katastrofiškas asmens privačios nuosavybės teisės pažeidimas. Balsuodami už rezoliuciją, pripažintume pačią panašaus teisės akto buvimo galimybę, todėl mes nusprendėme nepripažinti susitarimo.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Nepaisant Lisabonos sutarties ir bendro sprendimo dėl tarptautinės prekybos, Komisija ir valstybės narės siekia, kad nevyktų viešos diskusijos dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS). Šis skaidrumo trūkumas kelia tam tikrų įtarimų, kuriuos galima sumažinti tik konsultuojantis su visuomene ir Europos Parlamentu. Nors kovoti su klastojimu yra teisėta ir būtina, KKPS susitarimas sustiprintų autorių ir intelektinės nuosavybės teises. Ar interneto prieigos tiekėjai gali kontroliuoti skaitmeninių rinkmenų mainus ir taikyti baudas vartotojams bei nutraukti jiems interneto prieigą? Panašaus stebėjimo sąnaudų tiekėjams pasiektų nematytas aukštumas, ir tai būtų sudėtinga patikrinti. Be to, piratavimas internete kol kas nėra laikomas nusikaltimu nei pagal ES, nei pagal tarptautinę teisę. Todėl sistemingas baudų taikymas tokiu dideliu mastu yra nepagrįstas, ypač todėl, kad interneto prieiga siekiant gauti informacijos tebėra viena pagrindinių laisvių. Komisija turi pateikti Parlamentui dokumentą, kuriame būtų apibūdintos derybos ir visos aptariamos pozicijos. Jei ji to nepadarys, Parlamentas galės atmesti šį tekstą, dėl kurio buvo susitarta slapta, kaip jau atmetė SWIFT susitarimą.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl derybų dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS) skaidrumo ir esamos padėties, nes pritariu skaidriam procesui vykdamas šias derybas.

Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Parlamentas turi pritarti KKPS susitarimo tekstui, tik tada jis įsigalios Europos Sąjungoje. Parlamento įnašas labai svarbus garantuojant, kad intelektinių nuosavybės teisių taikymo priemonės netrukdytų naujovėms, konkurencijai, asmens duomenų apsaugai ir laisvam informacijos judėjimui.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Klastojimas – viena didžiausių visuotinės ekonomikos rykščių ir nepaisant pastangų kovoti su juo akivaizdu, kad kai kurios valstybės nesugeba sėkmingai to daryti. Vartotojai rizikuoja sveikata ir saugumu, pirkdami tam tikrus produktus. Prekybos ir pramonės požiūriu, ši lygiagreti pramonė, neteisėtai parazituojanči, maitindamasi kitų asmenų kūrybingumu ir populiarumu, silpnina prekinių ženklų vertę ir jų ypatingą vaidmenį. Nors svarbu, kad rinka būtų atvira, laisva ir teisinga, klastojimas pagrindiniams

gamintojams turėtų būti apskritai atmestinas ir nepriimtinas. Kovos su klastojimu prekybos susitarimas gali būti tas kelias, kuriuo verta eiti, tačiau būtina iš anksto suvokti jo skaidrumo būtinybę, priešingai, nei buvo iki šiol.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) 2008 m. Europos Sąjunga ir Ekonomikos bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos šalys pradėjo derybas, siekdamas patvirtinti naują daugiašalį susitarimą siekiant geriau apsaugoti intelektines nuosavybės teises (INT) ir imtis veiksmų prieš klastojimą ir piratavimą (Kovos su klastojimu prekybos susitarimas – KKPS). Drauge jos nusprendė patvirtinti konfidencialumo straipsnį. Bet koks susitarimas, susijęs su KKPS, kurį sudarys Europos Sąjunga, turėtų atitikti ES teisės įsipareigojimus privatumo ir duomenų apsaugos teisės aktų srityje, kaip tai numatyta direktyvoje Nr. 2002/58/EB ir Europos Žmogaus teisių teismo ir Europos Teisingumo Teismo (ETT) praktika. Pagal Lisabonos sutartį Parlamentas turi pritarti KKPS tekstui, kad jis išgaliotų Europos Sąjungoje. Be to, Komisija įsipareigojo teikti Parlamentui visą informaciją vykdančias derybas dėl tarptautinių susitarimų. Todėl prieš pradedant derybas dėl KKPS, reikalingas teisinis pagrindas, ir Parlamentas turėtų pritarti derybų mandatui. Komisija turėtų teikti pasiūlymus iki kito derybų etapo pradžios.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Bendras Parlamento pasipiktinimas dėl to, kad Komisija neteikia informacijos apie derybas, siekiant patvirtinti Kovos su klastojimu prekybos susitarimą (KKPS) bei tikrinimo ir demokratinės kontrolės apribojimų, kurių per derybas ėmėsi Komisija, yra visiškai suprantamas. Todėl manome, kad rezoliucijoje svarbu nurodyti, kad Komisija turėtų būti „teisiškai įpareigota nedelsiant ir išsamiai informuoti Parlamentą visais derybų dėl tarptautinių susitarimų procedūros etapais“.

Vykstant deryboms, reikia demokratiškesnių ir skaidrių procedūrų bei viešų diskusijų dėl jų turinio. Be to, mes pabrėžiame, kad būtina „laikytis pagrindinių teisių, pvz., saviraiškos laisvės ir teisės į privatumą, ir kartu visapusiškai užtikrinti subsidarumą“ bei užtikrinti asmens duomenų apsaugą. Todėl balsavome už.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Šis Kovos su klastojimu prekybos susitarimas, vadinamas KKPS (angl. ACTA), gali atrodyti tinkamas, atsižvelgiant į Europos ekonomikos ir Europos darbo vietų padėtį, susidariusią dėl nesąžiningos praktikos dėl pernelyg laisvos prekybos pasaulyje, kurią norima mums primesti. Vis dėlto, kaip visuomet, tai, ką Komisija daro slapčia, turi daugybę trūkumų, kaip ir šis susitarimas, dėl kurio susitarė Komisija.

Man jis primena „Blair House“ susitarimą, kuriuo remiantis Europos ūkininkai buvo paaukoti JAV žemės ūkio ir maisto gamybos bendrovių magnatams. Taip pat prisimenu pagarsėjusį daugiašalį susitarimą dėl investicijų (angl. MAI), kuriame buvo siekiama numatyti įstatymų išimtis tarpvalstybinėms įmonėms šalyse, kuriose jos veikia. Laimei, šis susitarimas neišvydo dienos šviesos. Šiuo atveju daug klausimų kelia KKPS „Interneto“ skyrius: jo pasiūlymuose beveik tiesiogiai raginama pradėti taikyti absurdišką pasaulinį „Hadopi“ įstatymą.

Muitinės tarnybos gali patikrinti bet kurio piliečio, įtariamo neteisėtai įsikėlus rinkmeną, MP3 grotuvus, mobiliuosius telefonus ir nešiojamuosius kompiuterius. Prieigos teikėjai gali būti priversti riboti ryšį savo vartotojams arba teikti apie juos informaciją. Tai nepriimtina, todėl balsavome už šią rezoliuciją, kurioje raginama laikytis visiško skaidrumo derybose ir Komisija bauginama teismais, jei ji atsisakytų tai daryti.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Pritariau rezoliucijai, kurioje iš Europos Komisijos reikalaujama visiško skaidrumo iki šiol visiškai slaptai vykdytose derybose dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS). Esama „lankstaus reagavimo“ rizikos ir abejonių dėl pagarbos pagrindinėms piliečių teisėms saviraiškos laisvės, privatumo bei duomenų apsaugos ir atsakomybės netaikymo interneto prieigos teikėjams, požiūriu. Todėl Europos Parlamentas, atstovaudamas Europos tautoms, privalo dalyvauti šiose derybose ir turi gauti informaciją, teikiamą Tarybai; tai – demokratinis reikalavimas. Taip pat KKPS neturėtų būti siekiama apriboti generinių vaistų prieigą. Esant tokiai situacijai, atsižvelgdama į dabartinį derybų metodą ir nerimą keliančius gandus, sklandančius dėl jo turinio, galiau tik balsuoti už rezoliuciją, labai svarbią priimant tokį susitarimą.

Małgorzata Handzlik (PPE), raštu. – (PL) Rezoliucijoje, kuriai buvo pritarta, Europos Parlamentas aiškiai pareiškė, kad siekia didesnio skaidrumo Europos Komisijos derybose dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo. Piratavimas ir kova su klastojimu – auganti Europos ekonomikos ir kitų šalių problema visame pasaulyje.

Besivystančių šalių ekonomiką galima pavadinti žinių ekonomika. Todėl mums reikia aiškių ir veiksmingų principų saugant intelektines nuosavybės teises, kurie netrukdytų naujovėms ir konkurencijai, neapsunkintų nepagrįsta našta teisėtą prekybą ir apsaugotų mūsų privatumą ir pagrindines teises, pvz., kalbos laisvę.

Todėl šiandien patvirtintoje rezoliucijoje nekeliamas klausimas dėl paties susitarimo patvirtinimo. Vis dėlto, derybos, kurias vykdo Europos Komisija, nėra atviros.

Europos Parlamentas ir Europos piliečiai nėra informuojami apie pažangą derybose. Informacijos trūkumas kelia rūpesčių. Tikimės, kad Europos Komisija dirbs skaidriau. Norime žinoti, čia ir dabar, kokių išipareigojimų imasi Europos Komisijos derybininkai 500 mln. Europos Sąjungos piliečių vardu.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Derybos dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS) dėl autorių teisių ir kovos su klastojimu ir produktų ir piratavimu internete – svarbus žingsnis saugant intelektinę nuosavybę. Deja, Komisijos informavimo politika vykdančias šias derybas galėtų būti kur kas geresnė.

Neskaidrios derybos neleidžia Europos Parlamentui vaidinti konstruktyvaus vaidmens, rengiant nuostatas ir taip užtikrinti, kad nebūtų ribojamos Europos piliečių teisės ir pažeidžiamos direktyvos dėl duomenų apsaugos. Pritariu pasiūlymui dėl rezoliucijos (RC7-01 54/2010) ir Europos Parlamento raginimui Komisijai skaidriau, visapusiškiau ir holistiškiau žvelgti į informavimo politiką derybose dėl KKPS.

David Martin (S&D), raštu. – Užtikrinti KKPS derybų skaidrumą yra labai svarbu, ir man labai džiugu, kad Parlamentas tokia didele balsų dauguma paragino Komisiją teikti jam išsamią informaciją. Nors man malonu girdėti patikinimus, kad asmenys nebus baudžiami už turinio naudojimą asmeniniams tikslams, ir kad KKPS susitarimu nebus siekiama riboti generinių vaistų prieigos besivystančioms šalims, tikiuosi, kad Parlamentas galės gauti visus dokumentus ir stebėti derybas, taip užtikrinant, kad šių išipareigojimų būtų laikomasi.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Skaidrumo trūkumas derybose dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo (KKPS) prieštarauja Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo dvasiai. Itin svarbu, kad Taryba ir Komisija suteiktų visą turimą dokumentaciją, nes ji yra vykstančių derybų pagrindas. Jei Komisija ir Taryba nevykdys šios pagrindinės pareigos, Parlamentas gali būti priverstas taikyti teisinę procedūrą, norėdamas pasinaudoti šiais dokumentais, ir tai galėtų pakenkti atitinkamų Europos institucijų prestižui.

Zuzana Roithová (PPE), raštu. – (CS) Norėčiau padėkoti pranešėjams ir nariams, atsakingiems už tai, kad Europos Parlamentas didele balsų dauguma aiškiai pareiškė savo bekompromisę poziciją dėl neskaidrių derybų priimančią šį svarbų tarptautinį susitarimą. Tikimės, kad priėmus šį susitarimą prasidės naujas tarptautinis kovos su klastojimu etapas, tačiau niekaip nebus apribotos Europos piliečių teisės į privatumą.

Taip pat man pasirodė keista, kad Kinija nebuvo pakviesta dalyvauti derybose. Vakar vykusiose diskusijose Komisija mane informavo, kad ji taip pat mano, kad tai strateginė klaida. Nerealų tikėtis, kad Kinija, didžiausias klastojimo šaltinis pasaulyje, pasirašys susitarimą vėliau, pasibaigus deryboms. Tikiuosi, kad mūsų kritiškas pranešimas šiandien leis įtikinti Komisiją persvarstyti savo požiūrį į Parlamentą, kuriam, remiantis Lisabonos sutartimi, yra suteikti bendro sprendimų priėmimo įgaliojimai naujose srityse, tarp jų ir užsienio politikos srityje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Pritariu rezoliucijai RC7-01 54/2010 dėl Kovos su klastojimu prekybos susitarimo, ir džiaugiuosi, kad jam pritarė Parlamento dauguma. KKPS būtų galima pavadinti „Komisijos skaidrumo derybose trūkumo susitarimu“. Šiose derybose dėl KKPS Komisija turėtų vadovautis skaidrumo, žmogaus teisių ir ES Parlamento teisės gauti informaciją principais. Tačiau Komisija neinformavo Parlamento, kaip numatyta pagal Lisabonos sutarties sąlygas. ES negali tęsti derybų dėl KKPS, jei žmonėms neleidžiama dalyvauti šiame procese.

Taip pat visiškai absurdas ir nepriimtina yra tai, kad EP nariai už uždarytų durų turi prašyti Komisijos sutikimo atskleisti susitarimą, dėl kurių mes turime balsuoti, turinį. Be to, ES Parlamentas parodė, kad jis nepritaria slaptumui ir taip pat mano, kad internetas turi būti atviras visiems. EP nariai taip pat įrodė, kad Parlamentas neleis nepaisyti jo nuomonės. Komisija buvo griežtai raginama nedelsiant ir išsamiai mus informuoti apie KKPS derybas.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0181/2010

Harlem Désir (S&D), raštu. – (FR) Dabartinė bendrųjų tarifų lengvatų sistema (BLS) netrukus nebegalios. Balsavau už rezoliuciją, kurios specifinis tikslas – įtraukti Parlamentą į jos persvarstymą iki 2012 m. Ši prekybos sistema leidžia 176 besivystančioms šalims ir regionams naudotis pirmenybine Europos rinkos prieiga mainais į TDO konvencijų dėl socialinių teisių ir JT konvencijų dėl žmogaus teisių ratifikavimą.

Vis dėlto, jos įgyvendinimas yra nepatenkinamas. Todėl prieš persvarstymą mes reikalaujame pranešimo apie dabartinę ratifikavimo padėtį, konvencijų įgyvendinimo, BLS poveikio vertinimo 2006–2009 m., sąlygų,

numatančių, kaip turėtų būti įgyvendintos 27 pagrindinės JT konvencijos ir skaidresnių tyrimo procesų – ypač jei tai apima konsultavimąsi su Parlamentu.

Deja, per šį balsavimą dėl opozicijos iš dešinės nebuvo patvirtintas pakeitimas, kuriame raginama pradėti tyrimą dėl daugelio profesinių sąjungų aktyvistų žudynių Kolumbijoje ir masinių kapaviečių, kuriose buvo palaidoti šimtai žmonių, nužudytų La Macarenos regione.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga – didžiausia pasaulyje humanitarinės ir paramos vystymuisi teikėja. Žinome, kad kasmet Europos Sąjunga ir valstybės narės skiria milijonus eurų bendradarbiavimo ir vystymosi programoms, kad ši parama būtina ir daugeliu atvejų labai veiksminga.

Vis dėlto, aš, būdamas įsitikinęs rinkos ekonomikos šalininkas, manau, kad vystomoji parama gali (ir privalo) būti teikiama naudojant prekybos politikos priemones, naudingas besivystančioms šalims. Man atrodo, kad galima numatyti tokią Bendrųjų tarifų lengvatų sistemą, kuri leistų išsivysčiusioms šalims taikyti pirmenybinę ir nebūtinai abipusę politiką iš besivystančių šalių importuojamiems produktams.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Visiškai akivaizdu, kaip teigiama šioje rezoliucijoje, kad dabartinė Bendrųjų tarifų lengvatų sistema (BLS) – mechanizmas, skirtas padėti besivystančioms šalims. Taip pabrėžiama šių šalių ekonominė priklausomybė, nes ja skatinama gamyba eksportui, darant žalą besivystančių šalių vidaus rinkai. Tai naudingiausia didžiosioms tarpvalstybinėms bendrovėms, kai kurios jų yra ES valstybėse, o ne besivystančių šalių žmonėms.

Todėl kai kurie ketinimai, kuriuos siekiama įgyvendinti pagal BLS, faktiškai prieštarauja jos įgyvendinimo rezultatams.

Kita vertus, atsižvelgiant į vis didesnę spaudimą liberalizuoti tarptautinę prekybą, akivaizdu, kad ES šį reglamentą naudoja kaip šantažo priemonę ir siekdama patvirtinti anksčiau minėtus prekybos susitarimus, taiko nepriimtina diplomatinę ir ekonominę spaudimą besivystančioms šalims.

Tam, kad BLS taptų vystomosios pagalbos mechanizmu, reikia, kaip mes siūlome, atsisakyti ir vėl iš naujo persvarstyti šią ir kitas paramos vystymuisi politikos priemones, formuojant veiksmingą solidarumą ir kovojant su ekonomine priklausomybe ir išnaudojimu bei gamtinių išteklių švaistymu, kuriuo suinteresuotos įvairios ES ekonominės grupės.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos Bendrija nuo 1971 m. besivystančioms šalims taikė prekybos lengvatas pagal Bendrųjų tarifų lengvatų sistemą, siekė sukurti teisingesnį pasaulį ir padėti šioms šalims augti bei vystyti jų ekonomiką.

Dabartiniai reglamentai baigia galioti 2011 m., todėl turime nedelsdami pradėti kurti naują priemonę, kuri leistų išsaugoti ir suteikti daugiau privalumų besivystančioms šalims, nes mes visi drauge privalome įveikti tarptautinę krizę. Vis dėlto, jei norime būti teisingi, svarbu, kad visos šalys, ketinančios pasinaudoti šia sistema, realiai įvertintų savo ekonomikos padėtį.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Pabaigoje aš balsavau už bendrą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos (BLS) (RC7-0181/2010), nors tenka apgailestauti, kad Kolumbijos ambasada pavyko kai kuriuos mūsų kolegas įtikinti atsisakyti beveik visų nuorodų, kad būtina ištirti žmogaus teisių pažeidimus Kolumbijoje ir remiantis šiomis išvadomis spręsti, ar nereikėtų atsisakyti taikyti tarifų lengvatas Kolumbijos prekėms.

Pranešimas: Gabriele Albertini (A7-0023/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos Parlamento pranešimas dėl ES Bendrosios užsienio ir saugumo politikos drauge su pranešimu dėl Bendrosios saugumo ir gynybos politikos, priklausantys antilaudiniam konservatorių, socialdemokratų ir liberalų Europos Parlamente susivienijimui, rodo nuolatinę politinių kapitalo jėgų paramą dar didesniai ES sukarinimui, ypač įsigaliojus reakcinei Lisabonos sutarčiai, ir aktyvų jų vaidmenį, skatinant imperialistinę ES politiką ir intervenciją bei karus prieš trečiąsias šalis ir tautas kiekviename mūsų planetos kampelyje, atstovaujant kapitalo interesams ir monopolijų kapitalui, ir skatinant imperialistines tarpusavio kovas.

Pranešime raginama:

a) veiksmingai organizuoti ES Europos išorės veiksmų tarnybą (įsteigtą pagal Lisabonos sutartį), naują politinę (karinę) instituciją imperialistinėms ES užmačioms organizuoti, remti ir įgyvendinti;

b) didinti ES biudžeto išlaidas karinėms ir politinėms priemonėms;

c) labiau susieti ES politinius ir karinius gebėjimus, siekiant nustatyti stipresnį ES ir NATO ryšį, kuris būtų dar reikšmingesnis vykdant imperialistines intervencijas karinių priemonių pagalba.

Graikijos Komunistų partija balsavo prieš ir smerkia šį nepriimtina pranešimą, kuris yra parankinė priemonė imperialistiniams išpuoliams, nukreiptiems prieš liaudį, vykdyti.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Europos Sąjunga turėtų siekti sukurti strateginę autonomiją, naudojant galingą ir veiksmingą užsienio, saugumo ir gynybos politiką, kuria būtų siekiama ginti savo interesus pasaulyje, užtikrinti piliečių saugumą ir skatinti pagarbą žmogaus teisėms bei demokratinėms vertybėms visame pasaulyje. Turėdamos veiksmingesnius Europos saugumo susitarimus, valstybės narės labiau pritartų tam, kad Europos Sąjunga taptų svarbia dalyve tarptautinėje arenoje.

Manau, kad kitoje Tarybos metinėje ataskaitoje dėl Bendrosios Užsienio ir saugumo politikos (BUSP) turėtų būti tiesiogiai apibūdintas Europos Sąjungos užsienio politikos įgyvendinimas, įvertinus jos veiksmingumą, bei pasiūlytos priemonės nustatyti specifinį tiesioginį dialogą su Europos Parlamentu, daugiausia dėmesio skiriant strateginiam požiūriui į Bendrąją užsienio ir saugumo politiką.

John Attard-Montalto (S&D), raštu. – Balsavau prieš 18 pakeitimą, nes manau, kad jis paradoksalus. Iš pradžių smerkiama karinė logika, ir baigiama taip: „BUSP turėtų būti pagrįsta taikingais principais ir karinių principų atsisakymu saugumo srityje“. Mano asmeninė pozicija atitinka neutralų mano valstybės tarptautinį statusą ir todėl, kadangi šis pakeitimas yra neaiškus, nusprendžiau, kad negaliu už jį balsuoti arba susilaikyti.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Palaikau šį pranešimą, nes manau, kad aiški ir koordinuota bendroji užsienio ir saugumo politika gali ženkliai prisidėti prie Europos Sąjungos galių stiprinimo tarptautiniame lygmenyje. Neabejotinai vienas iš svarbiausių BUSP klausimų – didėjanti ES energetinė priklausomybė nuo tiekimo šaltinių ir tranzito kanalų bei būtinybė užkirsti kelią ES energetinei priklausomybei nuo trečiųjų šalių. Norėčiau paraginti Komisijos pirmininko pavaduotoją-vyriausiąją įgaliotinę ponį C. Ashton ryžtingai įgyvendinti Parlamento rekomendacijas dėl nuoseklos ir suderintos politikos kūrimo, pirmiausia skatinant ES sanglaudą palaikant konstruktyvų dialogą su energijos tiekėjais, ypač su Rusija, ir tranzitinėmis šalimis, remiant ES energetikos prioritetus ir ginant valstybių narių bendruosius interesus, plėtojant veiksmingą diplomatinę veiklą energetikos srityje, kuriant veiksmingesnes krizių sprendimo priemones ir skatinant energijos tiekimo įvairinimą, tausų energijos naudojimą ir atsinaujinančių energijos išteklių plėtrą. Esu įsitikinęs, kad ES tik bendrai veikdama ateityje gali užtikrinti valstybėms narėms nepertraukiamą ir saugų dujų ir naftos tiekimą ir padidinti visos ES energetinį nepriklausomumą.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, manome, kad ES ir NATO partnerystė neturėtų būti plėtojama remiantis tik JT Chartija. Todėl manome, formuluotėje svarbu nurodyti valstybių narių perspektyvas šiuo klausimu ir atsižvelgti į skirtingas valstybių narių tradicijas ir pozicijas užsienio, saugumo ir gynybos politikos klausimais.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kaip ir daugelio (jeigu ne visų) valstybių narių, Europos Sąjungos biudžetas nėra toks didelis, kad atitiktų jos milžiniškus užmojus ir jo nepakanka viskam, ką ji norėtų nuveikti. Daug Europos vertybių ir lūkesčių šiuo klausimu tik dar labiau pabrėžia šį neatitikimą.

Tai, kad siekiant kokybės, politikoje svarbu tinkamai numatyti įvykių eigą ir imtis atitinkamų priemonių, įgyja ypatingą reikšmę, kai svarstomi tokie svarbūs mūsų kasdieniam gyvenimui klausimai, kokia yra užsienio ir saugumo politika.

Lisabonos sutartis ir joje numatytas Vyriausiojo įgaliotinio postas rodo valstybių narių įsitikinimą, kad Europos užsienio ir saugumo politikos veiksmai turi būti skubūs, koordinuoti ir konverguojantys. Tik veikiant praktiškai būtų galima nustatyti, ar sutarties nuostatos pakankamos ir ar tai, kas numatyta jos tekste, gali būti sėkmingai pritaikyta.

Tikiuosi, kad Europos Sąjunga galės veiksmingai reguluoti, sprendžiant šį svarbų iššūkį.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Pranešimas dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo – metinis Parlamento dokumentas, kuriame įvertinama Europos saugumo ir gynybos politika ir siūloma tobulinti šios politikos veiksmingumą ir matomumą. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, ES išorės veiksmai įgijo naują dimensiją ir reikšmę. Čia svarbus vaidmuo tenka Parlamentui, kuris yra išorės veiksmų demokratinio teisėtumo saugotojas. Sukūrus Europos išorės veiksmų tarnybą, ji pasitarnautų Europos Sąjungai, kaip

diplomatinis korpusas ir priemonė, kuri ligi šiol buvo atstovaujama tik nacionaliniu mastu. Vis dėlto svarbu skirti pakankamai biudžeto lėšų ES išorės tikslams atstovauti

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Norėčiau nurodyti keletą pranešimo „Vakarų Balkanų“ antraštės klausimų dėl pagrindinių Bendrosios užsienio ir saugumo politikos aspektų ir esminių pasirinkimų 2008 m.

Būtina atsižvelgti į tai, kad 2008 m. vasario mėn. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių Taryba nusprendė, kad kiekviena ES valstybė narė nustatytų savo santykį su Kosovu, vadovaudamasi nacionaline praktika ir tarptautinės teisės reikalavimais.

Taip pat pirmojoje šių metų pusėje tikimasi gauti patariamąją Tarptautinio Teisingumo Teismo nuomonę byloje, susijusioje su vienašalio laikinųjų Kosovo savivaldos institucijų nepriklausomybės paskelbimo atitikimu tarptautinius teisės reikalavimus.

Būtina išsaugoti pusiausvyrą, vertinant stabilizacijos proceso Kosove eigą, atsižvelgiant į tai, kad 2009 m. bei vykstant rinkimams lapkričio mėn. šalyje buvo stebima tam tikra įtampa. Manau, kad būtina įveikti daug kliūčių, ypač kalbant apie įstatymų vykdymą, kovą su korupcija ir organizuotą nusikalstamumą, serbų ir kitų mažumų apsaugą, susitaikymą bendruomenėse bei ekonomikos ir socialinių reformų įgyvendinimą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Pagal Lisabonos sutartį Parlamentui suteikta nauja atsakomybė užsienio ir saugumo politikos srityje, ir mes esame pasirengę priimti šią atsakomybę ir prisidėti renkantis politikos priemones ir asmenis, kurie atstovaus šioms politikos priemonėms visame pasaulyje, tikrinant tuos, kurie paskirti į Europos išorės veiksmų tarnybą, taip pat ypatinguosius ES igaliojinius. ES privalo parodyti tarptautinei bendruomenei, kad jos užsienio politika – atstovaujanti, nuosekli, sisteminga ir veiksminga. ES turėtų tapti svarbia jėga, veiksmingai užtikrinančia taiką visame pasaulyje.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Balsavau prieš 2008 m. Bendrijos metinę ataskaitą Parlamentui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) pagrindinių aspektų ir esminių pasirinkimų, nes manau, kad BUSP tikslas – nustatyti ES išorės politiką, o ne apsaugoti jos teritoriją. Nepritariu ryšiams tarp ES ir NATO pagal Lisabonos sutartį. Pritariu nusiginklavimui ir nulinei ginkluotei. Smerkiu ES ginklavimosi logiką, kuri suintensyvėjo, priėmus Lisabonos sutartį, ir po to pradėtus pokyčius, steigiant Europos išorės veiksmų tarnybą ir apibrėžiant Vyriausiojo igaliojinio vaidmenį. Šiuo metu mes esame didžiausio istorijoje ginklavimosi liudininkais. Išlaidos ginklams dabar didesnės negu per Šaltąjį karą. Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji reikalauja uždaryti visas karines bazines, priklausančias Jungtinėms Valstijoms ir kitoms šalims ES valstybėse narėse, ir prašo panaudoti karines išlaidas civiliams tikslams, kad būtų pasiekti Tūkstantmečio vystymosi tikslai.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Šiame pranešime siekiama pristatyti ES kaip stiprų visuotinį dalyvį. Tačiau nenustatomi jokie aiškūs Bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) tikslai arba kryptys. Todėl atsižvelgiant į tai reikėtų atmesti didesnę galimą finansinę paramą. Ateityje tarptautinis dalyvavimas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į tai, kiek jis būtų pagrįstas ir naudingas ES. Būtinai strateginis požiūris taikant BUSP. Prieštarauju, kad reikia atsisakyti vienbalsiškumo principo. Tai ypač svarbu, kaip keletą kartų minėta, siekiant glaudžiau bendradarbiauti su NATO. ES turėtų sukurti savo struktūras ir, žinoma, skirti joms reikalingas lėšas. Kalbant apie daugelį operacijų ir misijų, turėtų būti persvarstyta daugumos iš 23 skirtingų operacijų ir misijų, kuriose šiuo metu dalyvauja ES, veikla. Strategija, įgyvendinama vadovaujant Jungtinėms Valstijoms, ypač Afganistane, yra nesėkminga.

Todėl būtina nedelsiant persvarstyti ES dalyvavimą. Rytų partnerystės sąlygomis reikėtų dar kartą nurodyti, kad dėl istorinių, kultūrinių ir geografinių priežasčių būtina atsižvelgti į Rusijos interesus, ir vengti vienašalių ES veiksmų. Kadangi pranešime apie tai nekalbama ir jame yra kitų trūkumų, balsavau prieš.

María Muñoz De Urquiza (S&D), raštu. – (ES) Kalbėdamas apie Gabriele Albertini ir Arnaud Danjeano pranešimus dėl Europos Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politikos, norėčiau patikslinti, kad Pažangiojo socialistų ir demokratų aljanso Europos Parlamente Ispanijos delegacija nepitaria Kosovo, kaip nepriklausomos šalies, pripažinimui. Ispanija ir keturios kitos ES valstybės narės, kaip ir 100 kitų Jungtinių Tautų šalių narių nepripažįsta Kosovo nepriklausomybės.

Todėl Užsienio reikalų komitete ir šiandien šiame Parlamente mes pritarėme pakeitimams, kurie atitiko mūsų poziciją. Ispanijos socialistų delegacija teigiamai vertina stabilizacijos ir plėtros procesą, kuriame šiuo metu dalyvauja Vakarų Balkanų šalys, Turkija ir Islandija.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už pranešimą A7-0023/2010, vadinamą metine ataskaita dėl BUSP, pirmiausia todėl, kad buvo pritarta dviem iš penkių mūsų pakeitimų (vienam dėl Transatlantinio teisės aktų leidėjų dialogo ir kitam – dėl strateginių ES ir Kinijos santykių užmezgimo). Nebuvo jokių esminių originalaus pasiūlymo pakeitimų ir jokių netikėtų priimančių pakeitimų. Pranešimas buvo pagaliau patvirtintas 592 nariams (tarp jų mūsų) balsavus už ir 66 – prieš.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Balsavau prieš pranešimą, kuriame nurodoma, kad ES vertybės ir interesai turėtų būti atstovaujami visame pasaulyje, gilinant Europos Sąjungos kolektyvinę strateginę mąstymą. Tai – neokolonijinis požiūris. Anot Gabriele Albertini, ES kompetencija turėtų apimti visas užsienio politikos sritis ir saugumo klausimus, tarp jų bendrą gynybos politiką, kuri leistų siekti bendros gynybos. Europa pasidalijusi šiuo klausimu. Parlamentas taip pat ragina didinti valstybių narių biudžeto asignavimus, ypač atsižvelgiant į poreikį skubiai nustatyti ES atstovavimą JT, kur būtų kalbama vienu balsu. ES valstybės narės, žinoma, išlaikys savo vietas JT, tačiau ES, kalbėdama vienu balsu, turėtų joms didelės įtakos. Europos Parlamentas taip pat mano, kad ES ir NATO turi kurti intensyvią ir veiksmingą partnerystę. Tai prieštarauja mano šalies nesijungimo politikai. Europos piliečiai niekada neturėjo galimybių išsakyti savo nuomonės šiuo klausimu, nes kai kurios valstybės narės atsisakė rengti referendumus dėl Lisabonos sutarties.

Pranešimas: Arnaud Danjean (A7-0026/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), raštu. – (EL) ES ataskaita dėl ES BUSP – imperialistinio ES centro raginimas rengtis karui, nukreiptam prieš savo liaudį. Joje nustatomas naujas konkurencijos su kitais imperialistiniais centrais eskalacijos etapas.

ataskaitoje:

džiaugiamasi 23 karinėmis ir „politinėmis“ ES misijomis visame pasaulyje, daugeliu atvejų bendradarbiaujant su JAV ir NATO, kuriose dalyvauja 70 000 karių.

Džiaugiamasi ES karinio jūrų laivyno vykdoma imperialistine Somalio krantų priežiūra ir raginama nustatyti Sudano „valstybės policijos ir įprastą kariuomenės mechanizmą“ užsienyje, kuris neturėtų nuversti šalies vyriausybės.

Raginama kurti politinį (karinį) krizių valdymo ir planavimo direktoratą ir nuolatinį ES veiklos operacijų centrą.

Raginama stiprinti valstybinį terorizmą ir užgniaužti demokratines teises prisidengiant „kova su terorizmu“ ir „radikalizacija“.

Skatinama skubiai sukurti Europos išorės veiksmų tarnybą, turinčią politinę ir karinę kompetenciją.

Raginama organizuoti karinius ir politinius veiksmus, net ES valstybėse narėse, tariamoms abipusės paramos, teikiamos pagal Lisabonos sutarties „solidarumo“ straipsnį, sąlygomis.

Vienintelis ES tautų tikslas – pakeisti visą imperialistinę ir antiliaudinę politiką ir pačią ES sąrangą.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Piliečiai Europos Parlamentui suteikė daugiau galių tokiais klausimais, kaip užsienio, saugumo ir gynybos politikos biudžetas ir kontrolė. Todėl Europos Parlamento nariai kartu su kitomis Europos Sąjungos institucijomis turėtų dalyvauti priimančiais sprendimus ir skiriant darbuotojus, atstovaujančius ES tarptautiniu mastu. Įgaliojimais, numatytais Europos Parlamentui pagal Lisabonos sutartį, siekiama didinti sprendimų teisėtumą bendros užsienio, saugumo ir gynybos politikos srityje.

Tai pagrindžia reikalavimą steigti Gynybos tarybą, priklausančią Užsienio reikalų tarybai, ir kurti nuolatinį ES operacijų centrą, kurio užduotis būtų operatyvinis planavimas ir karinių operacijų vykdymas. Diskusijos apie priešraketinį skydą, kurį siūlo JAV administracija, turėtų vykti visoje ES, aktyviai dalyvaujant Europos Parlamentui.

Vis dėlto turėtų būti aiškiai nurodyta, kad ES turi išskirtines teises nustatyti gynybos ir saugumo politiką, ir trečiųjų šalių intervencija negali būti pateisinama. Europos Sąjunga sprendžia, kaip geriau užtikrinti piliečių saugumą remiantis bendru valstybių narių sutarimu, ir visiškai nedalyvaujant Europos Sąjungai nepriklausančioms valstybėms.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) ES apibūdinama įvairiai – ir kaip ekonomikos milžinas, ir kaip politikos nykštukas, tai reiškia, kad nėra priemonių, būtinų pasiekti tam tikrų jos tikslų, ypač užsienio politikos srityje. Daugeliu atvejų trūko valstybių narių valios vienbalsiškumo ir bendrų veiksmų.

Abejoju, ar ši padėtis greitai pasikeis. Atvirkščiai, man atrodo, kad tik taip ir gali būti, atsižvelgiant į tai, kiek valstybių sudaro Europos Sąjungą ir į kiekvienos jų istoriją ir interesus. Bendros gynybos politika, susijusi su savarankiškais valstybės galiomis, istoriškai visuomet kėlė Europos valstybių nepasitikėjimą, ir net šiandien ji nusipelno ypatingo dėmesio, ir tai visiškai pagrįsta.

Tai neturėtų mums trukdyti geriau bendradarbiauti ir koordinuoti tobulinant mūsų bendrą saugumą ir gynybą. Neprieštaraujant ES, kaip švelnios jėgos koncepcijai, reikėtų svarstyti, kaip ji galėtų tapti antruoju ramsčiu Atlanto aljanse, kuriame šiuo metu visus sprendimus priima JAV.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šis pranešimas, suvienijantis konservatyviąją dešinę ir socialdemokratų – pavojingas simptomas, įrodantis tai, dėl ko ne kartą pasmerkėme Lisabonos sutartį: jos įnašą, gilinant neoliberalizmą, pagrįstą Europos Sąjungos, kaip europinio NATO ramsčio, federalizmo ir sukarinimo stiprinimu.

Atstovaudama didžiųjų valstybių interesams, ES siekia sumažinti vidinius prieštaravimus ir, pergrupavusi jėgas tarptautinių lygmeniu, užsitikrinti naują padėtį, remdamasi vizija, kuri numato konkurenciją tarp didžiųjų šalių, siekiant įgyti gamtinių išteklių ir rinkų kontrolę ir Europos Sąjungos, kaip ekonominio, politinio ir karinio bloko, siekiančio visuotinio intervencionizmo, įtvirtinimo.

Dauguma šiuose rūmuose pritarė tam, ko jau daugelį metų buvo siekiama:

- tarptautinių santykių ir vidaus saugumo sukarinimo, remiantis anksčiau minėta kova su terorizmu;
- biudžeto šiose srityse didinimo ir naujų karinių pajėgumų, skatinančių tolesnes ginklavimosi varžybas, kūrimo;
- prisitaikymo prie JAV ir NATO prevencinių karų koncepcijos ir jų intervencijos pasaulyje didinimo.

Panaši įvykių eiga reikštų daugiau konfliktų, didesnę išnaudojimą ir skurdą krizės, kurią pasaulyje sukėlė kapitalistinė sistema, sąlygomis.

Taikos proceso kelias reikalauja atsisakyti šių politikos priemonių.

Charles Goerens (ALDE), raštu. – (FR) Remdamasis toliau nurodytomis pastabomis, balsavau už Arnaud Danjeano pranešimą. 1) Pranešimu raginama nutraukti Vakarų Europos Sąjungą (VES). Todėl pranešime veltui ieškotume bent mažiausios užuominos į tolesnę Asamblėjos darbą, didinant Europos integraciją. Europos Parlamento Užsienio reikalų komiteto veikla yra giriama be jokių išimčių, nors ji neprilygsta toms idėjoms, kurias siūlė Asamblėja Paryžiuje. 2) Europos gynybos reikalų parlamentine kontrole turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į valstybių narių parlamentų įnašą. Būtent jiems tenka atsakomybė kuriant nacionalinius būrius ir pajėgas, skirtas ES karinėms operacijoms vykdyti, ir taip bus dar ilgai. Tai tinka ir karinėms operacijoms, finansuojamoms iš valstybių narių biudžeto. Demokratijos siekis Europos gynybos srityje turėtų būti svarbiausias, siekiant institucinio sprendimo, kuris būtų priimtinas parlamento lygmeniu.

Richard Howitt (S&D), raštu. – EP nariai, atstovaujantys leiboristų partijai džiaugiasi šia metine Europos saugumo strategijos ir Bendros saugumo ir gynybos politikos apžvalga, ypač atsižvelgiant į pokyčius, ratifikavus Lisabonos sutartį, ir ypač pritaria Vyriausiosios įgaliotinės baronienės Cathy Ashton vaidmeniui asocijuotose diskusijose Europos Parlamente.

Nors balsavome už visą pranešimą, nusprendėme balsuoti prieš 20 dalį, kurioje siūloma įsteigti nuolatinį ES operacijų centrą. Mūsų ir Didžiosios Britanijos vyriausybės pozicija visuomet buvo tokia, kad toks centras, be reikalo dubliuojantis esamas struktūras, nereikalingas. Balsuodami dėl 20 pakeitimo, nusprendėme susilaikyti, nes nors ir nuoširdžiai pritariame veiksams, kuriais siekiama atsisakyti branduolinės ginkluotės pasaulyje, šiame pakeitime matome netikslumą – „JAV“ ginkluotė yra labiau NATO, o ne JAV pajėgumai, todėl manome, kad klausimas dėl branduolinių galvūčių pašalinimo iš Vokietijos arba iš kitur yra NATO sąjungininkų, tarp jų ir JAV, diskusijų klausimas. ES, kuri yra atskiras daugiašalis subjektas, neturėtų apie tai diskutuoti.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Bendroji užsienio ir saugumo politika ir Europos saugumo ir gynybos politika – du pagrindiniai ramsčiai, leidžiantys ES tapti pagrindine tarptautinės bendrijos veiksmų dalyve kovoje su iššūkiais ir pavojais, nurodytais Europos saugumo strategijoje.

Neprieštaraujant tam, kad ES mano, kad JT saugumo taryba – pagrindinė pusė, atsakinga už taikos pasaulyje palaikymą ir apsaugą, ES privalo turėti veiksmingų politikos priemonių, kurioms pritartų visos valstybės narės, kad galėtų veiksmingai veikti, susidūrusi su visuotiniais iššūkiais ir pavojais.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Balsavau prieš Arnaud Danjeano pranešimą, nes jame siūloma Bendra užsienio ir saugumo politika, kuria ateityje daugiausia dėmesio skiriama ES sukarinimui ir intervencionizmui. Jame nesiūloma jokių civilių ir taikių priemonių arba konfliktų sprendimo būdų, ir daugiausia dėmesio skiriama ES gynybai ir sukarinimui. Prieštarauju šiam tekstui, nes jame pirmiausia remiamasi Lisabonos sutartimi ir jos įgyvendinimu. Juo siekiama jėgų centralizavimo, nesant parlamentinės kontrolės mechanizmo, todėl ES turėtų tapti tarptautiniu kariniu dalyviu. Vietoje nuolatinio, struktūrizuoto ES ir NATO bendradarbiavimo, apie kurį kalbama pranešime, pritariu veiksams, kurie būtų vykdomi laikantis Jungtinių Tautų chartijos ir tarptautinių įstatymų, griežtai atskiriant abi institucijas.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Arnaud Danjeano pranešimas dėl Europos saugumo strategijos ir Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo yra labai išsamus ir jame nagrinėjama daugelis Europai svarbių klausimų. Vis dėlto, trūksta aiškaus supratimo, kaip turėtų būti iš esmės formuojama ES užsienio politika kitus kelerius metus, ir jaučiamas griežtos politikos krypties trūkumas. Kita vertus, pranešime norima pabrėžti ES autonomijos stiprinimą kitų visuotinių dalyvių, ypač Jungtinių Valstijų, atžvilgiu naudojant geresnę užsienio, saugumo ir gynybos politiką, ir tuo labai džiaugiuosi. Kita vertus, pranešime pritariama didesniai bendradarbiavimui tarp ES ir NATO, pvz., siekiama kurti bendras institucines struktūras. Raginimas parengti Baltąją knygą dėl bendrosios saugumo ir gynybos politikos (BSGP), aiškiai apibrėžiant politikos tikslus yra labiau nei pageidautinas. Nors kritiškai vertinu Europos Sąjungos centralizmo didinimą, pritariu, kad reikėtų sukurti nuolatinę ES operacijų centrą.

Šitoks centras leistų mums veiksmingiau planuoti ir vykdyti pačias įvairiausias operacijas. Be to, sumažinus darbų dubliavimą, patirtume mažiau sąnaudų. Dėl gamtinių nelaimių neabejotinai vertingas minėtas solidarumo straipsnis ir Europos civilinės apsaugos pajėgų sukūrimas. Turėtume to siekti. Vis dėlto, atsižvelgiant į neaiškią poziciją daugelyje sričių, balsuodamas buvau priverstas susilaikyti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Galutiniame balsavime dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo (A7-0026/2010) susilaikiau. Tai buvo labai sudėtingas ir jautrus pranešimas, tačiau mums pavyko tinkamai jį parengti. Dviem su puse iš 11 mūsų pakeitimų buvo pritarta (vienam iš jų, labai svarbiam, raginančiam VĮ (PP) įveikti pusiausvyros tarp civilių ir karinių planavimo pajėgumų trūkumą). Dėl kitų svarbių pakeitimų nebuvo balsuota. Pranešimui pagaliau buvo pritarta, 480 nariams balsavus už ir 111 – prieš. Kaip minėjau, balsuodamas aš susilaikiau drauge su likusiais mano frakcijos nariais.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Balsavau prieš šį pranešimą. Šis dokumentas yra vienas iš labiausiai sukarintų, kokius man teko skaityti per visus savo darbo Parlamente metus. Europos Parlamentas ragina steigti nuolatinę operacijų centrą, atsakingą už operacijų planavimą ir karinių operacijų vykdymą ir bendradarbiavimą su NATO stiprinimą. Europos gynybos agentūra siekiama sukurti karinę kosmoso stebėjimo sistemą. Be to, turėtų būti sukurta jūrų stebėjimo sistema, kuria, be kitų užduočių turėtų būti stebima „neteisėta“ migracija. Pranešime taip pat raginama, kad daugiau negu iki šiol valstybių narių dalyvautų ES karinėse operacijose. ES ir Parlamentas turėtų dalyvauti diskusijose dėl strateginės NATO koncepcijos. Kaip neutralios šalies atstovė, negaliu pritarti šiam plataus užmojo pranešimui.

Traian Ungureanu (PPE), raštu. – (RO) Norėčiau padėkoti visiems savo kolegoms nariams Europos Parlamente už paramą man plenariniame posėdyje, balsuojant už Arnaud'o Danjeano pranešimo dėl Europos saugumo strategijos 34 pakeitimą.

34 pakeitimą inicijavau, siekdamas pakeisti šio pranešimo 87 dalies tekstą, kuriame nurodomas priešraketinio skydo sukūrimas Europoje priėmus dvišalį susitarimą tarp Jungtinių Valstijų ir valstybių narių, tarp jų ir Rumunijos. Pakeitime siūloma atsisakyti rekomendacijos kurti šią sistemą „palaikant dialogą su Rusija“ pakeičiant formuluotę labiau suderintą: „dialogą žemyno lygmeniu“. Naujasis JAV projektas, apimantis priešraketinės gynybos sistemos kūrimą, yra griežtai gynybinio pobūdžio ir garantuoja saugumą visoje Rytų Europoje ir Vakarų Balkanuose. Projektas nėra nukreiptas prieš Rusiją. Todėl nematau, kad būtų kokių nors priežasčių dalyvauti Rusijai, ypač priimant sprendimus, kaip įgyvendinti šį projektą.

Dėl to atsirado 34 pakeitimas. Man malonu, kad šiam pakeitimui buvo pritarta, 358 nariams balsavus už. Pritarimo balsų skaičius rodo, kad teikiama parama peržengia politinių frakcijų ir nacionalinių susivienijimų ribas, įrodo šio pasiūlymo dėl rezoliucijos reikšmę ir Europos daugumos, kuri laikosi bendro požiūrio, buvimą.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos RC-B7-0137/2010

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Manau, kad svarbiausias prioritetas – stiprinti pastangas, kad nebūtų platinami branduoliniai ginklai bei pasaulis be branduolinių ginklų. Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties (BGNS) stiprinimas, pasirašant ir įgyvendinant ją visoms valstybėms narėms, atitinka šią sistemą. Balsuojant dėl šio pasiūlymo dėl rezoliucijos, nusprendžiau susilaikyti, nes jis apima svarbiausią klausimą, kuriam nepritariu ir kurį Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji nesėkmingai mėgino pakeisti. Nurodau sakinį, kuriame teigiama, kad ES gali „panaudoti visas turimas priemones, kad užkirstų kelią susirūpinimą visame pasaulyje keliančioms ginklų platinimo programoms, skatintų jas nutraukti, stabdyti ir, jei įmanoma, panaikinti“. Karinių priemonių naudojimas arba grasinimas jas panaudoti, ypač dėl Irano, yra itin pavojingas, neturėtų teigiamų rezultatų siekiant taikos ir prieštarautų kairiųjų jėgų ES karinių veiksmų sampratai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Principai, kuriais remiantis buvo pasirašyta Branduolinio ginklo neplatinimo sutartis ir kurie žinomi dar nuo Šaltojo karo laikų šiandien tebėra svarbūs ir juos būtina dar skubiau taikyti. Žlugus tarybiniam blokui, branduolinės medžiagos ėmė plisti į įvairias šalis, ir nesant vieningos jų naudojimo ir saugojimo kontrolės kyla pavojus dėl neatsakingo jų panaudojimo arba net sunykimo, ir tai turėtų neįsivaizduojamų padarinių sveikatai ir saugumui regione.

Dėl išaugusio „branduolinio klubo“ narių skaičiaus, terorizmo pavojaus ir palyginti lengvos galimybės pasigaminti masinio naikinimo ginklą, darosi vis neramiau gyventi. Europos Sąjunga turi laikytis bendros ir nuoseklios pozicijos šiais klausimais, siekdama sukurti pasaulį, kuris būtų saugesnis ir kuriame būtų mažiau vietos ginkluotei.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Dėl tarptautinių pokyčių atsiranda naujų branduolinio ginklo neplatinimo galimybių. Pradėdamas eiti savo pareigas, prezidentas Barackas Obama nurodė, kad jis norėtų sukurti pasaulį be branduolinių ginklų ir pažadėjo aktyviai veikti, siekdamas visiško Jungtinių Valstijų branduolinių bandymų uždraudimo ratifikavimo. Europos Sąjunga turėtų atsižvelgti į branduolinio ginklo neplatinimo iššūkius, ypač dėl Irano ir Šiaurės Korėjos, kurie ir toliau kelia didžiausią pavojų tarptautiniam saugumui. Kalbant apie branduolinio arsenalo mažinimą, prioritetiniais turėtų būti laikomas tolesnis dviejų pagrindinių – Rusijos ir Jungtinių Valstijų – arsenalų, kuriems tenka 95 proc. viso pasaulio branduolinių ginklų, mažinimas. Parlamentas tikisi, kad Europos Sąjunga laikysis bendros ir drąsios pozicijos kitoje Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties persvarstymo šalių konferencijoje.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Branduolinis nusiginklavimas itin svarbus tarptautinei visuomenei. Tai pagrindžia poreikį skatinti ir stiprinti Branduolinio ginklo neplatinimo sutartį (BGNS) ir siekti, kad sutartį ratifikuotų visos šalys. Dabartinis tarptautinis klimatas yra toks, kad naujos branduolinio ginklavimosi varžybos sukeltų daug rūpesčių.

Nusiginklavimo pradžia ir naujos branduolinės ginkluotės plėtros, gamybos ir saugojimo pabaiga atitinka BGNS dvasią ir raidę. Ginčą dėl Irano branduolinių programų galima išspręsti siekiant takaus sprendimo derybose, kurias svarbu atnaujinti. Bet kokie kariniai veiksmai arba grasinimas panaudoti jėgą yra neproduktyvūs ir gali turėti padarinių, pavojingų visam regionui. Todėl turėtume nepritari bet kokių karinių veiksmų planams, kaip teigiama patvirtintos bendros rezoliucijos preambulės G dalyje.

Charles Goerens (ALDE), raštu. – (FR) Irano problema – pagrindinė diskusijų tema rengiantis Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties (BGNS) persvarstymo konferencijai. Apibendrinant: Iranas, priimdamas BGNS, atsisakė branduolinio ginklo ginklavimosi galimybių. Jei Irano Respublika nebevykdytų savo įsipareigojimų, susidurtume su dviem problemomis. Trumpalaikiu laikotarpiu tai keltų pavojų stabilumui regione, kur dauguma dalyvių linkę laikytis radikalios pozicijos. Vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu Irano atsisakymas laikytis BGNS nuostatų būtų rimta kliūtis stiprinti regiono ir visuotinį saugumą. Aiškiai matyti, kad Jungtinių Tautų saugumo Tarybos narių, turinčių veto teisę ir Vokietijos nepakanka, kad būtų galima to pasiekti. Stiprus signalas iš Jungtinių Valstijų ir Rusijos, rodantis, kad jos abi nusiteikusios vienašališkai mažinti savo branduolinį arsenalą, padėtų pažadinti vidutinio dydžio branduolinių valstybių, kurios taip pat pasirengusios nusiginkluoti, atsakomybės jausmą. Pagaliau ryžtingi didžiųjų valstybių veiksmai galbūt įtikintų šalis, kurios šiuo metu plėtoja branduolinę technologiją, atsisakyti savo projektų.

Richard Howitt (S&D), raštu. – EP nariai leiboristai norėtų nuoširdžiai įsipareigoti kurti pasaulį be branduolinių ginklų. Didžiojamės tuo, kad Didžioji Britanija, būdama branduolinė valstybė, vadovauja pastangoms pasirašyti branduolinio neplatinimo sutartį gegužės mėn. Niujorke, apimančią visuotinį bendrą sutarimą. Pritarėme šiai rezoliucijai, kurioje aiškiai siekiama pasiųsti žinią Europos Parlamentui, ir EP nariai

leiboristai turėtų pritarti pastangoms, kuriomis būtų siekiama užtikrinti, kad blogiausi branduolinės priešpriešos ir abipusio susinaikinimo pavojaus laikai liktų praeityje.

Nusprendėme susilaikyti, balsuodami dėl 2 pakeitimo, nes manome, kad dėl karinės doktrinos turėtų spręsti valstybių narių vyriausybės, ir tai neturėtų būti Europos Parlamento prerogatyva. Taip pat prisijungėme prie mūsų politinės frakcijos, pritardami 3 pakeitimui, nes manome, kad visos šalys turi teisę plėtoti branduolinę energiją civiliais tikslais, tačiau esama atsakomybės šioms šalims, plėtojant branduolinę ginkluotę. EP nariai leiboristai toliau pritarė, kad šalys, turinčios branduolinį ginklą, turėtų nusiginkluoti, neplatinti jo naujose šalyse ir sieks, kad pasaulyje neliktų branduolinių ginklų.

Sabine Lösing (GUE/NGL), raštu. – Visiškai nebejoju dėl tarptautinio branduolinio nusiginklavimo būtinybės, ir todėl BGNS stiprinimas ir jos ratifikavimas, kurį turėtų atlikti visos šalys yra itin svarbus, ir būtinos pastangos įgyvendinti visus sutarties aspektus. Ji turėtų atitikti gerai apgalvotą viziją, užtikrinančią veiksmingas daugiašales pastangas, kuriomis būtų siekiama kiek įmanoma greičiau sukurti pasaulį be branduolinių ginklų. Turėtume primygtinai reikalauti, kad branduolinių ginklų turinčios šalys pagal BGNS VI straipsnį įsipareigotų visiškai nusiginkluoti, nes tai buvo pagrindinis įsipareigojimas, ir daugelis šalių pasirašė BGNS, visam laikui atsisakydamos branduolinių ginklų. Prieštaraujame šiai bendros rezoliucijos frazei (G konstatuojamoji dalis): „... panaudoti visas turimas priemones ...“.

Įspėju, ypač dėl Irano, kad bet kokia karinė veikla, siekiant išvengti neplatinimo, būtų nenaudinga ir labai pavojinga. Esu įsitikinusi, kad geriausias būdas spręsti neplatinimo problemą – atsisakyti visiems laikams atominės energijos, nes jos naudojimas net civiliams tikslams, savaime kelia didelį pavojų ir, be to, negalima visiškai atmesti, kad branduolinė civilinė technologija nebus panaudota kariniams tikslams.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Masinio naikinimo ginklų neplatinimas kelia realų pavojų žmonijai, taikai ir tarptautiniam saugumui. Teroristinis ekstremizmas, nekontroliuojamas ir dažnai fundamentalus, verčia pasaulį bijoti ir neleisti grupėms ir vyriausybėms, kuriems vadovauja nepatikimi vadovai, įsigyti šios technologijos.

Todėl svarbu, kad vyriausybės, turinčios panašių ginklų, parodytų, kad ketina mažinti savo ginkluotės arsenalus. Kitas aukščiausio lygio susitikimas, kuris vyks šių metų balandžio mėn., galėtų būti labai naudingas šiuo klausimu, ir esama didelių lūkesčių nustatant didesnę griežtumą ir kontrolę siekiant apriboti neleistiną branduolinių medžiagų prekybą.

Tikėkimės, kad JAV ir Kinija ir toliau vaidins svarbų vaidmenį skatinant branduolinį nusiginklavimą Korėjos pusiasalyje. Vis dar svarbu, kad valstybės laikytųsi Sutarties dėl Branduolinių ginklų neplatinimo, nes tai kelia rūpestį mums visiems, ne tik kai kuriems iš mūsų.

Zuzana Roithová (PPE), raštu. – (CS) Man labai malonu, kad Europos Parlamentas aiškiai pritarė pranešimui dėl branduolinių ginklų neplatinimo. Kaip krikščionė, labai džiaugiuosi, kad praėjus 60 metų nuo karo pabaigos Vakarų civilizacijos atstovai pagaliau suprato, kad branduoliniai ginklai kelia didžiulę visuotinę riziką ir todėl stengiasi mažinti jų atsargas. Tai, kad Iranas ir Korėjos Liaudies Demokratinė Respublika neketina pasirašyti Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties yra didžiulė rizika. Šios šalys taip pat nevykdo tarptautinių įsipareigojimų branduolinio saugumo srityje. Tai, kad Iranas neleidžia tarptautinės atominės energetikos agentūros inspektoriams patikrinti savo branduolinių įrenginių, kelia pavojų saugumui ne tik šalia esančioms šalims, bet ir ES. Baigdama norėčiau padėkoti nariams už jų pastangas kiek galima labiau suderinti šios rezoliucijos tekstą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Pagaliau tariu „taip“ šiai sudėtingai rezoliucijai (RC7-0137/2010) dėl Branduolinio ginklo neplatinimo sutarties. Labai džiaugiuosi, kad originalus tekstas, kurį pateikė PPE, socialistai, ALDE ir Verts/ALE buvo patvirtintas ir buvo patvirtintas vienas iš mūsų pakeitimų (331 balsavus už, 311 – prieš), tai ypač stebėtina, nes šiame pakeitime visos šalys raginamos persvarstyti jų karinę doktriną, atsisakant pirmojo smūgio galimybes. PPE pastangos išbraukti dalį dėl nebranduolinių zonų, tarp jų Artimuosiuose Rytuose, patyrė nesėkmę.

Geoffrey Van Orden (ECR), raštu. – Yra keletas rezoliucijos aspektų, kuriems pritariu. Mes visi pritariame tam, kad Branduolinio ginklo neplatinimo sutartis būtų stipri ir veiksminga. Vis dėlto, kai kurios rezoliucijos dalys yra visiškai nereikalingos, todėl ECR frakcija balsuodama susilaikė. L konstatuojamojoje dalyje keliamas klausimas dėl taktinių branduolinių ginklų laikymo penkiose Europos nebranduolinėse valstybėse. Pritariame šiam nuolatiniam ginkluotės buvimui, nes taip siekiama pasidalyti našta su JAV ir jos karinių įsipareigojimų Europos saugumui garantijų. Daugelyje vietų kritikuojami artimiausi mūsų sąjungininkai, tuo tarpu mūsų kritika turėtų būti nukreipta prieš visus tuos, kurie kelia pavojų tarptautiniam saugumui. Ne JK, ne Prancūzija

ir net ne JAV dabar tiekia dalias medžiagas branduolinei ginkluotei. Kitas dalykas – teigti, kad šiame etape turi būti atsisakyta dalių medžiagų gamybos pajėgumų. Raginimas įsteigti nebranduolinę zoną Artimuosiuose Rytuose akivaizdžiai skirtas Izraeliui. Izraeliui kelia egzistencinę grėsmę jo kaimynai, kurių keletas jau bandė pasigaminti branduolinius ir kitokius MNG, ir iš tikrųjų bent vienas iš jų – t. y. Iranas – ir toliau žengia šia kryptimi.

9. Balsavimo pataisymai ir ketinimai: žr. protokolą

(Posėdis sustabdytas 13.55 val. ir atnaujintas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: Pál SCHMITT

Pirmininko pavaduotojas

10. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

(Ankstesnio posėdžio protokolas patvirtintas)

11. ES politika Arkties regiono klausimais (diskusijos)

Pirmininkas. Kitas klausimas – Europos Sąjungos Vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimas dėl ES politikos Arkties regiono klausimais.

Catherine Ashton, Komisijos pirmininko pavaduotoja / Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai. – Pone pirmininke, labai džiaugiuosi galėdamas su jumis svarstyti tai, kas mano nuomone, yra atsirandanti Europos Sąjungos Arkties regiono politika. Tai – rimtas, vis didesnės politinės reikšmės klausimas, ir manau, kad būtent taip jį turėtume vertinti.

Po Kopenhagos derybų teisinga vis daugiau dėmesio skirti tai pasaulio daliai, kurioje akivaizdžiausiai matomi klimato kaitos pokyčiai. Moksliniai įrodymai leidžia teigti, kad ledynų storis pastaruoju dešimtmečiu sumažėjo daugiau negu perpus.

Kiti aplinkos pokyčiai taip pat turi vis daugiau įtakos Arkties tautoms, biologinei įvairovei ir kraštovaizdžiui, žemėje ir jūroje. Drauge su kitais tarptautiniais dalyviais mes vis aktyviau siekiame spręsti Arkties regiono klausimus. Kaip jums žinoma, 2008 m. pabaigoje Komisija paskelbė komunikatą dėl Arkties regiono, kuriam pritarė Taryba, ir po to, 2009 m. gruodžio mėn., priimtos išsamios išvados dėl Arkties.

Manau, kad tai – dar vienas žingsnis laipsniškai kuriant nuoseklią, išsamią Arkties politiką. Kaip žinote, Komisijos paprašyta parengti tolesnį pranešimą 2011 m. birželio mėn., ir tai bus dar viena galimybė mums bendrai plėtoti mintis. Šis darbas vyksta šiuo metu, todėl šiandien man labai norėtusi išgirsti šių rūmų narių nuomones.

Komisija pritarė jūsų 2008 m. spalio mėn. rezoliucijai dėl Arkties regiono valdymo, kuris buvo tinkamas postūmis Komisijai paskutiniaisiais etapais, rengiant komunikato projektą. Siekiame, kad Parlamentas remtų mūsų pastangas užtikrinant, kad Europos Sąjunga taptų pripažinta, atsakinga ir gerbiama Arkties proceso dalyve. Mūsų geografinė padėtis ir vykdomos programos Arkties regione – atskaitos taškas, tačiau veiklą būtina plėtoti toliau.

Norėčiau labai trumpai apibūdinti tris pagrindines veiklos sritis. Pirmiausia, norime prisidėti prie Arkties regiono, bei jame gyvenančių tautų apsaugos. Arkties ekologinė sistema labai trapi, ir būtina nustatyti kiek įmanoma didesnę jos apsaugą ir saugiklius. Taip pat dėl klimato kaitos Arkties regiono ištekliai tampa vis lengviau prieinami. Tai atveria galimybių, tačiau į jas būtina žvelgti labai atsakingai.

Norime užtikrinti, kad mūsų piliečiai ir įmonės veiktų tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir kiti, taip pat transporto ir gamtos išteklių srityse, ir to turėtų būti siekiama labai apgalvotai ir atidžiai, taikant atitinkamus aplinkos saugiklius. Šiuos tikslus galėtų ir turėtų nustatyti ES institucijos ir valstybės narės, ypač trys ES valstybės narės, turinčios teritorijų Arktyje. Jie visi turėtų glaudžiai dirbti kartu su kitais suinteresuotais Arkties dalyviais.

Trečiasis mūsų tikslas – prisidėti kuriant tinkamas ir apgalvotas valdymo formas, sprendžiant iššūkius, su kuriais susiduria Arkties regionas. Tai apima esamus susitarimus, sistemas ir sąlygas, tarp jų Arkties Tarybą

ir JT Jūrų teisės konvencijos laikymąsi. Tačiau, jei reikia, turėtume atidžiai pažvelgti, kaip šios sąlygos galėtų būti papildytos ir plėtojamos.

Norėdami būti patikimi partneriai, turime pripažinti, kad Arkties regionas iš esmės skiriasi nuo Antarktidos ir, atsižvelgiant į tai, formuoti savo politikos priemones. Antarktida – didžiulis ir neapgyventas žemynas, apsuptas vandenyno, o Arkties regionas – jūrų sritis, apsupta žemės, kurioje tūkstančius metų gyveno žmonės, be to, regionai priklauso skirtingoms valstybėms. Todėl siūlymai pritaikyti Antarktidos sutartį Arkties regionui nerealūs, ir jie tikriausia pakenktų tam aktyviam vaidmeniui, kurį norime vaidinti.

Kaip žinote, tai taip pat ir Tarybos požiūris. Norime ir toliau glaudžiai bendradarbiauti su Europos Parlamentu, siekdami laipsniškai sukurti ES Arkties regiono politiką ir dirbti drauge su Arkties šalimis bei tarptautine bendruomene, kad rastume veiksmingiausią būdą, kaip apsaugoti ir išsaugoti Arktį ateities kartoms.

Michael Gahler, *PPE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, ponai pirmininko pavaduotoja, labai dėkoju už čia surengtas diskusijas, mano nuomone, svarbiu klausimu. Šiandien dalyvaujantieji šiose diskusijose man pritars, ir, manau, kad mums tikrai pavyks pasiekti labai didelio bendro sutarimo. Esu pranešėjas, rengiantis būsimą pranešimą, ir norėčiau bendradarbiauti su visais, dalyvaujančiais sprendžiant šį klausimą.

Nurodėte daugelį raktinių žodžių. Labai svarbi aplinkos apsauga. Minėjote vietos tautas, išteklius žemiau jūros lygio ir žuvininkystę. Kitas raktinis žodis – laivyba, laivybos maršrutai, atsiveriantys dėl klimato kaitos: Šiaurės Vakarų jūrų ir Šiaurės Rytų jūrų koridoriai.

Šių kelių kaimynystėje, drauge su trimis valstybėmis narėmis, turinčiomis teritorijų Arktuje, žinoma, yra dar bent dvi pasaulinės dalyvės – Jungtinės Valstijos ir Rusija – ir kita svarbi partnerė – Kanada. Tai šalia mūsų esančios teritorijos, su kuriomis turėtume kiekvienu atveju siekti palaikyti ir tobulinti savo ryši politikos, kurią siekiame sukurti, sąlygomis.

Kalbant konkrečiai apie žaliavas, galimas ne tik bendradarbiavimas, bet ir konfliktas, jei mūsų požiūris pasirodys esąs netinkamas. ES tikrai nesmeigs savo vėliavos jūros dugne, kaip tai padarė rusai. Vis dėlto, turėtume tartis su visomis suinteresuotomis šalimis, kad galėtume kartu nustatyti tai, kas svarbu galvojant apie regiono aplinkos apsaugą, išteklių gavybą ir vietos gyventojų teises.

Liisa Jaakonsaari, *S&D frakcijos vardu*. – (FI) Pone pirmininke, prieš kurį laiką JAV valstybės sekretorė Hillary Clinton savo interviu užsiminė, kad jos darbas labai sudėtingas – nuo vienos krizės prie kitos. Deja, tokiems svarbiems esminiams ateities iššūkiams, kaip Arkties regiono plėtra, spręsti laiko liko labai mažai.

Baronienė Catherine Ashton, mano nuomone, jūs turėtumėte jaustis panašiai, todėl labai palankiai vertiname, kad jūs iš anksto pradėdate diskutuoti dėl politikos Arkties regione ir ši savaitgalį vykstate į Laplandiją, Arkties regiono dalį. Ten jūs neabejotinai gausite vertingos informacijos.

Atsiverianti Arktis su savo lobiais teikia pačių įvairiausių ekonominių galimybių, tačiau čia slypi daug aplinkos ir saugumo pavojų bei pavojų, susijusių su vietos tautų likimu. Visuotinis atšilimas atveria naujus jūrų kelius ir leidžia panaudoti naftos ir dujų rezervus, tai gali pakenkti aplinkai. Švedijos tarptautinis taikos mokslo tyrimų institutas (angl. SIPRI) paskelbė dokumentą grėsmingu pavadinimu: „Arktika be ledo“ apie Kinijos Arkties politiką. Todėl Europos Sąjunga turėtų imtis skubių veiksmų ir parengti savo Arkties regiono politiką.

Komisijos išvados, kurias mums pristatėte, sveikintinos, nes į regioną, turintį naftos, dujų ir iškastinių medžiagų, neturėtų būti žvelgiama tik kaip į naująjį Eldorado: daugiau dėmesio būtina skirti ten gyvenantiems žmonėms, tai labai svarbu. ES taip pat turėtų būti pasirengusi konstruktyviai derėtis su vietos tautomis, tai – vienas būdų, kaip Europos Sąjunga galėtų vaidinti lemiamą vaidmenį formuojant Arkties politiką. Pvz., pastarojo meto Parlamento patvirtinti ruonių medžioklės apribojimai suerzino vietos gyventojus.

Labai svarbu didinti Arkties Tarybos statusą, ir dėl to dabar privalome turėti didesnę įtaką Kanadai ir ypač Rusijai, kad Europos Sąjungos vaidmuo išaugtų. Svarbi bendradarbiavimo sritis – Arkties moksliniai tyrimai; pvz., Laplandijos universitete, į kurį jūs vykstate, veikia Arkties universitetas, ir esu tikra, kad kai bus steigiamas Arkties informacijos centras, kaip užsiminė Komisija, Rovaniemis tam būtų tinkama vieta.

Be to, būtina stiprinti pačios Europos Sąjungos struktūras. Deja, atrodo, kad Taryba Arkties vandenyną laiko žemesniu prioritetu už Pietų ir Rytų dimensiją, ir todėl dabar būtina atverti Šiaurės dimensijos Arkties langą. Baronienė Catherine Ashton, Komisija turėtų patikslinti kiekvieno generalinio direktorato vaidmenį ir skirti asmenį, atsakingą už Arkties klausimus.

Diana Wallis, ALDE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, norėčiau labai padėkoti Vyriausiajai įgaliotinei už pareiškimą. Manau, kad daugeliui šiuose rūmuose labai malonu, kad jūs tęsiate tai, ką pradėjo Komisija ir vadovaujantės pirmininkaujančios valstybės narės praėjusio rudens pareiškimais.

Jūs pabrėžėte trapią Arkties regiono gamtą ir aplinką. Trapi gamta, kaip jūs jau supratote – visuotinis rūpestis, svarbus ne tik Europai arba Arkties tautoms.

Arkties regionas atveria unikalias daugiašalio bendradarbiavimo galimybes. Mums jis taip pat – yra vienintelis regionas, kuriame ES palaiko teigiamą ryšį su Rusija per Šiaurės dimensiją. Tai būtina.

Tačiau Arktyje apskritai reikalingas reikšmingas bendradarbiavimas, ir nerimą kelia – jūs nepamirėjote pareiškimе – kad formuojasi vidinis penkių Arkties pakrantės šalių branduolys už Arkties Tarybos ribų. Tai galėtų labai pakenkti reikšmingam bendradarbiavimui, ir į tai būtina rimtai atsižvelgti.

Panašiai mums – ES – buvo atsakyta, kai prašėme suteikti mums stebėtojo statusą. Privalome pašalinti kai kurias spragas ir atkurti pasitikėjimą tuo, kas turėtų būti ketinama sukurti Arkties regione.

Manau, kad originalus Komisijos komunikatas buvo puikus dokumentas, leidęs Komisijoje tarp daugelio GD išspręsti daug svarbių klausimų. Tai – tinkamas pagrindas, kuriuo galėsime ateityje pasinaudoti. Taip pat susidomėję lauksime, kaip koordinuosite šią politiką, pradėjusi darbą naujoje Komisijoje ir – užimdama dvi kėdes vienu metu. Tačiau dėkojame už gerą pradžią.

Satu Hassi, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FI) Pone pirmininke, mūsų požiūryje į Arkties regioną aiškiai matyti kultūrinės šizofrenijos apraiškų. Viena vertus, mes nerimaujame. Visiškai akivaizdu, kad klimato kaita Arktikoje vyksta greičiau negu bet kur kitur. Regioną galima palyginti su kanarėle šachtroje.

Nuo 1979 m., vidutinis metinis ledynų storis Arkties vandenyne sumažėjo maždaug 1,5 mln. kv. km, ir tai galima prilyginti Prancūzijos, Italijos, Ispanijos ir Jungtinės Karalystės plotui kartu sudėjus. Šis ledynų tirpsmas skatina klimato kaitą, nes mažina Žemės atspindėjimą, vadinamąjį albedo. Dėl to tundros paviršiuje, taip pat ir iš jūros dugno gali išsiskirti metanas. Metanas dar labiau paspartintų klimato kaitą. Dėl šio tirpsmo į aplinką pradėtų išsiskirti toksinai, susikaupę per daugelį metų.

Kol esame susirūpinę dėl šios padėties, Arktyje prasidėjo varžybos dėl naftos ir dujų. Šalys ginčijasi ir derasi, kaip pasidalyti jūros dugną. Dar svarbiau, kad ginče ignoruojamos vietos tautos.

ES turėtų pradėti skatinti nuoseklų požiūrį į tvarią plėtrą. Ji turėtų kontroliuoti euro ir dolerio viliones ir remti Arkties regiono apsaugą priemonėmis, panašiomis į tas, kurios taikomos Antarktidai. Be to, vietos tautos turėtų dalyvauti priimant bet kokių sprendimus, susijusius su regionu. Bet kuriuo atveju regione turėtų būti nustatytas 50 metų moratoriumas iškastiniams ištekliams gauti.

Būtina suprasti, kad regiono aplinka ir laukinė gamta yra jautrios ir pažeidžiamos. Pvz., naftos gavyba čia būtų susijusi su didesniais pavojais negu bet kur kitur. Laivybos įmonės taip pat turi suvokti didžiulius sunkumus ir riziką, susijusią su laivyba regione. Būtų visiškai nenaudinga, jei mes savo sprendimuose paprasčiausiai parašytume keletą gražių žodžių apie aplinką ir vietos tautas, tačiau, pradėję vykdyti darbus, rizikuotume negrįžtamai užteršti aplinką ir pažeistume vietos gyventojų teises.

Charles Tannock, ECR frakcijos vardu. – Pone pirmininke, kai 1973 m. Danija įstojo į ES, dėl Grenlandijos priklausymo Danijai atsivėrė nauja ES Arkties dimensija. 1985 m. Grenlandija nusprendė išstoti iš ES, tačiau po 10 metų įstojus į ES Švedijai ir Suomijai, gerokai sustiprėjo ES susidomėjimas Arkties regionu.

Nuo to laiko ES tapo viena iš dalyvių su svarbiais strateginiais – aplinkos ir gamtos išteklių – interesais Arktyje. Valstybės, turinčios teritorijų Arktyje, pvz., Jungtinės Valstijos, Kanada, Rusija, Norvegija ir Islandija, tvirtai ir energingai atstovauja savo interesams. Europos Sąjunga taip pat turėtų tai daryti, ir Arkties Taryba, mano manymu, tam yra tinkamiausia vieta. Europos Sąjungos *ad hoc* stebėtojos statusas Arkties Taryboje šiam tikslui nėra pakankamas. Tikiuosi, kad Vyriausioji įgaliotinė sieks, kad ES būtų suteiktas nuolatinės stebėtojos statusas kitame ministrų susitikime balandžio mėn. Grenlandijoje.

Tenka apgailestauti, kad Kanada blokuoja ES, reaguodama į ruonių medžioklės draudimą, tačiau tikiuosi, kad sveikas protas nugalės. Panašus požiūris nėra protingas, atsižvelgiant į tai, kad šešios ES valstybės narės, tarp jų Jungtinė Karalystė – mano paties valstybė – turi nuolatinių stebėtojų statusą. Vis dėlto, Danijos, Švedijos ir Suomijos tarpusavio veiklos koordinavimas Arkties Taryboje – pavyzdys ir tinkamas pagrindas ES interesams atstovauti regione.

Mūsų sąjungininkių Norvegijos ir Islandijos, šiuo metu siekiančios narystės ES, įnašas dar labiau paskatino siekti, kad Europa dalyvautų Arkties forume. Tai gyvybiškai svarbu, nes Rusija paliko mums mažai abejonių dėl savo planų Arktyje, įsmeigdamą Rusijos vėliavą 2007 m. jūros dugne Šiaurės ašigalyje. Mes iš savo patirties gerai žinome, kad Rusija kartais vadovaujasi savo taisyklėmis, sprendama tarptautinius klausimus. Tik suvienytas kitų Arkties Tarybos narių ir stebėtojų blokas, naudojantis ES Šiaurės dimensijos politikos priemonės, leistų veiksmingai kontroliuoti Kremlių. Negalima leisti, kad Arktis taptų nauja arena Rusijos ekspansionistinėms tendencijoms.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, dėl daugelio priežasčių reikia svarstyti Arkties klausimus. Kai kurios jų buvo minėtos. Svarbus klimato kaitos klausimas, nes Arkties regionas labai stipriai nukentėjo dėl visuotinio atšilimo. Svarbus gamtos išteklių klausimas, ir tai, kad Arkties regionas atveria didelius turtus. Taip pat klausimas dėl atsiveriančio Šiaurės jūrų kelio, kuris reikštų visiškai naujus transporto judėjimo srautus. Vis dėlto, esminis mano frakcijai rūpimas klausimas – kaip reikėtų veikti Arktyje. Ar mūsų atskaitos tašku turėtų būti interesai siaurąja prasme, susiję su tuo, ką ES galėtų gauti Arkties regione? Ar mūsų atskaitos tašku turėtų būti Arkties regiono plėtra, naudinga pasaulio bendruomenei – taip pat nepamirškime, kad būtina atsižvelgti į Arkties tautų apsisprendimo teisę.

Atsakymas į šį klausimą susijęs su pozicija, kurią užimsime: ar dirbsime, kad Arktis taptų ta vieta, kur būtų leidžiama išvystyti naujas ginkluotės varžybas – čia svarbus vaidmuo tenka Rusijai, kitiems sekant jos pavyzdžiu – ar Arktis, kaip Antarktida turėtų būti ne karo zona? Akivaizdu, kad Šiaurės ir Pietų ašigaliai, Arktis ir Antarktida skiriasi. Įdomu, kad mums pavyko parengti sutartį dėl Antarktidos, kurioje karinis dalyvavimas neleistinas ir numatyta, kad šis regionas gali būti naudojamas tik taikiems tikslams. Pagrindinis klausimas, su kuriuo susiduria Komisija, ar Arktį galima paversti ne ginkluotės zona ir jei taip, kokių konkrečių iniciatyvų ji turėtų imtis šia kryptimi.

Timo Soini, *EFD frakcijos vardu*. – (FI) Pone pirmininke, Arkties klausimas svarbus, ir būtina jį svarstyti dabar. Suomijoje Arkties sąlygos mums yra gerai pažįstamos. Mes ten gyvename. Baronienė Catherine Ashton, vykdamą į Laplandiją ras daug žmonių, gyvenančių ir dirbančių į šiaurę nuo speigračio. Pats ten vyksiu sekmadienį ir žinau, kad sutiksiu daug žmonių, kuriems rūpestį kelia jų darbas ir apsirūpinimo galimybės, nes tikros demokratijos sąlygomis žmonės gali pasirinkti, kur jie nori gyventi. Jie taip pat gali gyventi Arktyje, jei to nori.

Laplandijos universitetas Rovaniemyje – tinkamiausia vieta atlikti šį tyrimą finansų ir mokslo tyrimo požiūriu. Diana Wallis tai teigiamai įvertino, duodama interviu Suomijos laikraščiui „Kaleva“, ir aš mielai pritariu jos liberaliam požiūriui.

Ateities požiūriu mes turėtume atsižvelgti į tris dalykus: gamtą, gyvūnus ir žmones. Jei visais šiais trimis aspektais galima pasiekti, kad kiekvienoje Arkties dalyje vyrautų darna, vadinasi, galima pasiekti tvarios Arkties politikos ir tinkamai panaudoti jos logistiką ir ekonomiką, tačiau tik rūpinantis gamta, gyvūnais ir žmonėmis.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad galiu šiandien dalyvauti šiose diskusijose ir norėčiau paliesti labai specifinį klausimą, kurį iškėlė kai kurie mano kolegos, kurių aš klausiausi.

Nėra jokių abejonių, kad gyvenimo sąlygos puikiaiame Arkties regione – atšiaurios, tačiau nėra abejonių ir dėl to, kad naujosios technologijos ir pažanga neišvengiamai atvers regioną didesniai išteklių panaudojimui, ir viena pagrindinių sričių yra žuvininkystė.

2008 m. Komisijos komunikate nagrinėjamas dabartinis žuvininkystės vystymo mastas, taip pat ir galimybė atverti naujas sritis. Iš tiesų teisinga, jei būtų laikomasi sisteminio požiūrio. Tvariai vykdoma žvejyba leidžia apsaugoti išteklius ir užtikrinti ateitį žvejyba besiverčiančioms bendruomenėms. Tame pačiame dokumente taip pat teisėtai minimas poreikis apsaugoti vietos tautas ir gyventojus, nurodant statistinius duomenis, kad maždaug trečdalis iš keturių milijonų gyventojų, gyvenančių regione yra vietos gentys – dar kartą, labai pagirtinas tikslas. Vis dėlto – norėčiau įspėti Komisiją – aš vis dar abiejuose dokumentuose įžvelgiu požymių, kad Komisija nepasimokė iš bendros žuvininkystės politikos nesėkmės, Šiaurės Airijoje visiškai sugriovusios žuvies pramonę.

Požiūriu iš viršaus į apačią, kontroliuojančio ir nustatančio politikos tikslus ir metodus iš Briuselio, visuomet laukė apgailėtina nesėkmė, vis dėlto 2008 m. dokumento ir 2009 m. gruodžio mėn. Užsienio reikalų Tarybos dokumento išvada yra ta, kad ES ketina taikyti tą patį požiūrį Arkties regione. Raginu Vyriausiąją įgaliotinę, sprendžiant, kaip reikėtų toliau koordinuoti politiką šioje srityje, turėti omenyje šį konkretų klausimą.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pone pirmininke, besivystančiame šiuolaikiniame pasaulyje Arkties regiono politikos klausimai, siejami su atšiauriomis klimato sąlygomis, baltaisiais lokiais ir beribėmis ledo laukais, įgyja naują reikšmę. Dėl tarptautinės prekybos plėtos ir didėjančio gamtos išteklių poreikio auga susidomėjimas regionu. Dėl labai sparčiai tirpstančių Arkties ledynų atsirado naujų regiono vystymosi galimybių. Arktis iš atokios srities virto šalių, ieškančių naujų laivybos maršrutų, begalinių gamtos išteklių šaltinių ir žuvies išteklių, interesų centre. Tačiau tai jau žinome.

Kyla klausimas, kaip Europos Sąjunga turėtų reaguoti į nervingus pasirengimus savotiškai Arkties invazijai, kuri jau kurį laiką vyksta Rusijoje, JAV, Kanadoje ir Norvegijoje. Tačiau svarbiausia spręsti nereguliuojamo teisinio Arkties regiono statuso klausimą. Politika, pagrįsta diplomatijos priemonėmis, naudota iki šiol, turėtų užtikrinti tarptautinį supratimą, garantuojantį sąžiningą galimų įgytų teritorijų pasiskirstymą. Dėl teisinių reglamentų trūkumo gali kilti visuotinis konfliktas. Taigi, reikia sistemingų ir koordinuotų veiksmų, kuriais būtų reaguojama į sparčiai atsirandančius iššūkius. Mokslo tyrimų infrastruktūra, daugiašalio Arkties valdymo vystymas, pagrįstas JT konvencija ir vietos Arkties gyventojų dalyvavimu – tai tik kai kurios sudėtinės dalys, kurios turėtų būti įtrauktos į būsimąją Europos Arkties strategiją, kurios tikslas būtų išlaikyti pusiausvyrą tarp gamtos aplinkos apsaugos ir tvaraus jos išteklių naudojimo.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pirmiausia norėčiau pasveikinti Vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams.

Arkties regionas – pasaulio vieta, kur klimato kaita matyti akivaizdžiausiai. Dėl visuotinio atšilimo sparčiai tirpsta ledynai. Reikšmingi buvo 2007 m., kai ledo sluoksnis sumažėjo 34 proc. palyginti su 1970–2000 m.

Vis dėlto, Arkties ledynų tirpsmas gali turėti drastiškų padarinių. Dėl jo klimato kaita vyksta dar sparčiau. Iki šiol baltoji Arkties sritis atspindėjo 80 proc. šiam plotui tenkančios saulės šviesos, ir turėjo įtakos pasaulio ir vietos temperatūrai. Šis atspindėjimas nuolat mažta, sukeldamas planetos ir viso poliarinio regiono temperatūros didėjimą 1500 metrų zonoje Kanadoje, Rusijoje ir Aliaskoje. 2007 m. nuo rugpjūčio iki spalio mėn. temperatūra pakilo 2°C.

Tuo pat metu ledynų tirpsmas sukėlė neregėtus jūros srovių pokyčius. Jis neigiamai veikia jūrų ekologines sistemas ir žuvininkystę bei mažina jūros galimybes sugerti anglies dioksidą, nes turi įtakos planktonui ir kitiems organizmams ir kelia jūros lygį.

Todėl Europos piliečiams nerimą kelia kalbos apie Europos Sąjungos dalyvavimą, eskaluojančios konkurenciją, siekiant geopolitinės naudos iš šios Arktyje vykstančios aplinkos katastrofos.

Europos Sąjunga neturėtų siekti laimėti tarptautinių geopolitinių varžybų dėl naftos ir laivybos kelių Arktyje. Mūsų vaidmuo turėtų būti mūsų principų apsauga, pagarba regiono aplinkos vientisumui, JT institucijoms, tarptautinės konkurencijos principas, kokia tarptautinė sistema beatsirastų dėl didelių šiuo metu Arktyje vykstančių aplinkos pokyčių.

PIRMININKAVO: Diana WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Ponia pirmininke, norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir palinkėti baronienei Catherine Ashton sėkmės naujose pareigose ir pasidžiaugti jos išsipareigojimu išlaikyti glaudų bendradarbiavimą su Parlamentu, plėtojant tai, ką ji pavadino nuoseklesne ES politika Arktyje.

Europos Sąjungai, žinoma, Arkties regiono politikoje tenka svarbiausias vaidmuo. Dvi Arkties regiono šalys – Islandija ir Norvegija – yra EEE narės. ES politikos priemonės tokiose srityse, kaip aplinka, klimato kaita, energetika, mokslo tyrimai, transportas ir žuvininkystė turi tiesioginės įtakos Arktikai.

Būdamas Parlamento delegacijos ryšiams su Šveicarija, Islandija, Norvegija ir Europos ekonominės erdvės (EEE) šalimis pirmininkas, aš atstovauju Parlamentui nuolatiniam Arkties regiono šalių parlamentarų komitete.

Todėl, kaip pirmininkas norėčiau informuoti rūmus, kad šių metų rugsėjo mėn. Parlamente Briuselyje įvyks Arkties regiono šalių parlamento narių kas dveji metai vykstantis susitikimas.

(GA) Parengiamasis susitikimas įvyks kitą savaitę Vašingtone ir Osle – šiek tiek vėliau nei susitikimas. Manau, kad Europos Parlamentui ir Europos Sąjungai labai svarbu tinkamai surengti šiuos susitikimus.

Pirmininkas. – Prašau atleisti, bet mes neišgirdome jūsų kalbos paskutinės dalies vertimo.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Ponia pirmininke, nė kiek neabejoju, kad visi, esantys rūmuose, suprato, ką aš pasakiau!

Baigdamas sakiau, kad surengsime konferenciją ir tikiuosi, kad, žinoma, atsižvelgiant į jūsų darbo tvarkaraštį, atvyksite į šį susitikimą, baronienė Catherine Ashton. Tikiu, kad tai – idealus pagrindas, norint pasiekti didesnio supratimo mums visiems visiems rūpimais klausimais ir šio didelio regiono šalių parlamentarams užmegzti ir stiprinti ryšius.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Ponia pirmininke, džiaugiuosi šiomis diskusijomis ir man labai malonu, kad baronienė Catherine Ashton yra čia ir jose dalyvauja. Jūs kalbėjote apie tai, kaip svarbu apsaugoti regioną ir jo gyventojus. Tai neabejotinai tiesa. Vis dėlto, kalbant konkrečiai apie šio regiono vietos tautas, kalbama šiek tiek daugiau, negu tik apie išorinę apsaugą, kurią galėtume suteikti; kalbama apie jų apsisprendimo teisę. Tai turėtų būti labai svarbus Arkties regiono politikos principas.

Yra daug labai jautrių klausimų, susijusių su šio regiono gamtos apsauga. Esu tikras, kad daugelis iš jūsų, dalyvaujančių šiose diskusijose, nepitaria moratoriumo minčiai. Galbūt, baronienė Catherine Ashton, tai jūs turėjote galvoje, kai pasakėte, kad „Arkties regionas iš esmės skiriasi nuo Antarktidos“, tačiau net nepritariant moratoriumui būtina atsakyti į klausimą – iš praktinės, o ne lyrinės pusės – kaip ypač jautrios šio regiono sritys gali būti veiksmingai apsaugotos laikantis prevencijos principo. Negalima leisti, kad padėtis toliau vystytųsi taip, kad trumpalaikių ekonomikos tikslų vardan kovos šūkis „mums reikia naftos, mums reikia žuvies“ įveiktų visus apsauginius principus.

Taip pat norėčiau papildyti tai, ką sakė Michael Gahler: jūs užsiminėte apie galimą konfliktą. Tai neabejotinai teisinga. Mes jau matome tarptautiniu mastu, kad šioms diskusijoms nėra būdingas tik siekis rasti bendrą pagrindą, kitaip Kanada ir Rusija nebūtų mėginusios blokuoti ES stebėtojo statuso Arkties Taryboje. Arkties Taryba, žinoma, savaime yra švelnios teisės organizacija, be fiksuoto biudžeto arba darbuotojų. Ši valdymo struktūra netinkama. Vis dėlto, mes turėtume būti atidūs, nagrinėdami naujas valdymo struktūras – supratau, kad tai yra jūsų pozicija, Vyriausioji įgaliotinė – siekiant pažangos įtraukiant suinteresuotas puses ir pripažįstant, kad kitos organizacijos taip pat norėtų dalyvauti.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Ponia pirmininke, matau, kad Komisija ir Vyriausioji įgaliotinė mano, kad ES turėtų nustatyti Arkties regiono politiką. Žinoma, pritariu aplinkos apsaugos Arktyje idėjai ir, kaip Danijos atstovė, puikiai suprantu geopolitinę padėtį. Taip pat puikiai žinau apie tuos sunkumus, su kuriais susiduria vietos gyventojai ir mes turėtume gerbti jų gyvenimo būdą. Tai sakydama, nemanau, kad ES turėtų imtis administravimo vaidmens Arkties regione. Tai nebūtų naudinga Europos Sąjungai arba Arkties regionui.

Mano nuomone, turėtume palikti Arktį šalims, tiesiogiai veikiančioms regione. ES darbas neturėtų būti nustatyti politikos visose srityse, ypač Arkties regione, kuriame mes tradiciškai puikiai bendradarbiavome ir kur tik dvi (o ne trys, kaip čia buvo teigiama) valstybės yra ES narės. Nei JAV, nei Kanada arba Grenlandija arba Rusija nepareiškė noro tapti ES nare. Jūs tikriausia manote, kad staigų susidomėjimą šiuo regionu pirmiausia lėmė tai, kad įvairios šalys norėtų pasinaudoti ten esančiais išteklių. Kitaip tariant, geriausia ES politika Arkties atžvilgiu būtų Arkties regione tiesiogiai nedalyvauti.

Nick Griffin (NI). – Ponia pirmininke, yra tokia anglų liaudies pasaka apie karalių Knutą, jis įsakė potvyniui pasitraukti ir nesušlapinti jo kojų, ir parodė savo dvariškiams, kad net karaliai negali paklusti tam, kas vyksta aplinkui. Taip šis vardas ikūnijo ne itin protingą, susireikšminusį žmogų.

Karaliaus Knuto istorija tęsiama Europos Sąjungos Vadovų Taryboje, kuri Arkties klausimų svarstymas pradedamas ir baigiamas pabrėžiant tariamo visuotinio atšilimo reikšmę. Taip atsisakoma pripažinti mokslinius įrodymus. Anot JAV nacionalinio Sniego ir ledo duomenų centro, Arkties vasaros ledas padidėjo 409 000 kvadratinų mylių arba 26 proc. nuo 2007 m. Būtent tai ir numatė mokslininkai, teigę, kad paskutinis vasaros ledo tirpsmas netinkamai naudojamas kaip visuotinio atšilimo įrodymas, faktiškai yra ne kas kita, kaip šimtmečius trunkančio įprasto ciklo, apimančio didėjimą, mažėjimą ir vėl didėjimą, rezultatas.

Todėl Arkties vasaros ledas iki 2013 m. neištirps, ir baltieji lokiai nepaskendo ir nepaskės dėl visuotinio atšilimo. Tačiau milijonai daug ir sunkiai dirbančių rinkėjų skęsta skolose ir mokesčiuose, ir jų kantrybė turi ribas, kalbant apie politinės klasės apgaule naudojantis visuotiniu atšilimu, kaip dingstimi nedemokratiniam tarptautiniam valdymui ir fiktyviems žalesiems mokesčiams.

JT paskelbė persvarstanti Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos nesąžiningus dokumentus ir suklaidotus statistikos duomenis. Didžiosios Britanijos mokesčių mokėtojų vardu prašau Parlamentą padaryti tą patį ir nustoti švaistyti pinigų pačiai didžiausiai apgalei žmonijos istorijoje.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Ponia pirmininke, Arktis – unikalus regionas, apie kurį vis dažniau užsimenama kalbant apie tirpstančius ledynus ir dėl to atsiveriančias naujas galimybes. Tai gerai, nes mums reikia daugiau diskutuoti ne tik apie tirpstančio ledo atveriamas galimybes panaudoti išteklius, kurie staiga tapo prieinami, tačiau ir apie su tuo susijusią atsakomybę, ir kaip kuo geriau apsaugoti Arktį ir įvertinti mūsų buvimo ir veiklos šioje jautrioje gamtinėje aplinkoje padarinius ateičiai.

Vis dėlto, kol dar nenusprendėme dėl bendros ES Arkties politikos, reikėtų daugiau laiko skirti dabartinei Arkties ekosistemos padėčiai įvertinti, nes kitaip mums bus sunku imtis tinkamų priemonių. Mano nuomone, naivu ir nerealu galvoti, kad visi ištekliai liks nepaliesti. Privalome užtikrinti, kad išteklių gavyba, transportas, turizmas ir kita veikla būtų vykdoma kuo geriau siekiant apsaugoti ir išsaugoti gamtą. Žinoma, tai turėtų vyksti konsultuojantis ir bendradarbiaujant su vietos gyventojais atsižvelgiant į susidariusią padėtį ir esamas sąlygas.

Komisijos pranešimas dėl Arkties – pirmasis teigiamas žingsnis nuoseklios politikos Arktyje link. Švedijai pirmininkaujant ES Tarybai, ji pritarė Komisijos sprendimui prašyti nuolatinio stebėtojo statuso Arkties Taryboje. Vis dėlto, manau, kad Komisijos pranešime ir iki šiol vykusiose diskusijose daug dėmesio buvo skirta vandeniui, tačiau nepakankamai – žemės sritims. Kai kuriose valstybėse, pvz. Švedijoje ir Suomijoje Arktyje paplitęs šiaurės elnių auginimas, vykdomi kasybos, ūkininkavimo ir miško darbai ir labai svarbu, kad į tai būtų atsižvelgta.

Kitas diskusijų aspektas, dažnai neminimas, tačiau kurį būtina pabrėžti, susijęs su ES Arkties strateginiais tikslais ir geostrateginiais interesais bei tarptautinio stabilumo šiame regione pokyčių padariniais.

Kai kurių ES valstybės narės turi teritorijų Arkties regione. Kitos regiono dalys yra ES šiaurės kaimynės. Todėl neturėtų būti sunku parengti bendrus strateginius tikslus ir įgyti jiems visų ES valstybių narių pritarimą. Atsižvelgiant į išaugusią konkurenciją tarp skirtingų šalių ir kai kuriuos neišspręstus konfliktus, ES turėtų būti suinteresuota užtikrinti, kad nekiltų įtampos dėl saugumo Arkties regione.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Šiandien mes svarstome labai svarbų klausimą. Klimato kaitos poveikis iš esmės keičia Arkties regiono padėtį. Dėl pasaulinio atšilimo įtakos Arktis atveria naujus jūrinius kelius ir suteikia galimybes gabenti dujas, naftą ir kitus gamtos resursus, tačiau tuo pat metu šis regionas tampa labai pažeidžiamas dėl ekologinių problemų ir jame esančių išteklių pasidalijimo tarp valstybių ir tai gali sukelti neigiamų padarinių tarptautiniam stabilumui ir Europos saugumo interesams. Kalbant apie aplinkos ir klimato kaitos įtaką šiam regionui, tai vienas iš pagrindinių Arkties politikos tikslų turi būti švelninti neigiamą klimato kaitos poveikį ir padėti regionui prisitaikyti prie neišvengiamų pokyčių. Iki šiol Arkties regione nebuvo taikomas joks sutarties režimas. Europos Parlamentas ne kartą pabrėžė Arkties valdymo svarbą. Manau, kad pasikeitus situacijai būtina laipsniškai pradėti formuoti autonomišką Europos Sąjungos politiką, o Europos Komisija savo ruožtu turėtų imtis aktyvaus vaidmens šiuo klausimu. Situacija šiame regione jau senokai kelia įtampą tarp Arkties teritorijos valstybių ir ši įtampa dar labiau padidės kai šis regionas taps vis prieinamesnis. Manau, kad Europos Sąjungai būtina inicijuoti išsamų dialogą su kitomis valstybėmis, ir tai atvertų naujas bendradarbiavimo galimybes. Manau, kad laikas pradėti galvoti ir apie tarptautinę Konvenciją dėl šio regiono valdymo, Arkties aplinkos išsaugojimo ir tausaus išteklių naudojimo.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Ponia pirmininke, baronienė Catherine Ashton, kaip ir dideli pokyčiai gamtoje, mums turėtų rūpėti tai, kad tirpstantys Arkties vandenyno ledynai, kurie tirpsta dar greičiau, negu iki šiol, sukėlė varžybas dėl naujų gamtos išteklių. Tai gali kelti saugumo pavojų santykiams tarp Europos Sąjungos ir kitų šalių. Todėl norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į Rusijos elgesį, susijusį ne su žvejyba, turizmu arba mineralinėmis medžiagomis, bet su likusiais nepaliestais pasaulio dujų ir naftos rezervais.

Nepaisant Europos Komisijos Arkties strategijos idėjos bendradarbiauti su kaimyninėmis šalimis klausimais, susijusiais su gretimomis teritorijomis, naujame tūkstantmetyje Rusija visiškai nenori atsižvelgti į mūsų nuomonę. Praėjusiais metais priėmus Rusijos nacionalinę saugumo strategiją Vakarams buvo pasiųstas gąsdinantis signalas, kad, jei reikia, Rusija pasirengusi naudoti karinę jėgą, norėdama kontroliuoti naujus išteklius Arktyje. Tikiu, kad turėtume įgyvendinti tikslines priemones Rusijos atžvilgiu, kad išvengtume konkurencinių varžybų.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (ET) Ponia pirmininke, baronienė Catherine Ashton, dėkoju jums už tai, kad jau pačioje sunkios kadencijos pradžioje eidama šias pareigas ėmėtės nedelsdama svarstyti šį svarbų klausimą. Mano nuomone, Arkties klausimas pats skubiausias. Jūs tiesiogiai nurodėte, kad Arkties regionas – tai ne Antarktida, ir būtų nerealu kopijuoti Antarktidos susitarimą Arkties jūrai.

Tikiu, kad jeigu kur nors pasaulyje turėtų būti atstovaujami idealai, ta vieta nebeįotinau turėtų būti Europos Komisija. Kodėl Europos Komisija negalėtų pateikti idealistinio pasiūlymo savo partneriams, kad prieš pradėdami naują aukso karštligę Arkties jūroje keletui dešimtmečių mes pritaikytume jam moratoriumą – kad neatvertume kelio ginkluotės varžyboms ir kitiems pavojams?

Norėčiau tarti keletą žodžių apie Arkties regiono vietos gyventojų teises. Tikiu, kad, vystant dialogą tarp Europos Sąjungos ir Rusijos dėl žmogaus teisių, būtina paklausti, ar vietos Arkties regiono gyventojai, gyvenantys Rusijos Federacijoje, pakankamai dalyvauja Arkties Tarybos darbe. Taip, Antarktida – tai ne tas pats, kas Arkties regionas, tačiau žingsniai, padėję pasiekti susitarimo pietuose per Šaltąjį karą neturėtų būti pakartoti, nes Komisijai pritrūko idealizmo.

Esu iš šalies, iš kurios į savo keliones pradėjo garsusis Antarktidos tyrinėtojas F. Belingshauzenas. Jo kelionė ir jo atradimai buvo galimi todėl, kad jis buvo idealistas. Linkiu ir jums idealizmo jūsų darbe.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Ponia pirmininke, Europos Sąjunga nori sukurti nuoseklią Arkties politiką. Šis pasiūlymas atrodo keistas. Kipras ir Graikija, pvz., turi savo istoriją ir kultūrą, tačiau pažvelkite į geografiją. Iš tikrųjų labai sunku suprasti, kodėl valstybei prie Egėjo jūros reikalinga ES Arkties politika.

Tačiau ES politika galbūt nėra tokia keista, kaip visiškai nekvalifikuotos baronienės Catherine Ashton, kuri yra radikaliesiems kairiesiems atstovaujanti Sarah Palin, skyrimas eiti Vyriausiosios įgaliotinės pareigas. Klausymuose buvo visiškai aišku, kad Vyriausioji įgaliotinė nieko nepamiršo ir nieko neišmoko. Ir, beje, ...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Labai gaila, tačiau nemanau, kad mes šiuose rūmuose turėtume klausytis asmeninių pastabų.

(Kalbėtojo įsiterpimas)

Jūsų kalbos laikas baigėsi. Mes neklausysime panašių pastabų.

(Kalbėtojo įsiterpimas)

Dabar žodis suteikiamas kitam kalbėtojui.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Ponia pirmininke, grįžkime prie mūsų klausimo. Kaip jau minėjo mūsų kolegos nariai, prasidėjo varžybos dėl Arkties regiono gamtos išteklių ir administravimo.

Tačiau Arkties regionui reikia išsamaus požiūrio, kaip minėjo Vyriausioji įgaliotinė. Būtina atsižvelgti į itin jautrią laukinę gamtą Arkyje, ilgalaikį tirpstančių ledynų poveikį ir labiausiai – regiono vietos tautų ir kitų ten gyvenančių žmonių teises.

Iki šiol Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos ir jos žuvies atsargų susitarimo pakako gamtos išteklių gavybai reguliuoti Arkties jūros regione ir jūros dugne. Arkties Taryboje daugiausia dėmesio skiriama bendradarbiavimui aplinkos ir mokslo tyrimų srityje, tačiau susitarimuose, kuriais siekiama reguliuoti gamtos išteklių naudojimą, vis aiškiau matyti poreikis kurti tarptautines administravimo strategijas, ir ES čia tenka atitinkamas vaidmuo. Be to, ES Arkties politikai būtina strategija, ir ji turėtų būti bendrai koordinuojama.

Tinkamas būdas ES dalyvauti Arkyje būtų įkurti Arkties Centrą. Pirmą kartą apie poreikį steigti ES Arkties informacinį centrą buvo prabilta Komisijos komunikate dėl Europos Sąjungos ir Arkties regiono 2008 m. rudenį. Tarybos nurodymu Komisija pradėjo nagrinėti galimybę įkurti šį centrą Europos Sąjungoje.

Už speigračio esantis Rovaniemio Laplandijos universiteto Arkties centras parodė, kad yra pasiryžęs veikti kaip ES Arkties Informacijos centras. Suomija neturi jokių pretenzijų dėl gamtos išteklių, todėl šalis, kaip neutrali dalyvė, galėtų būti tinkamas pasirinkimas steigiant Centrą, kaip suteikdama vilčių sakė Diana Wallis.

Todėl norėčiau paraginti Vyriausiąją įgaliotinę Catherine Ashton priimti sprendimą ir nurodyti ES Arkties centro, kuriuo būtų siekiama stiprinti ES vaidmenį Arkties politikoje, formą, vietą ir užduotis. Linkiu jums malonios kelionės į Laplandiją.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, vykstant diskusijoms dėl klimato kaitos sustiprėjo diskusijos dėl Arkties laivybos maršrutų ir galimybės galbūt sutrumpinti prekybos kelius ir taip sunaudoti mažiau kuro – viena vertus – ir klausimo, kiek išteklių ir kokių pavidalu esama, pradedant nafta ir baigiant dujomis ir kaip juos galima panaudoti. Žvejyba buvo taip pat minėta. Žinoma, šios diskusijos iki šiol buvo ir toliau bus simbolinės, kaip paaiškėjo po to, kai Rusija įsmeigė – išklė čia būtų ne visai tinkamas žodis – savo vėliavą

jūros dugne. Kitos šalys taip pat aiškiau reiškia pretenzijas. Atsižvelgiant į tai, labai dėkoju Vyriausiajai įgaliotinei už tai, kad ji skiria dėmesį ir teikia didelę pirmenybę šiam klausimui.

Mano nuomone, tai, kas iki šiol buvo svarstyta Europos Parlamente ir taip pat Komisijoje, pvz., 2008 m. pasiūlymas, kuris taip pat buvo minimas, yra per daug apsauginio pobūdžio. Tikiu, kad šis klausimas turėtų būti svarstomas agresyviau ir atsižvelgiama į porą klausimų. Pirmiausia atsižvelgiama į klausimą, kurį čia minėjo daugelis narių, t. y. aplinkos ir vietos gyventojų apsauga, ir tai, kad turime atidžiai spręsti, kokias galimybes tai suteikia ir surengti sąžiningą diskusiją apie tai. Po 2008 m. naftos pranešimo mes pirmiausia surengėme labai atsargias diskusijas šiuo klausimu ir nustatėme pradinę kryptį. Kalbant apie naujų šaltinių, tarp jų išteklių ir energijos tiekimo diversifikaciją, būtina svarstyti, ar galima naudotis šiais ištekliais nekeliant pavojaus gamtai ir aplinkai. Šios diskusijos turėtų būti surengtos – privalome pasinaudoti šia galimybe. Mūsų technologinės pozicijos šiandien kitokios ir, atsitiktinai, Europa pirmauja technologijų šioje srityje požiūriu. Jei kalbame apie tolesnę technologijų plėtrą, ji turėtų vykti visose srityse. Esu dėkingas, kad buvo surengtos šios diskusijos. Tikiuosi, kad jos toliau vyks objektyviai ir atvirai.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Ponia pirmininke, kas kontroliuoja Arktį? Tai spaudos straipsnio, kurį radau, domėdamasis šiuo klausimu, antraštė. Ji glaustai, tačiau, sakyčiau, prikišamai apibūdina dabartinę padėtį prasidėjus lenktynėms Arktyje. Šiuo požiūriu Catherine Ashton klausimas atrodytų labai tinkamas – kaip Europos Sąjunga gali būti atsakinga dalyve sprendžiant problemas, susijusias su Arktimi? Atsakinga – pabrėžiu. Todėl šios diskusijos Europos Parlamente man atrodo naudingos ir reikalingos nes jos vyksta čia jau antrą kartą remiantis pirmuoju ir galiojančiu Tarybos komunikatu Parlamentui ir Komisijos komunikatu Tarybai ir Europos Parlamentui.

Arkties regiono valdymas nėra nustatytas vadovaujantis tarptautine teise, ir didelis susidomėjimas Arktimi, viena vertus, kaip jau buvo pabrėžta, yra klimato kaitos rezultatas, o kita vertus, jis vis aiškiau atpažįstamas ir vis dažniau vertinamas, atsižvelgiant į jo galimybes, ypač energetikos išteklių ir dujų, ir šiuo metu gamtos išteklių, pvz., žuvies išteklių, požiūriu. Žinoma, kyla daugybė su tuo susijusių pavojų – ne tik aplinkai dėl žaliavų naudojimo ir žvejybos, bet ir regiono vietos tautų gyventojams, ir mes turėtume tam skirti ypač daug dėmesio.

Be to, kelio, jūros koridoriaus atidarymas dėl pokyčių regione turi didelės įtakos tam, kaip žmonės vertina Arktį. Panaši įtaka jaučiama bandant faktiškai padalinti teritoriją remiantis daugeliu *faits accomplis*, pvz., simboliškai iškeliant vėliavas. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad penkios Arkties šalys nėra suinteresuotos konkrečiais teisės reglamentais, tačiau Europos Sąjunga, vis dėlto, turėtų vaidinti svarbų vaidmenį šioje pasaulio dalyje ne tiek savo buvimu, kiek dalyvavimu ir žiniomis. Būtina stiprinti abipusį pasitikėjimą, ir šis abipusis pasitikėjimas gali būti stiprinamas iniciatyva reguliavimo srityje, kaip, pvz., Arkties chartija.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Norėčiau kalbėti, kaip šio Parlamento pranešėjas Islandijos klausimu.

Šiuo metu, kaip jums gerai žinoma, Islandija laukia, kol Taryba patvirtins stojimo derybų pradžią. Jeigu, kaip mes visi norėtume, Islandija taptų Europos Sąjungos nare, ji būtų vienintelė valstybė narė, visa esanti Arkties regione. Islandija drauge su Suomija, Danija ir Švedija Arkties Taryboje padidintų Europos Sąjungos narių skaičių iki keturių drauge su Jungtinėmis Valstijomis, Rusija, Kanada ir Norvegija.

Tikiu, kad tai dar svarbiau, atsižvelgiant į tai, kad Europos Sąjungai, deja, nebuvo suteiktas stebėtojos statusas šiame forume.

Be to, tikiu, kad Islandijos stojimas pirmiausia prisidėtų prie Europos energetikos išteklių įvairinimo ir, antra, daugiašalio valdymo nustatymo šiame regione, kuris sulaukia vis didesnio šalių susidomėjimo, ir kuriame, kaip jau minėta anksčiau, gali kilti konfliktų. Ir pagaliau, kas ne mažiau svarbu, Islandijos narystė leistų kurti nuoseklią ir veiksmingą Europos politiką šiame regione.

Baigdamas noriu pasakyti, kad tikiu, kad kai Islandija taps Europos Sąjungos nare, ES vaidmuo šiame strateginiame regione išaugs.

Ačiū.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Atėjo laikas pradėti kurti suprantamą Europos ir Arkties politiką, sprendžiant užsitiesusias diskusijas dėl naujų teritorijų. Pradėjus tirpti ledynams naujų teritorijų kasybos galimybės persikeltų 200 m žemiau jūros lygio, ir apimtų milijonus kvadratinį kilometrų. Ginčai tarp Rusijos, Norvegijos, JAV ir Kanados yra geopolitiškai reikšmingi. Ledo sluoksnis jau suplonėjo perpus. Vis dėlto, svarbiausia apsaugoti vandenį nuo taršos, taip pat labai svarbus branduolinių atliekų Rusijos Arktyje saugojimo klausimas.

Ponia Vyriausioji įgaliotinė, esu iš šalies, kuri, iš pirmo žvilgsnio atrodo, neturi nieko bendra su Arktimi, tačiau galiu jus patikinti, kad net Čekijoje daugelis piliečių neabejingi tam, kokiai pozicijai savo užsienio politikoje atstovauja Europos Sąjunga, taip pat ir darant įtaką Arkties ateičiai. Tai apima tvarią žaliavų kasybą, tvarų transportą, mokslo tyrimų sąlygas, gamtos apsaugą ir pagaliau vietos tautų gyventojų teises.

Man nemalonu klausytis ginčų dėl įgytų ir istorinių teritorijų. Bijau, kad tai gali sukelti naujų rimtų konfliktų. Kitas klausimas – ginčas dėl strateginio šiaurės jūrų kelio tarp Azijos ir Amerikos. Komisijos nare, jūs privalote užtikrinti, kad šis kelias liktų tarptautiniuose vandenyse, ir kad Arktis būtų neginkluotės zona. Imkitės aktyvaus koordinavimo vaidmens siekdama tarptautinių susitarimų visais šiais Arkties regiono klausimais. Europos Sąjunga neturėtų pasyviai laukti, ji turėtų aktyviai derėtis ir taip siekti išvengti konfliktų eskalavimo ir žalos gamtai.

Bendt Bendtsen (PPE). – (DA) Ponia pirmininke, svarbu, kad ES dalyvautų diskusijose dėl Arkties regiono ir gerai, kad ES dalyvauja regione, kur susikerta tiek daug interesų ir rūpesčių. Mano nuomone, svarbiausias dalykas yra tai, kad ES veiksmai nepakenktų vietos gyventojų pageidavimams ir interesams. ES turėtų imtis atsakomybės, kalbant apie visuotinį atšilimą, kaip akivaizdžiai matyti iš temperatūros kilimo. Būtina atsižvelgti, ką tai reiškia žmonių gyvenimo sąlygoms. Be to, žinome, kad klimato kaita palengvina tokių išteklių, kaip nafta ir dujos ir naujų transporto kelių iš Europos į Aziją, prieigą. Viena vertus, tai vertintina teigiamai, tačiau, kita vertus, mes turime užtikrinti, kad imsimės saugumo priemonių ir bus atsižvelgta į unikalų Arkties klimatą ir trapią aplinką.

Didėjant ekonominiams interesams Arkties regione, svarbu, kad ES užimtų tam tikrą poziciją dėl įvairių šalių veiksmų regione. Neturėtų likti nepastebėta, kai valstybės nesilaiko tarptautinių taisyklių, taikomų šiame regione. Vienas iškalbingų pavyzdžių šiuo metu yra Kanada, siekianti nustatyti privalomą registrą visiems dideliems laivams, plaukiantiems Šiaurės Vakarų koridoriumi nuo 2010 m. liepos mėn. Norėčiau pabrėžti, kad kalbame apie tarptautinius vandenis ir kad Danijos užsienio reikalų ministrė Lene Espersen įtikinamai pažymėjo, kad tai nepriimtina. Tai – pozicija, kuriai turėtų pritarti ES ir Vyriausioji įgaliotinė.

Thomas Ulmer (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, klausimas mums, Europos Sąjungai – ar mes nustatysime aiškią strategiją ir sustabdysime aukso ir brangiųjų iškasenų karštinę. Europa turėtų aktyviai tame dalyvauti. Europa, kaip partnerė, gali parodyti jėgą, kalbėdama vienu balsu. Tai susiję su laivyba ant vandens ir po vandeniu, žuvininkyste, ir ištekliais – pirminių energetinių išteklių ir žaliavų forma.

Dėl to mums reikia stabilų ir patikimų sutarčių su kitais Arkties regiono partneriais. Mums reikia bendradarbiauti, o ne konfrontuoti. Mums reikia kalbėtis aplinkos klausimais siekiant apsaugoti gamtos išteklius ir gamtą. Mums reikia kalbėtis apie gyvūnų biologinės įvairovės ir vietos gyventojų bei jų žmogaus teisių apsaugą.

Jeigu mes drauge su mūsų partneriais Arkties regione teigiamai valdytume išteklius, atvertume naujus politinius kelius, ir kartu tai būtų puikus pirmasis mūsų bendros užsienio politikos išbandymas – galimybė įrodyti, kad mes, europiečiai, galime visi drauge siekti įvairių tikslų.

Pirmininkas. – Dabar pereisime prie diskusijų dalies „prašau žodžio“. Prieš tai aš tiesiog norėčiau patikslinti, kad jei aš, kaip vadovaujantis diskusijai manau, kad kalba siekiama sutrikdyti rūmų darbą, turiu teisę nutraukti to asmens kalbą.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Ponia pirmininke, pirmiausia, norėčiau pareikšti nuoširdžiai padėkoti Vyriausiajai įgaliotinei už tai, kad ji šį svarbų klausimą įtraukė į darbotvarkę pačiame ankstyviausiame etape. Nuoširdžiai tikiuosi, kad Komisija ir visa Europos Sąjunga vaidins svarbų vaidmenį Arkties politikoje ir kad ES parengs savo Arkties strategiją.

Bendroji Arkties politika suteiktų Europos Sąjungai neribotas galimybes saugumo, aplinkos, energijos, transporto klausimais ir leistų apsaugoti vietos tautas. Jei mes, Europos Sąjunga, nedalyvausime diskusijose – nedalyvausime šioje politikoje – labai daug prarasime.

Norėčiau iškelti dar porą klausimų. Pirmiausia, tikiuosi, kad Arkties Taryba, kaip administravimo institucija, ir toliau augs ir kad Europos Sąjunga joje vaidins svarbų vaidmenį. Antra, tikiuosi, kad Arkties informacijos centro planai taps realybe: tai, mano manymu, paskatintų dialogą tarp Arkties teritorijų. Be to, kaip jau buvo minėta anksčiau, tam tinkama vieta neabejotinai būtų Suomijos Laplandija, ir konkrečiai Rovaniemis, kuris jau seniai siejamas su Arkties klausimais.

Gerard Batten (EFD). – Ponia pirmininke, Arkties diskusijos šią popietę neabejotinai buvo karštos! Ką galima pasakyti apie Parlamentą, jei jame siekiama neleisti kalbėti nariams, nepritariantiems tam, kas kalbama?

Vis dėlto, neturėtume nustebti dėl to, kad mūsų naujoji Vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams buvo ne kartą apibūdinta MI5 kaip prijuočianti komunistams, ir kai ji buvo CND išdininkė, pinigai iš izdo buvo naudojami Tarybinio bloko labui, šitaip keliant grėsmę jos pačios šalies gynybos politikai.

Ši vieta man kasdien vis labiau primena Tarybų Sąjungą.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Ponia pirmininke, jeigu ateityje metanas, pavojingesnis klimato kaitai už CO₂, didesniais kiekiais bus išskiriamas iš Arkties vandenyno dėl jūros dugno atšilimo, turėsime naują labai pavojingą veiksnį jautrioje klimato sistemoje – veiksnį, kurio poveikį būtina kuo skubiau atidžiai išnagrinėti.

Arkties regionas kelia rūpesčių ne tik dėl klimato kaitos, bet ir dėl galimo konflikto. Tai, kad net Kinija neva pradėjo statyti ledlaužius pabrėžia Šiaurės Vakarų koridoriaus, atsivėrusio pradėjus tirpti ledui, prekybos kelio reikšmę. Šis galimas taikus panaudojimas, vis dėlto kelia daug mažiau sunkumų, negu, pvz. stiprėjantis Jungtinių Valstijų noras dislokuoti Arkties regione karines ankstyvo įspėjimo sistemas.

Taip pat būtina iš anksto patikslinti bet kokio galimo ekonominio gamtos išteklių, atsiveriančių dėl tirpstančių ledynų, naudojimo sąlygas. Galiausiai, tikėtini naftos ir dujų rezervai, kurie gali būti ten rasti, garantuotų Europai energetinę nepriklausomybę.

Birgit Schnieper-Jastram (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, Vyriausioji įgaliotinė, norėčiau dar kartą pabrėžti, kad kaip ir tokios savaime suprantamos sritys, kaip aplinkos ir energetikos klausimai, ypatingas vaidmuo tenka laivininkystės maršrutams. Kadangi laivai, plaukiantys tradiciniais laivybos maršrutais užgrobiami dėl to kyla pavojus kapitonų ir įgulų gyvybei, nes šie keliai tikrai nesaugūs, laivų savininkai ieško naujų galimybių. Mano gimtajame Hamburge šis klausimas labai aktualus. Labai norėčiau paskatinti jus toliau svarstyti diskusijose ES Arkties regiono laivybos maršrutų klausimą.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arkties regionas, kaip Antarktida labai stipriai priklauso nuo klimato kaitos. Be to, visuotinė klimato sistema labai priklauso nuo jo stabilumo. Europos Sąjunga, būdama viena pagrindinių kovotojų su klimato kaita, turėtų laikytis griežtos pozicijos dėl Arkties.

Europos Sąjunga turėtų laikytis apribojimų dėl jūroje esančių išteklių ir tranzito transporto per Arkties regioną. Ilgalaikiu laikotarpiu ši veikla tik dar labiau paskatintų ledynų ir Šiaurės ašigalio ledo sluoksnio irimą, šitaip sukeldama negrįžtamą pavojų ekologinėms sistemoms regione ir Arkties regiono gyventojams.

Ledynų apsauga ir Šiaurės ašigalio ledo sluoksnio apsauga nuo nekontroliuojamos žmogaus veiklos privaloma. Europos Sąjunga turėtų glaudžiai bendradarbiauti su Jungtinėmis Valstijomis, Kanada, Norvegija ir Rusija ir nuolat keistis informacija per SEIS, Eionet ir SAON.

John Bufton (EFD). – Ponia pirmininke, norėčiau pasakyti poniai Catherine Ashton: tai – pirmoji proga, kai galiu išsakyti pastabas apie jūsų naują vaidmenį. Aš, kaip ir jūs, esu iš Jungtinės Karalystės. Vienintelis skirtumas yra tai, kad aš buvau išrinktas o jūs – ne.

Kalbant apie Arktį, ar tai turėtų tapti išteklių karu su Rusija, Amerika ir Kanada dėl žuvininkystės išteklių ir ketvirčio pasaulio naftos ir dujų atsargų? Jūs turite autentišką ginkluotės varžybų patirtį per Šaltąjį Karą. Ar dabar pradėsite Ledo karą? Veiksmai Arkties regione tikriausia pablogintų užsienio santykius ir apskritai, Europa neturėtų turėti užsienio politikos Arkties regione, ir ypač vadovaujant tokiems, kaip jūs.

Jūs jau įrodėte, kad nesugebate atlikti šio darbo. Neabejoju, kad jūsų vadovavimas paliks mus ant plono ledo. Jei turėtume pateikti mokyklinį pirmųjų 100 dienų įvertinimą, jis būtų toks: „būtina gerinti rezultatus“, tačiau tiesa ta, kad jei jūs užimtumėte pareigas 100 metų, nuo to niekas nepasikeistų. Prašome pasielgti garbingai ir atsistatydinti.

Catherine Ashton, Komisijos pirmininko pavaduotoja-Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai. – Ponia pirmininke, manau, kad šios diskusijos buvo labai įdomios ir džiaugiuosi, kad mes atkreipėme dėmesį į svarbų pasaulio regioną. Entuziazmas, su kuriuo kalbėjo žmonės apie tai, kas turi būti daroma Arkties politikoje, man labai svarbus, nes ateityje remsiuosi tuo, ką, kaip manau, privalome daryti.

Norėčiau patikinti šių rūmų narius, kad aplinkos apsauga ir dialogas su vietos gyventojais – vietos ir kitomis tautomis – yra svarbiausias mūsų rūpestis. Tarptautinėse diskusijose būtina aiškiai nurodyti, kad Arkties ištekliai turėtų būti žvalgomi ir panaudojami, nustatant aukščiausius aplinkos ir saugumo standartus ir besąlygiškai juos įgyvendinant.

Turime ir toliau pabrėžti, kad Europos Sąjunga sieks dirbti drauge su kitais suinteresuotais Arkties regiono dalyviais, kad galėtume tinkamai spręsti mums kylančius iššūkius. Tai taip pat apima ir hidrovandenilių išskyrimo klausimus.

Manau, kad mūsų įnašas gali būti reikšmingas: nuo mūsų diplomatijos dėl aplinkos iki mūsų klimato kaitos politikos priemonių; nuo mūsų plačių Arkties mokslo tyrimų programų iki mūsų politikos remiant vietos tautes visame pasaulyje. Tikiu, kad Arkties Taryba taip pat galėtų daug prisidėti, nes ji atlieka didelį darbą, ne paskutinėje vietoje užtikrinant, kad procese dalyvautų vietos tautos – faktiškai tai yra vienintelė organizacija, kurioje jos gali dalyvauti šalia nepriklausomų valstybių – todėl mums tapti nuolatiniais stebėtojais būtų labai naudinga, ką minėjo daugelis kalbėjusiųjų narių.

Manau, kad įmanoma rasti tinkamą pusiausvyrą tarp Arkties regiono apsaugos ir išsaugojimo ir, tvaraus jos išteklių naudojimo, ir turime užtikrinti, kad galėtume tai tinkamai padaryti.

Septynių skirtingų Komisijos padalinių atstovų dalyvavimas – manau, kad jūs vakar man tai sakėte, ponio pirmininke – rengiant pranešimą – geras siektinos ateities pavyzdys atsižvelgiant į bendradarbiavimą ir veiksmingą darbą, kuris atliekamas vietose visame pasaulyje.

Pagaliau aš labai laikiu kelionės šį savaitgalį į Laplandiją. Tai bus mano trečioji kelionė ten. Vyks didelis susitikimas svarstant klausimus su kai kuriais užsienio ministrais. Kalbant apie Rovaniemį ir centro kūrimo galimybę, galimi du variantai: atskiras centras arba tinklas skirtingų centrų, turime tai apsvarstyti.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Klausimai, siejami su Arkties regionu, kurių spektras – nuo visuotinio atšilimo iki išteklių panaudojimo ir navigacijos šiame regione – pastaruoju metu sulaukia vis daugiau dėmesio. Turėtume žinoti, kad planetos ateitis glaudžiai siejama su šio regiono ateitimi. Tirpstantys Arkties ledynai, didėjantis išteklių poveikis ir pastarojo meto technologijų pažanga – tai tik kelios priežastys, kodėl Arkties regionas kiekvienam iš mūsų kelia ypatingą susidomėjimą. Manau, kad Europos strategijoje šiame regione daug dėmesio turėtų būti skiriama regionui apsaugoti ir išsaugoti, tvariam išteklių naudojimui skatinti daugiašalio valdymo sąlygomis ir svarbiausia – šio regiono gyventojų dalyvavimui vykdant šias priemones.

Naujų laivybos kelių atsiradimas taip pat reikalauja taikyti aukštesnius saugumo ir aplinkos apsaugos standartus. Kiekvienam jūrų regionui reikia atskiros požiūrio, ir Europa gali naudoti patirtį, įgytą programose, sukurtose kitiems jūrų regionams, pvz., Baltijos jūrai ir Viduržemio jūrai ir siūlant gerosios patirties modelius šioje srityje.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Virš Arkties pakibo visuotinio klimato atšilimo šmėkla. Ledynų tirpsmas turi esminį poveikį ne tik gamtai, bet ir socialiniams santykiams, ekonomikai ir politikai. Ant šio vandenyno ledo šelfo, teritorijoje, didesnėje negu Vokietija, Italija ir Prancūzija kartu paėmus, be to, kas jau yra naudojama, yra dujų ir žalios naftos rezervai. Metai iš metų plonėjantis ledo sluoksnis nebeapsaugo iškasenų nuo žvalgomosios grėžybės. Perspektyvoje – negailestingos varžybos, primenančios XIX a. aukso karštingės masto beprotybę. Europos Sąjunga privalo čia laikytis nedviprasmiškos pozicijos. Itin svarbu sukurti bendrą ES Arkties politiką, ypač dėl naujų galimybių panaudojimo eksploatuojant gamtos turtus, pavojaus gamtos aplinkai ir naujų laivybos galimybių.

Dalis Arkties teritorijos priklauso trims ES valstybėms narėms: Danijai, Suomijai ir Švedijai, taip pat Islandijai, kuri ketina tapti ES nare. Turėtume prisiminti, kad visiškai naujoje padėtyje atsidūrė tolimojoje šiaurėje gyvenančios tautos ir gyvūnai ir augalai. Arkties gyventojai jaučia vis didėjančią išorės socialinių, ekonominių ir politinių veiksmų įtaką savo gyvenime. Privalome padėti vietos gyventojams rasti savo vietą naujomis sąlygomis ir apsaugoti jų kultūrą ir kalbą. Jei ES politikos centras – piliečiai, Arkties regiono valdymo planuose pagrindinė vieta turėtų būti skirta Arkties gyventojams.

Rafał Trzaskowski (PPE), raštu. – Arkties regiono klausimai seniai nebuvo svarstomi mūsų darbotvarkėje, tačiau dabar jis ir vėl patraukė politikų ir mokslo darbuotojų dėmesį. Vis didesnis susirūpinimas dėl padėties regione – tai klimato kaitos, kuri lemia ledynų tirpsmą, padarinys. Nesileidžiant į ginčus dėl šio proceso spartos ir mastų, tai turėtų atverti naujas galimybes gamtos ištekliams tyrinėti ir naujiems laivybos maršrutams. Visi sutinkame su tuo, kad šio proceso padariniai bus nevienareikšmiai. Norėčiau atkreipti šių rūmų ir visos ES dėmesį į tai, kad tai susiję su politine ir neabejotinai saugumo dimensija. Šaltasis karas parodė strateginę Arkties regiono reikšmę. Esame ekonominių, politinių, net karinių varžybų šiame regione liudininkai. Jo

ateičiai reikia jungtinių tarptautinių pastangų, kuriose aktyvų vaidmenį vaidintų ES. Jei nurodytume bent vieną iš klausimų, pirmiausia reikia ekonominio regiono ir jo ekologinės padėties pusiausvyros, tačiau taip pat reikia apsaugoti, *inter alia*, teisinę Arkties regiono valdymo sistemą.

12. Kuba (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl Kubos.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas – (ES) Ponia pirmininke, Orlando Zapatos mirtis – itin neigiamas reiškinys, kuris niekad neturėjo įvykti, ir nenorime, kad jis kada nors pasikartotų nei Kuboje, nei kurioje kitoje šalyje.

Europos Sąjunga ir jos institucijos turi išsipareigoti pasmerkti įvykius, kai pažeidžiamos žmogaus teisės, ir stengtis užtikrinti, kad jokie panašūs reiškiniai daugiau nepasikartotų. Tai turėtų būti Europos Sąjungos išsipareigojimas.

Žmogaus teisės – esminis Europos Sąjungos tapatybės simbolis, nes tikime laivės, tolerancijos ir pliuralizmo vertybėmis. Todėl jos – mūsų individualybė, tikriausia mūsų individualybė. Kai pažeidžiamos šios universalios teisės, Europos Sąjunga tai viešai pasmerkia, ir taip padarėme Kubos atveju. Taip padarėme, kai išreiškėme savo pesimizmą ir rūpestį dėl to, kad Kuboje žmogaus teisių srityje trūksta pažangos, taip padarėme, kai pareikalavome išlaisvinti sąžinės kalinius iš Kubos kalėjimų. Šiuo metu esama apie 200 sąžinės kalinių, kai kurie jų dėl savo sveikatos būklės atsidūrė labai sudėtingoje padėtyje, o vienas iš jų – Guillermo Fariñas, jo padėtis itin rimta ir jis pradėjo bado streiką.

Taip pat pasmerkėme žmogaus teisių pažeidimus pasakę, kad reikia apsaugoti žmogaus teisių gynėjus Kuboje ir pareikalauti Kubos Vyriausybės, kurios jurisdikcijai priklauso daug kalinių, pasiaiškinti dėl Orlando Zapatos mirties.

Vis dėlto Europos Sąjungos politika Kubos atžvilgiu aprėpia daugiau klausimų. Europos Sąjungos politikos Kubos atžvilgiu struktūrą sudaro tam tikri elementai, ir norėčiau kai kuriuos jų pabrėžti.

Pirma, politinis dialogas. Politinis dialogas su Kubos įstaigomis, valdžios institucijomis ir visa pilietine visuomene, į kurį natūraliai įtraukta ir žmogaus teisių tema. Antra – vystomasis bendradarbiavimas su Kuba, kuris reiškia ne daugiau ir ne mažiau, o solidarizavimąsi su Kubos žmonėmis. Jis taip pat apima praktikos kultūros ir demokratijos srityse Kuboje pažangos skatinimą.

Tai – pagrindinės sudedamosios dalys politikos, iš esmės orientuotos į vieną objektą – Kubos žmones, jų gerovę, pažangą, gyvenimo sąlygas ir pagarbą žmogaus teisėms.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Ponia pirmininke, Komisija labai apgailestauja dėl Orlando Zapatos mirties ir jos aplinkybių. Taip pat norėčiau išreikšti didelį rūpestį dėl kitų politinių kalinių padėties Kuboje. Visi, esantys šioje salėje, patiriame tokį patį pykčio ir nusivylimo jausmą dėl O. Zapatos mirties ir turėtume daryti viską, ką galime, kad užtikrintume, jog tokie įvykiai nei Kuboje, nei jokioje kitoje šalyje daugiau nepasikartotų.

Europos Sąjungos pagrindas – demokratijos, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių vertybės, kurias siekiame saugoti ir puoselėti po to, kai dar labai neseniai savo žemyne patyrėme pagrindinių žmogaus teisių pažeidimų. Žmogaus teisės universalios ir neturi sienų. Šis principas – neatsiejama mūsų dialogo su visais partneriais Europoje ir už jos ribų dalis.

Kaip pabrėžiama 1996 m. patvirtintoje bendrojoje pozicijoje, ne prievartos ir sankcijų politika, o konstruktyvus bendradarbiavimas yra mūsų politikos Kubos atžvilgiu pagrindas. Tai – logiškas pagrindimas, kuriuo vadovaudamasi Komisija 2008 m. birželio mėn. nusprendė panaikinti 2003 m. nustatytas diplomatinės priemonės kaip būdą sudaryti palankesnes sąlygas politinio dialogo procesui plėtoti ir suteikti galimybę visapusiškai naudotis 1996 m. patvirtintoje bendrojoje pozicijoje nustatytomis priemonėmis. Tai kartu logiškas pagrindimas, kuriuo remdamosi daug valstybių narių per pastaruosius keletą mėnesių atnaujino vystomąjį bendradarbiavimą su Kuba ir kuriame atsispindi įvairiausių Europos Parlamente atstovaujamų partijų pozicija ir bendras požiūris į tai, koks svarbus vaidmuo tenka vystomajam bendradarbiavimui Kuboje.

Esant tokioms aplinkybėms Kuboje, neveiklumas būtų pats blogiausias pasirinkimas, turint mintyje Europos Sąjungos, kaip pasaulinės veikėjos, patikimumą. Ant kortos pastatytas ne tik patikimumas, bet ir mūsų

gebėjimas apskritai būti Kuboje. Taigi, tvirtai tikiu, kad reikia tęsti ir plėtoti dabartinį politinį dialogą ir toliau bendradarbiauti su Kuba, pasinaudojant tuo kaip priemone jos žmonių gyvenimui gerinti.

Europos Sąjunga niekada nenutraukė bendradarbiavimo su Kuba, nes vystymasis – ne Vyriausybei, o žmonėms skirta parama. Visada laikėmės požiūrio, kad vystomasis bendradarbiavimas – svarbi mūsų santykių su Kuba dalis. Kuboje vykdomi projektai tiesiogiai naudingi gyventojams, nes remiant atstatymus ir rekonstrukcijas po uraganų, maisto saugumą ir prisitaikymą prie klimato kaitos jais sprendžiami pagrindinių žmonių poreikių klausimai. Projektai taip pat vykdomi remiant nevalstybinių subjektų veiklą.

Norėčiau labai aiškiai pasakyti, kad jokios EB finansavimo lėšos nenukreipiamos Vyriausybei ar valstybės subjektams. Pinigai skiriami per Jungtinių Tautų agentūras ir Europos nevyriausybines organizacijas, kurios palankiai vertina Komisijos ir Europos Sąjungos veiklą Kuboje.

Svarbu, kad Europos Sąjunga toliau skirtų dėmesį pagrindiniams Kubos gyventojų poreikiams ir pasinaudodama turimomis teminėmis ir geografinėmis priemonėmis įsikištų į strateginius sektorius. Užduotis, kurią ES turi ryžtingai įvykdyti – rasti teisingą rodomo atvirumo vykdyti dialogą, paramos Kubos gyventojams pasinaudojant vystomuoju bendradarbiavimu ir naujo mūsų principų patvirtinimo pusiausvyrą.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE frakcijos vardu. – (ES) Ponia pirmininke, kai mano frakcija paprašė įtraukti šį klausimą į darbotvarkę, taip nebuvo padaryta, nes norėta pabrėžti kartais nepataisomas politikos, nuolaidžiaujančios laisvės priešams, klaidas. Taip nepadaryta ir siekiant gauti politinę šio pasmerkimo grąžą.

Taip pasielgta todėl, kad Parlamentas – demokratiniam Europos Sąjungos centre esanti institucija – galėtų atvirai kalbėti ir pasmerkti nekalto žmogaus mirtį ir, svarbiausia, išreikšti savo solidarumą su tais Kubos žmonėmis, kurie, kaip Orlando Zapata, kovoja, gyvena ir miršta už savo laisvę ir orumą.

Kaip sakė Europos Komisija, Tarybos bendroji pozicija dar galioja ir ji – garbinga pozicija, nes joje prašoma nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti politinius kalinius. Ji kartu ir nuosekli pozicija, nes joje reikalaujama gerbti žmogaus teises ir pagrindines laisves, kad Kuboje būtų įtvirtinta ne užsienio šalių, kaip antai Kinijos ar Vietnamo, o mūsų vertybių sistema.

Ponia pirmininke, šiuose rūmuose dar skamba drąsaus vyro Oswaldo Payos, 2002 m. laimėjusio A. Sacharovo premiją, žodžiai. Jis sakė, kad pirmiausia reikia paskelbti tą pergalę, kad jo širdyje nėra neapykantos. Jis sakė tiems, kurie jį engė, kurie buvo jo broliai, kad nejaučia neapykantos ir kad pasinaudodami baime jie neprimes savo valios.

Jis sakė, kad Andrejus Sacharovas paliko orumo ir darbo siekiant taikaus žmonių sambūvio palikimą ir kad dažnai svarbiausi balsai būna neišklausyti.

Šiuose rūmuose nesugebėjome išgirsti „moterų baltais drabužiais“, kurias Parlamentas taip pat apdovanojo A. Sacharovo premija, balsų. Dabar, deja, daugiau neišgirsime Orlando Zapatos balso, tačiau netrukus galėsime išgirsti daug daugiau kubiečių balsų.

Ponia pirmininke, atsižvelgiant į teisėtumą, kuris suteiktas Parlamentui kaip 500 mln. piliečių 27 valstybėse narėse atstovui, reikia garsiai ir aiškiai atkartoti nesustabdomą laisvės šūksnį, kurį girdime iš mylimos Kubos salos.

(Plojimai)

Luis Yáñez-Barnuevo García, S&D frakcijos vardu – (ES) Ponia pirmininke, pone D. Lópezai Garridai, Komisijos nary, neleiskime, kad mūsų tyla dar kada nors baigtųsi slapto bendrininkavimu su laisvės griovėjais. Daugiau niekada neleiskime asmeniui, kovojusiam už savo ir visų kitų žmonių laisves, mirti Kubos kalėjime ar kur nors kitur garsiai ir tvirtai nepareikalavę jį išgelbėti.

Orlando Zapata Tamayo, 42 m. masonas, prašęs tik pagerinti jo laikymo kalėjime sąlygas, mirė praėjus 86 dienoms nuo bado streiko paskelbimo pradžios, praleidęs septynerius metus kalėjime už tai, kad reikalavo gerbti žmogaus teises. Per šį septynerių metų laikotarpį sargybiniai blogai su juo elgėsi, jį žemino ir persekiojo, o per visą tą laikotarpį – neturėtume to pamiršti – iš tarptautinės bendruomenės negirdėjome nieko kito, tik tylą.

Kiti Kubos kaliniai ir žmogaus teisių aktyvistai, pvz., psichologas ir žurnalistas Guillermo Fariñas, šiuo metu paskelbė bado streiką. Ponios ir ponai, rezoliucijoje, kurią šiandien pateikėme svarstyti ir nagrinėjame, dėl kurios balsuosime rytoj ir kuriai atstovauju Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso

frakcijos vardu, reikalaujama išlaisvinti visus Kubos sąžinės kalinius. Dar kartą pabrėžiu, kad tai daroma dėl perėjimo prie demokratijos ir siekiant griežtai laikytis pagrindinių žmogaus teisių.

Kol kas nepradėkime gvildinti mus skiriančio klausimo: turėtų būti išlaikyta bendroji pozicija, ar ne. Dabar sutelkime dėmesį į gyvybių gelbėjimo ir žmogaus teisių sritis. Kartu pradėkime tylaus apmąstymo laikotarpį, per kurį ieškosime būsimos politikos dėl Kubos klausimų, kurių atžvilgiu sutariame.

Vis dėlto šis tekstas turi didelę pridėtinę vertę. Tai, kad jį pateikė šešios frakcijos, reiškia naują šių rūmų bendro sutarimo dėl žmogaus teisių klausimo erą.

Tegu daugiau niekada nebūna sakoma, kad Europos demokratinė teisė nusileidžia – kabutėse – jankių imperializmo nurodymams. Tegu daugiau nebūna sakoma ir tai, kad socialistai ir demokratai patenkinti komunistų diktatūra ar yra jos bendrininkai. Sakau tai visiškai paprastai, nes abu šie teiginiai klaidingi, o laisvės griovėjų aukos, kad ir kur jos būtų, turi žinoti, kad besąlygiškai gindami jų interesus esame vieningi.

Ponia pirmininke, galiausiai norėčiau padėkoti J. I. Salafrañcui, kuris vedė derybas dėl šio teksto Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu, R. Weber iš Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos, R. Romevai i Ruedai iš Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso, E. Kožušnikui iš Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijos ir kitiems kolegoms Parlamento nariams, dalyvavusiems vykdant šią užduotį, kuri buvo sunki ir sudėtinga, tačiau, tikiuosi, rytoj susilauks sėkmės.

Galima taip pat norėčiau padėkoti Ispanijos Ministrui pirmininkui ir dabartiniam Europos Sąjungos Tarybos Pirmininkui J. L. Rodríguezui Zapaterui už jo padrąšinimą ir paramą teikiant svarstyti šią mūsų šiandien nagrinėjamą rezoliuciją.

Renate Weber, ALDE frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau savo frakcijos vardu išreikšti užuojautą Orlando Zapatos Tamayo, kuris už savo įsitikinimus sumokėjo didžiausią kainą, šeimai.

Metų metais jo agitavimas ir Kuboje, ir už jos ribų ginti žmogaus teises įkvėpė daugelį kitų žmogaus teisių gynėjų.

Kelių frakcijų pasiūlyta rezoliucija išreiškia didelį rūpestį dėl žmogaus teisių padėties Kuboje. Būkime labai atviri. Padėtis nepagerėjo, o daug nepriklausomų žurnalistų, taikių disidentų ir žmogaus teisių gynėjų dar įkalinti tik todėl, kad nori naudotis savo teise į žodžio laisvę, taikius susitikimus ir susirinkimus.

Taip pat neleidžiama dirbti nepriklausomoms nevyriausybinėms Kubos organizacijoms, nes Vyriausybė vykdo itin griežtą jų veiklos kontrolę.

Tuo pat metu, kai vyksta šios diskusijos, keli žmogaus teisių gynėjai paskelbė bado streiką. Tai kelia rūpestį, nes yra požymių, kad Guillermo Fariñaso sveikatos būklė sparčiai prastėja.

Labai blogai, kad Kubos valdžios institucijos iki šiol nepaisė pakartotinio ES raginimo besąlygiškai išlaisvinti visus politinius kalinius. Todėl tvirtai tikiu, kad šis Parlamentas turėtų prašyti ES toliau naudotis visomis įmanomomis priemonėmis, kad būtų užtikrintas darbas ir gyvenimas tiems žmonėms, kurie trokšta, kad Kuba būtų pliuralistinė ir demokratinė.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE frakcijos vardu. – (ES) Ponia pirmininke, aš irgi norėčiau asmeniškai prisidėti ir savo frakcijos vardu išreikšti užuojautą dėl Orlando Zapatos mirties.

Neatsižvelgiant į tai, ką kiekvienas žmogus mano apie Kubą, šis įvykis neabejotinai toks, dėl kurio galima tik apgailestauti ir kurį turime pasmerkti – tai kur kas daugiau, nei tik apmąstyti ir prisiminti. Šis įvykis vertas aiškos reikalavimo, kurį įtraukėme į rezoliuciją – kad tie, kurie dėl savo politinių priežasčių ar motyvacijos sulaukė Kuboje ir bet kurioje kitoje pasaulio vietoje, būtų išlaisvinti – formuluočiau.

Manau, tai, ką darome, yra aišku, manau, reikia tai daryti, ir svarbu, jog tai ir darytume – norėčiau tai pabrėžti – neatsižvelgdami į galimus slaptus motyvus. Tai – susitarimo dalis.

Taip pat Kubos atveju būtina pareikalauti nedelsiant išlaisvinti šiuos žmones, ir, visų pirma, kaip minėta, priminti keblį kai kurių žmonių, kurie sekdami Orlando Zapatos pavyzdžiu pradėjo bado streiką, padėti, ypač Guillermo Fariñaso atvejį.

Vis dėlto norėčiau išpėti apie pavojų politiškai pasinaudoti šiuo atveju kitiems klausimams spręsti, o tai, kaip sakė L. Yáñez-Barnuevo, gali būti pavojinga. Manau, svarbu prisiminti, kad esama daugybė naudingų ir veikiančių vykstančių procesų ir kad jokių atvejų neturėtume pasiduoti pagundai – kaip kai kurie mūsų,

atrodo, nori – grįžti į praeitį, į praėjusius metus; grįžti į politinę embargo nesėkmę, nes visi žinome to pasekmes.

Todėl, jei sutariame, kad nenorime, jog tokie atvejai kaip Orlando Zapatos pasikartotų, manau, labai svarbu žinoti, kaip galime kartu žengti į priekį ir užkirsti kelią tokiems atvejams pasikartoti, pradedant salos demokratizavimu ir sutvarkymo proceso palengvinimu.

Edvard Kožušník, *ECR frakcijos vardu*. – (CS) Mane asmeniškai labai prisilėgė Orlando Zapatos mirtis, todėl norėčiau visos ECR frakcijos vardu išreikšti užuojautą visiems jo šeimos nariams. Gimiau 1971 m., per patį vadinamojo komunistinio standartizavimo mano šalyje pakilimą, kuris buvo vienas sunkiausių komunistinio teroro laikotarpių, kokių mano šalis patyrė. Dėl patirties, kurią mano šalis išgyveno nusikalstamos komunizmo ideologijos sąlygomis, Čekijos piliečiai jaučia didelį solidarumą su Kubos žmonėmis, todėl labai jautriai reaguoja į liūdnas pastarųjų dienų žinias iš Kubos.

Atsižvelgiant į tai, kad praėjus keturiasdešimčiai metų po Kubos revoliucijos totalitarinis režimas vis dar skanduoja šūkį „socializmas arba mirtis“, jis apskritai neturėtų būti toleruojamas. Manau, Orlando Zapatos mirtis nebuvo bevertė ir išjudins Kubos žmones pradėti masiškai priešintis komunistiniam režimui. Kai komunistų kalėjime mirė Pavel Wonka, paskutinė mano šalyje komunistinio teroro auka, režimas žlugo po pusantrų metų. Tikiuosi, Orlando Zapata taps Kubos Pavelu Wonka, kitais žodžiais tariant, paskutine komunistų despotijos auka. Galbūt Kuba greitai išsilaivins iš revoliucingos senosios gvardijos gnaužtų ir taps tikra laisvės sala.

Todėl kreipiuosi į jus. Kol politinių kalinių išlaisvinimo srityje nepasiekta esminė ir negrįžtama pažanga, sudaranti sąlygas demokratiškai Kubos visuomenei funkcionuoti ir laisviems rinkimams organizuoti ir nepradėtas vykdyti struktūrinių reformų procesas, be kita ko, užtikrinantis geresnes visų Kubos piliečių gyvenimo sąlygas, tol neįmanoma svarstyti galimybės pradėti vesti derybas dėl naujo ES bendrosios pozicijos vertinimo.

Willy Meyer, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (ES) Ponia pirmininke, mano frakcija labai apgailestauja dėl kalinio Orlando Zapatos mirties. Kaip ir bet kurio kito kalinio atveju, valstybė atsakinga už jo saugumą ir gyvybę. Šiuo atveju atsakinga būtent Kuba, todėl labai apgailestaujame dėl jo mirties.

Nepritariame tam, kaip šiuose rūmuose manipuluojama žmogaus teisių klausimu. Šiandien svarstome šį klausimą, o rytoj dėl jo balsuosime. Kai įvyko karinis perversmas Hondūre, to nedarėme. Šie rūmai – turbūt vienintelis Parlamentas pasaulyje, nebalsavęs prieš karinį perversmą Hondūre ir visas tada vykusias žmogžudystes bei kankinimus ir jo nepasmerkęs.

Todėl nesutinkame su filosofija, kad sprenddami, pareikšti savo nuomonę, ar ne, atsižvelgiame į tai, kur įvykis atsitiko, kokia žmogaus teisė pažeista ir kokia susiklostė padėtis.

Prieš savaitę Kolumbijoje rasta didžiausia Lotynų Amerikoje masinė kapavietė. Valdžios institucijos kalba apie 2 500 kūnų, tačiau skaičius gali išaugti iki 50 000. Ar tai smerkiama? Ar tai svarstoma, smerkiama ir dėl to balsuojama? Kas daroma dėl civilių aukų Afganistane? Kas daroma dėl persekiojimų Vakarų Sacharoje? Nieko! Nebūsime šios veidmainystės dalis.

Manau, svarbiausias dalykas – sukurti vienodus santykius su Kubos Respublika, kad būtų sprendžiami visų darbotvarkių klausimai: politinės darbotvarkės, žmogaus teisių darbotvarkės, penitencinės padėties, tačiau tai daryti reikia remiantis vienodų sąlygų principu, nes Kubos Respublikos atžvilgiu Europos Sąjunga dar laikosi bendrosios pozicijos, o tai – taisyklės išimtis. Ji nesilaiko bendrosios pozicijos jokios kitos pasaulio šalies atžvilgiu. Ji neturi bendrosios pozicijos jau minėtos Kinijos Liaudies Respublikos ar Vietnamo atžvilgiu. Kodėl? Kodėl ji turi bendrąją poziciją Kubos atžvilgiu, tačiau neturi Kinijos Liaudies Respublikos atžvilgiu?

Raginu Tarybą ir Tarybos Pirmininką aiškiai iškelti šį klausimą: ar bendroji pozicija bus nutraukta? Ji, mano manymu – viena akivaizdžiausių kliūčių, trukdančių pradėti vesti atvirą Europos Sąjungos ir Kubos Respublikos dialogą, apimančią bendras abiem šalims naudingas darbotvarkes.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ponia pirmininke, iš disidentų Orlando Zapatos mirties dėl bado streiko ir interneto dienoraščio rašytojo Yoanio Sánchezo, kuris papasakojo pasauliui apie kasdienį socialistinės Kubos gyvenimą, arešto aišku, kad turime išlaikyti 1996 m. užmegztą Kubos politikos ir demokratizavimo bei žmogaus teisių srities pažangos ryšį. Viltys, kad valdant Raúliui Castro bus pasiekta pažanga, jau seniai išnyko be pėdsako.

Pvz., politinių kalinių padėtis iš tiesų nėra nepagerėjo. Jie dar nesinaudoja tokiais teisėmis, kokios suteiktos patiems broliams Castro, kai jie buvo įkalinti per F. Batistos diktatūros laikotarpį. Atkakliai laikydami planinės ekonomikos režimo Kuba nebepatenkinti pagrindinių savo gyventojų poreikių. Gerovė ir savarankiška iniciatyva Kuboje aiškiai laikoma režimo kritika. Šiuo atžvilgiu net komunistinės Kinijos žmonėms lengviau [gyventi], nes jie bent gali dėti pastangas ir taip palengvinti savo gyvenimą.

Sušvelninus Jungtinių Valstijų kompiuteriams ir programinės įrangos paslaugoms taikomo ekonomikos embargo sąlygas nebus visiškai pateisinti lūkesčiai, kurių visuomenei įkvėpė prezidento B. Obamos pažadai, tačiau galbūt bus įmanoma geriau organizuoti opoziciją. Ne mažiau svarbu, kad didėjant pasirinkimo galimybėms Kubos režimui taptų vis sunkiau užgniaužti laisvą nuomonės reiškimą. Tik dėl šios priežasties turėtume remti Europos iniciatyvas kaip geriausią dalyką, kurį galime daryti, ir siekti toliau švelninti komunistinės sistemos sąlygas.

PIRMININKAVO: I. DURANT

Pirmininko pavaduotoja

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Tragiška Kubos sąžinės kalinio Orlando Zapatos mirtis – dar vienas įrodymas, kad brolių Castro vykdomu režimu tyliai atsikratant tų, kurie reikalauja laisvės ir demokratijos, ignoruojami tarptautinės bendruomenės prašymai nutraukti žmogaus teisių pažeidimus. Šiandien ši tragedija, ši tragiška mirtis įgijo simbolinę reikšmę. Ji – beviltiškas pagalbos šauksmas ir raginimas imtis efektyvių veiksmų, skirtas daugiausia tarptautiniams politikams ir sprendimus priimančioms asmenims, kurie kurdami santykius su Kubos valdžios institucijomis nenori kalbėti su opozicijai atstovaujančiais žmonėmis ir nekreipia dėmesio į Kubos pilietinės visuomenės atstovų balsą.

Privalome kuo greičiau imtis bendrų veiksmų, daryti spaudimą Castro režimui ir reikalauti nedelsiant išlaisvinti visus asmenis, kurie dėl savo nuomonės nuteisti daugybę metų kalėti.

Per pastaruosius metus Europos Sąjunga stengėsi sušvelninti savo poziciją ir netgi panaikino Kubai taikytas diplomatinės sankcijas tikėdamasi, kad šis poelgis paskatins jos valdžios institucijas gerbti demokratijos standartus. Deja, tragiška Orlando Zapatos mirtis rodo, kad ši politika naivi, neveiksminga ir labai aiškiai turėtų būti nutraukta.

Rytoj balsuosime dėl rezoliucijos, kuria užbaigsime šiandienos diskusijas. Ji turėtų būti aiškus ženklas, kad nepritariame žmogaus teisių pažeidimams, nehumaniskam elgesiui su politiniais kaliniais ir pagarbos pagrindinėms pilietinėms teisėms stoka Kuboje. Turime parodyti savo solidarumą su Kubos žmonėmis. Turime tapti balsu tų, kurie dabar Kuboje jo neturi.

(Plojimai)

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Ponia pirmininke, tragiška Orlando Zapatos mirtis visame pasaulyje sukėlė didžiulį pasipiktinimą. Atsidūręs šioje beviltiškoje padėtyje O. Zapata nematė kitos išeities, kaip paskelbti bado streiką ir nusižudyti. Už protestus dėl įkalinimo ir pasibaisėtinių Kubos kalėjimo sąlygų jis turėjo sumokėti savo gyvybę. Ir kodėl? Visų pirma, kokį nusikaltimą padarė O. Zapata, kad buvo uždarytas į tą kalėjimą? Reikšti ir propaguoti nuomonę, kuri skiriasi nuo Vyriausybės nuomonės, nenaudojant smurto nėra nusikaltimas. Dėl to netampate nusikaltėliu ar išdaviku.

O. Zapatos mirtis nėra pavienis atvejis. Psichologas ir žurnalistas Guillermo Fariñas taip pat pradėjo bado streiką, nes nori paskatinti paleisti 26 sergančius politinius kalinius. Koks bus jo likimas? Ar jis taip pat greitai sumokės gyvybę už savo kampaniją, skirtą žmogaus teisėms gerbti? Kada Kubos Vyriausybė pakeis savo poziciją? Manoma, kad Kuboje sulaukta dar apie 200 kitų politinių kalinių. Žmonių sulaukymas dėl jų idealų absoliučiai prieštarauja Visuotinei žmogaus teisių deklaracijai.

Raginame Kubą nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti šiuos sąžinės kalinius ir nutraukti šį šiurkštų žmogaus teisių pažeidimą. Jokia Vyriausybė negali kontroliuoti ar valdyti savo žmonių mąstymo. Net jei įkalinsite žmones už sienų ar grotų, jų idėjos gyvuos toliau. Bet koks bandymas nuslopinti tokias mintis ir idėjas visada bus bergždžias. Nejaugi Kuba neturi tokios ilgametės patirties?

Vyriausybė turės tiesiog pradėti vesti dialogą su žmonėmis, turinčiais skirtingą nuomonę. Politinis dialogas – vienintelė priemonė žengti pirmyn. Štai ką Kuba skolinga savo piliečiams, nes Kubos žmonės nusipelnė demokratijos ir pagarbos pagrindinėms savo teisėms. O. Zapatos mirtis neturėtų nugrimzti į istoriją kaip beprasmiškas dalykas; ji turi tapti dabartinės žmogaus teisių padėties Kuboje pabaigos ženklu.

Europos Sąjunga turi daryti viską, kas jos galioje, kad pagerintų žmogaus teisių padėtį Kuboje. Tai susiję ne tik su politiniais kaliniais, tokiais kaip O. Zapata, bet ir su žmogaus teisių gynėjų gebėjimu laisvai atlikti savo darbą. Kubos Vyriausybė turi pasirūpinti Kubos žmonėmis. Ji negali iš baimės tiesiog sulaikyti žmones ir elgtis su jais kaip su nusikaltėliais. Atimti iš piliečių jų laisvę tolygu nusikaltimui.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Ponia pirmininke, ginti žmogaus teises reiškia pasmerkti žiaurią ir neteisingą Orlando Zapatos mirtį, kurios buvo galima išvengti, ir paraginti išlaisvinti visus kalėjime esančius žmones. Tikiuosi, tai privers Kubos valdžios institucijas susimąstyti, nes jų režimui būtina pažanga, kad piliečiai galėtų naudotis tikros demokratijos sąlygomis.

Kuboje įsigalėjusi diktatūra, nes ten esama sąžinės kalinių, nes ten tvyro diskusijų, laisvo keitimosi idėjomis ir planais baimė, nes ten tvyro laisvės baimė. Turėti idėjų – ne nusikaltimas; jos gali erzinti, stebinti ir kelti pasipiktinimą, tačiau visada turi būti argumentuojamos ir svarstomos. Už jas niekada neįkalinama.

Visuomenė mąsto ir jaučia, kaliniai – taip pat, todėl neįmanoma žmonėms uždrausti mąstyti ir jausti. Tai reiškia, kad idėjos ir jausmai, kuriuos žmonės nori numalšinti, kaip vanduo skverbiasi į visos visuomenės sąmonę. Tai pasakytina ir apie Kubos visuomenę, o revoliucijos, kuria nuverstas Fulgencio Batistos režimas, šalininkai turėtų žinoti tai geriau nei bet kas kitas.

Tikiuosi, ši rezoliucija padės jiems žengti žingsnį reikiama kryptimi! Vis dėlto žmogaus teisės nėra nediskutuotinos. Parlamentas vienodai stipriai reaguodamas į visus žmogaus teisių pažeidimus visose šalyse: Afganistane, Palestinoje, baskų krašte, – mažytėje mano šalyje, – Hondūre ir Kolumbijoje įgyja patikimumo. Toks turėtų būti mūsų įsipareigojimas. Žinoma, vienodas įsipareigojimas.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Manau, visi, esantys šiuose rūmuose, sutiks, kad dėl korumpuotos komunistų diktatūros Kuboje neįmanomi jokie teigiami pokyčiai. Kastro brolių policijos valstybė griauja šalį ekonomiškai, naikina pilietines laisves ir iš daugybės Kubos gyventojų atima viltį, kad gyventi verta.

Kubos ateitis, žinoma, pačių Kubos gyventojų rankose, bet Europos Sąjunga čia gali atlikti aktyvų vaidmenį. Turime reikalauti išlaisvinti visus politinius kalinius. Iš tiesų, tai turėtų būti pirmoji bet kokio su Kuba vykdytino dialogo sąlyga. Turime remti nevyriausybinių organizacijų veiklą ir pagarbą žmogaus teisėms bei skatinti geriau naudotis nepriklausomos žiniasklaidos priemonėmis, įskaitant internetą.

Demokratinų permainų skatinimas – tai sritis, kurioje transatlantiniai ryšiai gali atlikti labai svarbų vaidmenį. Todėl turėtume glaudžiai bendradarbiauti su Vašingtonu. Suderinę pastangas galėsime sukurti ilgalaikę Kubos strategiją, kurios išeities tašku taps ne aklas *status quo* pripažinimas, o plataus užmojo demokratijos ir ekonomikos atkūrimo vizija.

(Plojimai)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ponia pirmininke, šios diskusijos dar kartą parodo, kad šio Parlamento dauguma dvideidė. Ta pati dauguma, kuri atsisakė pasmerkti Hondūre vykusį karinį perversmą ir ignoravo tai, kad dėl jo buvo įkalinti ir mirė daugybė žmonių, dabar pasirengusi vesti derybas dėl asociacijos susitarimų su Vyriausybe, kuri suformuota po rinkimų, organizuotų asmenų, atsakingų už valstybės perversmą.

Žinoma, visi apgailestaujame dėl to, kad po bado streiko Kubos ligoninėje mirė Kubos pilietis Orlando Zapata Tamayo. Vis dėlto turime pasmerkti sąlygas, kuriomis vyksta šios diskusijos, ir nepriimtina poziciją dėl Kubos palikdami nuošaly rimtas Jungtinių Valstijų Kubai taikomo ekonominio, prekybos ir finansinio embargo ir penkių Kubos piliečių, tik norėjusių ginti savo šalį, sulaikymo Amerikos kalėjimuose pasekmes.

Negalime toliau laikytis nepriimtinos bendrosios pozicijos, kuria Europos Sąjungai neleidžiama dvišalių interesų pagrindu palaikyti atvirų ir visapusiškų santykių su Kubos Vyriausybe. Atėjo laikas panaikinti bendrąją poziciją, kad būtų pradėti normalizuoti Europos Sąjungos ir Kubos santykiai. To tikimės iš Europos Sąjungai pirmininkaujančios Ispanijos.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Ponia pirmininke, prisimename garsųjį Fidelio Castro šūkį „Socializmas arba mirtis“. Šiandien galime drąsiai sakyti, kad iš šio šūkio liko tik mirtis. Tai patvirtina aplinkybės, kuriomis mirė Kubos kalins ir patriotas Orlando Zapata. Diktatoriškas R. Castro valdymas – demokratinio socializmo idėjos gėda.

Tai, kas vyksta Kuboje, užtraukia gėdą visiems, kurie dalyvauja politikoje nešdami kairiųjų vėliavas. Man buvo gėda dėl Europos Sąjungos, kai Komisijos narys L. Michel lankėsi Kuboje su bendradarbiavimo dėl plėtros pasiūlymu, tačiau atsargiai vengė susitikti su demokratinės opozicijos atstovais.

Turime nutraukti šią politiką, turime liautis buvę užmerkę akis prieš šalies, kurioje niekada neorganizuoti laisvi rinkimai ir kurioje sąžinės kaliniai gėdingomis sąlygomis ne vienerius metus atlieka laisvės atėmimo bausmes, realybę. Europos Sąjungai pirmininkaujanti Ispanija šiandien siūlo pradėti vykdyti Havanos atžvilgiu atvirą politiką, tačiau esminė šios politikos sąlyga turi būti Kubos režimo demokratizavimas, politinių kalinių išlaisvinimas ir dialogo su visuomene užmezgimas, cenzūros panaikinimas ir pilietinių laisvių atkūrimas. Tai turi būti aiškiai, atvirai ir tvirtai pareikšta Kubos Vyriausybei. Be to, tai daroma jų labui.

Žinome, kad diktatorių engiamų žmonių laisvės link veda daug kelių. Yra kelias, kurį pasirinko Lenkija ir Pietų Afrika, dialogo ir susitarimo kelias. Tačiau yra ir kitas kelias, kuriuo ėjo Rumunija, kai praliedama kraują nuvertė šalį valdžiusį režimą. Visi suinteresuoti išvengti tokio scenarijaus. Kurį kelią pasirinks Havana? Atsakymą į šį klausimą galima rasti Kuboje. Europos Sąjungos vykdoma politika turėtų būti aktyviai prisidedama vedant Kubą į laisvę ir demokratiją. Tokia turėtų būti ir Europos Parlamento pozicija.

Richard Howitt (S&D). – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti gilią užuojautą dėl Orlando Zapatos mirties ir didžiulį rūpestį dėl kitų keturių Kubos kalinių ir vieno opozicijos veikėjo, kurie protestuodami pradėjo bado streiką, padėties.

Europos Parlamentas turi pakartoti savo raginimą nedelsiant ir besąlygiškai išlaisvinti Kubos sąžinės kalinius – kurių, organizacijos „Amnesty International“ duomenimis, yra 55, o Kubos žmogaus teisių komisijos duomenimis – 200, be to, šiandien turėtume pareikšti ypatingą rūpestį dėl neseniai įvykusio Havanos sveikatos ir žmogaus teisių centro direktoriaus Darsio Ferrero sulaikymo ir sumušimo. 19 metų organizacijos „Amnesty International“ atstovų niekas nekvieta apsilankyti Kuboje, o jiems turi būti leidžiama tai padaryti. Turime paprašyti Kubos Vyriausybės pritarti konkrečioms siūlomo Manfredo Nowako, JT specialiojo pranešėjo apie kankinimus, su kuriuo kitą savaitę ketiname susitikti Ženevoje, vizito datoms.

Kadangi esu vienas tų šių rūmų žmonių, kurie visada priešinosi nuo 1962 m. JAV nustatytam prekybos embargui, palankiai įvertinau tai, kad vadovaujant prezidentui B. Obamai patvirtintos priemonės, leidžiančios Amerikoje gyvenantiems Kubos piliečiams laisviau keliauti ir persiųsti namo daugiau pinigų. Palankiai įvertinau 2008 m. atliktą ES bendrosios pozicijos, kuria siekiama sudaryti sąlygas pradėti vesti politinį Kubos ir ES dialogą ir atgaivinti EB vystomąjį bendradarbiavimą, peržiūrą ir džiaugiuosi, kad transliuotojui „BBC“ pastaruoju metu suteiktos galimybės laisvai patekti į Kubą. Vis dėlto esu nusivylęs, kad Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryboje Kuba nesutiko su rekomendacijomis ratifikuoti dvi pagrindines žmogaus teisių konvencijas – Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą – ir leisti atlikti nepriklausomą kalinių apžiūrą.

Šią popietę sakau Komisijai ir Europos Sąjungai pirmininkaujančiai valstybei narei: jūs ir mes visi, kurie lankomės Kuboje, turime likti tvirti ir užtikrinti, kad susitiktume su Kubos pilietinės visuomenės nariais. JAV valstybės sekretorės padėjėjo pavaduotojai Bisai Williams pernai pavyko surengti tokį nevaržomą vizitą, todėl turėtume – bet kuris mūsų, vykstantis į Kubą – reikalauti padaryti tą patį.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nary, Ministre, Orlando Zapatos Tamayo mirtis – tragiškas nevilties, kurią gali sukelti laisvės trūkumas ar jos nebuvimas, įrodymas.

Kaip sakė Ministras, šis įvykis tikrai neturėjo nutikti. Turime pasmerkti sąžinės kalinių įkalinimą ir pareikalauti juos išlaisvinti. Negalime remti valdžios, kuri atkakliai atsisako leisti naudotis pagrindinėmis laisvėmis, savivalės, tačiau manau, kad negalime atsisakyti politinio dialogo, per kurį dabar stipriau nei bet kada anksčiau išreiškiamos mūsų europietiškos vertybės, teikiamų privalumų ir jo perspektyvų.

Kubos ir Europos Sąjungos santykiai jau seniai sudėtingi; jie dažnai grindžiami informuotumo ir supratingumo trūkumu, dėl kurio kilo didžiulė įtampa ir kuris dažnai kenkia politinio dialogo pažangai ir perspektyvoms. Visi žinome, kad Kuba šiandien atsidūrė istorijos kryžkelėje. Dabar labiau nei bet kada esu įsitikinęs, kad klystume neišsaugoję net nedidelių dialogo, palaikomo ypatingų istorinių, kultūrinių ir kalbinių ryšių, teikiamų privalumų ir pažangos.

Europos Sąjunga, be abejonės – vienintelė politinė jėga, galinti įtikinti Kubos gyventojus, kad izoliacija, kuriai jie save pasmerkė, pragaištinga ir kad ji anksčiau ar vėliau gali lemti tragišką jų likimą. Negalime vengti atsakomybės toliau vesti dialogą neatmetant jokių sudėtingų klausimų ir taip pat netaikant dvejopų standartų, kaip, mano manymu, pernelyg dažnai pasitaiko.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Laisvė Kuboje nugalės. Šalyje įsigalės demokratija ir laisvos rinkos ekonomika.

Europos Sąjunga negali padėti nuversti režimo ir, manau, ji to nenori, tačiau ji turėtų norėti ir galėti padėti Kubos žmonėms po sistemos pakeitimo. Šalių, kaip antai Lenkija, Čekija, Slovakija ir Vengrija, patirtis rodo, kad tai gali būti padaryta ir kad tai gali pavykti. Galime padėti pasinaudodami savo patirtimi, o po R. Castro nuvertimo Europos Sąjunga turėtų padėti savo patirtimi ir pinigais, kad Kuboje niekada nebūtų pasiekta tokia padėtis, kokią aprašė Lenkijos komentatorius Marek Magierowski, kai ateityje Havanos gatvėse ir prospektuose dažnai čia, šiuose rūmuose, minėto Orlando Zapatos palikuonys pateiks romą R. Castro palikuonims.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Pagal profesiją esu gydytojas ir žinau, kaip sunku išgelbėti žmogaus gyvybę. Nuoširdžiai apgailestauju netekus bet kurio žmogaus gyvybės ir kartu su jumis liūdžiu dėl Orlando Zapatos mirties. Atidžiai išnagrinėjau visas visų frakcijų pateiktas rezolucijas. Bijau, kad turiu pakartoti tai, ką pasakiau, kai pastaruoju metu svarstėme pranešimą dėl žmogaus teisių padėties Vidurio Azijos respublikose. Tada sakiau, kad klydome dėdamiesi patarėjais, neturinčiais nieko gero pasakyti, ir nerodydami jokios pagarbos nei ypatingoms šių šalių istorijos ir kultūros tradicijoms, nei teigiamiems jų pasiektiems rezultatams. Tas pats pasakytina ir apie Kubos atvejį. Esu tvirtai įsitikinęs, kad vienintelis būdas pagerinti padėtį Kuboje – vesti lygiavertį dialogą, kuriam pasirengę Kubos pareigūnai. Taip kartu galime padėti pagerinti socialines ir ekonomines teises Kuboje. Turime nepamiršti, kad nepaisant sudėtingos ekonominės padėties Kuba visada būna viena tų šalių, kurios pirmos padeda kitoms, pvz., Haičio nelaimės atveju. Tiesa ta, kad tam, kuris greitai smerkia, patinka smerkti. Žinoma, neturėtume pasukti šiuo keliu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, esu tvirtai įsitikinęs, kad galiu pareikšti, jog šiandien, o ypač rytoj, kai balsuosime, į šio Parlamento istoriją įrašysime deramą puslapį. Rašome jį todėl, kad kartą nepaisydami tarpusavio prietarų, kylančių dėl to, kad priklausome skirtingoms frakcijoms, lenkiamės prieš didžiausią žmogaus mirties paslaptį ir pripažįstame tiesą.

Ką iš tikrųjų parašysime šioje rezolucijoje? Į ją įrašysime dalykus, kurie gali atrodyti paprasti ir savaime suprantami, tačiau iš tikrųjų yra labai svarbūs. Įrašysime, kad Kuboje nėra laisvės; įrašysime, kad Kuboje nėra demokratijos; įrašysime, kad gyvenimas yra gyvenimas ir kad žmonės neturėtų būti žudomi. Galime tai laikyti beveik savaime suprantamu dalyku, tačiau prireikė daugybės metų tarpusavio prietarams įveikti ir pripažinti tai, kas nežeidžia nei vieno mūsų politinių įsitikinimų, o tiesiog verčia pripažinti esminę tiesos dalelę, kuri ir yra vienintelis diskusijų pagrindas.

Nereikėtų vengti diskusijų su Kuba, vietoj to turime reikalauti, kad bet kokia tikra diskusija kiltų iš tiesos, kitaip tariant, iš Kubos nesugebėjimo pripažinti itin didelės asmenybės svarbos. Labiau nei rankų paspaudimų ir draugiškų gestų reikia tinkamų priemonių, dėl kurių R. Castro Vyriausybė atsisakytų bet kokių vilčių siekti kompromisų, kurie neturėtų jokios reikšmės žmogaus teisių klausimui arba ta jų reikšmė būtų antraeilė.

Parlamentas visiškai teisingai pasinaudojo šia galimybe, ne taip, kaip vyriausiasis įgaliotinis, kuriam dar kartą priminsiu, kaip padariau šį rytą, kad *Cuba libre* – ne kokteilio pavadinimas: tai vienijantis šūkis, kurį nešiojame savo širdyse, nes norime, kad įsigaliotų demokratija ir kad Kuba būtų laisva.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos nariai iš Ispanijos labai apgailestauja dėl Orlando Zapatos mirties ir sąžinės kalinių padėties bei griežtai ragina juos išlaisvinti.

Orlando Zapatos mirtis – dalykas, dėl kurio tenka apgailestauti, tačiau galbūt ji paskatins mus liautis kalbėjus apie žmogaus teises Kuboje, pradėti dirbti dėl jų su Kubos valdžios institucijomis ir Kuboje remti žmogaus teises. Siekdami tai padaryti turime pradėti galvoti apie bendrosios pozicijos, dėl kurios negalime vesti jokio dialogo su Kubos valdžios institucijomis, pajėgomis keisti salos žmogaus teisių padėtį, pakeitimą.

Bendroji pozicija – kuri, beje, nėra tokia bendra, nes didelė Europos Sąjungos valstybių narių dalis su Kuba užmezgė dvišalius santykius – tai kliūtis, trukdanti atsirasti bet kokiai politinio dialogo galimybei. Ji – kliūtis Europos Sąjungos principams, kuriais pagrįsti jos išorės veiksmai, apimantys demokratijos ir žmogaus teisių skatinimą pasaulyje, įgyvendinti.

Bendroji pozicija – pasenusi priemonė, kurią praėjusiame amžiuje patvirtino 15 Europos Sąjungos valstybių narių. Dabar turime 27 valstybes nares. Padėtis pasaulyje pasikeitė. Jungtinės Valstijos veda dialogą su Kuba dėl tokių opių klausimų kaip imigracija. Remdamasi dialogu dėl pagarbos organizacijos principams Kubą priėmė Amerikos valstybių organizacija.

Šioje Europos Sąjungai naujoje eroje mums reikia priemonės, dėl kurios būtų sutarusios abi šalys ir kuri leistų veiksmingai dirbti toje srityje, kurioje Europos Sąjunga veiksmingai dirba, t. y. demokratijos ir žmogaus

teisių skatinimo srityje. Būtų keista, jei Europos Sąjunga nutrauktų dialogą su Kuba, nes išorės santykių srityje ji vedė derybas ir įgyvendino susitarimus su šalimis, neatitinkančiomis minimalių pilietinių ir politinių teisių ir, žinoma, taip pat socialinių teisių standartų, kuriuos Kuba atitinka.

Tik dialogas ir bendradarbiavimo bei kompromiso mechanizmai sudarant tarptautinę sutartį leis Europos Sąjungai ko nors reikalauti iš Kubos, o tie, kurie atsisako vesti dialogą, trukdo rasti orų būdą, skirtą tiems, kuriuos jie tvirtina ginantys.

Kita vertus, Ispanijos Vyriausybės vykdoma užsienio politika gali tapti puikiu pavyzdžiu, nes vedant konstruktyvų ir griežtą dialogą išlaisvinta nemažai sąžinės kalinių.

Kaip sakė Don Kichotas, tų, kurie nubausti veiksmis, žodžiais bausti daugiau nereikia. Todėl ketiname liautis kalbėti ir pradėti dirbti kartu su Kubos valdžios institucijomis dėl žmogaus teisių, nes būtent to, o ne iš šių rūmų sklindančio pasmerkimo reikia sąžinės kaliniams.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, per 2003 m. vykusio vadinamojo „juodojo pavasario“ žygius Kuboje įkalinti 75 disidentai, apkaltinti šnipinėjimu Jungtinėms Valstijoms. Tuo pat metu suimtas Orlando Zapata ir apkaltintas nepagarba, viešosios tvarkos pažeidimais ir nepaklusnumu.

75 disidentų žmonos įkūrė „moterų baltais drabužiais“ grupę, kurią už minties laisvę 2005 m. Parlamentas apdovanojo A. Sacharovo premija. Beje, norėčiau atkreipti dėmesį, kad „moterų baltais drabužiais“ grupei F. Castro vadovaujamas režimas neišdavė vizų, kad jos galėtų atvykti čia, į Parlamentą, ir pasiimti savo apdovanojimą.

Kubos Žmogaus teisių komisija pripažįsta, kad šalyje esama apytiksliai 200 politinių kalinių, iš jų 22 – žurnalistai. Pagal įkalintų žurnalistų skaičių Kuba pasaulyje užima liūdną trečią vietą po Irano (52 įkalinti žurnalistai) ir Kinijos (24).

Orlando Zapata, 42 metų vyrą, sąžinės kaliniu paskelbė organizacija „Amnesty International“. 2009 m. gruodžio 3 d. dėl pakartotinių sumušimų ir kitokio netinkamo elgesio jis pradėjo bado streiką ir mirė vasario 23 d., praėjus 85 dienoms po bado streiko paskelbimo pradžios.

Parlamentas turėtų išreikšti paramą O. Zapatos šeimai ir draugams ir didelį rūpestį dėl žmogaus teisių padėties Kuboje. Šie rūmai turėtų pasiųsti R. Castro režimui aiškią žinią, ypač per Ispanijos pirmininkavimo Europos Sąjungai laikotarpį. Beje, Europos Sąjungai pirmininkaujanti Ispanija turėtų aktyviau dalyvauti Kuboje ginant pagrindines teises.

Galiausiai, ponios ir ponai, norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir paraginti nedelsiant išlaisvinti Kuboje visus politinius kalinius.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, demokratija ir žmogaus teisių gynimas užima svarbią vietą tarp Europos Sąjungos principų ir išorės veiksmų tikslų – turiu mintyje Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį. Šis straipsnis taip pat taikomas santykiams su Kuba ir Kubos žmonėms, kurie mums be galo brangūs.

Deja, atrodo, per pastaruosius penkerius metus Tarybos veiksmus iš esmės lėmė noras ištaisyti per ankstesnius metus, ypač 2003 m., kai Kuboje nusirito nepaprastai žiaurių susidorojimų banga, patvirtintą politikos kursą. 2005 m. Taryba sustabdė 2003 m. patvirtintų priemonių galiojimą.

Vėliau užsienio reikalų ministrai ir Komisijos nariai keliavo į salą. 2008 m. birželio mėn. panaikintos 2003 m. patvirtintos priemonės ir – kaip priminė D. López Garrido – kartu su nuolatiniais aukšto lygio susitikimais pradėtas vesti visuotinis politinis dialogas. Net valstybės narės vadovas neseniai lankėsi Havanoje. Deja, į salą nuvykę Europos politikos lyderiai nerado laiko susitikti su disidentų atstovais, kurie dėl tokio elgesio pasijuto socialiai atskirti.

Per visą šį laikotarpį Kuboje tęsėsi represijos. Nevyko jokių pokyčių, nevykdytos reformos. Vis dėlto politinis dialogas išlaikytas. O dabar visus sukrėtė žiauri politinio kalinio Orlando Zapatos mirtis.

Ponios ir ponai, kaip gerai žinoma, kai kurios vyriausybės (pvz., Ispanijos) ne kartą sakė, kad nori paskelbti bendrąją poziciją negaliojančia. Ji sako labai logišką dalyką: tai parama perėjimui prie demokratijos, iš esmės tas pats dalykas, kurio reikalaujama pagal Sutarties 21 straipsnio principus ir tikslus.

Baigsiu pabrėždamas du aspektus. Bendroji pozicija netrukdy vesti dialogą. Tai akivaizdu. Be to, ją neseniai, 2009 m. birželio mėn., dar kartą patvirtino 27 ministrai. Antra, bendrosios pozicijos keitimas negali tapti prioritetu – tai būtų paskutinis lašas! Dabartinis prioritetas – reikalauti nedelsiant, visiškai ir besąlygiškai išlaisvinti visus politinius kalinius.

Man Kuba ir Lotynų Amerika atrodo Vakarų šalys, o simboliai, pagal kuriuos atpažįstami Vakarai, yra žmonių orumas ir pagarba pagrindinėms jų teisėms. Pasakysiu paskutinę mintį: norėčiau priminti Tarybai, kad ji savo 2009 m. birželio mėn. išvadose teigia, jog politinio dialogo su Kubos valdžios institucijomis ateitis priklauso nuo pasiektos pažangos, ypač žmogaus teisių srityje. Ar kas nors gali pasakyti, kad šiandien daroma tokia pažanga? Ar kas nors iš tikrųjų gali tai pasakyti?

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) „Istorija mane išteisins“ – toks buvo garsus jauno teisininko, paskatinusio savo žmones imtis veiksmų, pareiškimas. Istorija neišteisino jo už sukilimą prieš tironiją ir už Jungtinių Valstijų taikomą embargą.

Tačiau Parlamentas, kuris yra didžiausia laisvės ir demokratijos organizacija visame pasaulyje, priėmęs tokį pat kategorišką nuosprendį smerkia Kubos žmonių patiriamą diktatūrą, žmogaus teisių pažeidimus saloje, žiaurų elgesį su politiniais kaliniais ir tremtyje esantiems tautiečiams demonstruojamą paniką. Istorijos nuosprendis aiškus.

Teikdami svarstyti šią rezoliuciją visas ideologijas išpažįstantys Parlamento nariai stoja greta kovojančių Kubos žmonių. Turime daryti viską, ką galime, kad užkirstume kelią žiauriai šių žmonių patiriamai priespaudai, įskaitant paralyžiuojančios bendrosios pozicijos atšaukimą.

Pagerbsiu poetą Raúlį Riverą paskutinėmis eilėraščio, kurį jis parašė savo mieste Havanoje, eilutėmis, kuriose sakoma: „Negalima apmokestinti meilės, tuštumos, uždusinio ar kartėlio. Tėvynės griuvėsiai saugūs. Nesijaudinkit, draugai. Mes pasitraukiame.“

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, dėl Kubos pasirinkimų ir joje vykdomo komunistinio režimo mūsų Parlamentui dar kartą kyla būtinybė pasirinkti: ar įmanoma toliau vesti diskusijas su šiuo režimu? Daugybę metų Europos Parlamentas prašė Kubos valdžios institucijų pradėti vykdyti demokratines reformas, kuriomis skatinama pagarba žmogaus teisėms. Tačiau Fidelio Castro perdavus valdžią savo broliui Raúliui nei pradėtos vykdyti demokratinės reformos, nei išlaisvinti politiniai kaliniai.

Orlando Zapatos mirtis kalėjime praėjus 85 dienoms nuo bado streiko pradžios rodo ideologinį ir engėjišką režimo pobūdį. Per 10 metų Kubai skirtoms pagalbos priemonėms Europos Sąjunga skyrė 145 mln. EUR: rezultatai toli gražu nėra puikūs. Iš tikrųjų, šis finansavimas tik padėjo palaikyti tironiją. Jei norime būti patikimi, turime reikalauti, kad visi santykiai su Havana, įskaitant paramą vystymuisi, būtų susieti su konkrečiu ir patikrinamu visų Kubos piliečių žmogaus teisių padėties gerinimu, pradedant nedelsiamu politinių kalinių ir sąžinės kalinių išlaisvinimu.

Užuot teikę ultimatumą turėtume reikalauti, kad pasikeistų vienas despotiškiausių planetos režimų – blankus ideologijos, kurią aplenkė istorija ir kuri sparčiai nyksta, pamėgdžiojimas.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, Kubos žmonėms ir salos režimui turėtume pateikti apčiuopiamos naudos duodantį pasiūlymą: užuot finansavę politinį *status quo*, suteiksime finansavimą Kubai pereiti prie demokratijos. Pirminis žingsnis turėtų būti visų politinių kalinių išlaisvinimas. Tuo pat metu Jungtinės Valstijos turėtų nutraukti taikomas sankcijas, kurios, užuot padėjusios įveikti režimą, jį tik sustiprino. Kitas žingsnis turėtų būti toks: prie apskritojo stalo turėtų susėsti režimo ir pilietinių teisių judėjimo Kuboje atstovai ir parengti perėjimo prie demokratijos bei demokratinių rinkimų grafiką.

Beje, Vidurio Europos pavyzdys rodo, kad buvusi valstybės partija dar turi ateitį – net žlugus senajai sistemai tokia partija gali gyvuoti. Mes, kaip ES ir kaip valstybės narės, turėtume remti šį procesą panašiai, kaip tai darėme Vidurio Europos atveju. Taip elgdamiesi padėsime Kubos žmonėms, stabilizuosime regioną ir kartu paruošime dirvą naujos rūsies santykiams su JAV, kad daugiau nepasikartotų iki F. Castro egzistavusi era.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Ponia pirmininke, tenka apgailestauti dėl Orlando Zapatos mirties, neatsižvelgiant į jos priežastis; tenka apgailestauti, kad jis įvykdė savo protestą iki pat pabaigos. Vis dėlto negalime pritarti bet kokių nepriimtinių politinių ir ideologinių prieš Kubą ir jos žmones nukreiptų kampanijų, per kurias kaip pretekstu naudojamos šiais liūdais įvykiais, dėl kurių tenka apgailestauti, stiprinimui.

Neatsižvelgiant į kiekvieno žmogaus požiūrį į Kubos žmonių pasirinkimus privalu gerbti šiuos pasirinkimus, suverenią jų teisę pasirinkti savo likimą ir politinio jų valstybės organizavimo formą.

Todėl smerkiame visas ir bet kokią įsikišimo ar išpuolio formą, įskaitant baudžiamąją beveik pusę amžiaus Kubai taikomą blokadą.

Dėl šių priežasčių taip pat manome, kad visiškas santykių su Kuba normalizavimas panaikinant bendrąją poziciją dėl Kubos – nepriimtina Kubos ir jos žmonių diskriminacijos forma – turėtų tapti logiška Europos Sąjungos pozicija ir keliu, kuriuo reikia eiti.

Svarbiausia, nepritariame didžiuliame daugybės šio Parlamento narių veidmainiavimui ir griežtai smerkiame dviveidišką Europos Sąjungos politiką.

Antonio López-Istúriz White (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, skiriu savo kalbą Orlando Zapatos motinai ir tiems, kurie kartu su juo kenčia kovodami už Kubos laisvę: jie ne vieni.

Šiandien, pateikdamas svarstyti šią rezoliuciją – už kurią, kaip savo partijos generalinis sekretorius, norėčiau padėkoti autoriams ir ypač visoms ją pasirašiusioms partijoms – Parlamentas vieningai pasisako prieš šią atskirtą ir pasenusią diktatūrą. Šiandien parašais patvirtiname tarptautinės šiam režimui skirtos mirties bausmės pradžią.

Remdamasis daugeliu iškirstų kalbų esu įsitikinęs, kad visi vieningai tvirtai ir aiškiai smerkiame jūsų sūnaus mirtį. Vis dėlto daugybė mūsų neapsiribos šiuo pareiškimu: galite būti tikra, kad toliau liksime budrūs, kad užtikrintume besąlygišką visų saloje kalinčių politinių kalinių išlaisvinimą.

Toliau liksime budrūs dėl saloje vykstančių žmogaus teisių pažeidimų padėties. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, be abejo, kovos siekdama išlaikyti Europos Sąjungos bendrąją poziciją, ir dėl to, ką girdėjau, esu įsitikinęs, kad daugybė kitų narių padarys tą patį.

Nesijusime įvairialypių signalų, verčiau parengsime aiškų vadovą, kaip pasiekti savo svajonę pamatyti demokratinę Kubą. Didžiausia Orlando padaryta auka sukėlė viso pasaulio švarių sąžinių atsaką. Užtikrinkime, kad tylus tūkstančių Kubos žmonių pasiaukojimas artimiausiu metu būtų iškilmingai paminėtas laisvoje Kuboje.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Ponia pirmininke, mums gana lengva kalbėti, kai kitose šalyse vyksta žmogaus teisių pažeidimai, o žmonės miršta dėl savo įsitikimų. Labai svarbu tai pasakyti. O. Zapata neteko gyvybės dėl to, kad pradėjo bado streiką, ir yra kitų kalinių, kurie dabar raginami jį tęsti.

Todėl turime konkrečiai apsvarstyti, kaip galime tikslingai judėti į priekį. Kai kurie nariai sakė, kad turėtume iš viso nekalbėti su Kuba, nes joje vykdomas režimas mums nepriimtinas. Kiti – pone J. Ferreira, nematau, kad ši pozicija gera – išreiškė nuomonę, kad Parlamentas veidmainiauja ir kad Kubos žmonėms turi būti suteikta laisvė patiems priimti politinius sprendimus. Manau, laisvė priimti politinius sprendimus iš tikrųjų baigiasi tada, kai pažeidžiamos žmogaus teisės ir miršta žmonės. Esant tokioms aplinkybėms mes, kaip Europos Parlamentas, turime ką nors daryti.

Esant tokiai padėčiai visiškai teisinga išsamiai aptarti konkrečius pateiktus pasiūlymus, ypač kelis naujus, pateiktus M. Gahlerio, ir apsvarstyti, ką galime padaryti, kad užkirstume kelią visame pasaulyje vykstantiems žmogaus teisių pažeidimams ir padėtume viso pasaulio žmonėms.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, kadangi savo santykius su Kuba šiandien čia svarstome tragiškos Orlando Zapatos mirties šešėlyje, turime pripažinti, kad mūsų nuomonė apie Kubą susidaryta tada, kai mūsų mintys buvo grindžiamos sistema „draugas arba priešas“. Viena vertus, buvo blogųjų Kubos gyventojų, Sovietų Sąjungos vasalų, ketinusių įvykdyti tarptautinę revoliuciją, ir, kita vertus, buvo gerųjų Kubos gyventojų, kurie gelbėjo šalį nuo vadinamųjų cukraus baronų, mafijos, CŽV ir JAV imperializmo gniaužtų. Vienoje pusėje buvo blogieji kubiečiai, komunistai žmonių engėjai, o kitoje tie, kurie teikė gyventojams švietimo ir sveikatos priežiūros paslaugas ir gelbėjo juos nuo bado. Šiandien, jei norime, kad Orlando Zapatos mirtis būtų prasminga – jei mirtis iš viso gali būti prasminga – bet kuriuo atveju turime labai rimtai vertinti šį palikimą. Ši mirtis neturi būti bevertė.

Taip pat reikia, kad ES siektų aiškių maršrutų, pasiaukojančių politinių maršrutų ir nesileistų įkinkoma į Valstijų jungą; turime išsilaivinti nuo senos ideologinės naštos, vedami politinį dialogą turėti vienodas teises ir siekti aiškaus žmogaus teisių padėties pagerinimo, kad netrukus galėtume kalbėti apie laisvą Kubą, o salos žmonės – gyventi demokratijos sąlygomis.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Ponia pirmininke, JAV prekybos embargas taikomas jau beveik 50 metų. Kaip pabrėžė daugybė kalbėjusių Parlamento narių, šis embargas Kubos žmonėms atnešė skurdą ir prispaudą.

Daug žmonių susipažino su 2009 m. lapkričio mėn. organizacijos „Human Rights Watch“ paskelbtu pranešimu, pavadintu „Naujas Castro, ta pati Kuba“, kuriame siūloma atšaukti embargą ir suteikti Kubos diktatoriams šešių mėnesių laikotarpį politiniams kaliniams paleisti. Jei jie nesugebės to padaryti, turėtų būti įvestas pažangesnio pobūdžio embargas. Šis embargas būtų toks, koku retkarčiais naudotasi pastaruoju metu, ir apimtų turto ir užsienio investicijų išaldymą bei kelionių draudimo nustatymą. Didžiosios demokratinės valstybės ir ES, žinoma, turėtų jį remti. Būtų įdomu sužinoti, ką Tarybos Pirmininkas mano apie šią organizacijos „Human Rights Watch“ pasiūlymą.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Veiksmai prieš žmogaus teisių pažeidimus bet kokiomis aplinkybėmis turi būti Europos Sąjungos prioritetas.

Orlando Zapata, Kubos politinis kalinys, mirė surengęs bado streiką. Kitas Kubos kalinys protestuodamas 25 kalinių, kurių sveikatos būklė itin prasta ir kurių gyvybei gresia pavojus, vardu pradėjo bado streiką. Ispanijos Vyriausybės pasiūlymas suteikti prieglobstį badaujančiam kaliniui – ne išeitis. Stebiuosi Europos Sąjungai pirmininkaujančios Ispanijos Vyriausybę, nes jos pasiūlymu nesprendžiama susiklosčiusi padėtis. Gana sudėtinga nedelsiant išlaisvinti politinius kalinius. Todėl prašau Komisijos nario A. Piebalgso paraginti Europos Komisiją pradėti vesti derybas su Kubos Vyriausybe, kad šį leistų Tarptautinei raudonojo kryžiaus organizacijai aplankyti Kubos politinius kalinius. Tai leistų objektyviai įvertinti jų būklę ir padėtų toliau vesti derybas. Gvantanamo kalėjime Raudonajam kryžiui leista tai padaryti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, aš irgi palaikau požiūrį, kad Europoje ir kitose pasaulio šalyse negalima pažeisti žmogaus teisių. O. Zapatos mirtis – žmogaus, bandančio itin tragišku būdu atkreipti dėmesį į tai, kas bent jam buvo visiškai nepakeliama padėtis, pagalbos šauksmas. Noriu matyti, kaip mes, europiečiai, neatsižvelgdami į politinę padėtį, užimame aiškią Jungtinių Tautų Chartijoje numatytą poziciją, kad negalima pažeisti žmogaus teisių.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, manau, vykusios diskusijos dėl sąžinės kalinių padėties Kuboje ir dėl vieno jų, Orlando Zapatos, mirties, rodo, kad Parlamento nariai ir frakcijos pasiekė aukštą sutarimo lygmenį. Esu tikras, kad tai bus įrodyta rytoj per balsavimą, kuris vyks dėl rezoliucijų, pateiktų po šių diskusijų, kurios iš esmės atitinka Tarybos, Komisijos ir visos Europos Sąjungos institucijų poziciją. Tai neabejotinai stiprina Europos Sąjungą jai vedant esminį dialogą su Kuba ir siekiant įgyvendinti daugybės Kubos žmonių padėties gerinimo ir pažangos tikslą.

Manau, visi pritars, kad reikia nedelsiant garsiai kalbėti apie bet kurią vietą, kurioje pažeidžiamos žmogaus teisės. Manau, tai esminis pabrėžtas principas, ir jis visada turi būti vertinamas remiantis vienodais kriterijais.

Tik pažeidus žmogaus teises Europos Sąjunga turi prabilti viešai, nes žmogaus teisės – pačios jos individualybės dalis. Šiuo atveju taip elgiamės Kubos atveju sakydami ir reikalaudami išlaisvinti visus iki šiol Kuboje kalinčius sąžinės kalinius ir šalyje gerbti žmogaus teises.

Tačiau tai dar ne viskas: turime efektyviai dirbti ir būti veiksmingi, siekti rezultatų, dėl kurių gerėtų sąžinės kalinių gerovės ir gyvenimo sąlygos, ar net pasistengti, kad jie būtų išlaisvinti.

Kai kuriais atvejais tikslai pasiekti, o kai kuriais atvejais padaryta pažanga. Taip yra todėl, kad, be kita ko, santykiuose su Kuba esama pagrindinio Europos Sąjungos politikos elemento – politinio dialogo. Šis dialogas neseniai atnaujintas – tai, mano manymu, geras dalykas – ir, nutraukiant sankcijas, kurios buvo Europos Sąjungos pozicijos dalis ir neturėjo jokios prasmės, bei atnaujinant šį politinį dialogą tapo įmanoma padaryti tai, ko nebuvo įmanoma pasiekti nuo 2003 m.: kalbėti su Kubos valdžios institucijomis apie sąžinės kalinius.

Natūralu, kad reikia periodiškai atlikti šio dialogo rezultatų vertinimą, kurį kai kurie jūsų paminėjo, o šio proceso vertinimas turės būti atliktas šiais metais. Daugelis jūsų – turiu mintyje, pvz., M. Mauro, L. Yáñezo-Barnuevo ar L. Michelo pasakytas kalbas – pabrėžė šio dialogo, šio bendradarbiavimo ir moralinės galios, kurią Europos Sąjunga turi kalbėti su Kuba ir siekti galutinio tikslo, t. y. pažangos, svarbą.

Todėl palankiai vertiname šiuose rūmuose pasiektą daugumos sutarimą dėl žmogaus teisių padėties Kuboje, kurį, manau, galima apibendrinti vienu pranešimu: nors ir toliau liksime atviri dialogui su Kuba, Europos Sąjunga ketina toliau reikalauti išlaisvinti visus šalies politinius kalinius ir gerbti Kubos piliečių pilietines ir politines teises.

Andris Piebalgs, Komisijos narys. – Ponia pirmininke, manau, šios diskusijos dar kartą įrodė, kad žmogaus teisių ir demokratijos klausimų srityje Parlamentas atlieka itin svarbų vaidmenį.

Komisija taip pat niekada netoleruos žmogaus teisių ir demokratijos pažeidimų. Taigi, tai reiškia, kad žmogaus teisės ir demokratija tebebus kertinis mūsų politikos akmuo ne tik dėl jų neįveikiamumo, bet ir todėl, kad manome, jog turint tvirtą nuomonę privalu ją išsakyti.

Kaip žinote, mūsų darbo su Kuba pagrindas glūdi bendrosios pozicijos taseje nuo 1996 m. Ji suteikia pagrindą ir tampa labai aišku, kad žmogaus teisių srityje Kuboje reikia esminių pokyčių.

2008 m. pradėtas konstruktyvus dialogas taip pat duoda teigiamų rezultatų. Negaliu pasakyti, kad pasiekėme didelių laimėjimų, tačiau daugybės klausimų atžvilgiu padaryta pažanga.

Manau, turime laikytis šios krypties. Taip pat turėtume toliau rengti susitikimus su pilietine visuomene. Komisija vadovausis Tarybos išvadomis, kuriose teigiama, kad, jei reikia, susitikimai su demokratinės opozicijos atstovais sudarys dalį aukšto lygio vizitų, o mes aktyviai sieksime, kad tai būtų įgyvendinta.

Pirmininkė. – Gavau septynis pasiūlymus dėl rezoliucijos, kurie pateikti remiantis Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalimi.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Krzysztof Lisek (PPE), raštu. – (PL) Orlando Zapata Tamayo, kartu su grupe kitų 75 disidentų suimtas 2003 m. per valdžios institucijų susidorojimą su opozicijos grupėmis, po du mėnesius trukusio bado streiko mirė Kubos kalėjime. Tikiuosi, tragiška vieno žinomiausių Kubos politinių kalinių mirtis priminė visiems, kad žmogaus teisių klausimas Kuboje neišspręstas.

Visiškai sutinku su Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos ir daugybės žmogaus teisių organizacijų reikalavimais, kad Europos valstybių vyriausybės turėtų daryti spaudimą Kubos valdžios institucijoms besąlygiškai išlaisvinti politinius kalinius kartu išpėjant, kad bus stabdomi visi bandymai pagerinti ES ir Kubos santykius. Manau, sprendimas visiškai panaikinti Europos Sąjungos Kubai taikomas sankcijas ir nesiderėti dėl visų politinių kalinių išlaisvinimo pernelyg ankstyvas. Kartu norėčiau pabrėžti, kad Kubos piliečiai neturėtų mokėti už tokius sprendimus priimančių žmonių klaidas. Atėjo laikas šaliai imtis konkrečių veiksmų siekiant demokratizuoti šalį, sukurti pilietinę visuomenę ir gerbti žmogaus teises, visų pirma, žodžio ir susirinkimų laisvę.

Norėčiau pakartoti buvusio Ispanijos Ministro pirmininko José Maríosa Aznaro žodžius ir pasakyti, kad nepriimtina tai, kad per vizitus į Kubą Europos politikai atsisako susitikti su opozicijos atstovais. Turime rasti priemonių, skirtų demokratinės Kubos sistemos proceso plėtrai remti ir visuotinėms demokratijos ir demokratinės visuomenės kūrimo vertybėms Kubos tautai perduoti.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Represinis Kubos režimas turi prisiimti atsakomybę už pernelyg ankstyvą Orlando Zapatos mirtį po septynerius metus trukusio neteisėto laisvės atėmimo, kuriam pasipriešinti jis turėjo tik vieną būdą. Mūsų pareiga – turėti mintyje Orlando Zapatos motinos žodžius: „Neturėtumėte patirti to, ką išgyveno mano sūnus“. Per pastaruosius ketverius Raúlio Castro vadovavimo šaliai metus lūkesčiai, kad komunistų diktatūra Kuboje galėtų tapti žmogiškesnė, akivaizdžiai neišsipildė. Žmonės, išsakydami savo nuomonę, toliau rizikuoja gyvybėmis. Kuboje dar esama apytiksliai 200 politinių kalinių. Ir JAV, ir ES valstybės narės pasmerkė O. Zapatos mirtį, tačiau šis protestas nebuvo nei svarus, nei tinkamu laiku išsakytas. Tokiais atvejais kaip šis negalime reaguodami švaistyti laiko, kaip elgiasi Europos Sąjungai pirmininkaujanti Ispanija. O. Zapatos atvejo moralas toks, kad negalima ignoruoti žiaurios Kubos diktatūros realybės. Vykdydami savo politiką Kubos atžvilgiu turime toliau atsižvelgti į tikrus šalyje vykstančius pokyčius. Užtuot puoselėjusi viltis, kad O. Zapatos žudikais galima pasitikėti, ES turi palaikyti Kubos žmonių pusę.

(Posėdis sustabdytas 17.25 val. ir atnaujintas 18.00 val.)

PIRMININKAVO: D. WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

13. Klausimų valanda (klausimai Tarybai)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Klausimų valanda (B7-0017/2010).

Šie klausimai skirti Tarybai.

Klausimas Nr. 1, kurį pateikė **Georgios Papanikolaou** (H-0052/10)

Tema: ES ir Turkijos bendradarbiavimas nelegalios imigracijos srityje

Dauguma nelegalių imigrantų į Graikiją atvyksta iš Turkijos, kirsdami jos valstybinę sieną jūroje. Iš Graikijos jie keliauja toliau į ES.

Kadangi Turkija visai teisėtai tikisi tapti Europos Sąjungos nare, kokių iniciatyvų imasi Tarybai pirmininkaujanti Ispanija, suprasdama, kad bendradarbiavimas būtinas ir siekdama paveikti Turkiją, kad ši bendradarbiautų?

Kaip Tarybai pirmininkaujanti valstybė vertina derybų dėl ES ir Turkijos susitarimo dėl readmisijos ir Turkijos bei Frontex susitarimo dėl keitimosi informacija ir Turkijos dalyvavimo bendrose operacijose pažangą? Ar Graikija informuojama apie šių derybų pažangą?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, kaip žinote, glaudesnis bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis – migracijos kilmės šalimis ir tranzito šalimis – svarbiausia Europos Sąjungos kovos su nelegalia migracija priemonė.

Tai vienas esminių pokyčių, pasiekimų ir žingsnių į priekį, kurie pasiekti dėl vadinamojo visuotinio požiūrio į imigraciją ir Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto. Bendradarbiavimas su šalimis, iš kurių kyla didžiausi migracijos srautai – viena svarbiausių sudedamųjų naujosios imigracijos politikos dalių (iki 2004 m. Europos Sąjungoje praktiškai nebuvo jokios imigracijos politikos), o vienas pagrindinių politikos, pradėtos vykdyti po 2004 m. vykusio Hampton Court susitikimo, elementų yra bendradarbiavimas su nelegalios migracijos kilmės šalimis ir tranzito šalimis.

Kaip minėjau, glaudesnis bendradarbiavimas yra Europos imigracijos ir prieglobsčio pakto dalis, ir šiuo atžvilgiu savo praėjusių metų gruodžio mėn. patvirtintose išvadose dėl plėtros Taryba palankiai įvertino glaudesnio dialogo su Turkija dėl migracijos klausimų pradžią ir paprašė patvirtinti konkrečias priemones, kaip antai readmisijos, sienų kontrolės ir t. t.

Stokholmo programoje dar kartą patvirtintas poreikis imtis veiksmų, skirtų kovai su nelegalia imigracija ir, be to, iš Stokholmo programos ir 2009 m. gruodžio mėn. patvirtintų Tarybos išvadų aišku, kad su Turkija turime sudaryti susitarimus dėl readmisijos, o per tą laiką taikyti galiojančius dvišalius susitarimus.

Galiu jums pasakyti, kad paskutinis derybų dėl šio susitarimo dėl readmisijos etapas vyko tik praėjusį mėnesį, vasario 19 d. Ankaroje, ir Taryba ketina toliau remti Komisijos pastangas užtikrinti palankiausią galimą šių derybų baigtį.

Taip pat turiu paminėti Turkijos ir FRONTEX bendradarbiavimą. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2007/2004 palengvinamas šis operatyvus valstybių narių ir trečiųjų šalių bendradarbiavimas, be to, reikėtų pasakyti, kad dabar FRONTEX ir Turkija veda derybas dėl tokio susitarimo, koks paminėtas šiame reglamente.

Tai – veiklos uždavinys, į kurį įtraukta keitimasis informacija, rizikos analizavimas, moksliniai tyrimai ir bendros koordinuotos FRONTEX operacijos. Remiantis šia sistema dabar plėtojamas operatyvus agentūros ir Turkijos valdžios institucijų bendradarbiavimas.

Tikimės, kad šios derybos kuo greičiau baigsis ir duos vaisių, tačiau bet kuriuo atveju valstybės narės bus informuojamos apie visus būsimus pokyčius.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dėkoju už atsakymą. Norėčiau pateikti dar dvi pastabas.

Pirmoji ta, kad šiandien arba rytoj kartu su šiandienos diskusijomis Graikijos parlamente vyks balsavimas dėl Graikijos Vyriausybės teisėkūros iniciatyvos, kuria siekiama leisti lengviau ir lanksčiau nei anksčiau įgyti Graikijos pilietybę. Dėl to Graikija, žinoma, taps patrauklesnė imigrantams, ypač nelegaliems, kurie mano, kad kada nors ateityje galės įteisinti savo statusą. Turėdamas mintyje strateginį požiūrį norėčiau išgirsti, ar Tarybai pirmininkaujančios valstybės manymu, tai geras žingsnis.

Antra, vasario mėn. paskelbta, kad siekdama aktyviau dalyvauti Egėjo jūros regione FRONTEX ketina įsteigti Pirėjuje pirmąjį savo priešakinį sargybos postą. Ar nustatytas konkretus šio posto įrengimo tvarkaraštis?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Gerbiamas Parlamento nary, negaliu jums tiksliai pasakyti, koks šių dabar vykstančių derybų tvarkaraštis. Neabejotina, kad esama politinės valios, kad

šios derybos būtų sėkmingos. Informacija, kurią pateikėte apie Graikiją, pabrėžiama būtinybė ir galimybė stiprinti kovą su nelegalia imigracija pasitelkiant šiuos susitarimus dėl readmisijos.

Turime remti šiuos pokalbius ir derybas, kuriems iš esmės vadovauja Komisija. Turiu jums priminti, kad praėjusių metų pabaigoje, lapkričio 5 d., Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės vardu kartu su Komisijos Pirmininko pavaduotoju J. Barrot Turkijoje lankėsi ministras T. Billström.

Po šio vizito įvyko susitikimas su Komisija. Atsižvelgiant į naujos sudėties Komisiją, už šį reikalą iš esmės atsakinga C. Malmström, kuri puikiai susipažinusi su Stokholmo programa, nes dalyvavo ją kuriant ir įgyvendinant. Esu linkęs tikėti, kad jūsų minimą informaciją galima kompensuoti pasinaudojant daug griežtesniu susitarimų dėl readmisijos, tikrų susitarimų dėl readmisijos su Turkija, reglamentavimu. Dabar negaliu jums pasakyti tikslaus jų tvarkaraščio, tačiau galiu teigti, kad Tarybai pirmininkaujanti valstybė ir Komisija labai trokšta sudaryti su Turkija šiuos susitarimus dėl readmisijos. Norime sudaryti susitarimus ne tik su Turkija, bet ir kitomis šalimis, kurios kartais tampa nelegalios migracijos kilmės ar tranzito šalimis.

Taip pat turiu pasakyti, kad FRONTEX susitarimams, šiuo atveju su Turkija, tiesiogiai vadovauja pati FRONTEX. Daugybė atvejų tai būna tik techninio ir veiklos pobūdžio susitarimai, ir, nors Taryba, kaip institucija, šiose derybose tiesiogiai nedalyvauja, ji nuolat apie juos informuojama, ir ji, žinoma, bet kuriuo atveju informuos visas likusias valstybes nares, savaimė suprantama, įskaitant ir Graikiją.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pone Tarybos Pirmininke, sakėte, kad vyksta FRONTEX ir Turkijos derybos, o apie šias derybas Komisija teikia ataskaitas Tarybai. Todėl norėčiau, kad mums papasakotumėte, norėčiau žinoti, ar Graikijos ir Turkijos sienų ribų laikymasis, kitais žodžiais tariant, išorinių ES sienų pripažinimas ir laikymasis laikomas šių Turkijos ir FRONTEX derybų pagrindu. Norėčiau jums priminti, kad šiuo ginču iki šiol bandoma pateisinti Turkijos įvykdytą FRONTEX lėktuvų užpuolimą.

Taip pat norėčiau paklausti, ar siekdama sudaryti susitarimą su FRONTEX Turkija pateikė kokių nors kitų sąlygų.

Roger Helmer (ECR). – Norėčiau pasveikinti poną ministrą puikiai atsakius į klausimą ir dėl puikaus darbo, kurį atliekame Europoje siekdami apsaugoti imigrantų teises.

Bijau, kad kartais nesugebame apsaugoti savo piliečių teisių jiems persikeliant iš vienos šalies į kitą. Visų pirma turiu mintyje savo Rytų Midlandso rinkėjus, kurie išleido visas savo pensijų santaupas namams Ispanijoje įsigyti tik tam, kad pagyvenę ten dvejus ar trejus metus pamatytų prie savo durų stovinčius buldozerius ir stebėtų, kaip Ispanijos teismai ir Ispanijos valdžios institucijos paprasčiausiai ignoruoja jų teises į nuosavybę ir į sutartinių įsipareigojimų vykdymą.

Būčiau dėkingas, jei ministras galėtų mums paaiškinti, kodėl tai vyksta ir kokių veiksmų imsis Ispanija šiai Europos piliečių problemai jo šalyje spręsti.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, dėl klausimo apie Graikiją, žinoma, turi būti laikomasi Europos Sąjungos valstybių narių sienų. Svarbiausias šių susitarimų tikslas – užtikrinti, kad būtų laikomasi šių sienų.

Kai sudaromas susitarimas su trečiąja šalimi, per kurią gali eiti nelegalios imigracijos srautas, ir kai sudaromas susitarimas dėl readmisijos – tai yra siekis – ir todėl sustiprinamas Europos Sąjungos ir tos trečiosios šalies susitarimas – tai yra visuotinis požiūris ir Europos imigracijos pakto filosofija – stiprinamos Europos Sąjungos valstybių narių sienos. Tai – padarinys. Jei nėra šios veiksmingos nelegalios imigracijos kontrolės, nes nepakankamai bendradarbiaujama su kitomis šalimis ir nesudaryti susitarimai dėl readmisijos, šios sienos praktiškai tampa silpnesnės. Todėl šių derybų ir susitarimų dėl readmisijos tikslas – aiškiai stiprinti sienas, žinoma, įskaitant ir Graikijos sienas.

Kalbant apie gerbiamo Parlamento nario užduotą klausimą apie britų piliečius, persikėlusius į Ispaniją ir investavusius ten dalį savo santaupų, turiu pasakyti, kad čia neatstovauju Ispanijai, kaip šaliai, kalbant apie jos teisinius santykius su ten gyvenančiais piliečiais, o esu Europos Sąjungos Tarybos atstovas. Tų santykių klausimai ir bet kokios ten galinčios kilti problemos sprendžiamos nepriklausomų Ispanijos valstybės teismų institucijose. Todėl susilaikysiu ir nekalbėsiu konkrečios šalies vardu dėl konkrečių klausimų, nesusijusių su Europos Sąjungos teise.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 2, kurį pateikė **Marian Harkin** (H-0053/10)

Tema: Smurtas šeimoje

Savo pareiškimе 2010 m. sausio mėn. plenarinės sesijos metu ES pirmininkaujanti Ispanija pabrėžė turinti tvirtų ketinimų kovoti su smurtu prieš moteris, pateikti pasiūlymą dėl teisės akto dėl kovos su smurtu prieš moteris ir įsteigti Europos smurto šeimoje observatoriją. Ar gali Tarybai pirmininkaujanti šalis smulkiau apibūdinti, kokie konkrečiai yra jos planai šioje srityje ir kada galime tikėtis šių iniciatyvų?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, puikiai žinoma, kad kova su skurdu lyties pagrindu, kitais žodžiais tariant, vyrų ir moterų lygybės Europos Sąjungoje užtikrinimas, kuris praėjus 50 m. nuo Europos Sąjungos įkūrimo nebuvo visiškai pasiektas – vienas Ispanijos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai prioritetų. Smurtas prieš moteris – visų pirma aukščiausia diskriminavimo forma, didžiausia Europos ir kitų pasaulio visuomenių, deja, iš esmės, praktiškai visų visuomenių problema.

Kova su skurdu lyties pagrindu – pagrindinis Tarybai pirmininkaujančios valstybės tikslas, nes manome, kad ji kartu ir esminis Europos tikslas. Kadangi tai Europos tikslas, Europos masto problema, siekiant kovoti su šiuo reiškiniu mums reikalinga Europos strategija. Šis klausimas įtrauktas ne tik į Ispanijos pirmininkavimo Tarybai programą, bet ir į 18 mėn. trukmės trijų Tarybai pirmininkaujančių valstybių narių (kartu su Belgija ir Vengrija) programą.

Džiaugiamės, kad Parlamentas yra institucija, kuri šioje srityje visada atliko itin aktyvų vaidmenį ir pakartotinai ragino šiuo atžvilgiu, kovojant su smurtu lyties pagrindu, imtis priemonių. Pvz., praėjusių metų lapkričio mėn. priimtoje rezoliucijoje Parlamentas paragino Komisiją parengti bendrąją direktyvą dėl priemonių, skirtų kovai su visų formų smurtu lyties pagrindu ir jo prevencijai. Parlamentas taip pat paragino valstybes nares teikti išsamesnius statistinius duomenis apie smurtą lyties pagrindu.

Atkartodama Parlamento poziciją Tarybai pirmininkaujanti Ispanija, kaip sakiau, mano, kad šis klausimas labai svarbus. Tiksliau kalbant, ji paskatino Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybą (EPSCO) įsteigti smurto šeimoje observatoriją, ir ji pirmadienį, kovo 8 d., per Tarptautinę moters dieną, patvirtino savo išvadą dėl šio klausimo. Taip pat rengiama direktyva dėl apsaugos nuo smurto lyties pagrindu tvarkos. Tikimės, kad šie du labai svarbūs klausimai gali būti išplėtoti ir užbaigti iki šešių mėnesių trukmės Ispanijos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai pabaigos.

Marian Harkin (ALDE). – Dėkoju, pone ministre, ir sveikinu Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją pabrėžus smurto dėl lyties klausimą. Pernelyg dažnai šis klausimas paliekamas už uždarytų durų tiesiogine šio žodžio prasme, nes būtent ten atsitinka dauguma smurto atvejų: šeimos namuose. Manau, jūsų iniciatyva neabejotinai lems didesnę visuomenės sąmoningumą visoje ES lygmenį.

Kalbėjote apie 2009 m. lapkričio mėn. Europos Parlamento patvirtiną rezoliuciją. Vienas rezoliucijoje prašomų dalykų buvo galimybė nustatyti aiškų šios srities teisinį pagrindą. Įdomu, ar remtumėte Komisiją, jei ji rengtų išsamią direktyvą dėl veiksmų, skirtų smurtui lyties pagrindu išvengti, ir ką manote apie aiškaus teisinio pagrindo nustatymą.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, ponia M. Harkin, kaip žinote, Lisabonos sutartimi keičiamas Europos teisės aktų – reglamentų ir direktyvų – teisinis pagrindas, nes pagal ją į vieną Bendrijos ramstį sujungiami trys anksčiau skirtingi ramsčiai: Bendrijos ramstis, užsienio ir saugumo politikos ramstis ir teisingumo ir vidaus reikalų ramstis.

Šie dalykai sujungti į vieną ramstį ir jiems suteiktas vieningas teisinis subjektiškumas, o tai reiškia, kad užsienio politikai, specifiskesnei teismo reikalų sričiai, t. y. teisminei bendradarbiavimui civilinėse ir baudžiamosiose bylose ir policijos bendradarbiavimui taikomas įprastas tradicinis Bendrijos metodas. Tai reiškia, kad Komisijai ir taip pat Parlamentui sudaromos geresnės sąlygos dalyvauti Liuksemburge esančio Teisingumo Teismo veikloje.

Bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje dar esama galimybės ketvirtadaliui Europos Sąjungos šalių vyriausybių čia imtis iniciatyvos. Taip įvyko direktyvos dėl smurto lyties pagrindu atžvilgiu: dvylika šalių vyriausybių pateikė iniciatyvą, dėl kurios Taryba ir Parlamentas turės priimti galutinį sprendimą, nes tokia įprasta teisėkūros procedūra.

Ši direktyva jau rengiama, ji yra atsakas į Sutartyje nustatytą galimybę valstybių vyriausybėms imtis šios iniciatyvos ir ji, mūsų manymu, turi teisingą ir tinkamą teisinį pagrindą, nes susijusi teisminiu bendradarbiavimu kriminalinėse bylose.

Kalbame apie nusikaltimus, prie kurių priskiriamas netinkamas elgesys ir smurtas prieš asmenis, o šie dalykai visose Europos Sąjungos šalyje laikomi nusikaltimais. Todėl direktyva siekiama apsaugoti aukas nuo šio nusikaltimo. Jos teisinis pagrindas – bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose, ir suprantame, kad dėl šios priežasties tampa visiškai įmanoma, kaip sakė Tarybos teisės tarnybos, ją įgyvendinti pasitelkiant šį teisinį tekstą, kuris turės būti šiuose rūmuose išnagrinėtas ir apvarstytas.

Tikiuosi, direktyva bus labai greitai patvirtinta, nes to laukia milijonai Europos Sąjungos moterų, taip pat ir vyrų. Jie laukia šios apsaugos, kuri, kaip teisingai sakėte, dabar turi pasirodyti iš už uždarytų durų ne tik šalių, bet ir Europos lygmeniu. Ji turi tapti Europos darbotvarkės dalimi. Toks 12 Europos Sąjungos šalių vyriausybių pateiktos iniciatyvos tikslas.

David Martin (S&D). – Noriu prisijungti prie M. Harkin ir pasveikinti Tarybai pirmininkaujančią Ispaniją įtraukus smurto prieš moteris klausimą į savo politinės darbotvarkės prioritetų sąrašą.

Įdomu, ar Tarybai pirmininkaujanti valstybė atsižvelgs į patirtį, išgyventą prieš 20 m. Gavusi Europos socialinio fondo finansavimą Edinburgo miesto taryba surengė kampaniją, pavadintą „Visiškas netoleravimas“, susijusią su smurtu prieš moteris.

Ji padarė išvadą, kad turite laikytis visapusiško požiūrio į šią problemą. Jums reikia informavimo politikos, reikia, kad įsitrauktų už aprūpinimą būstu atsakingos įstaigos, policija ir teisminės institucijos.

Ar Taryba išnagrinės šį projektą, kad pamatytų, kokias galima padaryti išvadas?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone D. Lópezai Garrido, trumpai užsiminėte, kad smurtas šeimoje, be abejo, vyksta ne tik prieš moteris, bet ir prieš vaikus, ir kad dėl pernelyg didelių reikalavimų smurtas šeimoje susijęs su pagyvenusių žmonių priežiūra. Kiek šios smurto šeimoje sritys bus irgi įtrauktos į planuojamos steigti Europos smurto šeimoje observatorijos veiklą?

Diego López Garrido, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (ES) Ponia pirmininke, pone D. Martinai, be abejo, slapta šios iniciatyvos filosofija, kurią, kalbant apie reglamentavimą, šiuo atveju pasinaudodamas teisiniais būdais, veiksmingiausiais įmanomais būdais, teisiniais demokratinės valstybės būdais remia Parlamentas, yra tai, kas teisingai pavadinta „visišku smurto šeimoje netoleravimu“. Pagal ji smurtas lyties pagrindu vertinamas kaip per šimtmečius labai giliai socialinėse mūsų visuomenės struktūrose, įskaitant ir kultūrinį požiūrį, įsišaknijusi problema.

Todėl norint, kad kova su smurtu lyties pagrindu būtų veiksminga, mums reikia visuotinio požiūrio, visapusiško požiūrio į šią kovą, nes šią smurto formą labai sunku išnaikinti, nepaprastai sunku išnaikinti. Štai kodėl, nepaisant pažangos, kuri pasiekta kovojant su šios rūšies smurtu šalių lygmeniu, vis dar nuolat sprendžiame šią problemą, kuri dažnai tėra ledkalnio viršūnė, nes pranešama tik apie labai mažą dalį įvykstančių smurto atvejų, taigi, problema ir toliau egzistuoja.

Todėl mums reikalingas visuotinis visapusiškas požiūris pasitelkiant visas mums prieinamas teises priemones, skatinant žiniasklaidos sąmoningumą ir užtikrinant, kad švietimo sistemose būtų atsižvelgta į šią problemą. Pirmadienį Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų taryba (EPSCO) kovodama su smurtu lyties pagrindu patvirtino šį visapusišką visuotinį požiūrį, kitaip tariant, „visiško netoleravimo“ požiūrį.

Kalbant apie gerbiamo Parlamento nario pateiktą klausimą dėl smurto prieš vaikus ir pagyvenusius žmones, manau, čia kalbame apie smurtą prieš pažeidžiamus žmones, prieš labiausiai pažeidžiamus žmones. Kaip posakyje „išlieka stipriausieji“, kuris vartojamas daugelyje mūsų šalių, mano šalyje ši smurto rūšis, susijusi su silpniausio žmogaus pažeidžiamumu, parodo žmogaus, smurtaujančio prieš silpniausią – ar tai būtų moteris, vaikai, ar pagyvenę žmonės – bailumą. Toks yra su šia padėtimi susijęs reiškinys.

Taryba ir Parlamentas pakvietė Komisiją apsvarstyti galimybę pateikti iniciatyvą paskelbti Europos kovos su smurtu prieš vaikus, jaunimą ir moteris metus. Šis klausimas iškeltas programoje „Daphne III“. Tai, gerbiamas Parlamento nary, poreikio išplėsti šios apsaugos sąvoką, kad ji apimtų visus pažeidžiamus žmones, įskaitant, be abejo, vaikus ir pagyvenusius asmenis – dvi jūsų paminėtas grupes – išraiška.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 3, kurį pateikė **Bernd Posselt** (H-0054/10)

Tema: Dunojaus strategija

Kokių veiksmų ketina imtis Taryba, kad, kaip numatyta, dar šiais metais galėtų pateikti Dunojaus strategijos projektą? Koks yra tvarkaraštis ir kokie yra pagrindiniai turinio aspektai?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, pone B. Posseltai, Dunojaus regiono strategija – viena pagrindinių sudedamųjų trijų Tarybai pirmininkaujančių valstybių narių – Ispanijos, Belgijos ir Vengrijos – programos dalių. Kaip galite numanyti, strategija į programą įtraukta Vengrijos iniciatyva.

Todėl trys šalys įsipareigojo padėti vystyti šią Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategiją, ir, atsižvelgdama į tai, praėjusių metų birželio mėn. Taryba paragino Komisiją pristatyti ją iki šių metų pabaigos. Laukiame, kol Komisija ją parengs.

Komisija pradėjo viešas konsultacijas. Viešos konsultacijos vyks iki šių metų kovo mėn., o po to, atsižvelgdama į jų rezultatus, Komisija pasiūlys strategiją, kurią, tikimės, galėsime Komisijos komunikato forma oficialiai patvirtinti šių metų gruodžio mėn. Turime palaukti, kol bus parengtas šis komunikatas.

Bet koku atveju noriu pasakyti, kad vasario 25 d. Budapešte vyko svarbus susitikimas su Austrijos, Bulgarijos, Čekijos, Vokietijos, Vengrijos, Rumunijos, Slovakijos ir Slovėnijos Vyriausybių atstovais, per kurį padaryta pažanga dėl galimo šios strategijos turinio ir patvirtintos svarbios išvados, kuriose patariama, kokias esmines sudedamąsias dalis įtraukti į šią būsimą strategiją. Čia kalbama apie šių šalių dedamų pastangų Europos Sąjungoje ir aprėpiant Europos Sąjungą sujungimą pasinaudojant Europos fondais finansiškai neutraliu būdu, kad būtų pasiekti pažangos ir svarbios ekonominės, socialinės ir su turizmu susijusios plėtros tikslai.

Todėl, kartoju, laukiame Komisijos komunikato šiuo klausimu iš karto, kai tik bus baigtos konsultacijos. Tik gavusi Komisijos komunikatą Taryba patvirtins [savo] poziciją.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dėkoju, pone ministre, už šį pagrįstą ir išsamų atsakymą. Turiu du trumpus papildomus klausimus. Pirma, kiek Dunojaus strategija susieta su transporto ir kultūros sritimis? Manau, kalbant apie tarpvalstybinį bendradarbiavimą jos abi ypač svarbios. Antra, ar jau sudarytas galutinis šioje strategijoje dalyvaujančių šalių sąrašas, ar dėl jo dar bus sprendžiama, nes Parlamentas pasiūlė jį išplėsti?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, šalių sąrašas, kaip galite suprasti, nėra tas klausimas, kurį gali spręsti Tarybai pirmininkaujanti valstybė. Šalių vyriausybės, kurias prieš akimirką paminėjau, suinteresuotos plėtoti šią strategiją, o mes turime palaukti, kol Komisija paskelbs savo komunikatą.

Noriu pasakyti, kad šios šalys mano, kad Europos Sąjunga, ypač Komisija, šioje strategijoje turi atlikti lyderio vaidmenį ir palengvinti bendradarbiavimą Dunojaus regione.

Mano pirmiau minėtame vasario 25 d. pareiškime aiškinama, kaip turėtų būti naudojamosi Dunojaus regiono strategija pasitelkiant tarpreiginių ir tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir koordinavimą šiuo lygmeniu, kad būtų padidinta šiame regione gyvenančių žmonių gerovė, saugumas ir taika.

Pranešime taip pat teigiama, kad kaip strateginės politikos sritys į strategiją kartu su kitomis, su plačiu užmoju į dokumentą įtrauktomis sritimis turėtų būti įtrauktos infrastruktūros, naujovių, kultūros ir meno veiklos, tvarios ekonominės plėtros, turizmo, maisto saugumo, ekonomikos, bendradarbiavimo mažųjų ir vidutinių įmonių klausimais, mokslinių tyrimų ir plėtros, migracijos, sporto, švietimo, užimtumo, sveikatos ir socialinių reikalų sritys.

Manau, Dunojaus regiono strategija – svarbus dokumentas, todėl dėkoju jums už jūsų klausimą, dėl kurio turėjau galimybę jį paminėti. Manau, šis tikslas – plataus užmojo, todėl, dar kartą pakartosiu, laukiame šių konsultacijų pabaigos ir Komisijos komunikato, tačiau šiuo klausimu, be abejo, esama politinės valios. Trys trijų Tarybai pirmininkaujančių valstybių nariai ir Tarybai pirmininkaujanti valstybė turi politinės valios pradėti plėtoti šią Dunojaus regiono strategiją.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Dunojus yra upė, o kalbėdami apie upes turite atkreipti dėmesį ir į jų švarą. Todėl, mano manymu, svarbu išsiaiškinti, kokius valymo įrenginius ir nuotėkų valymo sistemas svarstoma įrengti, kad būtų atitinkamai pagerinta upės vandenų kokybė. Mūsų tikslas – užtikrinti, kad Dunojaus vandenų kokybė būtų tolygi geriamojo vandens kokybei nuo upės ištakų iki žiočių. Antrasis mano klausimas būtų

toks: kaip galima geriau panaudoti vandens energiją ne tik elektros energijai gaminti, bet ir, visų pirma, vandeniui saugoti, kad taip galėtume užtikrinti didesnę energijos tiekimo Europoje saugumą?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategijos sėkmė priklausys nuo plataus užmojo veiksmų plano ir tam tikrų konkrečių projektų, kuriais siekiama pagerinti Dunojaus regiono piliečių gyvenimo kokybę, nustatymo.

Norėčiau sužinoti, ar jau prasidėjo šių strateginių Dunojaus regiono plėtros projektų nustatymo procesas ir kokiais kriterijais bus naudojamosi kaip pagrindas šiems projektams atrinkti?

Diego López Garrido, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (ES) Ponia pirmininke, esu įsitikinęs, kad P. Rübigo minėtas tikslas bus įtrauktas į šią Dunojaus regiono strategiją, apie kurios aspektus jau kalbėjau.

Šios strategijos tikslai iš tikrųjų svarbūs ir susiję su daugybe klausimų, darančių įtaką kasdieniam šiame regione gyvenančių žmonių gyvenimui. Todėl jie susiję su ekonominiais ir kultūriniais aspektais, aplinkos ir natūralių išteklių, prie kurių akivaizdžiai priskiriami ir vandenys, apsauga.

Kaip sakiau, natūrali aplinka iš esmės neatsiejama nuo regiono, ir esu įsitikinęs, kad ji neabejotinai bus įtraukta į šią strategiją, kuriai turi vadovauti ją skatinančios šalys. Tai – mano išvardytos šalys, kurių atstovai prieš kelias dienas susitiko Budapešte siekti pažangos nustatant tikslus ir tiksliau išaiškinant strategiją, nes ji dar nėra pakankamai apibrėžta.

Todėl manau, kad pernelyg anksti kalbėti – turiu mintyje antrosios kalbėjusios Parlamento narės klausimą – apie projektų atrankos kriterijus ar kai kurių mano minėtų projektų tinkamumą. Strategija gali būti papildyta, pvz., laivybos, energetinio saugumo, kovos su klimato kaita ir pokyčių finansų rinkose poveikio temomis ir apskritai visomis sritimis, kurias ši strategija ir jos įgyvendinimas leistų neabejotinai pagerinti.

Manau, mums visiems Europos Sąjungoje reikia dirbti kartu, nes kalbame apie tokį Europos masto dalyką, kuris daro įtaką visai Europos Sąjungai ir pagrindinėms jos politikos kryptims. Pvz., esu tikras, kad sanglaudos politikoje bus sutelkiamas dėmesys ne tik į socialinę sanglaudą, bet ir į naują į Lisabonos sutartį įtrauktą aspektą – į teritorinę sanglaudą. Tai – sanglaudos forma, sanglaudos aspektas, kuris įtrauktas į Lisabonos sutartį ir puikiai dera su šia iniciatyva dėl Dunojaus regiono strategijos.

Pirmininkė. – Kadangi šie klausimai susiję su ta pačia tema, jie svarstomi kartu: Klausimas Nr. 4, kurį pateikė **Konstantinos Poupakis** (H-0055/10)

Tema: Europos socialinis modelis ir kova su skurdu

Ekonomikos recesijos ir krizės metu sunkiausia tinkamą gyvenimo lygį išsaugoti bedarbiams ir mažai uždirbantiems asmenims bei pensininkams. Europos socialinio fondo ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veiklos sutelkimas neturėjo pagedaujamos įtakos – 80 milijonų mūsų piliečių gyvena žemiau skurdo ribos. Europos socialinis modelis paremtas ne tik gerais ekonominės veiklos rezultatais, bet ir aukšta socialine apsauga.

Kaip Tarybai pirmininkaujanti Ispanija, atsižvelgdama į tai, kas paminėta, ir kartu su ateityje pirmininkausiančiomis valstybėmis įgyvendindama vieningą bendradarbiavimo politiką, tikisi paremti labiausiai ekonomiškai ir socialiai pažeidžiamas gyventojų grupes ir padėti joms išgyventi, apsaugoti mūsų piliečius, kuriems gresia skurdas ir socialinė atskirtis, taigi užtikrinti socialinius Europos pagrindus?

Klausimas Nr. 5, kurį pateikė **Liam Aylward** (H-0102/10)

Tema: Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai

2010-iesiems Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metams skirta 17 mln. eurų. Nors šiais Europos metais bus daugiau dėmesio skiriama informuotumui minėtais klausimais didinti, reikia bendrų koordinuotų veiksmų siekiant iš esmės pagerinti nuo skurdo ir socialinės atskirties kenčiančių milijonų Europos Sąjungos gyventojų padėtį. Kokių veiksmų Taryba ketina imtis, kad per šį laikotarpį būtų patvirtintos konkrečios priemonės? Ar Taryba galėtų paaiškinti, kaip Europos metai ir jiems skirti finansiniai ištekliai bus veiksmingai panaudoti siekiant ilgalaikių rezultatų?

Diego López Garrido, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (ES) Ponia pirmininke, Tarybai pirmininkaujanti valstybė pritaria Parlamento nario nuomonei dėl iškeltos tikslų teikti aukšto lygio socialinę apsaugą, visų pirma toms grupėms, kurioms gresia skurdas ir socialinė atskirtis, ir ji yra vienas kertinių Europos socialinio modelio akmenų. Tai ypač aktualu dabar, kai patiriame ekonomikos nuosmukį.

Nedarbas: šiuo metu manoma, kad gali būti daugiau nei 5 mln. daugiau bedarbių, negu prieš prasidedant ekonomikos krizei. Tai reiškia, kad daugelio namų ūkių pajamos sumažėjo ir daugelis susiduria su skurdu ir pernelyg dideliais išsiskolinimais. Taip pat tikėtina, kad nedarbo lygis ir toliau bus aukštas, todėl šis ilgalaikis nedarbas lems socialinę atskirtį.

Todėl per artimiausius keletą mėnesių socialiniai ekonomikos krizės padariniai bus svarbus Europos politinės darbotvarkės, ir, be jokios abejonės, trijų Tarybai pirmininkaujančių valstybių Europos darbotvarkės klausimas.

Turime priemonę šiam tikslui pasiekti – 2010 m. paskelbėme Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metais ir nustatėme keturis konkrečius tikslus: žmonių teisės į orumą pripažinimą ir aktyvesnio vaidmens visuomenėje atlikimą; viešosios nuomonės perdavimą socialinės įtraukties politikos kryptims; darnesnės visuomenės formavimą ir, žinoma, ilgalaikių pastangų visais valdymo lygmenimis užtikrinimą siekiant kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi. Šiomis pastangomis visų pirma siekiama apsaugoti pačius pažeidžiamiausius (šią sąvoką vartoju atsakydamas į ankstesnius klausimus), galiausiai tuos, kurie labiausiai kenčia nuo skurdo ir socialinės atskirties. Šiuo atveju turiu mintyje vaikus, moteris ir pagyvenusius žmones.

Todėl, žinoma, ketiname remti įvairias iniciatyvas, kurios gali būti susijusios su skurdu ir socialine atskirtimi bei kova su jais, ir turiu pasakyti, kad tikiuosi, kad jos taps pagrindiniu visos Europos Sąjungos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos tikslu. Vienas kovo 3 d. Komisijos pateiktame dokumente nustatytų tikslų – sumažinti žmonių, kuriems gresia skurdas, skaičių iki 20 mln.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Dėkoju, pone ministre, už jūsų atsakymą.

Vis dėlto atsižvelgiant į tai, kad, kaip pats sakėte, 2009 m. nedarbo lygis pasiekė 10 proc., 45 proc. bedarbių europiečių neturi darbo ilgiau nei metus laiko, o kadangi nėra aiškios institucinės struktūros, lanksčios užimtumo formos „dygo kaip grybai“ ir todėl turime 19 mln. skurstančių bedarbių, norėtume žinoti – nes visada labai aiškiai kalbėjote, o aš tai palankiai vertinu – kokias konkrečias ir neatidėliotinas priemones ketinate patvirtinti ir kokių aktyvių ir pasyvių užimtumo politikos krypčių ketinate imtis Europos lygmeniu laikydamiesi Europos socialinio modelio principų ir jo dvasios skurstančių darbuotojų ir bedarbių, ypač ilgalaikių bedarbių, susiduriančių su neatidėliotino išlikimo problemomis, klausimui spręsti.

Liam Aylward (ALDE). – Ar gali Taryba bendrais bruožais nusakyti, kaip ji ketina užtikrinti, kad aktyvios įtraukties rekomendacija – kovos su skurdu šeimoje priemonė, kurią patvirtino Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų taryba – būtų integruota į strategiją „ES 2020 m.“ ir įgyvendinta taip, kad skurdo mažinimo srityje būtų užtikrinama pažanga?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, turiu dar kartą pasakyti, kad pirmą kartą ketinama parengti tokio plataus užmojo Europos strategiją, skirtą šiai problemai spręsti. Kitaip tariant, strategiją, skirtą kovai su skurdu ir socialine atskirtimi, ir, visų pirma, aktyviai ilgalaikių bedarbių ir pagyvenusių žmonių įtraukčiai, todėl dar kartą grįžtame prie pažeidžiamiausių visuomenės žmonių sąvokos.

Pirmiausia, atsakydama į dabar mūsų patiriamą ekonomikos krizę, Europos Sąjunga įgyvendino koordinuotą politiką, tiesioginę per trumpą laiką parengtą „šoko terapiją“, į kurią įtraukta viešųjų lėšų „injekcija“ į finansų sistemą. Tai paskatino veikti „automatinius stabilizatorius“, kaip juos vadina ekonomistai, t. y. socialinės gerovės valstybėse numatytą socialinę apsaugą. Tai reiškia, kad kilo reakcija, sukėlus švelninamąjį poveikį bedarbiais tapusiems žmonėms ir tiems, kuriems bent trumpuoju laikotarpiu sunku susirasti naują darbo vietą.

Kitaip tariant, kilo reakcija, į kurią turėtų būti atsižvelgta, nes ji – esama, dabartinė, skubi ir per trumpą laiką parengta Europos Sąjungos reakcija. Be to, Europos Sąjunga svarsto galimybę parengti strategiją, skirtą kovai su skurdu, kylančiu dėl ilgalaikio nedarbo, kuri būtų grindžiama mokymu, specializacija, perkvalifikavimu ar švietimu, kuris nesibaigia žmogui esant jaunam, ir taip sukurti sąlygas įsidarbinti. Tai – labai svarbi anksčiau mano minėtos strategijos „ES 2020 m.“ dalis ir ji įtraukta į išvadas, padarytas per praėjusią savaitę vykusį ir daugybę kartų čia minėtą Užimtumo, socialinės politikos, sveikatos ir vartotojų reikalų tarybos posėdį.

Tai – Europos strategija, kuri kartu su kitais strategijoje „ES 2020 m.“ nustatytais tikslais įtraukta į Europos Sąjungos prioritetų sąrašą. Vienas šių kiekybinių uždavinių (pamatysime, ar jie bus patvirtinti per kovo 25–26 d. vyksiantį Europos Vadovų Tarybos susitikimą, kuriame Taryba turės išnagrinėti Komisijos komunikatą) – 25 proc. sumažinti žmonių, kuriems gresia skurdas, skaičių.

Atminkime, kad Europoje yra 80 mln. žmonių, kuriems gresia skurdas; šio skaičiaus sumažinimas iki 20 mln. ir kartu dirbančių asmenų skaičiaus padidinimas – vidutinio laikotarpio tikslai, kurie sudaro strategijos dalį ir todėl padeda formuoti suderintas Europos strategijas.

Galiausiai, ponios ir ponai, labai svarbu koordinuoti savo užimtumo ir socialinę politiką. Lisabonos sutartyje tai labai aiškiai nurodyta: turime koordinuoti savo užimtumo ir socialinę politiką.

Štai ką krizės paskubinta Europos Sąjunga pradeda daryti. Tai – geriausias būdas reaguoti į šią padėtį, žinoma, pasinaudojant priemonėmis, kurių turime Europos Sąjungoje ir kurios yra sudedamoji Europos Sąjungos dalis, kaip antai vidaus rinka ar Europos struktūriniai fondai.

Vicky Ford (ECR). – Poveikis ekonomikai vienose valstybėse narėse akivaizdžiai didesnis nei kitose. Dėkoju, kad prakalbote apie pensininkus. Mano supratimu, Komisijai suteikta galimybė sustabdyti finansavimą iš struktūrinių fondų, jei valstybės narės nesilaiko ES teisės aktų.

Ar galėtų Tarybai pirmininkaujanti valstybė išsipareigoti ištirti, ar laikomasi praėjusių metų kovo mėn. Parlamente patvirtiname M. Auken pranešime išdėstytų rekomendacijų? Šios rekomendacijos skirtos Ispanijos privačios nuosavybės turėtojams. Tai neigiamai paveikė Europos pensininkus, o kai kuriuos jų įstūmė į skurdą ir socialinę atskirtį.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Turiu tik vieną klausimą. Skurdas labiausiai paveikia dvi socialines grupes: žemos kvalifikacijos ir neigalius asmenis. Pateiktame klausime teigiama, kad dviejų biudžeto priemonių nepakako, kad būtų veiksmingai išspręsta šių dviejų grupių problema. Mano klausimas toks: ar Europos Vadovų Taryba nori spręsti klausimą, kaip ji galėtų veiksmingiau padėti šioms dviem socialinėms grupėms ir pagerinti jų padėtį?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, pirmasis klausimas apie pensininkus, turinčius Ispanijoje nekilnojamojo turto, labai panašus į pirmiau man užduotą klausimą, ir atsakymas bus panašus į ankstesnįjį.

Klausimas, į kurį turiu atsakyti, susijęs su nacionalinių teisės aktų taikymo valstybėje narėje aiškinimu. Negaliu kalbėti Tarybos vardu apie klausimą, kuris visų pirma yra valstybės narės reikalas ir turi būti nagrinėjamas remiantis tos valstybės teisės aktais. Esu tikras, kad jei toks atvejis būtų įvykęs bet kurioje kitoje valstybėje narėje, jis būtų sprendžiamas taip pat: pasitelkiant vidaus teisinės sistemas.

Kalbant apie klausimą dėl pažeidžiamų žmonių, visiškai sutinku, kad dviem gerbiamo Parlamento nario nurodytoms grupėms turime skirti ypatingą dėmesį. Tai ypač pasakytina todėl, kad dabar turime vieną priemonę, kuria galime pasinaudoti: Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, nes ji susijusi su itin pažeidžiamų – pagyvenusių ar neigalių – žmonių teisėmis, jų orumu ir dalyvavimu visuomeniniame bei kultūriniame gyvenime. Bet kokių atveju joje kalbama apie jų apsaugą, jų fizinio orumo bei protinio neliečiamumo apsaugą nuo žeminančio ir nežmoniško elgesio.

Europos Sąjungoje sukurta įvairių priemonių, skirtų kovai su šia padėtimi, įskaitant atliktą išsamią padėties analizę. Norėčiau paminėti įdomius 2007 m. atlikto Eurobarometro tyrimo rezultatus, pagal kuriuos pusė europiečių mano, kad su visais pagyvenusiais asmenimis, kurie yra pažeidžiamiausi žmonės, blogai elgiamasi ir netgi piktnaudžiaujama jų poreikių tenkinimo srityje. Beveik pusė europiečių neigiamai vertina visuomenės elgesį su šiais žmonėmis kaip tik todėl, kad jie pažeidžiami.

Valstybės narės ir Europos Sąjunga keitimuisi šios srities patirtimi tarp valstybių narių taikė atvirą koordinavimo metodą. Šia tema taip pat reikėtų pasakyti, kad kai kuriais atvejais kalbame apie klausimus, kurie nagrinėjami nacionaliniuose teisės aktuose. Šie klausimai priklauso nacionalinei kompetencijai, todėl valstybės narės turi juos spręsti remdamosi, be kita ko, subsidiarumo principu.

Europos Sąjunga gali remti šią politiką, tačiau negali visiškai jos pakeisti. Ji gali ją remti, tačiau manau, kad šioje politikoje esama dalyko, susijusio su jau minėtu socialiniu aspektu. Vėl grįžtu prie jo, nes manau, kad jis svarbus. Komisijos pateiktame dokumente labai aiškiai išreikštas socialinis augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos aspektas, ir jį svarstys valstybių ar vyriausybės vadovai.

Manau, į šį socialinį aspektą turėtų būti galima įtraukti jūsų minimas problemas, kurios taip aiškiai neatsispindėjo ankstesnėje strategijoje. Manau, atsižvelgiant į tai, kad patiriame krizę, kuri daro socialinį poveikį, ateityje turėsime labai rimtai atsižvelgti į socialinį ekonomikos krizės poveikį.

Robert Atkins (ECR). – Ką Tarybai pirmininkaujančiai valstybei atstovaujantis ministras ketina daryti, kad apsaugotų mūsų piliečius, kuriems dėl Ispanijos politikos, vykdomos Britanijos ir kitų valstybių narių piliečių, gyvenančių įvairiose Ispanijos vietovėse, kurių nuosavybė nusavinta ir kurie kenčia dėl abejotinos planavimo politikos, atžvilgiu kyla skurdo ir socialinės atskirties pavojus? Tarybai pirmininkaujančiai valstybei atstovaujantis ministras negali daugiau vengti šio klausimo, jis privalo paraginti Ispanijos Vyriausybę imtis būtinų veiksmų.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Labai jums dėkoju, pone D. Lópezai Garrido, kad dalyvaujate šiose diskusijose. Mano klausimas susijęs su Europos piliečių, gyvenančių tam tikrose Ispanijos vietovėse, skurdu. Suprantu, kad atstovaujate ne Ispanijos teismų sistemai, o vykdomajai valdžiai ir nesate Valensijos autonominio regiono atstovas, tačiau mums reikia atsakymo. Esama piktnaudžiavimo atvejų, neturinčių nieko bendro su rašytine teise, o greičiau susijusių su teisės aktų įgyvendinimu, ir ši problema turi sprendimą. Neprašau jūsų nieko daugiau, tik kad Ispanijos Vyriausybė ištirtų nustatytus piktnaudžiavimo atvejus.

Pirmininkė. – Pone D. Hannanai, jūsų ispanų kalba daro įspūdį. Vėl leisiu pačiam ministrui spręsti, ar jis nori atsakyti į šį klausimą.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, nenoriu piktnaudžiauti savo, kaip einančio Tarybos Pirmininko pareigas, padėtimi konkrečiai vyriausybei ar konkrečiam nacionalinės teisės aktui apginti. Nenoriu piktnaudžiauti šiomis pareigomis, nes esu tikras, kad sulaukčiau kritikos dėl naudojimosi šia tribūna tam tikros valstybės narės arba konkrečios šalies centrinės ar regioninės valdžios institucijų veiksmams apginti.

Puikiai žinote, kad šis klausimas sprendžiamas nacionaliniu lygmeniu, kur esama nacionalinių teisės sistemų. Ne tik Ispanijoje, bet ir visose 27 Europos Sąjungos valstybėse narėse galioja teisinės valstybės principas ir yra pakankamai teisminių kanalų, kad būtų išspręstas šio pobūdžio tariamo piktnaudžiavimo atvejais.

Šie teisminiai kanalai veikia visose Europos šalyse, ir esu tikras, kad – turiu mintyje ne tik Ispanijos atvejį – kitose Europos šalyse, kuriose irgi neabejotinai pasitaiko piktnaudžiavimo teisės aktais ar jų pažeidimų atvejų, esama teisinės valstybės principu pagrįstų kanalų jiems spręsti.

Tokia procedūra vyksta bet kurioje Europos šalyje, kur atsitinka pažeidimų. Nenoriu vengti atsakymo ar tiesiog pasakyti, kad neatsakysiu į jūsų klausimą, tačiau puikiai žinote, kad jei Parlamente pateikiate klausimą, gali būti, kad nenorėsiu naudotis savo, kaip einančio Tarybos Pirmininko pareigas, padėtimi ir atsakyti į klausimą, kuris susijęs su Europos Sąjungos valstybės narės vidaus padėtimi.

Pirmininkė. – Klausimas Nr. 6 atšauktas.

Kadangi šie klausimai susiję su ta pačia tema, jie svarstomi kartu:

Klausimas Nr. 7, kurį pateikė **Justas Vincas Paleckis** (H-0057/10)

Tema: ES ir Rusijos vizų režimas

ES Tarybai pirmininkaujanti Ispanija sieks, kad ateityje būtų panaikintas vizų režimas ES ir Rusijos piliečiams. Tai gali būti ilgas procesas, kuris daug kuo priklausys nuo Rusijos sugebėjimo sklandžiai įgyvendinti šiuo tikslu parengtą veiksmų planą.

ES atvėrimas Rusijos Kaliningrado sričiai arba atvirkštinis procesas liudytų ES ir Rusijos judėjimą link „vizų sienų griovimo“. Bendradarbiavimo abipus sienos principu bei Kaliningrado regiono antiizoliacinė politika suinteresuota ir Rusija, ir ES. Tuo tikslu kaimyninės Lenkija ir Lietuva yra suderėjusios dėl palengvinto sienos kirtimo pasienio gyventojams, tačiau iki šiol tai lieka neįgyvendinta.

Kaip Taryba vertina specifinę Kaliningrado srities padėtį vykstant ES ir Rusijos dialogui vizų klausimais? Kaip šį dialogą būtų galima išnaudoti siekiant pasirašyti vietinio eismo susitarimus tarp ES valstybių narių (Lietuvos, Lenkijos) ir Rusijos Federacijos ir taip palengvinti sienos kirtimo procedūras pasienio gyventojams?

Klausimas Nr. 8, kurį pateikė **Laima Liucija Andriekienė** (H-0080/10)

Tema: ES ir Rusijos santykiai. Europos Sąjungos Tarybai pirmininkausiančios Ispanijos darbotvarkė

Europos Sąjungos Tarybai pirmininkausianti Ispanija parengė ambicingą su ES ir Rusijos santykiais susijusių klausimų darbotvarkę. Norima baigti derybas su Rusija dėl naujojo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo, sudaryti su Rusija susitarimą dėl bevizio judėjimo tvarkos ir pasistūmėti sprendžiant klausimą dėl ES ir Rusijos laisvosios prekybos susitarimo.

Rusija, norėdama sudaryti laisvosios prekybos susitarimą su ES, pirmiausia turėtų tapti Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) nare. Ar realiai įmanoma, kad Rusija artimiausiu metu įstotų į PPO? Ar Taryba yra parengusi konkrečią strategiją, pagal kurią Rusija koku nors būdu galėtų būti priversta prisijungti prie PPO?

Ar Taryba išvelgia bent kokią apčiuopiamesnę pažangą derybose su Rusija dėl naujojo partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo?

Ar, Tarybos nuomone, dabar tinkamas metas svarstyti galimybę įteisinti bevizio judėjimo tvarką su Rusija žinant, kad šiuo klausimu nesutariama ES viduje? Ar, Tarybos nuomone, Rusija labiau pasirengusi bevizio judėjimo tvarkai negu kitos ES partnerės, pvz., Ukraina, Moldova ar Gruzija?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, kaip suprantu, pateikti du klausimai, kurių vienas susijęs su vizomis, su Rusijos ir Europos piliečiams taikomais vizų reikalavimais, o kitas – su Europos Sąjungos ir Rusijos santykiais po Stokholmo aukščiausiojo lygio susitikimo ir Rusijos įstojimu į Pasaulio prekybos organizaciją. Taip suprantu šiuos du klausimus, ponie pirmininke.

Dėl vizų klausimo, norėčiau pabrėžti, kad 2003 m. Taryba patvirtino reglamentus, kuriais nustatomi specialaus tranzito ir supaprastinto tranzito geležinkelių dokumentai. Praėjus trejiems metams Komisija padarė išvadą, kad ši sistema įsigaliojo sklandžiai ir kad abu partneriai patenkinti rezultatais.

Žvelgiant iš ilgo laikotarpio perspektyvos – kalbame apie Kaliningrado sritį likusios Rusijos Federacijos teritorijos atžvilgiu – vadinamoji supaprastinto tranzito tvarka priklausys nuo to, kaip bus įgyvendinti Europos Sąjungos ir Rusijos Federacijos susitarimai dėl vizų politikos.

Bendroje deklaracijoje, priimtoje po praėjusių metų gruodžio 2 d. vykusio ES ir Rusijos nuolatinės partnerystės tarybos teisingumo ir vidaus reikalų ministrų susitikimo, dalyviai nusprendė svarstyti galimus Europos Sąjungos ir Rusijos susitarimo dėl vizų išdavimo pakeitimus, kad Europos ir Rusijos piliečiai, ypač Kaliningrado srities gyventojai, galėtų geriau naudotis galimybėmis keliauti.

Pagal tą pačią bendrą deklaraciją Europos Sąjunga ir Rusija tikėjosi vesti derybas ir sudaryti susitarimus dėl vietinio eismo per sieną tarp Rusijos ir tų Europos Sąjungos kaimyninių valstybių narių, kurios būtų suinteresuotos tokiu susitarimu sudaryti. Atsižvelgiant į tai, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1931/2006, nustatantį vietinio eismo per valstybių narių išorines sausumos sienas taisykles ir iš dalies keičiantį Šengeno konvencijos nuostatas, valstybėms narėms leidžiama sudaryti dvišalius susitarimus su trečiosiomis šalimis ir taikyti vietinio eismo per sieną taisykles.

Atsakomybė vesti derybas dėl šių susitarimų šiuo atveju tenka atitinkamoms valstybėms narėms ir Rusijos Federacijai. Taryba bet koku atveju pažymi, kad derybos taip pat vyksta tarp Lietuvos ir Rusijos ir tarp Lenkijos ir Rusijos.

Kalbant apie klausimus, susijusius su strateginiais Europos Sąjungos ir Rusijos ryšiais, Taryba gali pranešti Parlamentui, kad po lapkričio mėn. Stokholme vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo su Rusija per šešių mėnesių Ispanijos pirmininkavimo Europos Tarybai laikotarpį bus rengiamas dar vienas aukščiausiojo lygio susitikimas. Jis vyks Rusijoje ir jame dalyvaus Europos Sąjungos ir Rusijos atstovai, o tai reiškia, kad abiejų pusių santykiams bus suteikta nauja paskata.

Žinoma, visada yra galimybė, kad šiuose santykiuose gali kilti sunkumų ir nesutarimų, tačiau Europos Sąjungos ir Rusijos santykiai atviri ir daugialypiai. Mūsų ekonominiai ir prekybos ryšiai stiprėja, ir, turime pripažinti, mus glaudžiai sieja tarpusavio priklausomybė energetikos srityje, bendri interesai kitose srityse, susijusiose su problemomis, kurių mastas peržengia mūsų atitinkamų šalių sienas, ir iššūkiai, įskaitant pasaulinius uždavinius, kuriuos turime spręsti kuo glaudžiau dirbdami kartu.

Todėl mums visada naudinga ieškoti galimybių stiprinti savo santykius su Rusija ir kartu nuolat tvirtai laikytis savo principų ir vertybių, kuriomis pagrįsta Europos Sąjunga.

Kalbant apie Rusijos įstojimą į Pasaulio prekybos organizaciją, Europos Sąjunga šį stojimą palaiko, tačiau siekdama padaryti pažangą siekiant šio tikslo Rusija turi patvirtinti tam tikras priemones.

Dėl naujo Europos Sąjungos ir Rusijos susitarimo, abi šalys sutinka, kad būtų gerai pasirašyti naują išsamų susitarimą. 1990 m. sudarytas Europos Sąjungos ir Rusijos bendradarbiavimo ir partnerystės susitarimas daugeliu atžvilgiu pasenęs. Nuo 1990 m. daug kas įvyko ir daug kas pasikeitė, todėl turime siekti sudaryti šį naują susitarimą, kurio atžvilgiu mūsų užmojis labai platus. Kartelę užkėlėme aukštai ir norime, kad, jei įmanoma, būtų apimtos visos ES ir Rusijos santykių sritys.

Kai kuriose šių derybų srityse padaryta pažanga. Kitose, pvz., prekybos ir investicijų, ji vyksta lėčiau. Bet kuriuo atveju mums svarbu prekybos, investicijų ir energetikos srityse laikytis tvirtų nuostatų ir su Rusija sudaryti patikimus susitarimus.

Kalbant apie laisvosios prekybos susitarimus, pritariame, kad derybos su Rusija dėl laisvosios prekybos susitarimo vyktų iš karto po jos įstojimo į Pasaulio prekybos organizaciją, jei tai įvyks.

Dėl vizų liberalizavimo, šis klausimas itin svarbus politiniu požiūriu ir daro tiesioginę įtaką Rusijos ir Europos Sąjungos piliečiams. Manau, šiuo klausimu mus sieja bendri ketinimai atsiradus galimybei palengvinti vizų išdavimą.

Būtų idealu liberalizuoti vizų išdavimą, kitaip tariant, panaikinti vizų reikalavimus, tačiau šiuo atžvilgiu dar reikia daug ką nuveikti. Be to, reikia rasti su saugumu susijusių vertybių, kurioms gresia pavojus, pusiausvyrą, ir tai turi būti visada daroma remiantis abipusiškumo principu.

Kalbant apie Ukrainą, Moldovą ir Gruziją, kiekvienoje šių šalių vizų politikos atžvilgiu susidariusi konkreti padėtis, ir dabar negalime prognozuoti, kokia pažanga šiose trijose šalyse bus pasiekta, palyginti su dialogu dėl vizų, kurį vedame su Rusija.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Norėčiau dar kartą iškelti du svarbiausius klausimus. Pirmasis susijęs su demokratija, teisinės valstybės principu ir žmogaus teisėmis. Šiose srityse daugiausia trūkumų. Kaip įtemptai vyksta dialogas dėl šių svarbiausių problemų? Manome, kad šioje srityje judama ne į priekį, o atgal.

Antrasis mano klausimas susijęs su energetiniu saugumu. Kaip vyksta derybos dėl energetikos?

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, gerbiamas Parlamento nary, kaip žinote, energetinis saugumas – vienas Europos Sąjungos prioritetų, pagrindinių strateginių tikslų. Europos Sąjungoje energetiniam saugumui teikiame nepaprastą reikšmę, ypač todėl, kad daugybė Europos Sąjungos šalių tiesiogiai nukentėjo nuo 2009 m. pradžioje tarp Rusijos ir Ukrainos kilusios dujų krizės, ir iš tikrųjų manome, kad energetinis saugumas yra vienas pagrindinių Europos Sąjungos tikslų, natūraliai susijęs su pagrindiniu, t. y. kovos su klimato kaita, tikslu.

Tarybos ir Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės energijos ir energetinio saugumo strategija – būtinybė pereiti prie didesnio energijos tiekėjų ir išteklų bei jos paskirstymo įvairinimo. Todėl turime plėsti galimybes ir vengti oligopolijų ar pernelyg didelės priklausomybės.

Atsižvelgiant į tai, kad XX a. Europa ilgą laiką buvo padalyta, ir dėl to, kad kai kuriais atvejais Europos šalių nesieja tiesioginiai tarpusavio ryšiai, kai kurių Europos šalių energetinė priklausomybė nuo Rusijos akivaizdžiai pernelyg didelė.

Kadangi nėra tarpusavio ryšių, prasidėjus krizei pamatėme, kad kai kurios jos nepaveiktos šalys galėjo nepadėti krizės paveiktoms šalims. Todėl energetikos tikslai vidutiniu ir ilgalaikiu laikotarpiu Europoje nepaprastai svarbūs, o mes palankiai vertiname energijos išteklių įvairinimą, tokių su Rusija susijusių projektų, kaip antai „Nabucco“, „Nord Stream“ ar „South Stream“, skatinimą ir bendros energijos rinkos, kurios šiuo metu Europoje nėra, sukūrimą. Siekiant įgyvendinti šiuos tikslus, kurių įvykdymas palengvinamas Lisabonos sutartimi, kurioje įtvirtinta ši anksčiau neegzistavusi kompetencija energetikos srityje, labai svarbu užmegzti strateginius santykius su Rusija dėl energetikos ir kitų klausimų.

Be to, Lisabonos sutartyje turime nustatytų kitų su užsienio politika susijusių priemonių. Lisabonos sutartimi stiprinama Europos užsienio politika: pagal ją skiriami Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas ir vyriausiasis įgaliotinis ir bus įsteigta Europos išorės veiksmų tarnyba. Kitaip tariant, stiprinama Europos Sąjungos užsienio politikos vizija, todėl visose srityse, įskaitant ekonomikos ir energetikos sritis, sustiprės mūsų vedamos derybos su kitomis šalimis. Tokią santykių su Rusija viziją galiu jums perteikti.

Vedame derybas dėl susitarimo, kuriame energetikos tema esminė; šios derybos tik prasideda, ir manome, kad jos itin perspektyvios, tačiau akivaizdu, kad, kaip ir visi susitarimai, šis priklauso nuo labai sudėtingų derybų, t. y. dalies derybų dėl šio bendradarbiavimo susitarimo, kurį norime atnaujinti, nes, kaip minėjau, per pastaruosius 15–20 m. Europoje daug kas pasikeitė. Vienas šių dalykų – esminiai santykiai, kuriuos turime užmegzti su Rusija, kuri, kaip visiems žinoma, yra viena šalių, per pastaruosius metus patyrusių daugiausia pokyčių.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Ponia pirmininke, dėl klausimo Nr. 9, kurį ketinau pateikti savo kolegės R. Morkūnaitės-Mikulėnienės vardu, ir kuris susijęs su ankstesniu klausimu, Rusija Kaliningrado srityje netoli

rytinės Europos Sąjungos sienos ketina skirti vietą atominiai elektrinei statyti, panašių planų puoselėja ir Baltarusija. Atsižvelgiant į Černobilio įvykius, dėl šių planų kyla nuogąstavimų dėl pavojų, susijusių su šiomis elektrinėmis. Ar per kitą derybų su Rusija etapą Taryba ketina iškelti aplinkos apsaugos klausimą? Mūsų manymu, tai gana svarbu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Norėčiau grįžti prie klausimų Nr. 7 ir 8 ir prie Europos Sąjungos santykių su Rusija. D. López Garrido teisingai pasakė, kad šie santykiai turėtų būti grindžiami vertybėmis, o tokiu atveju Europos Sąjunga turi prisiimti ypatingą išipareigojimą, skirtą Rusijos žmogaus teisių gynėjams.

Todėl norėčiau užduoti tokį klausimą: ar nereikėtų į ES valstybių narių ir visos ES politiką įtraukti specialių taisyklių dėl vizų Rusijos žmogaus teisių gynėjams išdavimo? Tada tokie žmonės galėtų palyginti paprastai gauti vizas.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Kalbant apie tai, kad palietėme branduolinio saugumo temą, turiu pasakyti, kad atsakomybė, kuri šioje srityje nacionalinė, numatyta tarptautiniuose tarptautinės atominės energijos agentūros susitarimuose, kitaip tariant, Branduolinės saugos konvencijoje, prie kurios prisijungusios Baltarusija, Rusija ir dauguma Europos Sąjungos valstybių narių.

Taryba supranta, kad turėtų būti tariamasi su netoli siūlomo statyti branduolinio įrenginio esančiomis susitariančiosiomis šalimis, nes įrenginys gali daryti joms įtaką. Todėl į šiuo metu tarp Euratomo ir Rusijos sudaromą susitarimą dėl taikaus branduolinės energijos naudojimo turės būti įtrauktos nuostatos dėl patikrinamų branduolinės saugos ir darbuotojų saugos bei sveikatos užtikrinimo reikalavimų. Taip pat norėčiau jums priminti, kad šis klausimas periodiškai nagrinėjamas vykdamas Europos Sąjungos ir Rusijos dialogą dėl energetikos.

Kalbant apie poveikio vertinimą tarptautiniu mastu, Taryba pažymi, kad Baltarusija yra Epso konvencijos dėl poveikio aplinkai vertinimo tarptautiniame kontekste, kurioje nustatyti privalomi įpareigojimai siekiant įvertinti poveikį ir galimą pavojų aplinkai, šalis. Vis dėlto šiuo atveju Taryba teigia, kad atsakomybė už aplinkos įvertinimo atlikimo organizavimą tenka projektų rengėjams.

Rusija nėra susitariančioji šios konvencijos šalis. Norėtume, kad Rusija bet kuriuo atveju savanoriškai taikytų Epso konvenciją. Ji kurį laiką ją taikė veikiančioms branduolinėms elektrinėms.

Galiausiai, dėl gerbiamo Parlamento nario pateikto klausimo dėl žmogaus teisių Rusijoje, anksčiau vyko diskusijos, per kurias iškelti klausimai dėl žmogaus teisių, ir manau, kad kriterijai, kurias vadovaujamosi ginant žmogaus teises ar pranešant apie žmogaus teisių pažeidimus, galioja visur, kur vyksta pažeidimai. Todėl nei viena šalis neišvengs tinkamo žmogaus teisių pažeidimo pasmerkimo – netgi atvirai pasakyčiau, turime moralinę pareigą ją pareikšti – ir smerkiame bei turėtume smerkti šiuos Europos Sąjungoje ar vienoje iš jos šalių vykstančius pažeidimus.

Vizų politikos ir žmogaus teisių sąsaja – šuolis, kurį šiuo metu labai sunku nustatyti ar patikslinti. Vyksta bendrosios derybos dėl vizų. Manau, šių bendrųjų derybų dėl vizų kontekste kas nors galėtų pasiūlyti kitą vizų išdavimo proceso palengvinimo būdą ar konkretų kelią, tačiau, kaip sakiau, šiuo metu su Rusija vykdome labai plataus masto derybas dėl vizų ir manau, kad būtent į tai turime sutelkti savo dėmesį: į vizų organizavimą apskritai.

Vizų organizavimas galėtų sukelti geriausią poveikį laisvam žmonių judėjimui ir netgi, sakyčiau, leistų sudaryti palankiausias sąlygas, kad europiečių ir visos Europos vertybėmis būtų gyvenama ir kad jos būtų pripažįstamos kitų visuomenės narių bei už Europos Sąjungos teritorijos ribų.

Pirmininkė. – Atsakymai į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko stokos, bus pateikti raštu (žr. priedą).

Klausimų valanda baigta.

14. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

15. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

16. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

17. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 19.20 val.)